

ئاراسته كانى زمانه وانى نوي

(له سۆسيروهه تا چۆمىكى)

وه رگيرانى

پ.ى.د. نهريمان عه بدوللا خوشناو

چاپى يه كه م / ۲۰۱۶

* ناوی کتیب: ناراسته کانی زمانه وانی نوی (له سۆسیره وه تا چۆمسی)

* نووسینی: نعمان بوقره

* وهرگێرانی: پ.ی.د. نه ریمان عه بدوللا خوشناو

* تایپست: کۆچهر نه نوهر نایف

* دیزاینی بهرگ: خه ئیل هیدایهت مام شیخ

* دیزاینی ناوه وه: نووسهر

* نۆره ی چاپ: یه که م / ۲۰۱۶

* شوینی چاپ: چاپخانه ی رۆژه لات/ هه وئیر

* تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

* نرخ: (۶۰۰۰) دینار

* له بهر ئیوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتییه کان ژماره ی

سپاردنی (۱) ی سائی ۲۰۱۶ ی پیدراوه.

مافی له چاپدانه وه ی بۆ وهرگێر پارێزراوه

AMER

ئوهندی ئاویز
بۆ چاپ و بلاوگرینه وه
۰۷۵.۴۳.۹۴۹۵

له بلاوگراوه کانی ناوهندی ئاویز

ژماره (۳۱۸)

ناوه‌ڕۆک

- ٩.....**پیشه‌کی وەرگیر**
- ١١.....**ده‌ستپیک**
- ١٨.....**قوتابخانه‌ی جنیف و سه‌ره‌تاکانی زمانه‌وانی سویسری**
- ٢٥.....کورتیه‌که له ژبانی دی سۆسییر
- ٢٨.....دی سۆسییر و زمانه‌وانی نوی
- ٢٩.....دوانه‌کانی دی سۆسییر
- ٣٢.....١- زمان و ئاخواتن
- ٣٥.....٢- هیما و هیما‌بۆکراو و سروشتی هیمای زمانه‌وانی
- ٣٨.....٣- بنه‌مای ره‌مه‌کی
- ٤١.....٤- ئیستایی و میژوویی
- ٤١.....أ- نزیک‌کردنه‌وه‌یه‌کی ئیستایی یاخود هاوکاتی
- ٤٢.....ب - نزیک‌کردنه‌وه‌ی میژوویی
- ٤٤.....بایه‌خی جیاکاری نیوان توژیینه‌وه‌ی
- ٤٦.....٥- په‌یوه‌ندی ستوونی و په‌یوه‌ندی ئاسویی
- ٤٨.....أ- چه‌مکی توانا
- ٤٩.....ب - پله‌کانی دیارده‌ی زمانه‌وانی
- ٥١.....ج - زمانه‌وانی ناوخویی و ده‌ره‌کیی
- ٥٢.....د- به‌های جیاوازی
- ٥٥.....**رێبازی نه‌رکی له زمانه‌وانیدا**
- ٥٥.....سه‌ره‌تای دروستبوونی
- ٥٨.....گه‌شه‌کردن

- بنه ماكان..... ٦٠
- يه كه م بنه ماي جوانكاري..... ٦٠
- دووه م بنه ما زمانيه كان..... ٦٣
- ريياز..... ٦٥
- ناوداران..... ٧٠
- يه كه م ترؤپتسكؤي نيكولاي سيئر جقيتش..... ٧١
- دووه م رؤمان جاكؤيسن..... ٨٤
- ١- ئه ركي گوزارشتكار (سؤزداريي)..... ٩٢
- ٢- ئه ركي بانگ كردن..... ٩٢
- ٣- ئه ركي په يوه ندي كردن..... ٩٣
- ٤- ئه ركي ئه وديوي زمان (فه رهه نكي)..... ٩٣
- ٥- ئه ركي سه رچاوه..... ٩٣
- ٦- ئه ركي شيعريي (په خشاني و ئه ده بي)..... ٩٤
- سييه م ئه ندرئ مارتينييه..... ٩٩
- أ- ئه ركي زمان..... ١٠٠
- ب - پارچه كردني دوانه يي..... ١٠٢
- ئاستي پارچه كردني يه كه م..... ١٠٣
- ئاستي پارچه كردني دووه م..... ١٠٥
- ئه و په يوه نديانه ي له نيوان يه كه زمانه واننيه كاندا هه ن..... ١٠٦
- پله ي يه كه زمانه واننيه كان..... ١٠٦
- ناوه رؤكي يه كه زمانه واننيه كان..... ١٠٦
- چه مكي گونجاندن..... ١٠٧
- ئابووري زمانه وانني له بواري پيشكه وتني زمانه وانني..... ١٠٧

۱۰۸. توڙينه وهى پيڪهاته يى.....
۱. واژهى سهر به خو..... ۱۱۰
۲. واژهى ئه ركى..... ۱۱۱
۳. واژهى پاشكو..... ۱۱۱
۴. گوزارشتى سهر به خو..... ۱۱۲
۵. پيڪهاته ي پشت به ستن..... ۱۱۲
۶. جوړه كانى يه كه پيڪهاته ييه كان..... ۱۱۵
- أ. واژهى ساده..... ۱۱۶
- ب. واژهى تيكه ل..... ۱۱۶
- ج. واژهى جودا كراو..... ۱۱۷
- د. واژهى نه هيلان يان سفر بوون..... ۱۱۷
- ه. واژهى هاو به ش..... ۱۱۸
- و. شيوازي يه كگرتوويى..... ۱۱۸
۷. شيوازي پيڪهاته يى..... ۱۱۹
- نووسين و توڙينه وه كانى ئه ندرى مارتينيه..... ۱۲۰
- ۱۲۳. ناراسته ي كوښهاگن . گلو سيماتيک.....**
- سهره لدان و پيشقه چوون..... ۱۲۳
- په يوه ندى ئاسو يى و ستوون ييه كان..... ۱۲۸
- گوزارشت و ناوهر و ك..... ۱۳۰
- رښيازي (هيلم سليف) له شيكردنه وهى زمانه وانيدا..... ۱۳۷
- ۱۴۵. ناراسته ي دهو روبر لاي (فيسر).....**
- ريخوش كردن..... ۱۴۵
- گرنگ ترين تيوره واتاييه كان..... ۱۵۱

- أ. دەۋرۋەھىرى زىمانەۋانى..... ۱۵۶.
- ب - دەۋرۋەھىرى سۆزدارى..... ۱۵۶.
- ج - دەۋرۋەھىرى ھەلۋىست..... ۱۵۷.
- د - دەۋرۋەھىرى رۆشنىرى..... ۱۵۸.

ئاراستەكانى زىمانەۋانى ئەمەرىكى

- ئە (ساپىر) ھۈە تا (چۆمىكى)..... ۱۵۹.
- توۋىزىنەۋەھى زىمانەۋانى ئەمەرىكى..... ۱۵۹.
- ژىانى زانستى چۆمىكى..... ۱۷۳.
- أ. رۇنانە سىنتاكسىيەكان..... ۱۸۰.
- بونىادى لۇجىكى تىۋرى زىمانەۋانى..... ۱۸۱.
- ئادگارەكانى تىۋرى سىنتاكس..... ۱۸۲.
- زىمانەۋانى دىكارتى..... ۱۸۳.
- جۆرەكانى دەنگ لە زىمانى ئىنگلىزى..... ۱۸۵.
- زىمان و ھزر..... ۱۸۵.
- مەسەلەكانى زانن و ئازادى..... ۱۸۶.
- توۋىزىنەۋەھى واتاى لە رېزىماندا..... ۱۸۷.
- زاننى زىمانەۋانى: سىروشت و بىج و بەكارھىتانى..... ۱۸۸.
- تىۋرى رېزىمانى بەرھەمەتئان و گوۋىزانەۋە..... ۱۹۱.
- بىنەما گىشتىيەكان..... ۱۹۳.
- أ. ۋەرگرتنى زىمان..... ۱۹۳.
- ب - داھىتانى زىمانى..... ۱۹۸.
- پىشقىچە چۈۋنى تىۋرەكە..... ۲۰۲.
- قۇناغى يەكەم، قۇناغى رۇنانە سىنتاكسىيەكان ۱۹۵۷..... ۲۰۲.

- ۲۰۹.....رېژمانی به ره مهینان.
- ۲۱۴.....رېژمانی گویرانه وه.
- ۲۱۷.....رېژمانی دهنگی وشه سازی.
- ۲۱۹.....قونای دووهم: تیوری زمانه وانی ستاندارد ۱۹۶۵.
- ۲۲۰.....أ. جیاکردنه وهی توانستی زمانه وانی و چالاکی ئاخوتن.
- ۲۲۷.....ب. چالاکی ئاخوتن.
- ۲۳۰.....ج. جیاکردنه وهی رستهی رېژمانی له رستهی نارېژمانی.
- ۲۳۳.....د. بونیادی رووکهش و بونیادی قول.
- ۲۳۶.....گرنگی پیکهاتهی واتایی له نمونهی به ره مهیناندا.
- ۲۴۳.....قونای سینه م: قونای تیوری ستانداردی فراوانکراو.
- ۲۴۷.....قونای چواره م: تیوری که مترین به نامه.
- ۲۵۴.....سه رچاوه کان.

پیشہ کی وہرگیر

زمانہ وانی نوئے میژوویہ کہی له سوئسیرہ وہ دستپیڈہ کات، تاکو ئیستاش بہر دہ وامہ، قسہ کردن له سہر ئاراستہ و تیؤر و زمانہ وانہ کانی ئەم سہر دہ مہ، زؤر گرنگ و پیویستہ، بہ داخہ وہ کتیبخانہ ی کوردی بہ دہ گمہن خوئی له قہرہ ی ئەم میژوویہ ی زمانہ وانی داوہ، بہ و واتاہی توئژہ رانمان نہ یانتوانیوہ ئەم قوناعہ ی زمانہ وانی بہ دور و دریژی باس بکہن، یاخود بہ پوختی لیی بکولنہ وہ، تاکو خوینہری کوردی ئاشنای ئەم قوناعہ ی زمانہ وانی بیئت.

ئەم ھەولە ی ئیمہ وەرگیرانی بہ شیکی کتیبی (اللسانیات - اتجاہاتہا و قضایاھا الراہنۃ) ی نعمان بوقرہ یہ، کہ بہ راستی کتیبیکی زؤر گرنگہ و پیویستہ بؤ خوینہران و ھەوادارانی بواری زمانہ وانی، بۆیہ ئیمہ بہ پیویستمان زانی ئەم بہ شہ بؤ خوینہری کورد وەرگیرین، ئەگہرچی تووشی ھەندی ماندووبوون بووین له چاککردنی ھەندی زاراوہی تاییہت بہ بواری زمانہ وانی، چونکہ توئژہر له ھەندی شوین وەرگیرانی وشہیی بؤ باسہ کہ کردوہ، ئیمہ ناچاربووین زاراوہ باو و راست و دروستہ کہی بواری زمانہ وانی وەرگیرین و بہ دروستی وشہ و زاراوہکان

بنوسین، بۆیه له هه‌ندی شوین دەستکاریمان کردوو،
به‌لام دەستکاری به‌و واتایه‌ی زاراوه‌ راسته‌قینه‌که‌ی بواری
زمانه‌وانیمان به‌کاره‌یناوه و خۆمان له وشه و زاراوه
هه‌له‌که‌ی کتیبه‌که به‌ دوور گرتوو، ئەمه‌ش دیاره‌ خۆمان
باکگراوندیکمان له زانیارییه‌کانی ئەم قۆناغه‌ی زمانه‌وانیدا
هه‌بووه، بۆیه وشه و زاراوه باو و دروسته‌کانمان
به‌کاره‌یناوه.

له کۆتاییدا هیوادارین ئەم کتیبه سوودی بۆ خوینته‌رانی
کورد هه‌بیته و که‌لیتیکی له کتیبخانه‌ی کوردی پرېکاته‌وه.

وه‌رگێر

هه‌ولێر . ۲۰۱۶/۳/۲۴

دهستپیک

له سییه کانی سهدهی بیسته مدا زمانهوانی بونیادگه ریی سهری هه لدا و له چهند ئاسۆیه کی مه عریفی و زانستی هه مه جۆردا وه کو بواره کانی دهنگسازى و ریزمان و واتاسازی و زانسته کانی دی زمان گه شهی سهند، پاشان پرۆسه کانی ره خنه گرتن له ئاراسته کانی بونیادگه ریی بووه هۆی په یدابوونی ته وژمی زمانهوانی هه مه جۆر، که له تیروانینی بو دیاردهی زمانهوانی جیاوازییان له گه ل روانگه و تیروانینی بونیادگه ریدا هه بوو، بیگومان بونیادگه ریش له لایهن (فردیناند دی سۆسیر) هوه پایه کانی داکوتا، ههروه کو قوتابخانهی به ره مه پیتان و پراگماتیک و ئاماژهناسی و تیوره کانی درکاندن و شیکردنه وهی گوتار، ئەم تویرینه وه وه سفیهش که ئیستا خوازیاری ئەنجامدان و پیشکه شکردنن بو خوینه ران، باس له و مشتومره هه مه جۆر و ورده کارییه تایبه تانه ناکات، که له م ئاراستانه دا باس ده کریت، واته کاتییک باس له م ئاراستانهی بواری زمانهوانی و پرسه کانی ده کهین، ئاور له کیشه کان نادهینه وه، ئەمهش له و حاله ته دا دروست ده بییت، که جهخت له سه ر بنه ماکانی ئەم ته وژمه مه زنانهی

زمانه‌وانی و ریپاز و ئامانجه گشتییه‌کانی بکه‌ینه‌وه، به‌لام له‌هه‌مان کاتیشدا باسکردنی ته‌وژمه بچووک و کاله‌کان، که که‌متر کاریگه‌رییان له‌سه‌ر ره‌وشی هزریی مرؤییدا هه‌بووه، ره‌وانه‌ی توژیینه‌وه‌کانی داها‌توو ده‌که‌ین. جا هه‌ر له‌ دیر زه‌مانه‌وه‌ ناوی (فردیناند دی سو‌سیر) به‌ قوتا‌بخانه‌ی بونیادگه‌رییه‌وه‌ لکاوه، که می‌ژوووه راس‌ته‌قینه‌که‌ی بو س‌ییه‌کانی سه‌ده‌ی رابوردوو ده‌گه‌ریته‌وه، (دی سو‌سیر) بانگه‌ش‌ه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که زمان له‌ پوانگه‌ی ریپازی بونیادگه‌ریی وه‌س‌فی لی‌یکۆلر‌یته‌وه، چونکه ئه‌م ریپازه زمانه‌وانییه‌ به‌وردی ده‌روانیته‌ رواله‌تی زمانه‌وانی له‌ کات و ساتی ئیستا‌یدا دوور له‌ فشاره‌ می‌ژوووی و وینه‌یی و فه‌لسه‌فیه‌کانی، له‌ هه‌مان کاتیشدا باس له‌ ئه‌دگار‌ه‌کانی سیسته‌مه زمانه‌وانییه‌که و ئه‌رکی توخمه‌کانی ناوه‌وه‌ی ده‌کات، له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌م ریپازه بووه ئه‌لته‌رناتیفیک بو ریپازه می‌ژوووییه‌که و شی‌وازی یاسا‌کانی به‌راورد‌کردن له‌ چاودیر‌یکردن و ده‌ست‌نیشان‌کردنی دیارده‌ به‌شه‌کییه‌کانی زمان، پاشان ئه‌م ریپازه بووه ئاراس‌ته‌یه‌کی ئه‌کادیمی، که به‌ (بونیادگه‌ریی) ناوی ده‌ر‌کرد^(۱)، هه‌واداران‌ی (سو‌سیر)یش به‌

۱- (زه‌واوی به‌غوره) توژیینه‌وه‌یه‌کی گرنگی هه‌یه، به‌ ناو‌نیشانی:

بونیادگه ره کان ناویان دهرکرد (Structuralisme)،
 بونیادگه ریی له بنجه زمانه وانیه که یدا له وشه ی
 (Struire) هوه وهرگیراوه و مانای (بونیاد- بیناکردن)
 دهگه یه نیت، ئەم وشه یه له زمانی فه ره نسیدا (Structure)
 چهند واتایه کی هه یه: سیسته م (Ordre)، پیکه اتن
 (Constitution)، په یکه ر (Organisation) و شیوه
 (Forme)، هه روه ها زانستی دی هه ن جگه له زمانه وانای
 ئەم زاراوه یه یان به کاره یئاوه، وه کو کۆمه لناسی و
 ئابووریناسی و کیمیا و جیۆلۆجی و ماتماتیک و فه لسه فه
 و ئەنسرۆپۆلۆجیا^(۱)، ئەویش به واتای ویکچووی خۆی له
 ده ور و به ره زمانه وانیه که دا به کار ده هیتریت. له راستیدا
 مانای وردی وشه ی (Structure) له سالی ۱۹۲۶ له سه ر
 دهستی ئەندامانی بازنه ی (پراگ) ده ستنیشانکرا، ئەم

الزواوي بغورة، المنهج البنوي - بحث في الأصول و المباديء و
 التطبيقات، دار الهدى، عين مليلة، ط ۱، ۲۰۰۱.

۱- کلود لیفی شتراوس (تویژهری فه ره نسی ۱۹۰۸ -) به
 گرنگترین ئەو بیرمه ندانه هه ژمار ده کریت، که چوارچیوه ی
 بونیادگه ریی له بواری تویژینه وه ی ده ور و به ری رۆشنییری
 کۆمه لایه تی گرت ه ئەستۆ له په رتووکه کانی (خووله نیگه رانه کان) و
 (مرۆقی درنده) و..... هتد.

زاراوهیه‌ش مانای ریکخستنی ناوخویی ئەو یه‌کانه ده‌گریته‌وه، که سیستهمی زمانه‌وانی پیکده‌هیتن، ژماره‌یه‌کیش له زمانه‌وانان باسیان له‌م زاراوه‌یه کردووه، وه‌کو (جۆرج مۆنان George monane) که پیی و‌ابوو وشه‌ی بونیاد هیچ پاشماوه‌یه‌ک یان بنج و بناوانیکی میتافیزیکی نییه، به‌لکو به‌شیوه‌یه‌کی ئاسایی ئاماژه به بیناکردن ده‌کات^(۱)، هه‌روه‌ها تیۆری بونیادگه‌ریی که له سۆسیزه‌وه ده‌ستی پیکرد و له‌سه‌ر ده‌ستی (بلۆمفیلد)یش گه‌شه‌ی سه‌ند، وای ده‌بینی که توژیینه‌وه‌ی ماده‌ی زمانه‌وانییه‌که‌ی به‌رده‌ستمان به‌و حیسابه‌ی که راسته‌قینه‌یه‌که له چوارچیوه‌ی ئاکاریدا لیکۆلراوه‌ته‌وه و جه‌خت له‌سه‌ر ئەوه ده‌کاته‌وه هه‌موو کاریک له‌ژی‌ر تیشکی (وروژیته‌ر- کار) Stimilus و (وه‌لامدانه‌وه) Reponse لیی تیده‌گه‌ین، ئەمه‌ش بیگومان وای کردووه ریبازی بونیادگه‌ریی ریبازیکی (خویندنه‌وه) بیته، که له سه‌ره‌تادا به‌کوکردنه‌وه‌ی ماده‌ی (Corpus) ده‌ست پینکات، پاشان پیکهاته‌کانی به‌پیی یاساکانی پۆلینکاری و داب‌کاریی دیاریکراو (ویکچووه‌کان) پیشکرنین، ئەویش له‌رووی فۆرم و واتاوه، پاش ئەمه‌ش ده‌گه‌ینه‌ئه‌وه‌ی که بتوانین

۱- محمود جاد الرب، علم اللغة - نشأته و تطوره، ص ۹۳.

هەردوو یاسا بەشەکی و هەمەکیه که ریکبخهین، ئینجا پاش ئەمانەش تیۆرەکه دابریژین، هەروەها (جۆن دی بوا) لە پیناسەکردنی بونیادگەریدا دەلیت: سیستەمیکه بەپێی کۆمەڵە یاسایهکی ئەوتۆ کاردەکات، که توانای پیشکەوتن و گۆرانکاری هەیه، بە پشت بەستن بە خودی یاساکانی خۆی، بەبێ بەشداریکردنی توخمە دەرەکیهکانی، ئەم سیستەمهش بەو جیادهکریتەوه، که گشتگیره و گوازاوهییه و خاوهن ریکخستنیکێ خودییه^(۱)، (میشیل

۱- بونیادگەری لەسەر ئەم میتۆدانە ی خوارەوه دادەمەزریت: ۱- وەسفکردنی زمان و شیکردنەوهی بونیاده دیارەکانی، ئەویش بەپێی روانگە ی پۆلیتیکی فۆرمی رۆون. ۲- وەلانی پێوهر و بەباشتر زانینی هەندیک ئاستی قسەکه‌ری له زماندا. ۳- روانینی زمان بهو حسابە ی که بونیادیکی داخراو و سەر به‌خۆیه و په‌وهندی به میژوو و بارودۆخه‌که‌یه‌وه نییه. ۴- زمان بونیادیکی هزرییه و یاساگەلیکی وینەیی و روالەتی به‌پێوهی دەبن. ۵- جه‌ختکردنەوه لەسەر وینە ی درکیندراوی زمان، چونکه لایه‌نه نووسراوه‌که ی به‌س نییه بۆ وەسفکردنی پیکهاته‌کانی سیستەمه‌که زمانه‌وانییه‌که و به‌شه‌کانی. ۶- روانینی سیستەمه زمانه‌وانییه‌که بهو ئیعتبارە ی که تۆریکی به‌ستراوه ی سیستەمه ئەرکیه بچوکه‌کانه، که هەریه‌که ئەویدی دیاریده‌که‌ن. ۷- روانینی پیشقه‌چوونه زمانه‌وانییه‌که بهو حسابە ی، که پیشقه‌چوونیکێ ناوخۆیی

فۆكۆ) دەلئیت: ئئیمە بە واژەیه کی بونیادگه ریی کۆمه لئیک پسیپۆرئیتی و سه رقالبوون و ژماره یه ک شیکردنه وه دستتیشان ده کهین، که له واقیعدا یه ک بابەتیان هه یه، به لئى من هه موو بونیادی و بونیادییه هه مه جۆره کان له یه کئیتی بابەته کانیان دیاریده کهم، هه رچه نده ئەمه خه سلەتئیکی نامۆیه ^(۱)، ئەمه و بونیادگه ریی له ئاسته کانی تیروانینی خۆی چهنده ها ره خنه ی بونیادنەر و رووخینه ری له لایه ن ه یارانییه وه ئاراسته کرا، که له پیش هه مووشیانه وه دامه زرئینه ری زمانه وانى به ره مه ئینان بوو، که بریاریدا تیروانینی بو مامه له کردن له لایه نه داهئینه ره که ی چالاکی قسه کهر له رووی داهئینانی زمانه وانیه وه بیه ئیزه، ئەویش له بهر هۆکاری جه ختکردنه وه ی له سه ر (نموونه) یه ک، له م حاله ته دا ته نها پشت به وه سف ده به ستئیت، نه ک شرؤفه کردن، که پرؤسه یه که ده ور و به ره قووله کان ده پیشکنئیت و ده یاندۆزئته وه، له م رووه وه (عه بدولرحمان حاجی سالح) وای بو ده چئى، که بونیادگه ریی زمانه وانى

وابه سته کیانه یه، که بونیاده که و پیکهاته کانی له ناوه وه ده یسه پئین، نه ک له ده ره وه، هه روه ک هه وادارانى زمانه وانى میژوویى بوى ده چن.

۱- البنیویه والتحلل الادبی، ص ۱۵.

لهسه ر بۆچوونىكى كه م و كورت دامه زراوه، كه به
دهستنيشانكردى ره گه ز و جياكرده وه لهسه ر شيوازي
ئهرستويى ده ناسريره وه^(۱).

۱- عبدالرحمن الحاج الصالح، المدرسة التحليلية الحديثة و الدراسات
الحالية في العالم العربي، ص ۵. ههروهه لهه بواره دا بروهه كتيبي
(زمان و بير)ى چۆمسكى.

قوتابخانه‌ی جنیف و سهره‌تاکانی زمانه‌وانی سویسری

((تاکه بابته‌تی زمانه‌وانی راست و دروست ئه‌وه‌یه که زمان بۆ خۆی و له‌پیناؤ خۆیدا باس بکریت)).^(۱)

زۆر ئاساییه بلیین (فردیناند دی سۆسیر) باوکی زمانه‌وانی هاوچه‌رخه، چونکه به‌هۆی ئه‌وه‌وه زمان وای لیهات به‌شیوه‌ی ریبازی زانستی و هسفی ئیستایی لیی بکۆلریته‌وه و کۆشش بکات بۆ گشتگیری و وردیینی و نه‌بوونی دژیه‌کی تییدا^(۲)، جا له‌م بواره‌دا (جۆن لیۆنز) جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کاته‌وه، که ژماره‌یه‌کی زۆری

1 -De saussure, op. cit, 232.

۲- محمود جاد الرب، علم اللغة نشأته و تطوره، ص ۳۴. هه‌روه‌ها برّوانه: دانیال مانیس، علم اللغة، ترجمة: سهیل عثمان و عبدالرزاق الأصفر، مجلة الموقف الادبي، عدد ۱۳۵ - ۱۳۶، ۱۹۸۲، ص ۲۱۲. هه‌روه‌ها برّوانه: جون ستروک، البينوية وما بعدها، ترجمة: محمد عصفور، سلسلة عالم المعرفة، عدد ۲۰۶، ص ۱۳ و دواى خۆی.

قوتابخانه زمانه وانیهه کان راسته وخو یاخود ناراسته وخو له ژیر کاریگه ری وانه کانی دی سوئین^(۱)، پیئش ئه وهی باس له م که سایه تییه بکهین، پیویسته هه لوه ستهیه ک له سه ر ئه و که شه ی بکهین، که له کو تاییه کانی سه ده ی نۆزده هه م و سه ره تا کانی سه ده ی بیستدا له ئارادا هه بوو، له سالی (۱۸۹۰) دا چه ند ئاراسته یه کی تازه له بواری شیکردنه وه ی زانستی بو دیارده کو مه لایه تییه کان سه ریان هه لدا، به تاییه تی له بواری رووداوه ئابوورییه کان، که هه موویان سه رتاپا له سه ر ئه و بیرو که دامه زران، که له رووی زمانه وه کو مه لگه له پیئش تاکه وه یه و ده زگا له رووی بوونه وه له پیئش که سه کانه وه یه، چونکه تاک زاده ی کو مه لگه و ئاوا ییه کانه، ئوگست کانت (۱۷۹۸) - (۱۸۵۷) پیئشه نگی ئه م تیوره له په رتووکیکی خویدا به ناوی (رؤحی ئه رینییه کان) ده لیت، که مروقی راسته قینه بوونی نییه، به لکو مروقییه تی بوونی هه یه، (کارل مارکس) ده لیت: بوونی مروقی کو مه لایه تی، هوشیاری لای مروقی دروست ده کات، نه ک به پیچه وانه وه، هه رچه نده روچوون زور گرنه نییه و له کاتی باسکردنی قوتابخانه زمانه وانیهه کاندای زور

۱- أحمد حساني، مباحث في اللسانيات العامة، ديوان المطبوعات الجامعية، الجزائر، ۱۹۹۴، ص ۱۰۰.

ورد بچینه نیو ئەم بۆچوونە فەلسەفیانەو، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا ئاماژە بەو کاریگەریە مەزنە دەکەین، کە بیرۆکەى پاشکۆبوونی توخمەکە بۆ دەزگاکە بەجیى هیشتوو، کە هەرگیز ناچەسپى، مەگەر لەرێگەى ئەو پەيوەندیانەى هەيەتى لەگەڵ زانستە مرۆيیەکاندا، بەتایبەت زمانەوانیەکان، هەروەها (ئیمیل دۆرکھایم) سەرنجى کۆمەلناسانى بۆ بیرۆکەى فاکتەرى کۆمەلایەتى راکیشا، کە فاکتەریک بوو ئەوان لى بئناگابوون^(۱)، ئەو کۆمەلناسانە تەنها لەسەر ئاستى تاک گرنگیان بە زمان دەدا، بۆ نموونە پيشقهچوونى زمانیان لەرێگەى شوین و کاتەو بە سازگەى دەنگى لەلای تاکەکان و پيشقهچوونى ميشكى مرؤف دەبەستەو، ئەوەیان فەرامۆش کردبوو، کە ئەو تاکانە یەکەيەکی هەستەوهرى یان هۆشيارییەکی کۆیى وایان هەيە، کە پيش و پاشى تاکەکانیش بوونیان هەيە، ئەم هۆشيارییە کۆيیە هیژیکى ئەوتوى هەيە تاک دەیسەپینیت، لەوەش دەچیت ئەم قەلبەزەدانەى لە تیروانینی (ئەنتوان مایە)وە دەستی پیکرد و یەکەمجار ئەوەى خستەروو، کە زمان بە پلە یەک رووداویکی

۱- عبدالرحمن الحاج صالح، مدخل الى علم اللسانيات الحديث، مجلد ۲، عدد ۱، ۱۹۷۲، ص ۲۴ - ۳۹ و دواى خوئى.

كۆمەلەيەتتە، ئەو ھەبوو ئەم بۆچۈنەنى ھېنايە گۆرى، كە
 سىستەمىگە پىشت بە كۆكردنە ھەي بەشەكان بۆ يەكدى
 دەبەسەتتە^(۱)، ھەروەھا (دى سۆسىر) بە ھەموو
 گرنگىيەكە ھەدواداچۈنى بۆ ئەم بىرۈبۆچۈنەنە كەرد،
 كە بىرۈبۆچۈنى ئەوتۆ بوون، پاشان بەسەر پىناسەكانى
 بۆ زمان رەنگياندايە ھە، وا پىدەچىت زامانەوانەكان بەھەمان
 شىۋە لەژىر كارىگەرى چەمكى كۆمەلدا بوون لەلای
 ماتماتىكزانەكان، جا بە خۆى ئەم تىۋرە لەسەر دەستى
 ئەلمانىيەك بە ناۋى كانتور (۱۸۴۵ - ۱۹۱۸) سەرى ھەلدا،
 جگە لەمەش زۆربەى زۆريان وایان پى باش بوو،
 تويژىنە ھەكان لە ئىستادا ئەنجام بدرىن، چونكە رېيازى
 مېژوۋى ناتوانىت سىروشتى شتەكان و دياردەكان
 دەستنىشان بكات، ئەۋىش لەبەر ئەۋەى ئەم رېيازە باسى
 چۈنىتە ئەۋكاتەى دياردەكە و توخمەكەت بۆ دەكات، واتە
 باس لە مېژوۋى جارانى شتەكان دەكات، نەك ئىستاي
 شتەكان و توخمەكان، رېيازى مېژوۋى لە راستەقىنە و
 خەسلەت و شىۋەى جوولەكردنى (ئەركەكانى) زمان
 ناكۆلىتە ھە، (ئەنتوان مایە) پى باش بوو چەمكە كۆنەكان

1- Antoine meillet, linguistique historique et
 linguistique generale, 2 ed, 1926. p: 26.

بکرینه چه مکی زانستی ورد، که له رۆحی زانست و زانینه وه نزیک بن، که وا باشتره به زمانه وانیه گشتیه کان ناوزهد بکرین، که به رای خۆی به پیشه کییه ک بو توژیینه وهی زمان له پرووی میژووییه وه هه ژمار ده کرین، له م پیگه یه دا باس له و بارودۆخه ده که یین، که ده وری تیۆره که ی دی سۆسیری دابوو، به لام ده بی ئه و بیروکه مان له یاد نه چیت، که (وليام وتنی ۱۸۲۷ – ۱۸۹۴) ئه مریکی بانگه شه ی بو ده کرد. ئه م بیروکه یه پیی وایه سیسته میکی ناوه کی هه یه و گوزارشت له وینه یاخود شیوازه که ده کات، که به یه که به ستنه وه په یدا ده بیت و له گه ل توخمه به شه کییه کاندا دژ ده بنه وه، ئه م بیروکه به خۆی بووه ده سته پیک بو (دی سۆسیر) تا سیسته می (بونیا د) پیشکه ش بکات، به و حسابیه قه واره یه کی جیا یه و له سه ر پایه ی گونجاندن ده وه ستیت و په یوه ندیه کانی خۆی به سه ر توخمه کانی کۆمه له که دا ده سه پینیت^(۱). یه که م که س

۱- له راستیدا کۆمه له توژیهریک هه ن، که زۆر ناسراو نین و پینان و ابوو زۆر گرنگه له واقیعه ئیستیایه که یدا بروانینه زمان، به و حسابیه سیسته میکی چه سپاوه، له وانه بو نموونه: ئه دۆلف نۆرین و کارل سفیدیلۆس، که هه ردووکیان سویدی بوون، هه روه ها (ئه نتوان مارتن) ی سویسری: بروانه:

ئەم بىروبوچوونە زمانەوانىيە تازانەى دانا و ئەدگارەكانى ديارىكرد (دى سۆسىڧر) بوو، كە سىستەمىكى بوخەلكى دارىشت لايەنەكانى گونجاو بن، ئەو ھەموومانى بەرانبەر تواناكانى خۆى دوچارى سەرسورمان كرد سەبارەت بە چەمكە تىكەلكىشەكان و ھىتانەوھى نمونە بۆيان و رىكخستنى دژاودژىەكان^(۱). ھەرچەندە ئەو بۆچوونانەى (سۆسىڧر) لە بوارى زمانەوانىدا زۆر گرنگ و پىر بەھان، كەچى پاش سالى (۱۹۲۹) ناسران و شۆرەتيان و ھەرگرت، ئەوئىش لەبەر ئەوھى ھەولەكانى يەكەمى سۆسىڧر پوالەتى توئىژىنەوھكانى (مايە) و (مارورو) و (جھېرسن) و.....ھتد ھەژموونى ھەبوو، تىۆرەكەى سۆسىڧر، قەدەر دوو زاناي پووسى بۆى رەخساند، كە (پۆمان جاكبسون) و مير (نىكۆلاى ترۆتسكۆى) بوون، ئەم دوو زانايە زوو ھەستيان بە بەھاي تىۆرەكەى (دى سۆسىڧر) كرد و دركيان

Malberg, les nouvelles tendances de la linguistique, p. 54.

ھەرودھا عبدالرحمن الحاج صالح، مدخل الى علم اللسانيات الحديث، مجلة اللسانيات، المجلد ۲، عدد ۱، ص ۳۷.

۱- عبدالرحمن الحاج صالح، مدخل الى علم اللسانيات الحديث، مجلة اللسانيات، المجلد ۲، العدد الاول، ص ۵ و دواى خۆى.

به‌وه‌کرد، که رۆلی گرنگی له پيشخستنی زانسته
 مروییه‌کاندا هه‌یه، ئه‌ویش پاش ئه‌وه‌ی له‌ریگه‌ی
 (کارسفسکی) قوتابیه‌که‌ی سۆسیره‌وه تيووره‌که‌یان ناسی،
 که له سالی (۱۹۱۷) چووبوووه رپوسیا، ئه‌م تيووره
 یه‌که‌مجار به‌رانبه‌ر ئه‌ندامانی کونگره‌ی نیوده‌وله‌تی
 زمانه‌وانی پيشکه‌شکرا، که له سالی (۱۹۲۰) له (لاه‌ای)
 گری‌درا. له‌وکاته‌وه ئیدی وانه‌کان وه‌رگی‌دردانه سه‌ر
 چه‌نده‌ها زمان له جیهاندا، وه‌کو زمانی یابانی سالی
 (۱۹۲۸) و زمانی ئه‌لمانی سالی (۱۹۳۱) و زمانی رپوسی
 سالی (۱۹۳۳) و زمانی ئیسپانی سالی (۱۹۴۵) و زمانی
 ئینگلیزی سالی (۱۹۵۹) و زمانی ئیتالی سالی (۱۹۶۷) و
 زمانی عه‌ره‌بی سالی (۱۹۸۵) ^(۱).

۱- عبدالسلام المسدي، ما وراء اللغة، بحث في الخلفيات المعرفية،
 مؤسسة عبدالکريم بن عبدالله للنشر و التوزيع، تونس، ط ۱، ۱۹۹۴،
 ص ۹ و ۱۳.

کورتھیهک له ژبانی دی سۆسیر

(دی سۆسیر) له مانگی نوڤه‌مبه‌ری سالی (۱۸۵۷) له (جنیف) له‌دایک‌بووه، ر‌ه‌چه‌له‌کی ده‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه‌ سه‌ر بنه‌ماله‌یه‌کی فه‌ره‌نسی پرۆتستانی، که تار‌اد‌ده‌یه‌ک پایه‌ی زانستیان هه‌بووه، له سالی (۱۸۷۶) له شاری (لایبزیس) ئه‌لمانی خویندوویتی، ئه‌ویش له گف‌تو‌گۆیه‌کی زانستیدا ئاماده‌بوو، که له‌نیوان (کۆریت‌ووس) و ژماره‌یه‌ک ر‌یژمانزانی تازه‌ئه‌نجام درا، که (کارل برۆگمان) یه‌کیک بوو له‌وان، سۆسیر له سالی (۱۸۷۸) تو‌یژینه‌وه‌یه‌کی خو‌ی به‌ناوی: (په‌یامیک ده‌رباره‌ی سیسته‌مه‌ ده‌نگییه‌کانی هیندۆ ئه‌وروپی) ئه‌نجامدا، پاشان له‌ته‌مه‌نی (۲۲) سالی پله‌ی دکتۆرای له‌سه‌ر ک‌ی‌شی ر‌ه‌های شیعر له‌زمانی سانسکریتیدا وه‌رگرت. له‌ماوه‌ی وانه‌وتنه‌وه‌شیدا له‌نیوان سالانی (۱۸۸۰ - ۱۸۹۱) له‌فه‌ره‌نسا گرنگی به‌هیچ‌نهدا، جگه‌به‌بواری بابه‌ته‌کانی ر‌یژمانی به‌راوردکاری و میژوو‌ییه‌وه‌نه‌بی‌ت، به‌هه‌مان شیوه‌ش پاش‌گه‌رانه‌وه‌ی بو‌ شاری (جنیف) له‌سه‌ر ئه‌م کاره‌به‌رده‌وام بوو، تا سالی (۱۸۹۶)، به‌لام له‌سالی (۱۹۰۷) پاش‌داب‌رانی‌ک بر‌پاریدا بگه‌ر‌یت‌ه‌وه‌سه‌ر وانه‌وتنه‌وه‌، ئه‌ویش له‌به‌ر هه‌ندی‌ک هو‌کاری کۆمه‌لایه‌تی، که کاریگه‌رییان له‌سه‌ر د‌ل و

دەرونیدا ھەبوو، لەم ماوەیەدا بەوردییەو ھەبەرورپاکانی
 خۆی پێشکەش کرد، کە ھەمیشە ئاواتی ئەو ھەبوو ببیتە
 تیۆریکی گشتی بۆ زمان و تووژینەو ھەی زمان^(۱). لەوانەشە
 یەکیک پرسیار بکات، چ شتیک دەتوانین بھەینە سەر ئەو
 قسانە ی کردمان دەربارە ی (دی سووسیر)، چونکە لەلای
 خەلکانی پسپۆر و ناپسپۆری بوارەکانی زانستی مرۆیی
 ناسراو، لەگەڵ ئەو ھەشدا دەبێ درک بەو بکەین کە ئەو
 وینا نمونەییە ی کە پێی ناسرابوو، بەو ساف و بیگەریدیە
 نەبوو، چونکە، زمانەوانان ھەموویان تیۆرەکانی (دی
 سووسیر)یان بە رھایی پەسەند نەکرد، بەلکو زۆر لەو
 زمانەوانانە رەخنەیان لێ دەگرت و ھەمواریان دەکرد،
 بەجۆری بیرۆکە ی ئەو ھە ی (دی سووسیر) دامەزینەری
 زمانەوانی نییە، سەری ھەلدا، جا گەر بلیین زمانەوانی
 باوکیکی ھە یە، ئەوا دەبێ بەھەمان شیۆ ھە دان بەو ھە
 دابنێین، کە چەند باپیرە گەر ھە یە کیشی ھە یە، لێرەدا
 دەتوانین ئەو کار و پرۆژانە بژمیرین، کە گرنگیان بە
 تووژینەو ھەکانی (دی سووسیر) داو ھ:

۱- عبدالرحمن الحاج صالح، مدخل الى علم اللسانيات الحديث، مجلة
 اللسانيات، المجلد ۲، العدد الاول، ص ۴۰.

أ- ئەو تووژىنەوانەى بنەمايەكيان بو ئەو ئاراستانە داناو، كە ھەلويستىكى بەرگريكارانەيان بو تيورەكانى (دى سۆسىر) و ئەو شىوازەى پىيى بلاوكراونەتەوھە دارشتووھە (ج.يونان).

ب — ئەو تووژىنەوانەى بنەمايەكيان بو ئەو پابەندبوونانەى سۆسىر و بلاوكراوھى وانەكانى و دووبارە ليكۆلینەوھى پەرتوووكەكەى دارشت (ر.كودال، رانقلار).

ج - ئەو پرۆژە و تووژىنەوانەى بنەمايەكيان دامەزراند بو دووبارە خویندەنەوھى (سۆسىر) و بىروبۆچونەكانى، ئەويش لەژىر تيشكى وانە و دەستتووس و سەرگوزەشتەى ژيانى (ر.ئامكار، تولىۆدى دى مۆرىس و ج. ستارونىسكى).

د- ھەندىك تووژىنەوھە كە راشكاوانە تانە لە بەھا و گرنكى دەقەكانى (دى سۆسىر) دەدەن و خودى تيورەكە دەدەنە بەر رەخنە (ج، ل، كالفى)^(۱)، ئەوھى دەكرى بە بىرمان بەيتىنەوھە لە پىگەى باسكردنى چوارچىوھى رۆشنىرى، كە لە بوارەكەيدا تيورەكەى سۆسىرى

۱- عبدالرحمن الحاج صالح، مدخل الى علم اللسانيات الحديث، مجلة

اللسانيات، المجلد ۲، العدد الاول، ص ۵ .

زمانه‌وانی به‌دهرکه‌وت ئه‌وه‌یه، که گرنگیه‌کی زۆری به شیعری ئه‌وروپی دیریندا، ئه‌ویش له هه‌ندیک له دیارده هونه‌ره‌کانیدا، وه‌کو ره‌گه‌زدۆزی، هه‌روه‌ها دیارده‌ی ده‌نگدانه‌وه که زیاتر له (١٤٠) نووسراودا نووسیویانیه‌تی، جگه له‌مانه‌ش ره‌وینه‌وه له نووسینی بابته‌ زمانه‌وانیه‌کان تا ماوه‌یه‌کی دیاریکراو، به پاساوی ئه‌وه‌ی که ته‌نانه‌ت یه‌ک وشه‌ش له‌م بواره‌دا نییه‌ پاس له یه‌ک بابته‌تی ده‌ستنیشانکراو بکه‌ن. جاری وا هه‌یه له رسته‌یه‌ک ته‌واو ده‌بیته‌، ئه‌و خه‌یاله‌ت بو‌ دیته‌، که وازی لی به‌ینیته‌، تا پینچ شه‌ش جاری دیکه دووباره‌ی بکه‌یته‌وه^(١)، سوئیسر وه‌کو (سوقرات) و (یه‌سوع) وابوو، هیچ شتیکی نه‌نووسیوه^(٢).

دی سوئیسر و زمانه‌وانی نوی

ده‌توانین بیروبو‌چوونه‌کانی سوئیسر، که تیۆری زمانه‌وانی نوییان له‌سه‌ر دامه‌زرا، له‌ژیر تیشکی ده‌قه‌کانی

١- نامه‌یه‌کی گوتارئامیزه، سوئیسر له ١٤/١/١٨٩٤، ئاراسته‌ی (ئه‌نتوان مایه‌ی کردوووه و ستراو بنسکی له په‌رتووکه‌که‌یدا که ناوینیشانی (وشه‌ی دوا‌ی وشه‌کان) ه‌پیشکه‌شی کردبوو.

٢- روبیر توسان، ما هی السیمیولوجیا، ترجمه‌: محمد نظیف، أفریقیا الشرق، ط ٢، ١٩٩٤، ص ٣٩.

وانه کانیدا بخهینه پوو، ئەویش له ریگه‌ی ئەم خالانه‌ی خواره‌وه^(۱) :-

دوانه‌کانی دی سۆسیر (Dichotomies):

خووگرتنی دی سۆسیر به‌وه‌ی لایه‌نه‌کانی دژیه‌کی له زماندا دهر‌بخات، ته‌ن‌ها‌ه‌ز و ئاره‌زوویه‌کی که‌سی نه‌بوو هه‌روه‌ک (فیکتۆر هه‌زی) گو‌زارشتی لیده‌کات، به‌لکو ئه‌و دوانه‌بیانه دهره‌نجامی گه‌لاله‌کردن و لیکدانه‌وه‌ی بونیادی زمان بوو، هه‌ندیک تو‌یژینه‌وه هه‌ن ئاماژه به‌وه ده‌که‌ن، که له‌وانه‌یه سۆسیر له‌ژیر تیۆری کلاسیکیدا بووبی‌ت، که جه‌خت له‌سه‌ر بوونی دوو پووی جودا بو‌شته‌کان ده‌کات، که هه‌ریه‌که ئه‌ویدی ته‌واو ده‌که‌ن و ده‌ست‌نیشانی ده‌که‌ن^(۲)، وا پیده‌چی ئەم دوانانه پر به‌پیس‌ت نه‌بن، یان

۱- وا تیبینی ده‌کریت ری‌بازه‌که‌ی سۆسیر له‌ژیر کاریگه‌ری هه‌ندیک له‌چه‌مه‌که‌کانی ئه‌رستۆدا بوو، وه‌کو وینه و ماده و شیوه و شوناسی (تیروانینی ده‌ست‌نیشانکار)، بر‌وانه: عبدالرحمن الحاج صالح، مدخل الی علم اللسان، عدد ۷، سنه ۱۹۹۷، ص ۱۱.

۲- أحمد مؤمن، اللسانیات - النشأة و التطور، دیوان المطبوعات الجامعیة، ۲۰۰۲، ص ۱۲۱. جیگه‌ی ئاماژه‌پیکردنه (جۆن فی‌رس) بونیادنانی هه‌زری زمانه‌وانی له‌سه‌ر دوانه‌بییه‌کان په‌تده‌کرده‌وه، چونکه له‌پووی کرده‌بییه‌وه پراکتیزه‌بوونیان سه‌خت و دژواره، ئەم

جیاوازییه کی بنه رته تی نه بن، ههروهک هه ندیک کهس گومان ده بن، گهر واش بن، نهوا به شیوه یه کی تیکه لکیشانه رووده دن و وهکو پیش خویان کوتایان دیت، هه ریه که له و دوانه بیانهش هیچ به هایه کیان نابیت، مه گهر به وی دی نه بیت، جا نه و جیاکردنه وه یه تویره له نیوان تویره وه ی میژووی و تویره وه ی ئیستاییدا سازی ده دات، هیچ شتیک له سه ر ئاستی شته تویره و هکان له رووی زمانه وانیه وه روونادات، به لکو له سه ر ئاستی میشک رووده دات، چونکه وهکو هیله کانی دریزی و پانی کار بو تویره ری جوگرافیای زه وی ئاسان ده کات، هه رچه نده بوونیکه کرده یی نییه، که چی (کالی) مکوره له سه ر بوونی ماددی کرده یی، دوانه بیه کانی (سوئیر) تیشک ده خاته سه ر تیکرای ویناکردنه زمانه وانیه کانی، نه م دوانه بیانهش بوونه ته پرنسیپی بنه رته تی زمانه وانیه گشتیه کان، له وانه شه زور گرنگ بیت که له بواری

ره تکرده وه یهش له بهر نه وه بوو، که باوه ری به فه لسه فه ی یه کایه تی (monism) هه بوو، هه مان سه رچاوه، ل ۱۷۳. ههروه ها بروانه نه م سه رچاوه یه:

John Firth, papers in linguistics, London, Oxford University press, 1957, p; 19.

دامه زراندى زمانه وانيدا به و شيويهى له وانه كانى دى
سؤسىردا هاتوه، بهم شيويهى خواره وه نمايش بكرين:

۱- زمان و ئاخوتن

۲- هيما و هيما بوكر او

۳- ئىستايى و ميژوويى

۴- پهيوه ندى ستوونى و پهيوه ندى ئاسويى

١. زمان و ئاخاوتن^(١):

دى سۆسىر جياوازييهكى خسته نيوان دوو پيکھاتهى ويکچوو، که له لای زمانه وانان وه کو يه کدين، ئەو دوو پيکھاتهيهش يه کيکيان (زمان — Language) ه و ئويتريشيان (ئاخاوتن . Parole) ه، ئەويش له سهر ئەو بنه مايه ي زمان له بنچينه دا سيسته ميکي کۆمه لايه تيبه، که چي ئاخاوتن چالاکيبه کي تاکه که سييه، که له بواری ئەو سيسته مه کۆمه لايه تيبه دا ئەنجام ده دريئت. له هه مان

١- هه ردوو زاراوه ي (زمان) و (زبان) تيکه لکيشيبه کي زاراوه يی له نيوانياندا هه يه، هۆيه که شى ئەويه که له زمانى فهره نسی و ئينگليزیدا به شيويه يه کي هه مه جوړ به کار ده برين، له وانه يه مه به ستمان له (زمان) ره گه زى مرؤف بيت، که به هۆى واتا ده نگیيه کانه وه له گه ل يه کيدا په يوه ندى ده که ن، له م حاله ته دا زاراوه ي زبان (Langue) ئاماژه به چه ميکي هاوبه ش ده کات، که ژماره يه ک زمان له خو ده گريئت، بۆيه ده وتريئت زمانى فهره نسی و زمانى عه ره بى زمانى هيندى و ئەوانى تر. بروانه: مجموعه الباحثين، المصطلحات اللسانية و البلاغية و الاسلوبية و الشعرية، ص: ٢٩٨، هه روه ها بۆ زانيارى له باره ي جياوازي نيوان ئاخاوتن و زبان و زمان، سه يرى ئەم سه ره چاوه يه بکه: الطيب دبه، مباديء اللسانيات البنوية . دراسة تحليلية ابستمولوجية، جمعية الأدب للأساتذة الباحثين، دار القصبة للنشر، ط ١، الجزائر، ٢٠٠١، ص ٧٢.

له گه ل ئه و پيوه رانه دا گونجاون، كه زمانى كوومه لگه ي قسه كه ره كه ده يسه پيئن، ئاخاوتن به رجه سته كردنى زمانه له كوومه لگه دا، زمان له فورم پيكديت و واژه ش له مادده ي دهنگى و واتايى پيكديت، كه ئيمه راسته وخو ليى تيده گه ين و ئه و زمانه ش به توانا دهكات، كه به رواله ت ديار نييه و شاراوويه و له ژير ئه زموندا نه بيت، مه گه ر له ريگه ي به كاره يتان و چالاكييه واژه ييه كانه وه نه بيت، رپوبه رى ئاوه كه شتيكه له دهره وه ي ئاو و هه واكه وه يه، كه واته ئه و فورمه ي به گويژه ي پرؤسه ي پارچه كردن و به شبه ش كردنه كه له سه ر ئاستى هزر و دهنگ دروست ده بيت، ئه و زمانه يه (سو سيير) به بابته ي تويزينه وه زمانه وانبيه كه ي هه ژمارى دهكات، ئه ويش له ريگه ي ئه و گوزارشته ناسراوه ي رايگه ياند، كه ده يوت: (تويزينه وه ي زمان له خودى خويدا)، له م رپوه شه وه پيوسته هه ردوو دوانه ي (فورم / مادده) و (فورم / ناوه روك) جيا بكه ينه وه، له سه ر ئه م بنه مايه ش ده كرى زمان به رواله تيكي كوومه لايه تى زمان هه ژمار بكه ين، كه چى ئاخاوتن به رواله تيكي تاكى ئه و زمانه داده نرييت⁽¹⁾. هه روه ها

¹-Cours de linguistique generale. P 30 et dictionnaire encyclopedique des sciences du

(سوڤسیر) بانگه‌شهی بۆ دامه‌زراندنی (زمانه‌وانی زمان) ده‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ی له زمانه‌وانی واژه‌جیا بکریته‌وه، ئاماژه‌شی ده‌کرد به‌وه‌ی توێژینه‌وه‌ی زمانه‌وانی تایبه‌ته‌ به‌ جوړی یه‌که‌م، که‌چی ئه‌م جیا‌کردنه‌وه‌یه‌ ته‌نها له‌سه‌ر ده‌ستی (ئه‌ندریه‌ مارتییه‌) پراکتیزه‌ کرا، چونکه‌ ئه‌و له‌ بئه‌رته‌وه‌ ره‌تی ده‌کرده‌وه‌ (زمانه‌وانی واژه‌یی) به‌رانبه‌ر به‌ (زمانه‌وانی زمان) بوونی هه‌ییت، ئه‌م جیا‌کردنه‌وه‌یه‌ شمان له‌ تیۆره‌که‌ی چۆم‌سکی به‌رچاو ده‌که‌ویت، ئه‌ویش کاتی‌ک که‌ (توانست) و (چالاک‌ی) زمانه‌وانی جیا ده‌کاته‌وه‌، له‌گه‌ل له‌به‌رچاو‌گرته‌ی ئه‌و ویک‌چوونه‌ زیاده‌ره‌ویه‌ی که‌ له‌نیوان دوانه‌ییه‌که‌ی (سوڤسیر) و دوانه‌ییه‌که‌ی (چۆم‌سکی) دا هه‌یه‌.

۲. هیمای و هیما‌بوکراو و سروشتی هیمای زمانه‌وانی

هیمای زمانه‌وانی سروشتیکی پیکهاته‌یی هه‌یه، که‌ له‌ فۆرمی ده‌نگی پیکدیت، به‌هۆیه‌وه‌ ئاماژه‌ بۆ مانا‌که‌ی ده‌کریت (هیمای . Signifiant) هه‌روه‌ها ئاماژه‌ بۆ خودی مانا‌که‌، که‌ (هیمای‌بوکراو Signifie) ^(۱) پێده‌کریت،

langague, p: 156.

۱- زکریا ابراهیم، مشکلة البنية، ص ۴۹.

سه بارهت به هه لویسته که ی (سوئیس)یش دهر باره ی سروشتی په یوه نندییه کانی نیوان (هیما و هیما بوکراو) ده بینین، که دژ به و هه لویسته کونه یه، که وای ده بینیت زمان ته نها لیستیکی شته کانه له گه ل شته سروشتیه کاندای گونجاوه، که واته په یوه نندییه کانی نیوانیان ته نها په یوه نندییه کی هه رهمه کییه (Arbitraire)، له سه ر ئه م بنه مایه (سوئیس) ئه م تیوره به هه له داده نییت و ئه م خالانه ش به نمونه ده هیئتیه وه:

یه که م: له باره ی ئه و گرفته ی له په یوه نندییه کانی نیوان بیر و زماندا هه یه، هه له ده که ین گهر بلین بیر پیش زمان که وتووه، (سوئیس) وای ده بینیت که بیر هیچ نییه، ته نها پیکه اته یه کی بی فورم و بی شیوه یه، یان ناروون و نائاشکرایه و ئادگار ه کانی دیار نییه، به شیوه یه ک که س ناتوانیت به بی ئه و هیما زمانه وانیا نه بیره کان له یه کدی جیا بکاته وه، چونکه هیچ شتیک به بی زمان دروست ناییت، ئینجا ئیدی شتیکى ناشایسته یه باس له باشتترینیان بکریت، یان کامه یان له پیشتره، به لکو پیویسته هه ردووک له یه ک پرؤسه دا باس بکرین، به جوړیک به په ریه ک بشوبه یترین،

ئەو پەرەيە پرويەكى بىرە و پروەكەى دىكەشى
زمانەكەيە.^(۱)

دووەم: لەم بەلگەيەدا گریمانەى ئەو دەكریت، ئەو
پەيوەندیەى لەنیوان ناو و ناو لینراوەكەدا هەيە،
پروەسەيەكى زۆر سانایە، ئەمەش بیگومان راست نییە،
بەلام لەگەل ئەوەشدا ئەم تیۆرە سادەيە و لە راستەقینەكە
نزیك دەبیتهو، ئەویش لەبەر ئەوەى یەكە زمانەوانییەكە
دوانەيیە، واتە لەسەر پایەى نزیكردنەوەى هەردوو
شەكە دەوستییت، ئەمەش ئەو ئەجامەى لى دەكەویتهو،
كە بەلگەى زمانەوانى دراویكە، دوو پروی یەكگرتوو و
لكیندراوى هەيە، كە یەكیكیان (هیمایە) و ئەویدی
(هیمابۆكراو) ه^(۲)، هیمای زمانەوانى هیچ شتیك بە
(ناو)ەو نابهستیتەو، بەلكو وینایەك بەشیوہیەكى
بیستنهو دەبەستیتەو، مەبەست لە وینای شیوہى
بیستنیش دەنگە ماددیەكە نییە، كە شتیكى فیزیایی پروتە،
بگرە پالنهەرى دەروونى ئەو دەنگەيە یان ئەو

۱- دروس في اللسانيات العامة، ص ۹۹.

۲- ميكا إفتش، اتجاهات البحث اللساني، ترجمة: سعد عبدالعزيز
مصلوح و وفاء كامل فايد، المجلس الأعلى للثقافة، المطبعة الأميرية،
مصر، ص ۲۲۰.

نوینه رایه تییه که به لگه نامه ی هسته کانمان پیمان
 ده به خشن، وینه ی بیستن وینه یه کی هسته وهره، جا گه
 به ماددی ناوی بنیین، ئەوا له م مانایه دا ده بیّت له گه ل
 ویناکه دا به رانبر ده بیّت وه، ئەو وینایه ش گوزارشته که ی
 دیکه ی ئەو به ستنه وه یه که له هه موو زیاتر و به شیوه یه کی
 گشتی پروت و ره هاترن، جا که تییینی زمانه
 تاییه ته که مان ده که یین، ئەوا خه سه له ته ده روونیه که ی وینه
 بیستنه که مانمان باش دینه پیش چاو.

۳. بنه مای ره هه کی:

کاتیگ سهر بو بنه مای سروشتی زمان داده نوینین، ئەم
 حاله ته په لکیشمان ده کات بو ئەوه ی وای دابنیین زمان
 لیستیک له وشه پیکده هیئیت و له گه ل ژماره یه ک له هزر و
 بیر و شته کان ریکده که ون، ئەم ریککه و تنه ش زوره ملییه و
 له وه وه په ییدا ده بیّت، که زمان له م روانگه یه وه ئاوینه یه کی
 ئەو توویه، بیر و هزره کانی تیدا ره نگده داته وه، هه روه ها
 ئامرازیکی نوینه رایه تییه بو ئەو وته و واژانه ی له
 واقیعه که دان، سه بارهت به وه ی دهوتریّت زمان
 مه سه له یه کی کومه لایه تییه، ئەوا له م حاله ته دا په ل بو
 بنه مایه کی گشتی ده کیشتی، که له گه ل سیسته می زمان و
 ریکخستنی هزره کان له ناو ئەقل و له ناو شته کان له واقیعه دا

ئەنجامبدریّت، ئەمەش ئەو حالەتە دەچەسپینی، که بلیین
هیچ پەیوەندییەکی سروشتی لەنیوان هیما و هیمابوکراودا
لە زمانەکاندا نەبی،^(۱) لەگەڵ ئەمەشدا دەکرێ پەیوەندی
نیوان هیما و هیمابوکراو بە دوو پرووی دراویک
گوزارشتی لی بکریّت، یاخود بکریته نمونە، چونکە لەم
حالەتەدا گەر پروویەکی کاغەزی دراوەکە بدریّت، ئەوا
بیگومان پرووەکە ی دیکەشی بە هەمان شیوە دەدریّت^(۲).
شایانی باسە (ئیمیل) جەختی لەسەر ئەو خەسلەتە
لکاوهییە کرد، که لە پەیوەندییەکانی نیوان هیما و
هیمابوکراودا هەیه، هەموو ئەوانە ی قسەکەرەکە دەیزانیّت،
بۆ نمونە دەربارە ی (مانگا) لە زماندا بەزۆرەملییی
ویکچووویەکی لە میشکدا هەیه، بۆ کۆی ئەو دەنگانە ی
هیماکە ی (مانگا) دەیدات بە دەستەوه، که لە پرووی
ئەقلەوه هەردووکیان لیکەوتوون و یەک مۆرکیان هەیه،

۱- فردينان دي سوسير، محاضرات في الألسنية العامة، ترجمة:
يوسف غازي، المؤسسة الجزائرية للطباعة، ۱۹۸۶، ص ۱۰۲، و انظر
احمد مؤمن، اللسانيات، النشأة والتطور، ص ۱۲۸.

۲ - مجموعة من الباحثين، المصطلحات اللسانية و البلاغية و
الأسلوبية و الشعرية انطلاقا من التراث العربي و من الدراسات
الحديثة، دار الكتب الحديث، ط ۱، ص ۳۴۳.

ئەویش لە ھەموو بارودۆخیکدا^(۱)، لە راستیشدا بنەمای رەمەکی پەيوەندییەکانی نیوان ھیما و ھیما بۆکراو لە سیستەمی کۆمەلایەتیدا قۆرخ دەکات، کەچی پەيوەندییە کە لە نیوانیاندا لکاوهییە و بانگەشە کاریشە، ئەویش بە گوێرە ی مەحەکی بە کارھینانی رۆژانە ی زمان لە ناو گروپی زمانە وانیدا.

۴. ئیستای و میژووی:

دەکرێ بونیادی زمان بە دوو جۆر نزیکردنە وە ی چە مەکان شیبکە ی نە وە^(۲):

أ. نزیکردنە وە یە کی ئیستای یاخود ھاوکاتی:

ئە م جۆرە نزیکردنە وە یە ھە لویستیکی زمانە وانی لە چرکە یە کی دیاریکراوی کاتدا چارە سەر دەکات، واتە گرنگی بە وە سفکردنی حالە تی ئیستای زمانیک دەدات، زمانیش لە م حالە تە دا وە کو سیستە میکی ریکوپیکی نمایان دەبیّت، کە لە ھۆشی زمانە وانی کۆمە لگە یە کی دیاریکراودا دەژی، ئە مەش وا دەگە یە نیّت زمان دەتوانیّت بە ران بەر

۱- محمود فەمی حجازی، اصول البنیویة و الدراسات الاتنولوجیة، عالم الفکر، الکویت، مجلد ۳، عدد ۱، ۱۹۷۶.

۲- أحمد مؤمن، اللسانیات، النشأة و التطور، ص ۱۲۸ .

گۆرپانكارىيەكان پتەو و چەسپاۋ بىت، كە جەخت لەسەر چەسپاۋىيى و بەرگرىيى خۆى دەكات بەرانبەر ھەر مەكئوونى گۆرپانكارىيەكان، ئەوئش لەو پەيوەندىيەى، كە ھىماكان بە ھىما بۆكراۋەكانىيانەو دەبەستىتەو، لەئىو ئەم ھىزانەشدا ھەندىك لە توئژەران بپارى لەسەر دەدەن، كە ئەو وشە زۆر و بونىادە زمانەوانىيە ئالۆزە و خەسلەتە كۆمەلایەتییەكانى زمان، زمان لە چوارچىۋە كۆمەلایەتییەكەى خۆيدا جىاى دەكەنەو^(۱).

ب . نزیكکردنەوہى مئژوویى:

ئەم نزیكکردنەوہى گرنگى بە مئژووی زمان دەدات، واتە گرنگى بەو دياردە زمانەوانىيانە دەدات، كە لە ھۆشى زمانەوانى خودى قسەكەرەكاندا خەزن ناكرىت، ئەو دياردانەش ھەر يەكە و شوئنى ئەوى دى دەگرنەو و بەبى مەرجدانان، كە لە چوارچىۋەى يەك سىستەمدا دەرچن^(۲)، جا زمانەوانەكان حالەتى يەكەم بە رپبازى وەسفى ياخود رپبازى بونىادى ناوژەد دەكەن، كە

۱- احمد مؤمن، اللسانيات، النشأة و التطور، ص ۱۲۸ .

۲- محاضرات فردينان دي سوسير، محاضرات في الألسنية العامة، ترجمة: يوسف غازي، المؤسسة الجزائرية للطباعة، ۱۹۸۶، ص ۸۸ .
وانظر: عبدالسلام المسدي، السانيات و أسسها المعرفية، ص ۱۳۰ .

دهستنيشانکردنی بنه ما بنه ره تيبه کانی سيسته می ئیستایی به ئامانج دهگریت، حاله ته که ی دووه میس به ریپازی میژوویی ناوزه دهکن^(۱). که توژیینه وهی له توخمه به دوايه کههاتنه کان له پرووی کاته وه به ئامانج دهگرن، زمانه وانی نوئی توژیینه وهی وه سفی یان ئیستایی پیش ریپازی میژوویی دهخن، ئه ویش له پرووی ریوشوینه کانی توژیینه وه وه، له بهر ئه وهی وه سفکردنی سیسته می زمانه وانی له کاتی دووه مدا، پاشان وه سفکردنی سیسته میکی زمانه وانی له خودی زمانه که دا له کاتی سییه مدا، ئه گری ئه وه دهره خسیئیت، که توژیینه وه یه کی زمانه وانی میژوویی ئه نجام بدریت، ره چه له ک و بنج و ئاراسته کانی گۆرانکاری پروون بکاته وه، به لام پیشخستنی یه کیکیان له سهر ئه وی دی، مانای ئه وه نییه به یه کجاری دووه مه که یان فه رامۆش بگریت، ئه مه ش (سۆسیر) خوی جه ختی له سهر ده کرده وه^(۲)، جا له م بواره دا (سۆسیر) به هه مان شیوه جه خت ده کاته وه له سهر دانواندنی زمان بو یاسای گۆرانکاری و پیشقه چوون به گوزه رکردنی کات،

۱- جورج مونان، تاریخ علم اللغة، ترجمة بدرالدين القاسم، مطبعة جامعة دمشق، ط ۱، ۱۹۷۲، ص ۲۱۷.
 ۲- دروس في اللسانيات العامة، ص ۱۴۷.

هه‌رچه‌نده ئەم گۆرپانکارییه سست و شینەییە بە‌پاددەیه‌ک
که له‌لایەن قسە‌که‌ره‌که‌نه‌وه‌ تیبینی ناکریت، ئەم
گۆرپانکارییه‌ش گۆرپانکاری دیکە‌ی له‌ سروشتی ئەو
په‌یوه‌ندییه‌ لێ‌ده‌که‌وێته‌وه‌، که له‌نیوان هیما و
هیما‌بۆ‌کراوه‌کاندا هه‌یه‌، ئە‌مه‌ش دیسانه‌وه‌ خه‌سه‌له‌تی
هه‌ر‌مه‌کی‌بوونی به‌‌لگه‌ زمانه‌وانییه‌کان ده‌سه‌لمی‌تت^(۱).

بایه‌خی جیاکاری نیوان توێژینه‌وه‌ی میژوویی و توێژینه‌وه‌ی

ئێستایی

جیاکردنه‌وه‌ی ئەم دوو ته‌وه‌ریه‌ له‌‌پرووی ریباز‌ه‌وه‌،
گرنگییه‌کی هه‌یه‌، بۆ‌ نمونه‌ له‌ بواری ریبازی ئێستایدا
مه‌به‌ستمان له‌ وێنه‌ جو‌دایانه‌یه‌، که به‌هۆیانه‌وه‌ یه‌ک
یه‌که‌یه‌کی زمانه‌وانی دروست ده‌کریت، وه‌کو بۆ‌ نمونه‌ له
زمانی عه‌ره‌بیدا پیتی (ظ) له‌ هه‌ردوو وشه‌ی (ظلام) و
(نظیف)دا، ئە‌مه‌ش وێکچوونیکه‌ که قسە‌که‌ره‌که‌
نوێنه‌رایه‌تی ده‌کات، که‌چی له‌‌پرووی کاته‌وه‌ مه‌به‌ستمان له
وێکچوونی په‌یوه‌ندی یه‌ک‌گرتنی شوناسه‌ له‌نیوان وشه‌که‌
یان ده‌نگه‌که‌ و وێنه‌ دێرینه‌که‌ی، که له‌ خودی خۆیدا
په‌یوه‌ندییه‌که‌ توێژه‌ر پێی ده‌گات، مه‌رجیش نییه‌ له‌ می‌شکی

¹- De saussure: op. cit, p: 22 – 27.

قسه كه ره كه دا بوونی هه بیټ، جا گهر ناوهینانی به شیکی
 ئەو دوانه ییبه حه والەه ی ئەوه مان بکات، که ناوی به شه که ی
 دووهم بهینین، به هۆی ئەوه ی په یوهندی جیگره وهی
 له نیوانیاندا هه یه و کۆیان ده کاتهو، ئەوا په یوهندی نیوان
 میژووی و ئیستاییه که ده بیته جوړیکی دیکه، که ده توانین
 به په یوهندی به دوایه که اتن (میژووی = ئیستای) ناوزه دی
 بکهین، که تیایدا (ئیستایوون) پێش (میژوویوون)
 ده که ویت^(۱)، جا گهر میژوویوون له زنجیره یه ک خال
 پیکبیت، ئەوا خاله که تیایدا ئیستای پیکدینیت، له حاله ته دا
 ئیستای ده بیته ریبازیک، که ره هه نده کانی میژوویوون
 له خو ده گریټ، ئەویش به گویره ی گوزارشته که ی
 (مه سه دی) به و پیه ی له ئاسته نگه کانی پێشقه چوون ده دات
 و سیسته می به دوایه که اتنه که له ناو ئیستای بوونه که دا
 ده توینیتته وه،^(۲) له م پرۆسه یه ی دوایشه دا پیوسته
 شیکردنه وه ی زمانه وانی به وردی جیاوازی له نیوان
 دیارده ی ئیستای یان چه سپاو (Static) و دیارده ی
 میژووی و به دوایه که اتن و جووله ی (Dinamic) بکات،

۱- اهم المدارس اللسانیه، ص ۲۰.

۲- عبدالسلام المسدی، اللسانیات و أسسها المعرفیه، ص ۱۳۰.

ئەویش لەو کۆششانهی خۆیدا که دەیانخاته گەر، بۆ
دۆزینەوهی سیستەمهکه و پرسی جوولەکردنەکهی.

۵. پەيوەندی ستوونی و پەيوەندی ئاسۆیی:

زمان کۆمەڵە هێمايهکی یهک له دواى يهکه، هەر
هێمايهکيش شتیک دهخاته سەر مانا هه مهکیهکه، ئەم
هێمایانه بههۆی چەند پەيوەندیهکی ئەوتۆوه بهیهکهوه
بهستراون، که سیستەمه زمانهوانیهکهی هەر زمانیک
دهستنیشانی دهکەن، کاتیکیش لهرووی بهدواى يهکهاتنی
هێلیهوه دهروانریته پەيوەندیهکان، ئەوا لهم حالهتهدا بهو
جووره پەيوەندیه دهلین: پەيوەندیه هێلیهکان یان
ئاسۆییهکان (Syntagmatique)، وهکـو ئەو
پەيوەندییانهی لهنیوان ئەم وشانهی لهم رستهدا
هاتون^(۱): (قوتابییهکه توێژینهوهکهی تهواوکرد)، جا
کاتیک دهروانینه ئەو هێمایه هیه، بهو حیسابهی
پروسهیهکه بۆ بهرانبهرکردنەوهی هێماکانی دی له زماندا،
ئەوا ئیدی پەيوەندیهکانی نیوانیان به (بانگهشهیی)
(Associative) یان ستوونی (Paradigmaique)

۱- علم اللغة - نشأته و تطوره، ص ۱۰۲.

هه ژمار ده کریت، له رسته که ی پېشووشدا ده کرئ وشه کان به م شیوازه ئالوگور بکهین:

به دهستی هیئا / خواردی / به ئاگابوو / دهستی پیکرد.... هتد.

قوتاییه که / کچه که / پیاوکه که / سه گه که..... هتد.

تویژینه وه / کار / یاری / خه وتن..... هتد.

ئهم وشانه بویان هه یه هه مان پیگه بگرنه وه له هزر و ئه قلی قسه که ره که دا، بو ئه وه ی هه ر کاتیک بیه ویت، به ویستی خو ی لیان هه لبریریت، له م حاله ته دا هیما ی زمانه وانی شوینی خو ی له ناو سیسته می زماندا پیگه ی خو ی ده گریت، هه موو سیسته میکیش رولی ئاشکرا و ر وون بو توخمه کانی خو ی ده ستنیشان ده کات، دی سو سیر شه تره نج به نموونه ده هیئته وه بو روونکر دنه وه ی ئهم حاله ته، ئه گه ر دامه ی وه زیره ک، که ماده ی (عاج) یان (دار) یان (بهرد) دروستکرا بیت، ئه وا له هه موو حاله تیکدا یاسا هه ن جووله ی دامه ی وه زیره که یا خود هه ر دامه یه کی دیکه ی شه تره نجه که بیت، دیاری ده که ن^(۱)، خه سه له تی ئاسویی بونیادی زمانه وانی ئه و

۱- فوزی الشایب، محاضرات في اللسانيات، وزارة الثقافة، عمان، ط ۱، ۱۹۹۹، ص ۱۲۵.

وینایه مان لا دروست دهکات، که به لگه‌ی زمانه‌وانی مۆرکیکی هیلکاری هه‌یه، ئه‌ویش له‌رووی نه‌بوونی توانای ئاخاوتن به‌دوو به‌لگه‌ی جودا له‌یه‌ک کاتدا^(۱)، (دی سوّسیر) له‌بواری جیاکردنه‌وه‌ی هه‌ردوو په‌یوه‌ندییه‌که‌دا له‌و باوه‌ره‌دایه، که (په‌یوه‌ندی پیکهاته‌یی) په‌یوه‌ندییه‌کی ئاماده‌یییه به‌په‌یچه‌وانه‌ی په‌یوه‌ندی ستوونی، که په‌یوه‌ندییه‌کی نادیار و شاراوه‌یییه و یه‌که زمانه‌وانییه‌کان له‌میشکدا یه‌ک ده‌خات، نه‌ک له‌ئاخاوتندا^(۲).

أ. چه‌مکی توانا

هه‌موو مۆقئیک ئه‌م جوّره‌ توانایه‌ی هه‌یه، که ده‌کرئ ناوی (توانای سروشتی قسه‌کردنی) لیبئیین، که له‌سه‌ر پارچه‌کراوی ئه‌ندامگه‌لیک ده‌وه‌ستت، ده‌شتوانین له‌کاره‌که‌ی خو‌یه‌وه‌ ده‌سمان بکه‌ویت، که به‌کاره‌یتانی راسته‌وخۆ بو‌ی قه‌ده‌غه‌کراوه و ناکریت، مه‌گه‌ر ته‌نها فاکته‌ریکی دیکه‌ی له‌ده‌ره‌وه‌ بو‌ دروست ببیت، که ئه‌ویش زمانه، ئه‌م توانایه‌ له‌روویه‌کی دیکه‌وه‌ به‌س نییه‌ بو‌

۱- فوزی الشایب، محاضرات في اللسانيات، وزارة الثقافة، عمان، ط ۱، ۱۹۹۹، ص ۱۱۵ - ۱۱۶.

۲- فوزی الشایب، محاضرات في اللسانيات، وزارة الثقافة، عمان، ط ۱، ۱۹۹۹، ص ۱۲۳.

بوونی زمان، چونکه ناتوانین له سهر ئاستی تاک، گومانی دروستبوونی بکهین، له هه نډیک شرۆڤه و ږوونکردنه وهی ناو دهستنوو سه کانی (سوؤسیړ) یشدا هاتووه، که سروشت توانای ئاخوتنی پارچه ی به مرؤف ده به خشیت، به لام له گه ل ئه وه شدا مرؤف مرؤفیکه به بی ئاخوتنی پارچه کراو، چونکه زمان دیارده یه کی کۆمه لایه تییه و ئه و تاکه که سه ی بو قسه کردنی پارچه کراو ئاماده بووه، ناتوانیت ده زگای ئاخوتنی خو ی به بی ده و روبه ری کۆمه لایه تی به کار بهینیت.

ب . پله کانی دیارده ی زمانه وانی:

دیارده ی زمانه وانی و زمانه وانییه کان به گشتی له دووتوی پهیژه یه کی مه عریفی ږیکخراون، که (سوؤسیړ) په سه ندی کردووه و گوزارشت له بونیا ده کۆمه لایه تییه کان و په یوه نډیه کانیان ده کات، که به شیوه یه کی هه ره می دروست ده بن، ده کری به مشیوه یه ی خواره وه پیکی بهینین :-

ده زگا کۆمه لایه تییه کان - کۆمه لئاسی

هیماناسی

زمانه وانی گشتی

زمانه وانی وه سفی

زمانه وانیه و اژهیی (ئاخاوتن)

له نیوان ههردوو پله و پایه ی یهک له دوای یه کدا په یوه ندییه کی وا هه یه، که دوو ئاراسته له خو دهگریت، به هویه وه پاشگره که له پیشگره که وه یاساکانی خو ی دستده که ویت، ههروه ها دروستبوونی پیشگره که له سه ر پاشگره که دهو سیتیت، ئەم پۆلینکردنه ش زمان به سیسته میکی ئەوتۆ هه ژمار دهکات، که سه ربه خو یه و له سه ر پایه کانی خو ی وه ستاوه، چونکه ته نها سه ر بۆ سیسته مه که ی خو ی داده نه وینیت، ئەمه ش وا دهکات زمان له و جوړه تووژینه وه و لیکدانه وانه رزگاری بییت، که په یوه ندیان به بابه تی زمانه وانیه وه نییه و ده بووه هوکاریک بۆ ئەوه ی نه گه نه کرۆکی بابه ته سه ره کییه که له لایه ک و له لایه کی دیکه شه وه زمان به وه هه ژمار بگریت که فۆرمه و ماده نییه، چونکه زمان به ته نیا له سه ر ئاستی دهنگه کان به ریوه ناچیت و دروست نابیت، بگره به ته نیاش له سه ر ئاستی مانا کانی شدا به شیوه یه کی جودا دروست نابیت، به لکو له سه ر ئاستی پیکه وه یی و پیکه اتنی دروست ده بییت، له وه ش ده چی ئەم بیرۆکه بییت، که لایه نه رواله تییه که ی لیوه ده رچوو بی، که له دواییدا بووه موړکیکی تووژینه وه بونیادگه رییه کان، به گشتی زیاده رو بی

بووه هۆیه ک بو سهره لدانى كيشه يه ك له تويزينه وه كانى زمانه وانى نوئ.

ج . زمانه وانى ناوخويى و دهره كى

ههروه ها (سوئير) جودايى خسته نيوان دوو بازنه ي جوداي تويزينه وه زمانه وانىيه كان، كه ئه مانه ن: زمانه وانىيه ناوخوييه كان و زمانه وانىيه دهره كىيه كان، جا گهر ئه وه يه كه ميان له رووى ئه وه ي سيسته ميكي سه ره به خويه و لوجيكي سيسته مه ناوخوييه كه ي پيوه به نده و گرنگى به تويزينه وه ي زمان دهدات، ئه وا دووه مه كه يان گرنگى به سازدانى تويزينه وه له په يوه ندىيه كانى زمان به ره گه زى مروؤف و كاريگه رى ميژووى سياسى له زمان و په يوه ندى روؤشنىيرى و سيسته مه كو مه لايه تىيه كان به زمان ده كو لئيه وه، جگه له وه ش به دوا داچوون ده كات بو به كار هينانى شيوه زاره كان و جوگرافىاي زمانه كان⁽¹⁾.

1- ئه مه و وانه كانى (سوئير) دوانه يى ديكه يان له خوگر تبوو، وه كو هي ماناسى و زمان و به مز و ئاماژه و فونه تيك و فونولوجى و زمانه وانىي ئاخووتن و زمانه وانى زمان و زمانه وانى پيشقه چوو يى و ئاخووتن و نووسين، كه له گه ل بابه ته كانى پيشوودا باسكران.

د . به‌های جیاوازی

له ئه‌نجامی سوودوه‌رگرتنی (سوؤسیر) له زانسته کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، به‌شیوه‌یه‌کی فراوان چه‌مکی به‌ها (Valeur) خ‌رایه چوارچێ‌وه‌ی تووژینه‌وه زمانه‌وانییه‌کانه‌وه، ئه‌و پێی وابوو به‌های وشه چه‌سپاو نییه، مادام ده‌کرێ له‌گه‌ل وینایه‌کی دیاریکراودا ئالوگۆری پێ بکریت، واته به‌ واتا و ئاماژه‌یه‌کی دیکه بگۆردریت، که له‌ دهره‌وه‌ی خۆیدا بی‌ت، هه‌روه‌ها ناوه‌رۆکی وشه به‌ ته‌واوه‌تی ناگۆردریت، مه‌گه‌ر به‌ بوونی (بوونۆچکه - کینونه‌ای دی دهره‌وه‌ی خۆی نه‌بی‌ت، هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌شیکه له‌ سیسته‌مه‌که، که‌واته ته‌نها خاوه‌ن مانا نییه، به‌لکو به‌هایه‌کی تایبه‌تی‌شی هه‌یه⁽¹⁾، جا (سوؤسیر) له‌م وینایه چه‌مکی به‌های جیاوازی بو توخمی زمانه‌وانی دارشت، چونکه سیسته‌م پشت به‌ کۆمه‌له به‌هایه‌کی جودایی ده‌به‌ستیت، که‌یه‌که زمانه‌وانییه‌که له‌ وانی دی جودا ده‌کاته‌وه، ئه‌م به‌هایانه‌ش کۆمه‌له ئادگاریک پیکده‌هینن، که له‌ناویاندا هه‌موو توخمه‌کانی سیسته‌مه‌که جودا ده‌بن و به‌هه‌مان شیوه‌ش به‌رانبه‌ر یه‌کدی ده‌بنه‌وه، (سوؤسیر) ده‌لیت: له‌ زماندا ته‌نها جیاوازی به‌دی ده‌کرین،

1- Op. cit. p: 115.

بگره ده‌توانین له‌وه‌ش دوورتر برۆین و بلیین بوونی
 جیاوازیی به‌شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان به‌گشتی وا ده‌خوازیت،
 که کۆمه‌له‌ توخمیکی ئه‌رینی له‌ زماندا هه‌بن، که‌ ته‌نها
 جیاوازییان تیا‌دا به‌دی ده‌کریت، به‌بی ئه‌وه‌ی توخمی
 ئه‌رینی له‌خۆ بگرن، که‌واته‌ له‌ هه‌ردوو حاله‌تا گه‌ر هیما و
 هیما‌بوکراو هه‌بن، ئه‌وا تو له‌ زماندا هیچ بیروبوچوون و
 هیچ ده‌نگیک به‌دی ناکه‌یت، که‌ پيش سیسته‌م بوونیان
 هه‌بیته‌، به‌لکو تیا‌دا جیاوازیی وینایی و جیاوازیی ده‌نگیان
 تیا‌دا به‌دی ده‌کریته‌، که‌ له‌ خودی سیسته‌مه‌که‌وه
 هه‌لقولاون^(۱)، جا ئه‌وه‌ی ده‌توانین وه‌کو ده‌ره‌نجام پیی
 بگه‌ین ئه‌وه‌یه‌، که‌ زمان سیسته‌میک بیته‌، توخمه‌کانی ناوی
 یه‌کدی ده‌ستنیشان بکه‌ن و په‌یوه‌ندیه‌کانیشیان کۆنترۆل
 بکرین، ئه‌مه‌ حاله‌تیکه‌ ته‌نها له‌ناو خودی سیسته‌مه
 زمانه‌وانیه‌که‌دا به‌دی ده‌کریته‌، به‌هه‌مان شیوه‌ش زمان
 لیستیکی نییه‌ له‌ وشه‌ یه‌ک به‌ دوای یه‌که‌کان که‌ ژماره‌یه‌ک
 مانا له‌ به‌رانبه‌ریان دانرا بیته‌، قوتابخانه‌ی (جنیف) یان
 (زیورخ)ی زمانه‌وانی چالاکی تووژهری دیکه‌ی به‌خۆیه‌وه
 بینی، وه‌کو (رپچارد لۆکسنجه‌ر)، که‌ گرنگی به‌ تووژینه‌وه
 فۆنۆلۆجیه‌کان و نه‌خۆشیه‌یه‌کان ده‌نگی زمانه‌وانی ده‌دا،

۱- دروس في اللسانيات العامة، ص ۱۸۳.

جگه لهو ئەم تویژەرانەش هەبوون، وهکو (فنک) و (داقید) و (هارۆلد) و (ئاڤا ماریا کریش)، که به شیۆهیکی تایبه تی گرنگی به دهنگییه کاندای، ئەویش لهو په رتوکهیدا که ناوی نا (دهنگسازى)، که سالی (۱۹۶۸) دا بلا بووه وه^(۱).

۱- وفاء البیه، اطلس اصوات اللغة العربیة، ۱۹۹۴، ص ۶۹.

رَببازی نُهرکی له زمانه وانیدا

سه ره تاي دروستبوونی:

کۆمه له تویره ریک له چواردهوری قیلام ماتسیوس Mathesius (۱۸۸۲-۱۹۴۵) کۆبوونه وه^(۱)، که له پرووی

۱- گرنگترین ئه و بۆچوونه زمانه وانیهانی ئه م زانیه له بواری روانگی ئه رکیه وه به دی هینا، ئه و جیاکارییه بوو، که له نیوان چه مکی بابته (Theme) و هه وال (Rheum) له ناو رسته دا ئه نجامیدا، چونکه بابته ئه و قسه یه یه، که له رسته دا دهوتریت سه باره ت به گوینگر ناسراو و زانراو ده بیته، که چی (هه وال) - گوزاره) زانیاری نوی له خو ده گریته، که پیشوه خت ناوی نه براوه، به مشیویه بابته له و ناوه پیکدیته، که رسته که هه وال له باره یه وه ده دات، که چی هه وال که هه موو ئه و شتانه یه، که دربارهی ناوه که دهوتریت، ئه م دیارکردنه ش پینگی ده ستپیک له سه ره تاوه به بابته که ده به خشیت، بۆ نمونه رسته ی Ali Frappe Jean له پرووی ئه رکه وه بۆ (Ali) - بابته که) و (Frappe) - هه وال که) شیده کریته وه، ئه مه ش وا ده گیه نیت هه ردوو ئه رکی دوو گۆشه که له حاله تیکدا گه ر له (بکه ردیار) وه بۆ (بکه رنادیار) هه وال به یته،

هزره وه كۆكبون و له سالی (۱۹۲۶) هوه ئەم كۆمهله تویژه به شیوهیهکی ریکوپیك دەستیانکرد به گریډانی چەند كۆبوونه وهیهکی زمانهوانی، پاشان به گروپی بازنهی (پراگ) ناویان دەرکرد، و كۆبوونه وهكانیان تاكو هه لگیسانی جهنگی دووهمی جیهانی دریزه ی كیشا، به لام پاش هه لگیسانی جهنگ، بلاوهیان کرد^(۱). ئەم قوتابخانه

ئەوا ئەوانیش دەگۆردین، لەم حاله تەدا (Jean est frappe par Ali) بۆ (Jean est frappe) شی دەبیته وه، و (Ali) هه والله کهیه، ئەم جیاکارییه ش گرنگیه کی بی وینه ی له سه ر ئاستی ریزماندا هه یه، چونکه به هۆیه وه ده کرئ ئاماژه یی رسته که دابریژریت، هه رچه نده ئەم جیاکارییه له ر وونکردنه وه ی ر وانگه ی رسته که له ر ووی ئەرکییه وه به شداری ده کات، که پرۆسه یه که له شیکردنه وه ی رسته ی ناو زمانه ئەوروپیه کاندایه کو زمانی ئینگلیزی و چیکی..... هتد به هه ند وه رده گریژریت به ئیعتیباری ناوه رۆکی رسته که هه والئامیزه، به لام ر وانگه ی ئەرکی تویژینه وه یه که بۆ چۆنیتی پیشکه شکردنی زانیارییه کانی ناو رسته له کاتی په یوه ندیکردندا، بروانه: أحمد مؤمن، اللسانیات، النشأة و التطور، ص ۱۴۰.

۱- جیفری سامسون، المدارس اللغویه، التطور و الصراع، ترجمه أحمد نعیم الکراعین، ط ۱، المؤسسة الجامعیة للدراسات و النشر، لبنان، ۱۹۹۳، ص ۱۰۶. ههروهها بروانه:

لهسەر ئەو بنج و بنه‌مایانه دامه‌زرا، که (سۆسیر) پایه‌کانی داکوتا، هه‌روه‌ها له ویناکردنه‌که‌ی (بودوان دی کورتنی) بۆ فۆنیم تیۆریکی ته‌واوی دا‌رشت، بۆ شیکردنه‌وه‌ی فۆنۆلۆجی، ئەمه‌ش ئەو کاره‌بوو دوو زانا له مه‌زنترین زانایانی ئەم بواره‌ بوون پیی هه‌ستان، که هه‌ردوو زانا (نیکۆلای ترۆپتسکۆی) و (رۆمان جاکۆبسن) بوون، ئەو شته‌ی سه‌رکه‌وتنی بۆیان دا‌بینکرد، ئەو نه‌ریته چه‌سپاوانه‌ی هزری زمانه‌وانی بوو، که له‌لای ئەندامانی بازنه‌ی (پراگ) هه‌بوو، چالاکییه‌ به‌سووده‌کانی ئەم قوتابخانه‌ زمانه‌وانییه‌ ته‌نها (۱۰) سال به‌رده‌وام بوو، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هزری ئەم قوتابخانه‌یه‌ له زانکۆی (هارقارد)ی ئەمه‌ریکی گه‌شه‌ی زیاتری سه‌ند و به هۆکاری بارودۆخ بووه‌ نیشتمانی (جاکۆبسن)، که تیایدا نیشته‌جی بوو، جا قوتابخانه‌ی (پراگ) ده‌نگدانه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له ناوه‌نده‌کانی زمانه‌وانی جیهانییدا هه‌بوو، جگه له‌وه‌ش له‌لای ژماره‌یه‌کی زۆری تیۆرناسان و رۆشنییرانی هاوچه‌رخ به هه‌مان ئاست ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌بوو، له‌وانه

Bertilmalberg, les nouvelles tendances de la linguistique, p: 70.

دامه زرينه رى زمانه وانى فهرمى فه رهنسى (ئه ندرى)
مارتينييه (۱).

گه شه كردن

ژماره يهك زمانه وان له (جيكو سلوفاكيا) بازنه يهكى
تاييهت به تويژينه وهيان دروستكرد، كه ژماره يهكى زور
تويژه رى له چهند ولاتيكه وه گرته خو، له وانه: رپوسيا و
هوله ندا و ئه لمانيا و ئينگلته را و فه رهنسا، ئه م زانايانه
چهند بنه مايه كى گرنگيان دارشت و پيشكه شى يه كه م
كونگره ي زمانه وانيان كرد، كه له سالى (۱۹۲۸) له
(لاهاى) له ژير ناونيشانى ((دهقه سه ره كيه كانى بازنه ي
(پراگ) ي زمانه وانيدا به ستر، له سالي دو اييشدا به شى
يه كه مى تويژينه وه يه كى جوانكار بيان به ناونيشانى
(كاره كان) پيشكه ش كرد، له سالى (۱۹۳۰) يشدا يه كه م
تويژينه وه ي ريبازى له ميژووى دهنگه زمانه وانويه كان
دهر كه وت، كه (جاكوبسن) ئاماده ي كرد بوو، پاشانيش
بزاوتى دهنگى له سه ر ئاستى نيوده وه له تى به هوى چهند
كونگره يه كه وه گورپى تي كه وت و جه ختكرايه وه سه رى،

۱- روبير توسان، ما هي السيميولوجيا، ترجمة: محمد نظيف،
أفريقيا الشرق، ط ۲، ۱۹۹۴، ص ۴۰.

به‌تایبته له هه‌شت به‌شی پرۆژه‌کانی بازنه‌ی (پراگ) تا سالی (۱۹۳۸) نمایان بوو^(۱)، له‌م ساله‌شدا بوو له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌کی نه‌زانراو، بازنه‌که هه‌لوه‌شایه‌وه، هه‌رچی بنه‌ما و چه‌مکیشی هه‌یه، هه‌موو له ولاتی فه‌ره‌نسا له‌سه‌ر ده‌ستی (ئه‌ندری مارتینییه) و (ئیمیل بنقنیست)^(۲) روونبووه‌وه. جا ئاراسته‌ی هزری بازنه‌که له‌سه‌ر ده‌ستی (ولیان لابوف)ی ئه‌مه‌ریکی پیشقه‌چوونی به‌خۆیه‌وه بینی و بووه تیۆریکی ئالۆز، ئه‌م زانایه له‌سه‌ر هه‌مان بیروپرای ئه‌ندامانی بازنه‌که بوو سه‌باره‌ت به‌ روانین بۆ ره‌هه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی به‌هه‌ند وهرگرتنی ئه‌م ره‌هه‌نده، پاشان گه‌یشتنه ئه‌وه‌ی ئه‌و له‌مپه‌ره یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یه بشکینیت که (سۆسیر) له‌نیوان ریبازی وه‌سفی و میژوویی دایکوتیبوو.

۱- صلاح فضل، نظریة البنائية في النقد الأدبي، مكتبة الأنجلو المصرية، القاهرة، ط ۲، ۱۹۸۰، ص ۱۱۸.

۲- امیل بنفیسست (۱۹۰۲-۱۹۷۵)، زمانه‌وانیکی به‌راوکاری فه‌ره‌نسییه، چه‌ند گفتوگۆیه‌کی ده‌رباره‌ی بۆچوونه‌کانی سۆسیر له‌رووی زمانه‌وانییه‌وه هه‌بوو، به‌تایبته له‌باره‌ی هه‌رمه‌کییوونه‌وه، له‌ به‌ره‌مه‌کانیشی: مه‌سه‌له‌کانی زمانه‌وانی گشتی.

بنه ماکان

قوتابخانه‌ی (پراگ) گرنگی به ئاراسته‌ی ئه‌رکیدا، که ئاراسته‌یه‌که گرنگی به چۆنیتی به‌کارهینانی زمان دهدات، به‌و ئیعتیباره‌ی ئامرازیکه له ئامرازه‌کانی گه‌یاندن، تاکه‌کان بۆ په‌یوه‌ندیکردن به‌یه‌کدییه‌وه به‌کاری ده‌هینن، ئه‌ویش بۆ گه‌یشتن به‌چهند ئامانجیکي دیاریکراو، هه‌روه‌ها ئه‌م قوتابخانه‌یه‌ گرنگی به‌چهند گۆڤاریکی دیاریکراودا له‌بۆاری تووژینه‌وه‌ی (ده‌نگه‌ ئه‌رکیه‌ ئیستاییه‌کان) و (ده‌نگه‌ میژووییه‌کان) و (شیوازیی زمانه‌وانی ئه‌رکی) و (زانستی نه‌خۆشییه‌کانی ئاخاوتن)، گرنگترین بنه‌ماکانی ئه‌م قوتابخانه‌یه‌ش ئه‌مانه‌ن:

یه‌که‌م: بنه‌مای جوانکاری:

(جان مۆکارۆفسکی) فه‌یله‌سوف گرنگترین ئه‌و که‌سایه‌تیانه‌ بوو، که بنه‌ماکانی جوانکاری بۆ ئه‌م قوتابخانه‌یه‌ دارشت، که به‌م شیوه‌یه‌ کورت ده‌کرینه‌وه:

۱- هونه‌ر و سروشتی هیماناسییه‌که‌ی: ئه‌م بنه‌مایه‌ له‌سه‌ر ئه‌و پایه‌یه‌ ده‌وستییت، که جوانکاری بونیادگه‌ریی له‌بۆاری ره‌وتی هیماناسی جیی ده‌بیته‌وه‌ و بابه‌ته‌که‌ ته‌نها له‌بۆاری ئه‌ده‌بدا حه‌شار نادرییت، به‌لکو په‌ل بۆ شیکردنه‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونییه‌کان ده‌کیشییت و

فراوانبووه و گشتیئراوه، بهراددهیهک که بکری به کهسایهتی هونهرمه‌ند و به بوارهکانی ژینگهی ناوخویی کاری هونه‌رییه‌وه بلکیندرییت، به‌بی فیراموشکردنی په‌یوه‌ندییه‌کانی هونه‌ر به کۆمه‌لگه‌وه، ئه‌وه‌بوو (جان مۆکارۆفسکی) بانگه‌شهی بۆ ئه‌وه ده‌کرد، که زۆر گرنگه گيروگرفته‌کانی ره‌مز و هیما و واتاکانیان لیبکۆلرینه‌وه، بۆ نموونه پبویسته جوانناسی وه‌کو زانستیگ کاروباره هونه‌رییه‌کان وه‌کو پرۆسه‌یه‌کی سه‌نته‌ر و بونیاد و به‌هاکان ته‌ماشای بکات و باسیان لیوه بکات.

۲- رۆلی بکه‌ر له هزری ئه‌رکیدا: مۆکارۆفسکی له‌وه‌رهدایه‌وه بکه‌ره‌ی له‌هه‌موو کاروباره‌وه‌ده‌بی و هونه‌رییه‌کاندا ده‌رده‌که‌وییت، له‌که‌سیکی واقعییدا به‌رجه‌سته‌نابییت، بگره‌له‌که‌سایه‌تی نووسه‌ره‌که‌شدا به‌رجه‌سته‌نابییت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ بونیادگه‌ریی جوانکاری له‌وه‌می بکه‌ری سه‌ربه‌خۆ رزگاری بووه و ته‌نها له‌چوارچیوه‌ی ئه‌وه‌ ئه‌رکانه‌ی که‌ پبیان هه‌لده‌ستییت قۆرخی کردووه، هه‌روه‌ک چۆن خودی بونیاده هونه‌رییه‌که‌ رپوونی ده‌کاته‌وه.

۳- تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌رکی جوانکاری و په‌یوه‌ندی به‌ ئه‌رکه‌کانی دیکه‌وه، که‌ به‌هۆیه‌وه‌ فه‌یله‌سوفه‌کانی بازنه‌ی

(پراگ) پاشکۆبوونی هونەر بۆ پینشقەچوونی کۆمەلایەتی
 ڕەت دەکەنەو، هەرچەندە دان بەو ھێزە دەرەکیانە دەنن،
 کە کاریگەری لەسەر بونیادە هونەرییەکان دروست
 دەکەن، چونکە ئەم کاریگەرییە لەژێر فاکتەرەکانی
 جوانکاری ئەوتۆدایە، کە لە هونەرەکەو سەرچاوەی
 گرتووە، ئەوەش بێگومان دەرفەت بەو نادات
 پەيوەندییەکی ھۆکارانە لەنیوان هونەر و کۆمەلگەدا ھەبێت،
 سیستەمی کۆمەلایەتی مەرج نییە فۆرمیک یاخود
 شیوەیەکی تایبەت بۆ داھینانی هونەریی دروست بکات،
 لەبەر ئەوە پێویستە دوو جار لە واقیعیەکە بەھەند
 وەرگرین، یەکەمیان: واقیعی ڕەمز یان واقیعی ھێما،
 دووەمیشیان: ئەو واقیعی ئەم ڕەمزە ئاماژەیی بۆ دەکات،
 جا یەکگرتنی ئەم دوانە هونەر پیکدەھێنێت، لەبەر ئەوە
 ئەوان مکوڕبوون لەسەر سەربەخۆیی ڕەمز و تواناکانی
 لەسەر بەردەوامبوونی وابەستەگییەکان، ئەویش لە
 سنووری بوارە کۆمەلایەتیەکە و ھەلومەرج و پێداویستیە
 ئابووری و سیاسی و فەلسەفیەکانی بونیادیکی
 کۆمەلایەتی دیاریکراو، هەرچەندە ئەم بازنیە لە بواری
 زمانەوانیدا بە تووژینەوھی وردی دەنگییەکان ناوی
 دەرکردبوو، کەچی لەگەڵ ئەوەشدا گرنگی بە زمانی شیعر

و ئەدەب دەدا بەشیۆهیهکی گشتی و پەلیشی بۆ بواریه
کۆمه‌لایه‌تی و فەلسەفی و دەروونییەکان کیشا، گرنگترین
ئەرکه دەستکه‌وته‌کانیشی ئەمانه بوون:
أ. بانگه‌شه‌کردن بۆ پیشخستنی بیروکه‌ی فره‌یی ئەرکی
یه‌که‌کانی بونیادگه‌ریی.

ب. پشتبه‌ستن به‌هه‌ندیک توخمی ماتماتیکی له‌ بواری
شیکردنه‌وه‌کانیدا و پشتنه‌به‌ستن ته‌نها به‌و شتانه‌ی
راسته‌وه‌خۆ له‌ واقیعدا تییینی ده‌کریت، به‌لکو جه‌ختی
کردۆته‌وه‌ له‌سه‌ر په‌یوه‌ندییه‌ تیۆرییه‌ رووت و ره‌هاکان و
ئەو شتانه‌ش ده‌کرێ په‌یوه‌ندییه‌ گریمانیه‌یه‌کان به
ده‌ره‌نجامی بگرن.^(۱)

دووهم: بنه‌ما زمانیه‌کان:

گرنگترین بنه‌ما زمانیه‌کان ئەمانه‌ن:

۱- ئەم قوتابخانه‌یه‌ پرۆسه‌ی پیشقه‌چوونی زمانه‌وانی
به‌شیۆه‌یه‌ک وینا ده‌کات، که‌ شکاندنی ته‌رازووی سیسته‌مه
چه‌سپاوه‌که‌یه‌، که‌ جاریکی دی دووباره‌ی ده‌کاته‌وه‌، بۆ
نموونه (جاکۆبسن) پیی وایه‌ قۆرخکردنی جیاکارییه‌

۱- صلاح فضل، نظریة البنائية في النقد الأدبي، مكتبة الأنجلو المصرية،

القاهرة، ط ۲، ۱۹۸۰، ص ۱۲۴ - ۱۲۸.

دهنگییه کان بو ئه وه په لمان ده کیشن، تا بگهینه توانای گوزارشتکاری ئاخاوتنه سۆزداریییه که، ههروهها وزه ی گوزارشتکاری دهنگه کان رۆلکی گرنه ده گێرن له پراکتیزه کردنی هه موارکاری گرنه له بواری وشه کان و سیسته می ده ور به ر و مؤزیکیه کان.

۲- ئه م قوتابخانه یه پیی وایه بونیادگه ری زما نه وانی هه مه کی گشتگیره، که چه ند ئاستیکی ده ستنیشانکراو ریکی ده خه ن.

۳- ئه م قوتابخانه یه پیی وایه توخمه زما نه وانیه کان و په یوه ندییه کانی نیوان به یه که وه به ستراونه ته وه و پیکه وه هه لده که ن و ناتوانریت جودا بکرینه وه.

۴- ئه م قوتابخانه یه له و باوه رده یه، که زما نه وانی بونیادگه ری واقیعه که وا وینا ده که ن، که سیسته میکی هیماناسی ره مزیه و له نیوان دوو ریوشوینی جودا له مپه ر داده نین، یه که میان: وه رگرتنی توخمه واقیعه ده ستنیشانکراو و میشکیه رپووت و ره ها کانه، ههروهها ئه گه ری گوزارشتکردنه لیان له لایه ن قسه که ره که وه، ئه ویش به هوی به کاره یانی وشه کانی ئه و زما نه ی به کاریده هیئت، دووه میشیان: دانانی ئه و په یوه ندییه هه لبژارده یه، که هه مه کی ئه ندامی (رسته که) پیکده هیئت

و دهكړی وشه كه شويڼی رسته كه بگريته وه بؤ
 گوزار شتكردن له هه مان مه به ست و هه مان ئامانچ.
 ۵- قوتابخانه كه بانگه شهی بؤ ئه وه ده كرد، كه زور
 پيوسته له مه شخه له بونيا دگه ريبه كان بؤ ئه وهی له وشه
 فرهه نگیه كان بكوړيته وه و تويژينه وه دهر باره يان
 بكریت، هه روه ها له و باوهره دايه فرهه ننگه كان ته نها
 كومه له وشه يه كي گوشه گير نين، بهلكو سيسته ميكه
 له ناويدا وشه كان ريك دهن و به هه مان شيوه ش
 به رهه لستي يه كدی ده كن^(۱).

ريياز

هه رچه نده جياوازي ريياز له نيوان هه ردوو رييازي
 ميژوويی و وه سفيدا هه يه، كه چي هه ردوو كيان
 ريكه كه وتوون له سهر ئه وهی پيوسته زمان له و روانگه يه وه
 ليی بكوړيته وه، كه سيسته ميكه زمانه كان پيوه ی
 ده جوولین، ئه ویش به شيوه يه كي دياريكراو، تاكو به هويه وه
 په يوه ندي دروست بيیت، به لام ئه ندامانی قوتابخانه ی
 (پراگ) وای ده بينن، كه رييازي ميژوويی هيچ سووديكي

۱- صلاح فضل، نظرية البنائية في النقد الأدبي، مكتبة الأنجلو المصرية،
 القاهرة، ط ۲، ۱۹۸۰، ص ۱۱۳.

لەم بوارەدا نییە، چونکە تەنھا قۇناغەکانی پێشقە چوونی
 زمان دەخاتەرۆو و لەرۆوی میژوویشەوێ گۆرانکاری لە
 توخمەکانیدا دەکات و بۆ تیگەیشتنی سیستەمەکە
 دەستمان ناگریت و یارمەتیمان نادات، لەبەر ئەوە زمان بە
 سیستەمیەک هەژمار دەکەن، کە نەتوانریت توخمەکانی
 لەیەک جودا بکریتهو، ئەویش لەسەر بنەمای توێژینەوێ
 زمان لە خودی خۆیدا و لە پیناوخۆیدا، لەبەر ئەوە
 ریبازەکەیان لە دیاریکردنی زمانەوێ دەست پێدەکات بەو
 ئیعتیبارەو کە سیستەمیکی ئەرکییە و جیاکردنەوێ
 تیروانینی نیوان فۆرمی و ئەرکی بە ئامانج دەگریت، بۆیە
 دەبێ بە توخمی راگەیانندن بارگاوی بیٔ^(۱)، لەم پێگەیهدا
 دەلێن زمان لەلای ئەرکییەکان سیستەمیگە لە ئەرکەکان
 پیکدیٔ، کەچی زمان لەلای فۆرمییەکان سیستەمیگە لە
 بونیاد پیکدیٔ، جا گەر شیکردنەوێ وەسفی واقیعهکەو
 ئیستە لەرۆوی زمانەوانییەو، کە رپووننامەو تەواو
 دەربارەو خودی زمانەوێ پێشکەش بکات، بە باشترین
 رینگا هەژمار دەکریٔ بۆ زانینی جەوہەر و خەسلەت و
 جیاکارییەکانی، هەرودها پێویستە ویناکردنی زمان وەکو
 سیستەمیکی ئەرکی بەهەند وەرگیریٔ لەکاتی توێژینەوێ

۱- عبدالقادر المہیری، اہم المدارس اللسانیة، ص ۳۹.

حاله ته رابوردووه کانی زمان، له بهر نه وه توپژینه وهی زمانه وانی له پرووی میژووییه وه ناکری ههردوو بیروکهی سیستم و نهرک پشتگوئ بخات، ههروه ها وهسفرکردن ناکری ههردوو ریبازه میژووی و وهسفیه که جودا بکرینه وه. پروگرامی قوتابخانهی (پراگ) به به شدارییه کی نوئ هه ژمار ده کریت، که په یوهندی به ئامانجه تیورییه باوه کانه وه هه یه، ئه م قوتابخانه یه سهرنجی زمانه وانه کانی بو چهند بواریکی توپژینه وهی زمانه وانی نه وتو راکیشا، که تنه ها له ههردوو دهیهی شه شه م و هه وته می سه دهی بیسته مدا به دهرکه وتن، که له م خالانه دا به رجه سته ده بن:

۱- جه ختکردنه وه له سه ر توپژینه وهی نهرکی راسته قینه ی زمان، که له م شتانه پیکدی: (په یوهندی - چوئیتیه که ی بو کی ده گونجیت، ئاراسته ی چ که سیک ده کریت)، چونکه زمان - به پله یه ک - سیستمی کی په یوه ندیگردن و گوزار شتکردنه له پیناو بالابوون و تیگه یشتنی هاوبه ش.

۲- زمان راسته قینه یه کی واقعییه، که خاوه ن واقعیکی ماددی به رجه سته یه و په یوهندی به فاکته ره دهره کییه کانه وه هه یه، که هه ندیکیان په یوه ندیان به گوینگروه هه یه و نه وی دیکه یان په یوه ندیان به و بابه ته وه

ههيه، له بهر ئه وه زۆر پيويسته له سه ر ئاستي تيۆري و زانستي جياكاري بكریّت له نيوان زما ني رۆشنيري به شيويه كي گشتي و زما ني نووسينه ئه ده بيه كان^(۱) و ئه و زما نه ي له گوڤار و رۆژنامه كاندا به كاريّت، له گه ل ئه و زما نه ي له بازا ردا به كاريده ني ريت... هتد.

۳- پيويسته تويزينه وه ي زما ن باس له و په يوه ندييه بكات، كه له نيوان بونيادي زما ن و هزر و سوژدا هه يه، كه پرۆسه گه ليكن بونياد ده يانگه يه نيّت، چونكه زما ن په يوه ندي به زۆر به ي زۆري ديارده كاني ئه قل و ده رووني مروڤه وه هه يه.

۴- زما ني نووسرا و زما ني ئاخاوتن هه ردووك وه كو يه ك نين، به لكو هه ريه ك له و دوو زما نه خه سلّه ت و جياكاري خويان هه يه له بهر ئه وه ئه و په يوه ندييه كه له نيوانياندا هه يه، پيويستي به تويزينه وه يه كي زانستي قوول هه يه.

۵- پيويسته تويزينه وه ي فونولوجي به ئاراسته ي تويزينه وه كردن ده رباره ي به رانبه ركردني فونيميه كان

۱- ر. ه. روبنز، موجز تاريخ علم اللغة في الغرب، ترجمة: أحمد عوض، عالم المعرفة، الكويت ۱۹۹۷، ص ۳۲۹.

بروات، ناشبیت دیاردهی مؤرفؤلوجی له دیاردهی
فؤنؤلوجی جیابکریتته وه.

۶- پیویسته پیش هه موو شتیک گرنگی به توپژینه وهی
وهسفی بدریت، چونکه کاریگه ری به سه ر واقیعه
زمانه وانیه کرده بیه که دا هه یه، به بی دورخستنه وهی
توپژینه وهی میژووی، چونکه سیسته می زمانه وانی ته واو
پیویسته میژووی بیت، ئه ویش بیگومان له ژیر تیشک و
کاریگه ری وهسفی که دا.

۷- ریبازی به راوردکاری له زماندا پیویسته له ته سک و
تروسکی تیبینییه کان رزگار بکریت، له سه ر ئه م بنه مایه ش
توپژهره کان ده توانن پرسى جیاکار بؤ زمانه کان دروست
بکن^(۱)، له راستیدا چه مکی ئه رک له هه موو چه مکه کان
زیاتر له گوتاری زمانه وانى هاوچه رخدا باسکراوه،
هه رچه نده باس و خواسى زؤریش ده رباره ی هه یه، که
رهوشی ئه رکى له زماندا ئاماده گى له توپژینه وه کانى
بونیا دگه ره فؤرمییه کان و بونیا دگه ره ده وره به ره کان و

۱- میلکا إفتش، اتجاهات البحث اللساني، ترجمة: سعد عبدالعزيز
مصلوح و وفاء كامل فايد، المجلس الأعلى للثقافة، المطبعة الأميرية،
مصر، ص ۲۴۹.

هه‌وادارانى به‌ره‌مه‌پن‌ان و ئاراسته‌ى پراگماتىكى هه‌يه و له تووژينه‌وه‌ى زمان و گوتاردا به‌چرپى به‌دى ده‌كرىت.

ناوداران

بازنه‌ى (پراگ) ژماره‌يه‌كى زور له زمانه‌وانه گه‌نجه‌كانى بو خوى پراگيشا، به‌لام كه‌سايه‌تويه سه‌ره‌كويه‌كان ئه‌م بازنه‌يه ئه‌مانه بوون: پومان جاكوبسن، س. كارسيفسكى، ن. تروپتسكووى، جگه له‌مانه‌ش ژماره‌يه‌ك زمانه‌وانى چيكى ناودار، كه ئه‌مانه بوون: ف. ماتيسيوس و ترنكا، و ب. هافرانيك و فاشيك و سكالىكا وى موكاروفسكى، كه له بوارى تووژينه‌وه‌ى ئه‌ده‌بىدا تيوردانه‌ربوون، هه‌روه‌ها دوو زاناي فه‌ره‌نسش هه‌بوون له‌م بواره‌دا روليان هه‌بوو: (ئه‌ندري مارتينيه) و (ئيميل بنفنيست)، ئيمه‌ش ليره‌دا ته‌نها باس له‌م سى ناوداره‌ى بازنه‌كه ده‌كه‌ين، كه ئه‌وانيش: تروپتسكووى و جاكوبسن و مارتينيه، چونكه ئه‌م سى ناوداره كووششى بى وينه‌يان خسته‌گه‌ر، بو تووژينه‌وه‌ى زمان له بازنه‌ى پراگدا، به‌تايبه‌تى له بوارى فونولوجى و ره‌وتى ئه‌ركى به‌شيوه‌يه‌كى گشتى⁽¹⁾.

١- بروانه: جورج مونان، علم اللغة في القرن العشرين، ص ١٢٠.

یہ کہہ م: ترؤپتسکوی نیکولای سیر جھیتش

ترؤپتسکوی زمانہ وانیکی رووسی بوو، له سالی (۱۸۹۰) له شاری (مؤسکؤ) له دایکبوه^(۱)، و له سالی (۱۹۳۸) له (قیہننا) کوچی دوایی کردووہ، ئەم زانیہ له بنہرہ تدا رہچہ له کی بو خانہ وادہ یه کی دیرین دەگہریتہ وە، کہ له رووسیادا میر و خاوەن دەسەلات بوون، باوکی سەرۆکی زانکوی مؤسکؤ بوو، ترؤپتسکوی ھەر له تەمەنی پازدە سالییہ وە سەرقالی تووژینہ وە زمانہ وانییہ کان بوو،^(۲)

۱- جیگہی ئاماژہ پیکردنہ له (مؤسکؤ) قوتابخانہ یه کی زمانہ وانی گرنگ تیایدا سەری ھەلدا، کہ له بواری زمانہ وانییہ بونیادگہرییہ کاندا رۆلی ھەبوو، ئەم قوتابخانہ یه (فیلیپ فیدرؤفیتش فۆرتۆناتوف) (۱۸۴۸ - ۱۹۱۴) رۆلی له دامەزراندنیدا بینی، کہ له ریزمانی بەراوردکاریدا پسپۆربوو، ئەو له گرنگترین تووژینہ وەکانی خۆیدا ئاماژہ ی بەو جیاکاریانہ دەکرد، کہ لەنیوان ھەردوو لایەنی میژوویی و ئیستایی له تووژینہ وە ی زماندا ھە یه، جگہ له وەش رەھەندی دەروونی له تووژینہ وەکاندا کالکردوہ، بەتایبەت له سروشتی و پیکھاتەکانی زماندا، بروانہ:

وفاء کامل، البنيوية في اللسانيات، عالم الفكر، مجلة عالم الفكر، المجلس الوطني للثقافة و الفنون، الكويت، عدد ۲، ۱۹۹۷، ص ۲۳۹.

۲- میلکا إفتش، اتجاهات البحث اللساني، ترجمة: سعد عبدالعزيز مصلوح و وفاء كامل فايد، المجلس الأعلى للثقافة، المطبعة الأميرية،

لهسهر بنه‌مای پرۆگرامی قوتابخانه‌ی (پراگ) ی زمانه‌وانی دامه‌زرا، له سالێ (۱۹۳۹) په‌رتووکه‌که‌ی خۆی، که ناوی (بنه‌ماکانی فۆنۆلۆجی) بوو بلأوکرده‌وه، که له سالێ (۱۹۴۹) وه‌رگیردرايه سه‌ر زمانی فه‌ره‌نسی، بۆچوونه‌کانی ئەم زانایه له دووتوی چهمکی ئەرکیدا جیی ده‌یینه‌وه، که قوتابخانه‌ی (پراگ) بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کرد، که‌وا ده‌روانیته‌ زمان به‌و حیسابه‌ی که ریک‌خراویکه یاخود سیسته‌میکی ئەرکییه و له‌سه‌ر پایه‌کانی چهند ئامرازیکی گوزارشتکار ده‌ه‌ستیت، له‌پیناو گه‌یشتن به‌ چهند ئامانجیکی دیاریکراو به‌کارده‌هینریت، له‌به‌ر ئەوه تووژینه‌وه‌کانی ئەم زانایه هه‌موو ئاسته زمانه‌وانییه‌کانی فۆنۆلۆجی و وشه‌سازی و فه‌ره‌نگی ده‌گریتته‌وه، ترۆپتسکۆی به‌ دامه‌زرینه‌ری یه‌که‌می (ده‌نگسازی - Phonemics) ناوده‌بریت، ئەویش به‌پیی زاراوه‌ی ئەمه‌ریکی، یه‌کیک له‌ بیروبۆچوونه‌کانی ئەوه‌یه ده‌لیت فۆنیم بچووکتین یه‌که‌ی فۆنۆلۆجییه له‌ زمانی خویندندا، ئەو گه‌یشته چهند ئەنجامیک سه‌باره‌ت به‌م چه‌مکه، که ئەم خالانه‌ی خواره‌وه هه‌ندیکیان:

۱- گه‌ر دوو ده‌نگ له‌ یه‌ک زمان و له‌ هه‌مان بازنده‌دا هه‌بن و بکری یه‌کیکیان شوینی ئەوی دیکه‌یان بگریته‌وه، ئەوا هه‌ردووکیان دوو ده‌نگی بژارده‌یین بۆ یه‌ک فۆنیم،

وہکو بۆ نمونہ وشہی (گوتی) و (گوتی)، لیٰرہدا
جودابوونی ہہردوو پیتی (گ)ہکہ، نابیتہ ہۆی گۆرانی
ماناکہیان.

۲۔ گہر دوو دہنگ لہ ہہمان زمان و لہ ہہمان
بازنہ دابن، بہ لام نہ کریٰ یہ کیکیان شوینی ئہوی دیکہیان
بگریتہ وہ، ئہوا ہہردووکیان دوو ویئہی ئہوتۆن، کہ
کہوتوونہ تہ ناو دوو فۆنیمی جودا، وہکو: (شار) و (مار)،
ہہردوو پیتی (ش) و (م)ہکہ دوو فۆنیمی سہر بہ خۆن، کہ
لہ خودی خۆیاندا مانایہک نابہ خشن، ہہردووکیشیان
دہتوانن واتاکہیان بگۆرن.

۳۔ ئہگہر ہہردوو دہنگہ کہ لہ ہہمان زماندا بن و لہ
ہہردوو لایہنی بیستن یان درکاندہ وہ نزیک یہ کدی بن و
لہ ہہمان بازنہ دہنگیہ کہ دا دہرنہ کہون، ئہوا ہہردووکیان
دوو پیکہاتہی یہک فۆنیمن، وہکو دہنگی (ن) لہ زمانی
عہرہ پیدا کہ ویئہکانی بہ فرہبوونی دہنگہکانی خۆی، فرہ
دہبن^(۱).

۱- میلکا إفتش، اتجاهات البحث اللساني، ترجمة: سعد عبدالعزيز
مصلوح و وفاء كامل فايد، المجلس الأعلى للثقافة، المطبعة الأميرية،
مصر، ص ۲۳۸ . ہہروہا بروانہ کتیبی:

ههروهها ترۆپتسكۆ پيى وايه فۆنيم لهو نموونه دهنگيانه پيكديت، كه تواناي جياكردنهوهى وشهكان و شيوهكان و پرسه دهنگيه سهربهخۆكانيان ههيه، ئهوانهى رپوداوى ئاخوتن له دهنگهكاني دى جيادهكهنهوه، لهوانه بۆ نموونه ههر فۆنيميك دوو ئهرك ئهجام دهات:

ا - ئهركيكي پۆزهتيثانه: ئهويش كاتييك دهبيته يارمهتيدهريك بۆ ماناي ئهو وشهيهى، كه دهگريتهخۆ.

ب - ئهركيكي نيگهتيثانه: كاتييك ئهو جوداكاريه دهگريتهخۆ، كه لهنيوان وشهيهك له رپوى مانا و وشهكاني ديكهدههيه، بۆ نموونه فۆنيمي (ن) لهگهڵ فۆنيمهكاني ديكهدهله وشهى (نام)دا بهشدارى دهكات، ئهويش بۆ دهستنيشانكردنى مانا و واتاكهى، كه ئهركه پۆزهتيقهكهيهتى، بهلام ئهركه نيگهتيقهكهى له پاراستنى وشهى (نام)ى ههمهجۆردا خۆى دهبينيتهوه، وهكو: قام، صام، حام..... جا ئهركه پۆزهتيقهكه (سهرهكويهكه)ى بهشيويهكى رپون له كاتى لابردي فۆنيمي وشهكه و ئالوگۆرکردنى لهگهڵ فۆنيميكى ديكهدهردهكهوييت،

ههروهها بروانه: الطيب دبه، مباديء اللسانيات البنوية - دراسة تحليلية ابيمولوجية، جمعية الأدب للأساتذة الباحثين، دار القصبه للنشر، ط ١، الجزائر، ٢٠٠١، ص ١٠٢ - ١٠٣.

ئەويش لە گۆرپىنى ماناكدە، بۆ نموونە ئالوگۆرکردنى فۆنىمى (ص) لە وشەى (صام) بە پىتى (ق)، ئەوكاتە وشەكە دەبىتتە (قام)، چونكە فۆنىمەكان چەند دەنگىكن، كە ئادگارى تايبەتيان ھەيە و دەتوانن لە ھەموو زمانەكاندا وشەكان لەيەكدى جودا بكەنەو، بەوھى فۆنىمى دىكەيان بۆ دابنن، ھەروھەا بەو رېكبوونە و بەو شوپتەى كە ھەيانە لە بونىادى وشەكەدا، ئەمەش لە بىرۆكەى ئالوگۆر و سەراونخوونكردن دەچىت، كە لە بوارى داتاشىنى گەرە لە زمانى عەرەبىدا ھەيە.

ج - ئەركى جياكردنەوھى فۆنىم (بەھاي جوداكارى):
 ترۆپتسكۆى پىى واىە ئەركى جياكردنەو، ئەركىكى سەرەكى يەكە فۆنۆلۆجىيەكانە، فۆنىم لەپووى ئەركە زمانەوانىيەكەيەو و پىناسە دەكرىت، كە بچووكترىن يەكەيە دەتوانىت دوو ھىماى جودا دەربخات، ئەم جياكارىيە گریمانەى ئەو دەكات، كە دوو دژيەك لەنىوان يەكە جياكارەكاندا ھەبىت، چونكە ھىچ فۆنىمىك ناتوانىت ئەركە جياكارىيەكەى خۆى جىبەجى بكات، مەگەر دژ بە فۆنىمىكى دىكە بىت، وەكو ھەردوو دوانەيى (تاب / ناب) لە زمانى عەرەبىدا، جا بوونى دژيەكى دەنگى لەنىوان ھەردوو فۆنىمى (ت) و (ن)ەكە، واتاى ھەردوو وشەكەى

جیاکردوو ده ته وه، له بهر نه وه جهختی له سهر نه وه کرده وه، که چه مکی فونیم له چه مکی جو دایی و دژیه کی بواری دهنگییه وه هاتوو، نه رکی جیاکاری بنه مای شیکردنه وهی فونیمی نیوان یه که به سووده کانه، به لام گهر ئالوگور له نیوان دهنگیک و دهنگیکی دیکه دا له هه مان پله کانی ئاخاوتندا بکریت، به بی نه وهی نه م شته کاریگه ری به سهر مانای واژه که دا هه بی، نه وا ده کری هه ردوو دهنگه که ته نها به فره جوریتی (Variations) دوو درکاوی یه ک فونیم هه ژمار بکریت، پاش نه م کوششه بیوینه یه، زانای گه وره (تروپتسکوی) شه رهی نه وهی به ده سه تهینا بیته دامه زرینه ری یه که می فونولوجی، هه روه ها له بهر نه وهی شاره زایی له چه ند زمانیکدا هه بوو، توانی چه نده ها تیبینی گرنگ و به رای دی ده رباره ی سیسته مه دهنگییه کان دابریژیت و هه لیانگوزیت، ریبازه که شی له بواری شیکردنه وهی زماندا وا وه سفکرد، که زانستیکی تازه یه، نه م شیکردنه وه فونولوجییه ش له بواری توویژینه وه بونیادگه ریبه ریبازه کاندای به شیکردنه وه یه کی پیشه نگ هه ژمار ده کریت، نه ویسش له پرووی وردی و یه کلایی کوردنه وه و ده رهنجامه کانییه وه، ته نانه ت توویژینه وه زمانه وانیه کانی دیکه ش ده سه تیانکرد به پهیره وکردنی، له پیش

هه مووشیانه وه (واتاسازی بونیادگه ریی)، له سهه دهستی
 ئەم زانییه تووژینه وه فۆنۆلۆجییه کان له به شه بچووک و
 گو شه گیره کانه وه بۆ سیسته مه گشتیه که په لی هاویشته،
 پاشان هه ستا به تووژینه وه ی ئەم به شان له ریگه ی
 په یوه ندیه هه مه جو ره کانییه وه، ناودارترین بابته ی زانستی،
 که ترۆپتسکۆی بۆمانی به جیهیشت، په رتووک ی (بنه ماکانی
 فۆنۆلۆجی) بوو، که گروپی (پراگ) پاش مردنی به سالیگ
 بلاویانکرده وه، چونکه ئەم په رتووک به و شیوه یه ی، که
 نه خشه ی بۆ کیشابوو، هیشته ته واو نه بوو بوو،
 ترۆپتسکۆی تووژینه وه کانی خو ی له و شووینانه وه
 ده ستی کرد، که (سۆسیر) پیی گه یشتبوو، وینا کردنیشی بۆ
 فۆنیمه کان له سهه بنه مای ئەو جیاکارییه دانه زرانده، که
 (سۆسیر) خستبوو یه نیوان زمان و ئاخاوتنه وه، که تیایدا
 فۆنیم ده چیه سهه چه مکی زمان، به و مانایه ی (سۆسیر)
 دایرشتوو، هه رچی ده نگه کانی شه ده چنه سهه ئاخاوتن،
 له بهر ئەوه (ترۆپتسکۆی) (ده نگسازی — فۆنه تیک) و
 (ئه رکه کانی ده نگسازی) یاخود (فۆنۆلۆجی) له یه ک جودا
 ده کاته وه، ئەو پیی وایه ئەوه ی یه که م، واته (ده نگسازی)
 ئەو زانسته یه ده نگه کانی زمان وه سف ده کات و
 شیانده کاته وه، له هه مان کاتیشدا له حاله تی ره هادایه و

سه‌ربه‌خۆیه و له‌وانی دی جو‌دایه و دووره له بونیاده
زمانه‌وانییه‌که، ئه‌ویش بی ئه‌وه‌ی له‌و رۆله‌ی له‌ مانا‌که‌دا
ده‌یی‌نی، دوومه‌که‌ش واته: (فۆنۆلۆجی): ئه‌و زانسته‌یه‌ که
دیارده‌ ده‌نگییه‌کان له‌و ئه‌رکانه‌وه‌ باس‌ده‌کات، که له‌ناو
بونیاده‌ زمانه‌وانییه‌که‌دا ده‌یان‌بینیت، بۆ نموونه‌ ده‌لیین:

(ن)‌ی بیده‌نگ و نه‌بزوی‌ن + به‌رز + منگن

له‌م حاله‌ته‌دا وا وه‌سفی ده‌که‌ین، که یه‌که‌یه‌کی ده‌نگی
گۆشه‌گیره‌ و له‌ ده‌نگه‌کانی دی جو‌دایه، ئه‌م شته‌ش له‌و
کارانه‌یه، که (فۆنۆلۆجی) گرنگی پیده‌دات، ئه‌ویش
به‌گویره‌ی فره‌جۆری ده‌نگه‌کان له‌ناو ده‌ورو به‌ره‌کاندا، بۆ
نموونه‌ پیتی (ن) له‌ وشه‌ی (نهر- پوو‌بار)، له‌پرووی ده‌نگ
و پیکه‌اته‌ی درکاندن‌ی فسیۆلۆجیه‌وه‌، جیاوازی له‌گه‌ڵ ئه‌و
(ن)‌دا هه‌یه، که له‌ وشه‌ی (منک) (عنک)‌دا
هه‌یه.....هتد^(۱). هه‌رچی سه‌باره‌ت به‌ بنه‌ماکانی
شیکردنه‌وه‌ی فۆنۆلۆجیشه‌ له‌لای ترۆپتسکۆی، ئه‌وا له‌م
خالانه‌دا چریان ده‌که‌ینه‌وه‌:

۱- فۆنیم بچوو‌کت‌رین یه‌که‌ی فۆنۆلۆجییه، که هیمایه‌کی
زمانه‌وانییه، مانای وشه‌که‌ له‌ ئه‌ستۆ ده‌گریت.

۱- حلمی خلیل، العربیة و علم اللغة البنيوي، دار المعرفة الجامعية،
الإسكندرية، ط ۱۹۹۵، ص ۱۰۵.

۲- پيويسته يه که ی زمانه وانی نه گور (فونيم) له گهل دهنکه همه جوره کان له پرووی کرده ييه وه جودا بکريته وه.

۳- ئەو فونيمانه ی سهر به يه ک زمانن، دژ به يه کن و به هوی توخمه کانی بزوين و نه بزوين و ئاوازه وه گوزارشتيان ليده کريت.

۴- هه لاهه گيرکردنه دوانه ييه کان رولیکی جه وه هری ده بينن، که له زنجيره ی پيکها ته تهر ييه کانداهه ده ده که ون، که لایه کی به ران به ربوونه وه که ئه رکی لایه ناوبراوه که ده بينيت، که ده چيته ناو پرؤسه ی جياکردنه وه که له سهر بنه مای دژايه تی له گهل ئەو لایه نه ی که ناوی نه براوه و ئاماژه ی بۆ نه کراوه.

۵. دژيه کی فونولۆجی چهند جوریکی هه يه، که ئەمانه ن:

أ- دژيه کی نه رینی: ئەم حاله ته ش به وه دهسته بهر ده بيت که خه سه له تیک له فونيمه که دا بوونی هه بيت به شيوه يه ک له فونيميکی دیکه ی ويکچووی ئەو فونيمه له زوربه ی خه سه له ته کانداهه بوونی نه بيت، وه کو بوونی خه سه له تی دهنگ به رزی له: پیتی (ز) و نه بوونی ئەو خه سه له ته له پیتی (س) و بوونی چرپه له پیتی (ت) و نه بوونی خه سه له تی چرپه له پیتی (د) دا.

ب . **دڙيه کي پلهي**: ٺه م دڙيه که به بووني هه مان خهسلهت له دوو فونيمدا جييه جي دهبيت، وهکو خهسلهتي دريڙي لاي بزويئي دريڙ به رانه ر بزويئي کورت.

ج . **دڙيه کي شايسته**: ٺه مهش به خهسلهتي جي کار له فونيميدا بووني دهبيت، که له فونيمه کاني دیکه دا نهبيت، وهکو خهسلهتي دووباره بوونه وه له پيتي (ر)، چونکه ٺه خهسلهته له پيته کاني (ع) و (غ)..... هتد بووني نيه.

د . **دڙيه کي دوانه يي**: له نيوان هه نديک له و جووته دهنگيانه ي که له ٺماره يه کي زوري ٺادگار و خهسلهته کانياندا هاوبهشن، ٺه ويش گهر به راورد بکريڻ له گهل دوانيه کاني دیکه دا، وهکو ٺه و دڙيه که ي له نيوان / ک / - / خ / ادا هه يه، چونکه له ٺادگار ه کاني وهکو: (زاري + کپ) هاوبهش دهبن.

ه . **دڙيه کي جوړاوجوړ**: ٺه م جوړه له په يوه ندييه کي گالته يي نيوان فونيمه کان پيکديت، که پيته کاني (و) و (ي) به يه کدييه وه نابه ستيته وه، مه گهر له رووي ٺه وه وه نهبيت، که له (بزوينه کان)، به هه مان شيوهش هه ردوو پيتي (ب) و (ع) له گهل يه کدي کونا کاته وه و به يه که وه نايانه ستيته وه، مه گهر له و رووه وه نهبيت، که له (نابزوينه کان)ن.

و- دژیه کی گونجاو: ئەمیش بە ئامادەبوونی هەمان خەسلەت دروست دەبیّت، کە لە جووتە فۆنیمەکانی دیکەدا بوونی دەبیّت، بۆ نموونە بوونی خەسلەتی دەنگ بەرزیه کی جیاکار لە پیتی (B) جیا لە پیتی (P).

ز. دژیه کی دەستتیشانکراو: ئەم جوړه له حاله تی جودابوونی دوو دەنگ لە چەند پیگەیه کی دیاریکراودا دروست دەبیّت، بۆ نموونە لە زمانی ئەلمانیدا دژیه کی نیوان (T / D) بیلایهن دەبیّت، ئەویش لە حاله تیکدا گەر دوو فۆنیمە که بکه ویته کو تایی وشه کانه وه، لەم حاله ته دا فونیمی / T / دەدرکیندریّت، بەمشووه یه ش دەبیّته فونیمیکی هه مه کی له زمانی ئەلمانیدا^(۱).

(تروپتسکۆی) به وپه ږی وردیه وه (فونیم)ی دەستتیشانکرد و جیاکردنه وهی (فونولوژی) و (فونوتیک)یش کاریگه ریه کی گه وهی له پيشخستنی تیوری بونیا دگه ریدا هه بووه، ئەم زانایه به دریا یی ژیا نی زانستی خوی کو ششه کانی خسته گه ږ بۆ چه سپاندنی ئەو جیاوازییانه ی له نیوان بابه تی (فونوتیک) و بابه تی ئەرکه کانی یه که دهنگیه کانی زمانیکی دیاریکراودا هه یه،

۱- أحمد مؤمن، اللسانیات - النشأة و التطور، دیوان المطبوعات الجامعية، ۲۰۰۲، ص ۱۴۵.

که له فۆنۆلۆجیادا بهرجهسته دهییت، لهه بوارهدا (فۆنهتیک) گرنگی به تووژینهوهکانی دهنگی ئاخاوتن (فۆن) دهدات، ئهویش لهپرووی درکاندن و پێشوازیکردن و دابهشکردنی لهپێگای کۆمهلیک لقی تووژینهوهوه، وهکو (فۆنهتیک درکاندن) و (فۆنهتیک بیستن) و (فۆنهتیک فیزیای) و (فۆنهتیک تاقیکردنهوه) و (فۆنهتیک میژوووی)، کهچی فۆنۆلۆجی گرنگی به تووژینهوهی روالهتی (فۆن) دهدات له زمانیکی دیاریکراودا، ههروهها گرنگی به ئهرکی زمانهوانی (فۆنیم) دهدات، ئهویش لهژیر تیشکی بنهمای (بههای جودایی) و ئهواندگاره جیاکاریانهی که فۆنۆلۆجیستهکانی بازنهی (پراگ) بهشیوهی دوانهیی گرنگیان به دهرخستنیدا، ئهویش له شیوهی دوانهیی ئهوتو، که سروشتی ئهوان فۆنیمه دهستیشان بکات، که لهلای ئهوان ئاماژه به بچووکتین یهکهی دهنگی دهکات و دوو ئهرک جیبهجی دهکات، یهکهمیان بونیادگهرییه، چونکه ههموو فۆنیمیک بهشداری له دروستکردنی واژهیهکی تایبته دهکات لهواژانهی که له زمانیکی دیاریکراودا هه، ئهویش به جووتبوونی لهگهڵ فۆنیمهکانی دی که جیاوازییان لهگهڵیدا ههیه، دووهمیشیان جیاکارییه، بههۆیهوه فۆنیمیکی دیاریکراو

پاريزگارى له واتاي جياكارىي واژه كه دهكات و له ناو زمانه كه دا له واژه كانى دى جوداى دهكات هه، جوره كانيشى دوانن، چونكه ليره دا فونيمى برگه يى هه يه، كه به بزوين و نه بزوينه كان نمونه يان بو دهينريته وه، ههروه ها فونيمى سه رووى برگه يى هه يه، وهكو دريژى فونيم و هيز و ئاواز.^(۱)

دووم: رومان جاكوبسن

رومان جاكوبسن له شارى (مؤسكو) سالى (۱۸۹۶) له داىكبوو و به ره چه لهك له بنه ماله يه كى رپوسى بورژوازى جووله كه بووه، باوكى خاوهن روشنبيريه كى فراوان و هه مه جور بووه، ئه مه ش بيگومان ره نگدانه وهى به سه ر كه سايه تى جاكوبسندا هه بوو، بويه له مندالييه وه خولياى خويندنه وه و ته ماشاكردى پهرتووك بووه، له سه ره تاوه توانى زمانى فهره نسى و ئه لمانى و لاتينى فير بييت، ههروه ها گرنگى به شيعردا و دهقه شاكاره كانى كه و ره شاعيرانى رپوسىي خويندده وه، ته نانه ت شيكردنه وهى شيعره كانى (مالارميه) له ته مه نى دوازده

۱- أحمد مؤمن، اللسانيات - النشأة و التطور، ديوان المطبوعات الجامعية، ۲۰۰۲، ص ۱۳۸.

سالیڊا ئه نجامدا و توانی دهقی شیعیری له ته مه نی پازده
سالیڊا بهؤنیتته وه، جگه له مهش له ته مه نی شازده سالیڊا
گرنگی به فۆلکلۆردا، ئیدی به مجۆره که سایه تیه کی بی
وینه ی بۆ دروست بوو، جاکۆبسن پسیپۆریتی له زانکۆی
مۆسکۆ له بواری ریزمانی به راوردکاری و (فقهی زمان) ی
سلاقی به دهسته هیتا، ههروهها گرنگی به په یوه ندییه کانی
زمان به ئه ده به وه دا و گرنگی به توژیینه وه کانی
(سۆسیر) دا و له سالی ۱۹۱۵ به شداری له دامه زرانندی
قوتابخانه ی (پراگ) ی زمانه وانیدا کرد، جاکۆبسن به
یه که مین ئه و که سانه هه ژمار ده کریت، که باسی له
شیکردنه وه ی بونیادگه ری شیوه و فۆرمه ئه ده بییه کان
کردوه و دهقی ئه ده بی به بی نووسه ره که ی لیکدا وه ته وه،
له سالی (۱۹۲۰) یشدا چوه چیکۆسلۆفاکیا و به شداری له
دامه زرانندی یانه ی (پراگ) دا کرد، له سالی (۱۹۲۱) یشدا
توژیینه وه یه کی ده رکرد، تیایدا باسی له شیعیری پووسی
نوی کرد، له سالی (۱۹۲۸) له گه ل ترۆپتسکۆی و
کارسیفسکی ئه و تیۆره زمانه وانیه یه ی دا پشت، که
قوتابخانه ی (پراگ) له بۆچونه کانی خۆیدا پشتی پی
به ست، له سالی ۱۹۳۸ بووه جیگری سه رۆکی ئه م
قوتابخانه یه، له سالی ۱۹۴۲ چوه دانیمارک و نه رویج و

لهوی له پهیمانگه‌ی خویندنی بالا له نیویورک تا سالی ۱۹۴۶ خویندی، پاشان له زانکوی کولومبیا تا سالی ۱۹۴۹ خویندی و تا سالی (۱۹۵۷)یش له (هارقارد) دريژهی به خویندندا، (جاکوبسن) له ژیر کاریگه‌ری ئه و بواره زوره تويزينه‌وه زمانه‌وانییه‌کاندا بوو، که له ئه‌مه‌ریکا له ئارادا هه‌بوو^(۱)، جاکوبسن له ژیر کاریگه‌ری ژماره‌یه‌کی زوری زانایان بوو، له‌وانه بوو نمونه: (بوگدانوف: ماموستای زمان و فولکلوری پووسی) و (ئه‌لیکسه‌نده‌ر بلوک) و (کلینیکوف) و (سووسیر) و (بیکاسو) و (جیمس جویس) و (سترافنسکی).....هتد. هه‌روه‌ها دیداری جاکوسن له ئه‌مه‌ریکا له‌گه‌ل قوتابیه‌کانی فرۆید و چند زانایه‌کی ناودار، وه‌کو (چۆمسکی) و (هال) و (لیفی شتراوس) کاریگه‌ریه‌کی زوری هه‌بوو بوو پیشقه‌بردنی ره‌وشی زمانه‌وانی نوی، جگه له‌مانه‌ش ناسینی زانایانی ماتماتیک و فیزیا و ده‌رووناسه‌کان زور گرنگ بوو و بووه جومگه‌یه‌کی وابسته‌گی له‌نیوان زانسته ورده‌کان و

۱- می‌شال زکریا، مباحث في النظرية الألسنية و تعليم اللغة، ص

زانسته مروییه نوییه کان^(۱)، ژيانی (جاکوبسن) به شیوهیه ک بوو، که دیدار و چاوپیکه و تنیکی زوری له گهل زانایان و تویره راندا کرد و هر له مندالییه وه ئەو بارودوخه تیایدا ژیا، بووه هۆکاری ئەوهی بیروبوچوونه کانی پهره بسینن و زیاتر پیشقه چوون به خووه ببینن، چونکه خاوهن بیر و میشکیکی زور به هیزبوو، جاکوبسن سالی (۱۹۸۳) کۆچی دوایی کرد، پاش ئەوهی ژیانیکی پر له پرۆژه و کار و تویرینه وهی بهردهوامی به سه ربرد^(۲)، هه رچی سه بارهت به کوششه کانیشییتی، ئەوا جاکوبسن به یه کییک له دامه زرینه رانی (فونلۆجی) له بازنه ی (پراگ) دا داده نریت، چونکه گهر ئەو گهرم و گورپییه ی و دینامیکیه ته ی ئەو له کارکردندا نه بوایه، ئەوا ئەو سه رکه وتنه گهره یه بو کارکردنه ی (پراگ) به دهست نه دههات و ماوه یه کی زوری دهخایاند، تاکو ئەو رهوته هزرییه ی بازنه که له دهره ودا خو ی سه لمینیت، جاکوبسن له په رتووکه که ی خویدا، که ناوی (بنه ماکانی زمانه وانی گشتی) بوو، گرنگی به

۱- فاطمة الطبال بركة، النظرية الألسنية عند رومان جاكبسون، دراسة و نصوص، المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر و التوزيع، لبنان، ۱۹۹۳، ص ۱۷ - ۲۲.

۲- أحمد مؤمن، اللسانيات، النشأة والتطور، ص ۱۴۶.

تويژينه وهى تايبه تمه ندييه هاوبه شه كاني نيوان سيستمه مه زمانه وانيه كاني بوارى فونولوجيدا، ئه ويش پاش ئه وهى جوداكارىيه ئه گهره كراوه كاني تيبينى كرد و دستتنيشانىانى كرد، پاشان به گويرهى ئه و هاودژييهى كه له نيوانياندا ههيه، له سه ر ههردوو ئاستى بيستن و دركاندن ديارىانى كرد^(۱)، ئه م بيروكه ش رپنمايى كرد بو گه يشتن به و ئادگار ه جياوازيانهى، كه مه به ست لپيان ئه و كوومه له تايبه تمه نديانهى دهنگه، كه فونيميك له فونيمي ديكه جيا دهكه نه وه، له بهر ئه وه چه مكي فونيم له لاي جاكوبسن ئه و كوومه له ئادگار جيايانهيه، كه به دواى تايبه تمه ندييه كاني دركاندن و بيستندا ديت و دهنگه كاني زمان به جيا دستتنيشان دهكات، وهكو شويني دركاندن و خهسله ته كه^(۲)، جا له بهر وردى ئادگار ه جياكاني هه ر

۱- سامي عياد حنا و آخرون، معجم اللسانيات الحديثة، إنجليزي -

عربي، مكتبة لبنان ناشرون، ط ۱، ۱۹۹۷، ص ۴۱.

۲- هنرى سویت و بؤلى فهره نسی جه ختيان له سه ر گرنگى تويژينه وهى تايبه تمه ندييه كاني دركاندن كرده وه، كه دهنگه كان له يه كى جودا دهكه نه وه، كه روليان له زانيني ماناي وشه كاندا ههيه، ئه م شته ش (بؤدوان دى كورتني)ى پؤلوني باسى ليوه كرده وه، كه خاوه ن تيوريكي گرنگى فونيم بوو، بروانه: ميلكا ايقتش، اتجاهات البحث اللساني، ص ۲۲۹.

فۆنيمىك و نياز مەندى ديارى كىردنى ورد بۆيان، ئەوا جاكۆبسن پەناي بىردە بەر ئامىر بۆ ئەنجامدانى تويزىنە وەى دەنگى، ئەمەش بوو ھۆى بەرە و پىشچوونى ئەم جورە تويزىنە و انە، كە پاشان بە (فۆنە تىكى تاقى كىردنە وە) يان (فۆنە تىكى ئامىرى) ناسران و لەسەر ئەم بنەمايەش تيۆرە كەى خۆى بونىاد نا، كە بنەماى دوانەيى يان جووتبوون بوو، كە لە ئەنجامى روودانى سەراونخوونى چەند دەنگى كە وە پەيدا دەيىت لە حالەتى بوونىدا، چونكە يەكەى دەنگى ھىمايە كە گەر بوونى ھەيىت يان گەر بوونىشى نەيىت، ئەوا نايىتە ھىما، ھەروەھا جاكۆبسن ھەولى ئەو ھى دا بىرۆكەى ئادگارە جياكارەكان لە شىكىردنە وەى مۆرفۆلۇجىدا جىبەجى بكات، ئەو ھوولە ئەنجامى تويزىنە وەكەنى بۆ سىستەمى (كار) لە زمانى رووسىدا سىستەمىكى مۆرفۆلۇجى دارىشت، بەلام كۆششەكانى لە بوارى فۆنۇلۇجىدا زىاتر و چىرتىبوو، لە ھەمان كاتدا (جاكۆبسن) زىاتر گرنگى بە تويزىنە وە مىژوويىەكان دەدا، بە پىچە و انەى (سۆسىر)، كە زىاتر گرنگى بە رىكخستنى ئىستاي فۆنۇلۇجى زمان دەدا، ھەوليشىدا لە ئامانجى گۆرانى كتوپىرى ناو فۆنيمەكان بىكۆلىتە وە، كە لەسەر رەوشى مىژوويى زمان روودەدات،

ئەم بوارەشى گرنكى پيىدا، زياتر لە ھەولدان بۆ تيگەيشتن و ليكۆلئىنەوہ لە ھۆكارەكانى و سەرچاوەكانى بوو، بەمبۆرە گەيشتە ئەوہى كە ريكخستنيكى فۆنۆلۆجى ھەمەكى دابنيىت، كە (۱۲) ئادگارى دوانەيى بيستنى لەخۆ دەگرئيت، كە تيكرابەكەلكى ئەوہ دئىن سيستەمە فۆنۆلۆجىيەكەيان لە ھەموو زمانەكاندا پئى وەسف بكرئيت، ئەم ئادگارە ھەمەكەين و زمان لەسەر ئەم بنەمايە سيستەمى فۆنۆلۆجى خۆى ھەلدەبژيرئيت، ئەم ئادگارەش شيوەى (+)يان دەدرئيتى، بۆ نمونە (+دەنگدار)، ئەم ئادگارەش لەم ھاودژانەى خوارەوہ پيكدئىن: (دەنگى بەرز / چرپە)، (زبر/ تيژ)، (شل/ توند)، (زيادە/ بيژيادە)، (زارەكى/ دەرەوہى زار)، (چر/ ھەلوەشاوہ)، (دەنگدار/ بيىدەنگ). قوتابخانەى بەرھەمھيتانى گويزانەوہيى كە دامەزريئەرەكەى (نەوام چۆمسكى)يە، ئەم قوتابخانەيەى كردە پرۆگرام بۆ خۆى، كە لە بنەما فۆنۆلۆجىيەكانى جاكۆبسن بەرجەستە دەبيىت، جاكۆبسن پيى وابوو زمان ئامرازىكە بۆ پەيوەندىيى مرؤيى، كە بەبئى ئەم توخمانەى خوارەوہ پراكتيزە نابيىت^(۱):

۱. نييرەز: ناوەرۆكى پەيامەكە دەگەيەنيىت.

¹- Dictionnaire de linguistique p. 218.

۲. **وهرگر:** پيشوازی له په يامه که دهکات.

۳- **به ستنی په يوه ندى له نيوان نيره رکه و وهرگره که:** بو

سه رکه وتنی ئەم پرۆسه يه پيوسته يه که ی ئەزموونی له نيوانياندا هه بيټ، ئەویش به پيى که نالی حه واله کردن، که پرۆسه ی په يوه ندييه که جي به جی دهکات.

۴. **زمانی هاوبه ش:** که نيره و وهرگره که پيکه وه قسه ی پي ده که ن: ئەمه ش ده بيته هاريکار و ئاسانکاريه ک بو پرۆسه ی په يوه نديکردن.

۵- **په يامی زمانه وانی:** ئەمه ش ده فريک ناوهرۆکی ئەو ئاخاوتنه له دووتوی ده گريټ، که ئاماژه ی پي ده کات، له هه مان کاتدا وهرگره که تیی ده گات.

۶. **ناوهرۆکی زمانه وانی:** که په يامه که ئاماژه ی بو ده کات: ئەم ناوهرۆکه له و زمانه پيکديټ، که هه ردوو وهرگر و نيره تيايدا هاوبه شن، ده شتوانين ئەم توخمانه ی که پيوستن بو پرۆسه ی په يوه نديکردن، به م شيوه يه ی خواره وه به رجه سته بکه ين:

سه رچاوه

وهرگر

ده ورويه ر

نيره ر

په يام

په یوه نډیکردن

هر توخمیک له م توخمانه ئه رکیکی زمانه وانی جودا جیبه جی ده کهن، له بهر ئه وه جاکو بسن جیاوازی خسته نیوان شه ش ئه رکی زمانه وانی، که ئه مانه ن:

۱. ئه رکی گوزارشتکار (سۆزداریی):

ئهم ئه رکه په یوه نډیبه کانی نیوان نیره ر و په یامه که و هه لویستی به رانه به په یامه که ده ستنیشان ده کات، چونکه په یامه که گوزارشت له نیره ر که ی ده کات و ره نگدانه وه یه کیشه بو حاله تی په یامه که خو ی، جگه له مانه ش چه نده ها هزر و بیر هه ن، که له دوو تو یی په یامه که دان و په یوه نډیبه یان به شتیکه وه هه یه، که پی پی دهوتریت (سه رچاوه)، که نیره ر به هویه وه گوزارشت له هه ست و نه ستی خو ی ده کات.

۲. ئه رکی بانگکردن:

ئهم ئه رکه له و رستانه دا به دی ده کریت، که نیره ر، وه رگره که ی بو بانگده کات، تا کو سه رنجی رابکیشت یان بو ئه وه ی داوای ئه نجامدانی کاریکی لیبکات، رسته ی فرمانیش ده چیتته دوو تو یی ئهم ئه رکه وه.

۳. ئەرکی پەيوەندىکردن:

ئەمەش لە ھالەتتە تەكدايە نېرەرەكە پەيوەندىيەكە ۋەك خۆى لەگەل ۋەرگەرەكە بەھىلئەتە ۋە، ئەويش لەرېگەى واژە سادەكانە ۋە، كە بېروبوچوونى ۋەكو ئەم بېروبوچوونانە ھەلنەگرىت: ئەلوو، ھاي، ھەرۋەھا دەربرېنەكەى شكسپېر كە دەلئەت: (گوئىتم بە قەرەز بەدەرى).

۴. ئەرکی ئەۋدېۋى زمان (فەرھەنگى):

ئەم ئەرکە لە ۋە پەيامانەدا دەرەكە ۋەيت، كە زمان تىياندا دەبىتتە بابەتى توئىژىنە ۋە، ئەۋكاتە ھەۋلەدەتات زمان ۋەسەف بكات و توخمەكانى باس بكات و ورد و درشتەكانى پىنئاسە بكات، بەۋەى كە ئەرکی ئاخاوتنى زمان لە خەۋدى زمانەكەيە.

۵. ئەرکی سەرچاۋە^(۱):

ئەم ئەرکە لە ھەموو ئەرکەكانى زمان گرنگترە، ئەويش لە بواری خەۋدى پروسەى پەيوەندىکردن، ھەرۋەھا ئەرکی (دىيارىکردن) يان (پىنئاسە) ىشى پىدەلئىن، ئەم ئەرکە بە كارى سەرەكى زۆربەى زۆرى پەيامەكان ھەژمار

۱- الأسلوب و الأسلوبية، ص ۱۵۹.

دهكريت، له م ئهركه دا پرؤسه كه به ره و سه رچاوه يان
بابه ته كه ئاراسته دهبيت.

٦. ئهركى شيعرى (په خشانى و ئه دهبى)^(١):

يه كيكه له و ئهركه سه ره كيانه ي زمان، له بهر ئه وه ي
ديناميكيه تى پى ده به خشن، به بى ئه م ئهركه زمان ده مرى
و تووشى متببون ده بيت، ئه م ئهركه له هه موو جوړه كانى
ئاخاوتندا به دى ده كريت، كاتيكيش پراكتيزه ده بيت، كه
په يامه كه بو خوى ئاماده كرابييت، هه روه كو له دهقه
هونه رييه زمانه وانبيه كاندا به دى ده كريت، بو نمونه وه كو
دهقه شيعريه كان، جا ئه م شته ئهركه كه نيه له دوو توپى
شيعره كه دا، به لكو تيايدا هه ژموونى هه يه، هه ژموونى هه ر
يه ك له م ئهركانه (سوژدارى، بانگه شه يى، په يوه ستببون،
ئه وديو، سه رچاوه، شيعرى)، بوونى ئهركه كانى دى
قه دهغه ناكات و لايان نابات، به لكو جوړى په يامه كه
دهستتيشان دهكات، دهشتوانين ئهركه كان به م رووننامه يه
زياتر روون بكه ينه وه:

سوژدارى سه رچاوه

شيعرى بانگه شه يى

په يوه نديكردن

١- دليله مرسلې، مدخل الى التحليل البنوي، ص ٢١ - ٢٢.

ئەۋدىيۇى زمان

ھەرۋەھا جاكۆبسن يەككىك بوو لە ئەندامانى كۆمەلەى (ئۆپۇجاز Opjaz)^(۱)، كە گرنگى بە توۋژىنەۋەى زمانى شىعەرى دەدات، جاكۆبسن بەھەمان شىۋە گرنگى بەو توۋژىنەۋە تايبەتەنەى بوارى (رەگەزناسى سلاقى) و ھونەرە مىللىەكان دەدات و بە سەرسورمانەۋە دەپروانىيە ئەو بزاونە زانستىەى، كە لە ئەۋروپاى رۇژئاۋادا ھەبوو، بەتايبەتەى لە بوارى توۋژىنەۋە زمانەۋانى و فەلسەفییەكان و گرنگىشى بە پرسەكانى شىعەردا، ئەم گرنگىيىدانهشى لەو توۋژىنەۋەى دەردەكەۋىت، كە بە ناۋى (دەربارەى شىعەر) سالى (۱۹۳۳) بلاۋى كردهۋە، ئەو پىى وابوو زمانى شىعەر بونىاديكى ئەركىيە و لە دەرەۋەى سىستەمە تەۋاۋەكەى، لە توخمەكانى ناگەين، جاكۆبسن يەكەمىنى

۱- گروپى ئۆپۇجاز كورتكراۋەى كۆمەلەى توۋژىنەۋەى زمانى شىعەرىيە، كە كۆمەلە قوتابىيەكى خويندنى بالا لە زانكۆى مۆسكۆ بازنەيەكىان دامەزراند، كە بە (بازنەى مۆسكۆ) ناسرا، پاشان پەرەى سەند و بوۋە گروپى شىۋەخوزانى رووسى، لە ناۋدار و پياۋە گەرەكانى جاكۆبسن و شلۇفسكس و تىيانوف و ئىخىباوم و فلادىمىر برۆب بوو، لە سالى (۱۹۳۴) لەبەر ھۆكارى سىياسى ئەم بازنەيە پەرت بوو، دەربارەى بنەماكانى ئەم ئاراستەيە بروانە: صلاح فضل، نظرية البناءية في النقد الأدبي، ص ۵۷.

ئەو كەسانە بوو، كە گرنگى بە تيۆرى كىلگە واتاييەكاندا، لەم بوارەدا جەختى لەسەر پىكھاتە ناوخۆييەكانى پەيوەندييە خوازەييەكان دەكرد و ئەوەشى پوونكردهوه كە ويكچواندى كەسى (ئازا) بە (شير)، و (گيل) بە (كەر) و (كەسى ديبلۆماسى) بە (رپيوى)، ئەوا لەو ويكچوونە دەچيىت، كە لەنيوان پىكھاتەى وشەكانى زماندا هەيە، چونكە كىلگەى واتايى (شير) يەكە مەعنەوييە بچووكەكە لەخۆ دەگرىت، كە ئەويش (ئازايەتى) ييە، و كىلگەى واتايى (كەر)، سيفەتى (گيلى) و كىلگەى واتايى (رپيوى) سيفەتى (فيل) لەخۆ دەگرىت^(۱). جاكۆبسن زنجيرەيەك كار و پرۆژەى خۆى بۆ زمانى منداڵ و زمانگيرى و تەتەلەكردنى زمان تەرخانكرد، بە كورتى (جاكۆبسن) رۆليكى گرنگى لە بوارى زمانەوانى نووى و هزرى مرۆفايەتى بەگشتى هەبوو، چونكە بيروبۆچوونەكانى بليىسەى يەكەم و پاىەى سەرەكى بەشيكى زۆرى تويژينهوه مرۆييە نوئيەكان بوو، بەشى زۆرى بيروبۆچوونەكانى بە ئاراستەى تيۆرى زمانەوانى بوون، جاكۆبسن لە روانگەى هەندىك كەس بووه كەسايەتيةكى ئەفسانەيى، ئەويش لەبەر ئەو

۱- أحمد محمد قدور، مبادئ اللسانيات، دار الفكر، ط ۱، دمشق،

۱۹۹۹، ص ۳۰۸.

کاریگه‌رییه قووله‌ی که له هزری مرۆقایه‌تی نویدا دروستی کرد، ته‌نانه‌ت هه‌ندیگ توژیژهر میژووی سه‌ره‌ه‌لانی بونیادگه‌ریی و شیوه‌کانی له که‌سایه‌تی جاکۆبسن و جه‌ربه‌زه‌ییه زانستییه‌کانیدا هه‌شارده‌ده‌ن، چونکه هه‌ر له تافی لاییتیدا له (مۆسکۆ) تاگو‌گه‌وره‌بوو و ناوداربوو، چه‌نده‌ها نه‌وه له ئەوروپا و ئەمه‌ریکا له‌سه‌ر ده‌ستی له‌ رووی زانستییه‌وه په‌روه‌رده‌بوون، به‌مشیوه‌یه بووه سه‌رچاوه‌ی زانستی زمانه‌وانی نوی، ئەو خویندن و شاره‌زاییه فراوانه‌ی له ماوه‌ی ژیانیدا به‌ده‌ستی هینا و هه‌موو ئەو گه‌شتانه‌ی به‌به‌رده‌وامی ده‌یکرد، هه‌موو ره‌نگ‌دانه‌وه‌یان له‌سه‌ر نووسینه‌کان و توژیژینه‌وه به‌نرخه‌کانی هه‌بوو، (جاکۆبسن) له زانستدا زۆر ده‌وله‌مەند و هه‌مه‌جۆربوو، زانیاری چروپری هه‌بوو، به‌ره‌مه‌کانی فره‌به‌سوود و به‌نرخ بوون و ژماره‌یان زۆربوو، نووسینه‌کانی له (٤٧٤) ناوینشان بوون، که (٣٧٤)یان په‌رتووک و وتاربوون، جگه له (١٠٠) ده‌قی جۆراوجۆر، گرنگترین نووسینه‌کانیشی ئەمانه بوون:

١- چه‌ند وتاریک ده‌باره‌ی زمانه‌وانی گشتی، سالی ١٩٦٣ چه‌ند وتاریکی له بواری زمانه‌وانیدا تیدا کو‌کرده‌وه.

- ۲- بنه ماکانی فونۆلۆجی میژوویسی، سالی (۱۹۳۱) پیشقه چوونی دهنگه کانی زمانه وانی له خۆده گریت.
- ۳- شیکردنه وهی فونۆلۆجی زمانی رووسی نوی، سالی ۱۹۳۴ زمانی له لایه نه دهنگییه که ی باسکرد.
- ۴- گه وره کراو: فونیمه گه وره کراوه کانی زمانی عه ره بی، سالی (۱۹۵۷) وتاریک بوو پرسی دهنگی به گشتی له خۆگرتبوو.
- ۵- دیارده زمانه وانیه کانی بواری وه رگیران، سالی ۱۹۶۶.
- ۶- مه سه له کانی شیعیه ت، سالی ۱۹۷۳، کومه له وتاریک، ۲۹ توێژینه وهی هه مه جوړ.
- ۷- کاریگه ری هه مه کییه زمانه وانیه کان، سالی ۱۹۶۳، وتاریک بوو، ئادگار ه زمانه وانیه هه مه کییه کانی تیا دا باسکرا.
- ۸- زمانگیری و نه خۆشییه کانی ئاخاوتن^(۱).

۱- میشال زکریا، مباحث في النظرية الألسنية و تعليم اللغة ، ص

سیبھم: ئه ندری مارتینیه

مارتینیه سالی ۱۹۰۸ له کهرتی (ساقوا) له فهره نسا له دایکبووه، پسپوریتی له زمانی ئینگلیزی، پاشان له زمانه وانی گشتی پهیدا کرد، ههروهها له ویلایه ته یه کگرتوو هکانی ئه مه ریکا له زانکوی کولومبیا خویندی و زیاتر له ژیر کاریگری (بلومفیلد) دا بوو، که زمانه وانیک بوو به یه کیک له دامه زرینه رانی قوتابخانه ی رهوشتکاری له بواری زمانه وانی هه ژمار ده کریت. (مارتینیه) زانایه کی گه وره ی بواری فونولوجی بوو و به شداری له پرۆژه کانی قوتابخانه ی (پراگ) ی زمانه وانیدا کرد، ئه ویش پیش ئه وه ی له زانکوی دانیمارک و زانکوی کولومبیا دا بخوینیت، له سالی ۱۹۸۴ بووه به ریوه بهری گوئاری (وشه) ی زمانه وانی له نیورک، له سالی ۱۹۶۰ بووه ماموستا له زانکوی سۆربون و به ریوه بهری خویندی زمان له په یمانگه ی زمانه وانی بالا له پاریس^(۱). ههروهها بووه

۱- فاطمة الطبال بركة، النظرية الألسنية عند رومان جاكسون، دراسة و نصوص، المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر و التوزيع، لبنان، ۱۹۹۳، ص ۲۷۰. و ميشال زكريا، الألسنية علم اللغة الحديث المبادئ و الأعلام، ط ۲، المؤسسة الجامعية، ۱۹۸۳، ص ۲۵۲.

به پيروهه بهري كوومه لهي جيهاني زماني هاريكار، كه مه بهست ليي دامه زراندي زمانيكي جيهاني تازه بوو، مارتينييه له تويژينه وهي دهنگه ئهركييه كاندا په پيره وي له پروگرامي قوتابخانه ي (پراگ) ده كرد و به گشتي له سهر دهستي مارتينييه رهوشي زمانه واني له ئه وروپا پيشقه چووني به خوويه وه بيني، به تاييه تي له فهره نسا، ئه و زياتر جهختي له سهر تويژينه وهي ئهركي زمان دهكرده وه له كاتي ئه نجامداني پرؤسه ي گه ياندي و په يوه نديكردن، دهشتوانين بيروبوچوونه كاني له م خالانه ي خواره وده دا چرپكه يينه وه:

أ. ئهركي زمان:

مارتينييه ئهركي په يوه نديكردن به ئهركيكي سهره كي زمان له قه له م ده دا، كه له نيوان ئه نداماني كوومه لگه ي زمانه وانيدا ئه نجام ده رييت، ئه م ئهركه زمان پيي هه لدهستي له سهر ئه و بنه مايه ي كه پيكه اته يه كي مرؤييه، هه رچه نده بونيا ده كه ي له كوومه لگه يه كه وه بو كوومه لگه يه كي زمانه واني ديكه ده گوردرييت، چونكه په يوه نديكردن ئهركي سهره كي زمانه له لاي مارتينييه، به لام له گه ل ئه وه شدا ئهركه كاني ديكه ي زمان په راويژ ناخات، به لكو نزيكيان ده كاته وه و گرنگييه كي مامناوه ندييان پيده به خشيت، له

هه مان کاتدا ئەو وای دەبینی زمان کوپپیه کی شته کان و گواستنه وهیه کی دینامییکی نییه بۆیان، به لکو بونیادگه لئیکی ریکخراو و ریزکراو و ته واوه، که قسه کهر به ئامانجی دهگریت و به هویه وه دهروانیته جیهانی شته کان و ههسته کان، ئەمهش بیگومان به له دبوون و شاره زایی مروّف به رهه م دینیت، بۆ نمونه فیروونی زمانیکی بیانی مانای دانانی هیماکانی تازه نییه بۆ شته ئاساییه کان، به لکو وهرگرتن و فیروونی تیروانینیکی شیکارانه و جیا یه له بواری ناسین و زانینی بونیاده زمانه وانیه کانی، که واقیعه که به شیوه یه کی جیا له زمانی دایک نمایان دهکات و دهریده خات⁽¹⁾، له بواری ئەرکی زمانه وانیشدا مارتینییه سی جۆری ئەم ئەرکه دهستنیشان دهکات، که ئەمانه ن:

۱. ئەرکی جیاکاری.

۲. ئەرکی دابڕین، گوئیگر وای لیده کات بتوانیت وته کان بۆ چه ند یه که یه کی یه ک له دوای یه ک شیکاته وه.

1- Elements de linguistique generale, pp. 9.

۳- ئەرکی گوزارشتکردن، ئەم ئەرکه حالەتی ئه قَل یان حالەتە هزرییه که ی قسه که ر به گوینگر راده که یه نیت^(۱)، به شیوه یه کی گشتی ده توانین بلیین هه موو زمانه کانی جیهان له بواری ئەرکی راگه یانندن به شیوه ماددییه که ی و کۆمه لایه تییه که ی هاوبه شن، ئەمه ش وا ده که یه نیت واتای ئەرکی زمانه وانی له گوزارشتی زماندا له قوولایی ئەزموونی مرۆیی به شیوازیکی رهمزی جیاکار کورت ده کریته وه و چر ده بیته وه، که بونیاده زمانه وانیه که ده کاته ئامرازیک بو دهسته به رکردنی ئەم حاله ته^(۲).

ب . پارچه کردنی دوانه یی^(۳):

ئەم پارچه کردنه (Double articulation) له که مه ندکی شیبوونی مرؤف بو گوزارشتکردن له هزر و بیر و ئاره زووه خودییه کانی و خولیا که سییه کانی خویدا به رجه سته ده بیته و دهرده که ویته، که به هه موویانه وه ئەزموونی جه وه هری له لای پیکده هیین، و هه ولده دات بو

۱- أحمد مؤمن، اللسانیات، النشأة والتطور، ص، ۱۵۳ نقلاً عن: Elements de linguistique generale. Andre martinet , p: 53., 1960, colin.paris

2- ibid. pp: 11 – 12 – 13.

3- Elements de linguistique general. pp: 14.

ئەوھى بۇ غەيرى خۆى، واتە بۇ كەسانى دى بيانگەيەنئىت، ئەمەش بېگومان بە ھاوارىكى خۆشى يان نالەيەكى ئازارايى دروست دەبئىت، ئەم ئاكارانەش ناگەنە ئاستى راگەياندىنى زمانەوانى، لەبەر ئەوھ ئەزمونى مرۆيى، كە دارشتنەكەى لە زماندا بە ئاسانى دروست دەبئىت، دووچارى پەرتبون دەبئىت و دابەش دەبئىتە سەر كۆمەلەيەكەيەكى ئاماژەيى، پاشانىش بۇ چەند يەكەيەكى دەنگى پەرت دەبئىت^(۱)، پارچەکردنى دوانەيى بە بنەماى تيۆرى مارتىنيە ھەژمار دەكرىت، كە وای دەبئىت زمانى مرؤف جياوازی لەگەل ئامرازەكانى دىكەى راگەياندىن ھەيە، لەبەر ئەوھى پارچەکردنى دوانەيى، واتە قسەكانى زمان لە دوو ئاستى جودا پىكدىت، كە ئەمانەن:

ئاستى پارچەکردنى يەكەم moneme:

لەم ئاستەدا چەند يەكەيەكى خاوەن ناوهرۆكى مەعنەوى (ھىما بۆكراو) و دەنگى واژەكراو (ھىما) مان دەستدەكەويىت، ئەم يەكانە بە (دەنگى واژەكراو) (مۆنيمەكان) ناوژەد دەكرىن، بۇ نمونە: دەرس / ەكە / پىداچوو / مەوھ، دەبئىن ئەم نمونەيە چوار مؤنيمى يەك

۱- رونال ايلوار، مدخل إلى اللسانيات، ترجمة: بدرالدين القاسم، منشورات وزارة التعليم العالي، السعودية، ۱۹۸۰، ص ۸۲.

له دواى يهك له خوؤ ده گريټ، كه هر واژه يه كيان به (هيمابؤكراو) ناوده بريټ، دارشتنه دهنگييه كه شى (هيماي) پييده لين، كه يه كه ي ئاست نزنم و ناكريؤ بو چهند يه كه يه كي ئاماژه يي بچووكتر شيبكرينه وه، به لام ده كرى له ناو ليستي كراوه دا بو يه كه ي دى شيبكرينه وه، وه كو نمونه:

له عاج و زيوه	خامه كه م
	دهمژمييره كه م
	گواره كه م

يه كه ي (خامه)، يه كه يه كي فهره هنگييه، كه سر به ليستيكي كراوه يه، ژماره ي يه كه كاني زور و بيكوتايين، كه چى يه كه ي وشه سازييه كه (م) كه جيناوه و سر به به شى ليسته داخراوه كه يه و ناكريؤ جيگوركي پيبريټ، مه گهر له گهل ژماره يه كي كه مي مؤنيمه كان نه بيت، وه كو بو نمونه:

له عاج و زيو	خامه كه م
	خامه كه مان
	خامه كه ت
	خامه كه تان

خامه‌که‌ی
خامه‌که‌یان
خامه‌که‌یان

که‌واته یه‌که‌ی (م) سهر به لیستیکی داخراوه، چونکه ژماره‌ی یه‌که‌کانی که‌مه.

ئاستی پارچه‌کردنی دووهم (Phoneme):

ده‌کری به هه‌مان شیوه مؤنیمه‌کان بۆ چه‌ند یه‌که‌یه‌کی ئاست نزم پارچه بکرین، که له هه‌موو ئاماژه‌یه‌ک رپوت و ره‌ه‌ابن، به‌لام جیاکاربن، که به (فۆنیمه‌کان) ناوزه‌د ده‌کرین و له هه‌موو زمانیکدا هه‌شاردراون^(۱)، بۆ نمونه:

عومه‌ر وانه‌که‌ی خۆی نووسی.

قورئان به زمانی عه‌ره‌بی دابه‌زیوه.

له‌م حاله‌ته‌دا ده‌کری وشه‌ی (نووسی) بۆ چه‌ند یه‌که‌ی جیاکار، واته چوار فۆنیم دابه‌ش بکریت: ن / و / س / ی /، وشه‌ی (دابه‌زیوه) ش بۆ ئه‌م فۆنیمانه دابه‌شده‌کریت: د / ا / ب / ه / ز / ی / و / ه /، که‌واته لی‌ره‌وه پارچه‌کردنی دوانه‌یی ده‌بیته یاسایه‌کی سه‌ره‌کی له یاسا‌کانی زمانی مرۆف.

۱- سلیم بابا عمر و بانی عمیری، اللسانیات العامة المیسرة (علم التراکیب)، الجزائر، ۱۹۹۰، ص ۷۴.

مارتینییه ئەم یاسایانە بەم شیۆهیه دەستنیشانیان
دەکات:

. ئەو پەییوەندیانە ی لە نیوان یەکە زمانە وانییەکاندا هەن:

پیکهاتە ی زمانە وانە ی ئەرکی لەسەر پایە ی ئەو
پەییوەندیانە دەهەستتیت، که لە نیوان مۆنیمەکاندا هەیه،
هەرودەها پشت بە کاریگەرییەکانی سەر سروشتی
پیکهاتەکان دەهەستتیت، ئەرکی هەر مۆنیمیکیش لەناو
رستەدا لەم پەییوەندیانەوه دەستپێدەکات.

. پلە ی یەکە زمانە وانییەکان:

توێژینەوه ی پەییوەندی مۆنیمەکان لە نیوان خۆیاندا،
بەتەنهایی بەس نییه بۆ دەستنیشانکردنی ئەرکەکانیان،
بەلکو دەبی پیگە و ریکخستنی لەناو پیکهاتەکه شدا
بزانریت، ئەویش بەگوێرە ی پۆلینکردنیک دیاریکراو،
چونکه جیاوازی له هەلۆیستەکاندا پەل بۆ جیاوازی له
ئەرکە پیکهاتەییەکانیشیدا دەکیشی.

. ناوەرۆکی یەکە زمانە وانییەکان:

مارتینییه جهخت لەسەر ناوەرۆکه واتاییه که ی مۆنیم
دەکات، که ژمارەیه کی واتایه کی تاییهت و سەر به خۆی پی

بەخشیت و وای لیبکات ئەرکیکی تاییەت لەناو پیکهاته کهدا
جییه جی بکات.

. چه می گونجاندن:

تییینی بابەتی پیدراوهکان بنه‌مای هه‌موو زانستیگه، ئەم
پیدراوانه ئالۆز و به‌یه‌کداچوون، له‌به‌ر ئەوه پێویسته
جه‌خت له‌سه‌ر ر‌واله‌تی بابەته‌که بکریته‌وه، به‌هه‌مان
شیوه‌ش ده‌بی زمانه‌وانی به‌دواداچوون بۆ خه‌سله‌ته
تاییه‌ته‌کان و گونجاوه‌کانی ئەو بابەته‌ بکات، که کۆشش
ده‌کات بۆ ئەنجامدانی توێژینه‌وه ده‌رباره‌ی زمان وه‌کو
زانسته‌کانی دی خاوه‌ن ئەدگارو خه‌سله‌تی گونجاوان بۆ
شیکردنه‌وه‌یان (بۆ نمونه ژماره‌کان خه‌سله‌ته
گونجاوه‌کانی ماتماتیکن، شیوه‌کانیش ئەو ئەدگار و
خه‌سله‌تانه‌ن، که پێویسته له‌ زانستی ئەندازیاریدا جه‌ختی
بکریته‌وه سه‌ر)، ئەم شیوازه‌ش ئاسه‌ته‌کانی ئەم
توێژینه‌وه‌یه به‌وردی و به‌روونی ده‌ستنیشانده‌کات.

. ئابووری زمانه‌وانی له‌ بواری پیشکه‌وتنی زمانه‌وانی:

پیشکه‌وتنی زمانه‌وانی په‌یوه‌ندییه‌کی له‌ ر‌اده‌به‌ده‌ری به
هۆکاره‌ ده‌ره‌کییه‌کانه‌وه هه‌یه، که گرنگترینیان ئەمانه‌ن:
په‌یوه‌ندی بونیادی زمانیک به‌ بونیادی زمانیکی دیکه‌وه و
نیازمه‌ندی بۆ په‌یوه‌ندیکردن له‌ناو بازنه‌ی کۆمه‌لگه‌دا

یەکیگە لەو ھۆکارە سەرەکیانە دەبنە یارمەتیدەر بۆ
 پێشکەوتنی زمان، مارتینیە لێردا ئاماژە بەو دەکات کە
 ئەم ھۆکارە دەرەکیانە کاریگەریان لەو دەیە لەناو
 چوارچۆیە بونیادی زماندا بن، بەھمان شیۆش جەخت
 لەسەر گرنگی پاراستنی تیگەیشتن و پەیوہندیکردن
 دەکاتوہ، بەشیۆہیەک مانوہ و پێشکەوتن بۆ زمانەکە
 دەستەبەر دەکات^(۱)، لەم بوارەدا مارتینیە ئاماژە بە بوونی
 ململانێیەک دەکات لەنیوان نیازمەندی و پێویستبوون بە
 پەیوہندیکردن، کە دەبنە ھۆکاری پێشکەچوونی زمانەوانی
 و سستبوونی ئەندامەکان و کەمکردنەوہی ئەو
 کۆششانی، کە بۆ پرۆسەکانی قسەکردن یان یادکردنەوہ
 پێویستن^(۲).

• توێژینەوہی پیکھاتەیی:

ئەندری مارتینیە توانی شیکردنەوہی پیکھاتەیی رستە
 بەرەوپێش بەریت، لەسەر بنەمای ئەو دەرەنجامانە کە
 توێژینەوہ فۆنۆلۆجییەکە پێی گەیشت، بەمشیۆہیە نەخشە

۱- میخال زکریا، الألسنية علم اللغة الحديث المبادئ و الأعلام، ط ۲،
 المؤسسة الجامعية، ۱۹۸۳، ص ۲۵۵ - ۲۵۷.

2- Andre martinet. Economic de changements
 phonetique (Borne. Franck edition) 1995. p 97.

سەرەتاییه کانی ئەم شیکردنەوهی کیشا، که پشت به
بنه‌مای ئەرکی توخمه زمانه‌وانییه کانی ناو پیکهاته که و
رینگاکانی ریکخستنی ده‌به‌ستیت، ئەوهی تییینی ده‌کریت
شیکردنەوهی پیکهاته‌یی له زمانه‌وانیدا به‌شیوه‌یه‌کی گشتی
وازی له زاراوه‌ی (وشه) هینا، ئەویش به‌هۆی ئەو
شپرزهبییه‌ی که له چه‌مکه‌کاندا جیی ده‌هیلت، هه‌روه‌ها
له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌مانا ته‌واوه‌که‌ی به‌و یه‌کانه‌ ده‌گوتریت، که
ئاستیان نزمه، وه‌کو: له، له‌سه‌ر، ئایا.....هتد، هه‌روه‌ها
به‌هه‌مان شیوه به‌و یه‌کانه‌ش ده‌گوتریت که ئاست نزم نین
و له‌و توخمانه پیکدین، که هه‌ریه‌که‌یان ئەرکی خویان هه‌یه
(چوو، بچۆ)، هه‌ردووکیان ئەو پیتانه له‌خۆ ده‌گرن، که
ئاماژه بو (چوون) ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها (بچۆ) زیاده‌یه‌کی
له‌سه‌ر دارشتنه‌که‌ی پیشوو گرتۆته‌خۆ، که دارشتنیکه
ئاماژه بو ئەو فه‌رمانه ده‌کات، که ئاراسته‌ی که‌سی
دووه‌می گوێگر ده‌کریت، له‌به‌ر ئەوه زۆر پیویسته هه‌میشه
زاراوه‌ی ورد هه‌لبژیرین، که گوزارشت له‌یه‌که ئاست
نزمه‌که بکات. تیۆری ئەرکیش ئەم چه‌مکه به (مۆنیم)
ناوده‌بات، هه‌روه‌ها له‌م تیۆرده‌ا ئەو په‌یوه‌ندییه‌ی که

مۆنیمه كانی ناو سیستهمی زمانه وانی به یه كه وه
ده به ستیته وه، له م حاله تانه دا ده رده كه ویت^(۱):

۱. واژه‌ی سه‌ربه‌خۆ Moneme autonome:

ئهم واژانه كۆمه‌له یه كه یه‌كه‌ی ئه‌وتۆی ئاماژه‌دارن و له
بونیا ده كه یاندا هه‌لگری به‌لگه‌ی ئه‌ر كه كه‌ی خۆیانن و له م
ئاوه‌لكاره كاتیانه پیکدین: ئه‌مپۆ، به‌یانی، هه‌ندیكجار، ئه‌و
په‌یوه‌ندیه‌ی كه ئه‌م یه‌كانه به یه‌كه‌كانی دیکه وه گری
ده‌دات، پشت به بنه‌مای ئاماژه خودییه‌كه‌ی ده‌به‌ستیته،
نه‌ك به‌وه‌ی شوینی له پیکهاته‌كه‌دایه یان به‌ستنه‌وه‌ی به
پیکهاته‌ی وه‌كو:

دویتی ریز له نووسه‌ره‌كه گیرا.

واژه‌ی (دویتی) ده‌كری له چه‌ند پیگه‌یه‌كه‌ی جوړا و جوړدا

ده‌ربكه‌ویت، چونكه ده‌كری به هه‌مان شیوه بو‌تریته:

دویتی ریزگیرا له نووسه‌ره‌كه.

ریزگیرا دویتی له نووسه‌ره‌كه.

۱- أحمد حساني، مباحث في اللسانيات العامة، ديوان المطبوعات
الجامعية، الجزائر، ۱۹۹۴، ص ۱۱۳ هه‌روه‌ها بروانه: Elements
p. de linguistique generale

۲. واژه‌ی ئه‌رکی (Moneme fonctionnel):

ئەم واژه‌یه له خودی خۆیدا هیچ ئه‌رکیک جیبه‌جی ناکات، به‌لکو ده‌بیته یارمه‌تیدەر بۆ ده‌ستنیشانکردنی ئه‌رکی چەند توخمیکی دیکه، ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌ش هه‌یه له‌و بواره زمانه‌وانییه‌ی که هه‌ندیک واژه‌ی تیا‌دا به‌کارده‌هینریت، سه‌ربه‌خۆبیته، وه‌کو: ئامرازی په‌یوه‌ندی، ئامرازه‌کانی نسب و جه‌زم له‌ زمانی عه‌ره‌بییدا، بۆ نموونه:

قوتابییه‌که بۆ زانکۆ چوو.

جا لی‌رده‌دا واژه‌ی (بۆ) واژه‌یه‌کی ئه‌رکییه، که له‌ خودی خۆیدا هیچ ئه‌رکیکی نییه، به‌لام ئه‌رکیک بۆ ئه‌و ناوه‌ی پاش خۆی دیت ده‌سته‌به‌ر ده‌کات، که واژه‌ی (زانکۆ)یه، له‌م حاله‌ته‌شدا ئه‌رکی (ته‌واوکه‌ری به‌یاریده - به‌رکاری ناراسته‌وخۆ) ده‌بینیت.

۳. واژه‌ی پاشکۆ (Moneme dependant):

واژه‌یه‌کی نزیکه له‌ واژه‌ی ئه‌رکی، که ئه‌رکه‌که‌ی ده‌ستنیشان ده‌کات، وه‌کو (ته‌واوکه‌ری به‌یاریده)، که له‌گه‌ل (ئامرازی په‌یوه‌ندی) جوت ده‌بیته، واژه‌ی (زانکۆ) له‌ نمونه‌که‌ی پیشوودا واژه‌یه‌کی پاشکۆ و جووته له‌گه‌ل واژه‌ی ئه‌رکی (بۆ)، لی‌رده‌شدا واژه‌یه‌کی پاشکۆ هه‌یه، که به‌و پی‌گه‌یه به‌ستراوه‌ته‌وه، که ئه‌رکه‌که‌ی له‌ری‌گه‌ی

پيڱه كه يه وه دهستنيشان دهكات، چونكه گوڤراني پيڱه كه دهبيته هؤى گوڤراني ئهركه ريزمانيه كهى، بو نمونه: **راگرى كؤليژه كه سهرداني كردين.**

ليردها يه كهى: (كؤليژ) (ديارخهر)ه، كه واژه يه كه به پيڱه كه وه به ستر او ده ته وه.

۴. گوزارشتى سهر به خوؤ (Syntagme autonome):

ئهم گوزارشته له واژه يه كهى ئهركى پيكديت، كه له گهل واژه يه كهى پاشكوڤدا جووت دهبيت، ئهركه ريزمانيه كه شى له رپيڱه يه كه بهش له توخمه كاني دهستنيشان ناكريت، بهلكو له رپيڱه يه ليكدانى هه موو توخمه كانيه وه دهستنيشان دهكرت: بو نمونه: (ئامرازى په يوه ندى و ته واو كه رى به يار يده) و (ديارخهر و ديارخراو)، وه كو:

له گهل هاو رپيه كانم سهرداني پيشانگاي كتيم كرد.

جا گوزارشتى (له گهل هاو رپيه كانم) ئماژه بو هاو له بوون دهكات و تنها له به شيكى گوزارشته كه وه دهستنا كه وييت، بهلكو له ليكدانى ههردوو توخمه كه وه دهستنه كه وييت و دهشكرى پيڱه كهى بگوڤرديت.

۵. پيڱهاتهى پشتبهستن (Syntagme predicatif):

ئهم رسته يه واژه يه كهى سهر به خوؤى (ئه مڤؤ) له خوؤ دهگرئت، ههروه ها گوزارشتيكي سهر به خوؤى (به سهر

دوژمن) له خوډ دهگريټ، و واژهي (سهردهكهوين) به تنها و به بي يارمه تي په يامه كه دروستدهكات و پيويستي به هيچ توخميكي ديكه يان پاشكوپه كي ديكه نييه، بويه به (پيكهاته ي پشتبهستن) ناوزهد دهگريټ، هر شتيكيشي بخريټه سر به زياده وه يان پاشكو هه ژمار دهگريټ، چونكه پرؤسه ي ئاخوتن به بي ئه م زياده يه ياخود پاشكوپه به جواني به رپوه دهچيټ، ئه وپش بيگومان له رپوي ئه ركيپه وه، جگه له مهش ئه و په يوه نديانه ي له نيوان توخمه كاني پيشوودا هه يه، گوړانكاريان به سهردا ناهينيټ، له بهر ئه وه ئه ركه كه ي سهره كي نييه، گهر به شيويه كي ناراسته وخوډ به پيكهاته ي پشتبهستنه كه وه بنووسيت، ئه وا ئه ركيكي سهره تاي جيبه جي دهكات، به لام ئه گهر به شيويه كي ناراسته وخوډ پپوه ي بنووسيت، ئه وا ئه ركيكي ناسهره تاي جيبه جي دهكات، بو نمونه:

مامؤستاكه په رتووكيكي به نرخي كړي.

ليردها واژه ي (په رتووك) به ركار ي راسته وخوپه و راسته وخوډ به پيكهاته ي پشتبهستنه كه وه به ستر او ته وه و ئه ركيكي سهره تاي جيبه جي دهكات، واژه ي (به نرخي) ئاولناوه و وابه سته گيبه كي ناراسته وخوډ به ليكدان پيكهاته ي پشتبهستنه وه هه يه، ئه وپش له رپگه ي به ركار ي

راسـتـهـخـۆ، لهـبـهـر ئـهـوـه ئـهـرـكـهـكـهـى نـاسـهـرـهـتـايـيه. هـهـرـوـهـها
 مـارـتـينـيه دـوـو جـۆـره (پـاشـكۆ - expansion) له يـهـك جـودا
 دـهـكـاتـهـوـه و بـهـم شـيـوهـيه پـۆـلـينـيان دـهـكـات: (پـاشـكۆى
 بـهـسـتـنـهـوـه - Coordination) ئـهـم جـۆـره پـاشـكۆـيه
 ئـاخـاوتـنـهـكـه لهـگـهـل بـونـيـادى نـاوـهـكى و سـهـرـهـكى رـسـتـهـكـه
 و هـك خۆى بـه گـونـجـاوى دـهـهـيـلـيـتـهـوـه، ئـهـگـهـر تـوـخـمى يـهـكـهـم
 و هـكـو: (پـياـوه گـهـوـرـهـكـان و رـيشـسـپـيـهـكـان ئـامـادـهـبـوـون)،
 لهـم حـالـهـتـهـدا گـهـر و شـهـى (پـياـوه گـهـوـرـهـكـان) لـابـرـدـرا،
 رـسـتـهـكـه دـهـبـيـتـه (رـيشـسـپـيـهـكـان ئـامـادـهـبـوـون)، كـه ئـهـمـهـش
 لهـگـهـل رـسـتـهـكـهـى يـهـكـهـمـدا دـهـگـونـجـيـت، جـۆـرى دـوـوـهـمـيش
 (پـاشـكۆى دـوايـى) يـان پـاشـكۆى لـكـانـدن -
 Subordination)، كـه جـياـواـزى لهـگـهـل جـۆـرهـكـهـى
 يـهـكـهـمـدا هـهـيه، لهـم جـۆـرهـدا پـاشـكۆـكـه ئـهـرـكـيـكى و
 دـهـگـرـيـتـهـخۆ، كـه جـياـواـزى لهـگـهـل تـوـخـمـهـكـهـى يـهـكـهـمـدا هـهـيه
 (بـهـدـواـدا چـوـوـهـكـه)، و هـكـو: بـه پـادـاشـتـيـكى گـهـوـره بـه
 پـهـرـتـوـوك خـهـلـاتى كـرد، نـاـكـرـى تـوـخـمى يـهـكـهـم كـه و شـهـى
 (پـادـاشـت) تـه لـابـرـدـرـيـت، چـونـكـه ئـهـرـكـى لـيـكـدانـهـكـهـى
 جـياـواـزى لهـگـهـل تـوـخـمـه پـاشـكۆـكـه هـهـيه، كـه و شـهـى
 (گـهـوـره) يـه. چـهـمـكى پـاشـكۆـش لهـلـاى مـارـتـينـيه چـهـنـد
 ئـهـرـكـيـكى جـودا لهـخۆ دـهـگـرـيـت و هـكـو (ئاـوهـلـناـو) و

(دیارخەر) و (بەرکار)، جا لەسەر بنەمای شیکردنەوێی ئەرکی بونیادەوی پیکهاتەیی، رستهکه بەم وتەیه پیناسە دەکات: هەموو لیکدانیک دەگریتهوه، که توخمەکانی بە گوشەیهکی پشتبەستنی تەنها یان جۆراوجۆر لەرپگەیی پرۆسەیی پاشکۆکردنەوه په یوهندی هەبیت^(۱).

٦. جۆرهکانی یهکه پیکهاتەییەکان:

یهکهکانی پیکهاتەیی چەند شیۆهیهک لەخۆ دەگرن، جاری وا ههیه تەنها واژەیی سادەن، جاری واش ههیه چەند دیاردەیهک رۆویان تیدەکات، که دەبنە واژەگەلیک لە جۆریکی تایبەت، واژەیی جیاکار و نەهیلێیهکان، واژە جوداکراوهکان و هاوبەشەکان، جاری واش ههیه لە دوو بەش یان زیاتر پیکهاتوون، ئەویش بەگوێرەیی چەند دەرشتنیکیی لیکینراو، که کاری یهکه یهکهی پیکهاتەیی ئەنجام دەدەن: دەرشتنی یهکگرتوو و دەرشتنی پیکهاتەیی.

١- أحمد حساني، مباحث في اللسانيات العامة، ديوان المطبوعات الجامعية، الجزائر، ١٩٩٤، ص ١١٤ - ١١٦. ههروهها برۆانه:

Elements de linguistique generale. p: 112

أ. واژەى سادە:

ئەو واژەىە ئاست نزمە و بۆ پارچەکردنى يەكەمە زيادكراو و ھىمابۆكراو كەيە، كە دەكرى لەگەل يەكەى دىكەدا جىگۆرپكىي پى بكرىت، ئەويش لەسەر پەيوەندى ستوونى و لە ھەمان دەوروبەردا، بۆ نمونە: (ئەحمەد قوتابىيەكى رەسەنە)، لەم حالەتەدا واژەى (رەسەن) دەكرى لەگەل يەكەى دىكەدا و لەسەر پەيوەندى ستوونى بگۆردرىت و جىگۆرپكىي پى بكرىت، وەكو: چالاک - تەمبەل، زىرەك، چوست... دەكرى واژەى سادە لەگەل يەكەى دىكەدا و لەسەر تەوهرى پىكھاتەى جووت بىت، وەكو:

ئەمە قوتابىيەكى رەسەنە.

قوتابىيە رەسەنەكە ھات.

چاوم بە رەسەنەكانى بەشەكە كەوت.

ب. واژەى تىكەل (amalgame)⁽¹⁾:

ھىماكە لەم واژەىەدا دوو ھىمابۆكراو يان زياتر لەخۆ دەگرىت و ناشتوانرىت لەرۋوى فۆرمەو ھە جودابكرىنەو، بۆ نمونە: شىۋازى دارشتنى واژەى (پالەوانەكان) دوو

¹- Elements de linguistique generale, p: 101.

مانای ههیه، یهکیکیان مانای ئەم تاکه دهگهیهنیت، که
(پالەوان)ه، دووهمیشیان مانای (کۆ) دهگهیهنیت.

ج . واژەى جوداكراو:

ئەم واژەیه به پيچەوانەى واژە تيکەلهکەیه، که تيايدا
هيماکه بۆ دوو بەش يان زياتر پۆلين دهکريت، ئەويش بۆ
دهستتيشانکردنى يهک هيما که قابيلى دابهشکردن نهبيت،
بۆ نمونه: (ارتدت الممرضة مئزرها - په رستياره که
له شپۆشه کهى له بهر کرد)، ئەمه ئاماژه بۆ ميينه دهکات و
لهم نمونه يه دا سى هيما هەن، که ئەمانەن: (ت) له وشەى
(ارتدت) و (ة) له (الممرضة) و (ها) له (مئزرها).

د . واژەى نه هيالان يان سفر بوون:

ئەم واژەیه نه بوونى فۆرمى پيشبينىکراوه، و له کاتى
شیکردنه و هدا به هيماى ههلسهنگاندى له سهه شيوهى سفر
(۰) ئاماژهى بۆ دهکريت، ئەمهش له زمانى نووسراودا به
بوونى دوو هيماى شيوهى - فۆرمى ئاشکرا دهبيت، که
(فهتحة — سهه) و (التاء المربوطة) ن له گه ل مى
دهردهکه وييت، که چى له گه ل (نير) دا ده رناکه وييت، وهکو:

معلم . معلمة

أستاذ . أستاذة

لہم کارانہ دا دہر دہکے ویٹ، وہ کو: کتب = کتبت = کتب + ت

ه . واژہی هاوبہش:

ہیماہیک دوو ہیمابوکراو یان زیاتر لہ نیوانیاندا بہشی
دہکن، کہ ناکری بہ یہک ہیمابوکراو سہر بہ خو بکریں،
کہ دہوروبہرہکے۔ ہوارہکے دہستنیسانی دہکات، وہ کو بو
نموونہ: (تبتسم - پیدہکے نیٹ)، شیوازی رانہ بووردو
لہ گہل ئەم بہ کارہینانہ دا بہرچاؤ دہکے ویٹ:

* ئاراستہ کراوی نیری تاک (انت - تو).

* لہ گہل ناٹامادہی تاکی می (ہی - ئەو)

و. شیوازی یہ گرتووی:

یہکے یہکے لہ پرووی فورم و لایہ نہ مہ عنہ وییہ کہ یہ وہ بو
دوو یہکے یہکے ئاماژہیی یان زیاتر شیدہ کریتہ وہ، بہ لام لہ گہل
ئہمہ شدا پرؤسہی پیکہاتہ کہی وہک یہک وشہ مامہ لہ
دہکات و بو جیبہ جیکردنی یہک ئہرک یہ کدہ گریٹ، وہ کو:
پاسپورت، ئوم کہ لسووم، قسہی پوخت، لہ وانہ یہ
(دیارخراو) و (دیارخراو) بیٹ یان (ئاؤلناو) یان (ناوی
لیکدراو) یان (ریژہی نہ گور) بیٹ، کہ ہہ موویان وہ کو
یہک واژہی تاک مامہ لہ یان لہ گہل دا دہکریٹ.

۷. شیوازی پیکھاتہی:

مارتینیہ پیی وایہ کومہلہ واژہیہ کہ ہرہیہ کہ ئەرکیکی تایبہت جیبہ جی دہکات، زورجاریش دہبیٹہ خاوەن یەک یەکە ی ئەرکی، سەر بەخۆیی بۆ دەستە بەر دہکات، لەم حالەتەدا ئەرکە کە ی بە شوینە کە ی نابە ستریتە وە، بۆ نموونە: (سالی رابوردوو) لەم پیکھاتانە ی خوارە وە هەمان ئەرک جیبە جی دہکەن:

لە سالی رابوردوو گەشتم کرد بۆ میسر.

گەشتم کرد سالی رابوردوو بۆ میسر.

گەشتم کرد بۆ میسر سالی رابوردوو.^(۱)

بەمشوێوەیە بەھا و گرنگی ئەو کۆششمانەمان بۆ دەر دەکەوێت، کە مارتینیہ لە بواری توێژینە وە زمانەوانییە نووییەکاندا خستییە گەر، کە توێژینە وە ی بابەتیانە و زانستیوون، لە حالەتیکدا پیش ئەو توێژینە وە کان پیوہرانە بوون، (مارتینیہ) گەیشتە ئەو ئەنجامە ی کە توخمە سادەکان بەھۆی پارچەکردنی دوانە یی تایبەت لە یەک جیا بکاتە وە، بەمجۆرە لە زانستە وردەکان نزیک بوو وە وە،

۱- سلیم بابا عمر و بانی عمیری، اللسانیات العامة المیسرة (علم التراکیب)، الجزائر، ۱۹۹۰، ص ۷۴ - ۹۵.

پاشان بووه هۆی و الأکردنی ئاسۆی تازه له بواری
توێژینهوه و کردارهکیدا.

نووسین و توێژینهوهکانی ئەندری مارتینییه له بواری زمانهوانیدا:

۱- توخمهکانی زمانهوانی گشتی: ئەم پهرتووکه بو
زمانی عه ره بی چه ند جارێک وه رگیردراوه، به گرنگترین
نووسینهکانی مارتینییه هه ژمار ده کریت، که تیایدا باسی له
چه ند توخمیک کردووه، له وانه بو نموونه: ئه رکی زمان،
گونجانی زمانهوانی، ئابووری زمانهوانی، ههروه ها تیایدا
باسی له دیارده ی پارچه کردنی دوانه یی کردووه و له
سالی (۱۹۶۰) بلاوی کردوتهوه.

۲- زمانهوانی ئیستایی، ۱۹۶۵.

۳- ئابووری له گۆرانکارییه دهنگییهکان، ۱۹۵۵.

۴- وهسفی دهنگی ئاخاوتنی فه ره نسی، ۱۹۴۵.

۵- گۆرانکارییه دهنگییهکان، ۱۹۵۶.

۶- زمانهوانی ئه رکی^(۱).

۷- فۆنۆلۆجی وهک جوړیک له دهنگه ئه رکییهکان ۱۹۴۹.

۱- فاطمة الطبال بركة، النظرية الألسنية عند رومان جاكسون،
دراسة و نصوص، المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر و
التوزيع، لبنان، ۱۹۹۳، ص ۲۷۰.

۸. تیروانینیکی ئەرکیانە بو زمان، ۱۹۶۲ .
 پێش ئەوەی واز لە بازنە قوتابخانە ئەرکیە کە بێتین،
 وا باشترە ئاماژە بە گرنگی بەو تووژینەوێ زمانەوانیانە
 بەدەین، کە بە سەرپەرشتی کۆمەڵەی زمانەوانی پاریس لە
 سەرەتای سەدەیی بیستەمدا لە فەرەنسا سەریان هەلدا، کە
 کار و پرۆژەکانیان ئەمانە بوون:

– تووژینەوێ میژووویی لەرپگەیی کارەکانی ئەنتوان
 مایە.

– ئەو تووژینەوێ دەنگیانەیی باس لە لایەنی فسیۆلۆژیی
 بیستنی پرۆسەیی ئاخاوتن دەکەن، ئەویش لەرپگەیی
 نووسینەکانی (رۆسلۆ) و (جاستۆن باری) و (فندریس)، کە
 لە پەرتووکی ناودارەکی خۆیدا بە ناوی (زمان) بوو،
 بلاوی کردبوو.

– گرنگیدان بە تووژینەوێ بەرانبەرییەکانی بواری
 (پیکهاتەناسی) بەتایبەتی لەنیوان هەردوو زمانی فەرەنسی
 و ئینگلیزیدا، ئەویش لە روانگەیی تووژینەوێکانی (ئەنتوان
 کولیولی) و (هنری ئادەم زویسکی) ^(۱).

۱- عبدالقادر عبدالجلیل، علم اللسانیات الحدیث، دار الصفاء، ط ۱،
 عمان، ۲۰۰۲، ص ۲۴۰.

- سه ره له لدانی تیۆری ریژمانی به ستنه وهی (لوسیان تسنیر L. Tesnere)، که په رتو وکیکی به ناو نیشانی (بنه ماکانی پیکهاتهی بونیادگه ری) بلاو کرده وه و تیایدا گرنگترین وینا و بوچوونه ئه رکبیه کانی خسته پوو، که له رووی تازه بیه وه جیاکاریان ههیه، له وانه بو نموونه په تکرده وهی پۆلینی کلاسیکی ئه رکه ریژمانیه کان که (نیهاد) و (گوزاره) و (ته و اوکاری) له یه ک جودا ده کاته وه و پیگه یه کی سه نته ری له ناو پیکهاته که له خو ده گریت و هه موو توخمه کان بو خو ی راده کیشیت، (نیهاد) پایه یه کی گرنگه، ئه ویش له و روانگه یه وهی که یه که یه کی ته و اوکاره، که چی (گوزاره) یه که یه کی پاشکوی ته و اوکارییه، هه روه ها جیاکاری خسته نیوان یه که ریژمانیه کان وه و پۆلینیانی کرد بو سه نته ری پشتبه ستن، وه کو: (پرس - Proces) یان (پووداوی سه نته ر)، که که (بکه ر - actant) ده که یه پیوه ی به ستر اونه ته وه، که پرسه که جیه جی ده کات^(۱).

۱ - الطیب دبه، مبادی اللسانیات البنویة - دراسة تحليلية
 اسیمولوجیة، جمعیه الأدب للأساتذة الباحثین، دار القصبه للنشر،
 ط ۱، الجزائر، ۲۰۰۱، ص ۱۱۴.

ناراسته‌ی کۆبناگن . گلوسیماتیک^(۱)

Glossematique

سەرھەتدان و پێششەچوون:

هەردوو زانا (فیکۆ برۆندال (۱۸۸۷ / ۱۹۴۲) و (لوئیس هیلمسلیف) لە ساڵی (۱۹۳۴) قوتابخانە‌ی زمانەوانی دانیمارکیان دامەزراند، (لوئیس هیلمسلیف)^(۲) پەرتووکیکی

۱- ئەم زاراوەیە لە وشە‌ی گریگی (Glossa) دەوێت، داواشراوە، کە مانای (زمان) دەگە‌یەنێت، لەبەر ئەوە زانستی گلوسیمات توێژینە‌وە‌ی ئەو یەکە رێزمانییە بچووکانه‌یە، کە لە زماندا داوەش ناکرێت.

۲- لوئیس هیلمسلیف ساڵی ۱۸۹۹ لە کۆبناگن لەدایکبوو، کە لە خانە‌وادیەک بوو لە بواری زانستدا ناویان دە‌رکردبوو، باوکی بە‌رپۆه‌بە‌ری زانکۆ‌ی کۆبناگن بوو، لە سەرھەتای دە‌ستکردنی بە توێژینە‌وە‌ی زمانەوانی باسی لە زمانەوانی بە‌راوردکاری (پاسمۆس پاسک) دە‌کرد، کە گرنگی بە توێژینە‌وە‌ی رێزمانی زمانەکانی ناوچە‌ی (بە‌لتیق) دە‌دا، هەروە‌ها شارە‌زایی لە توێژینە‌وە‌کانی

به ناوی (Theory of language to a prolegomena - تیوری زمانه‌وانی - پرؤلیگومینه) له سالی (۱۹۴۳) نووسی، پاشان سالی (۱۹۵۳) وەرگیرد رایه سهر زمانی ئینگلیزی،^(۱) ریبازی دانیمارکی به شیوه‌یه که که

(سوئیس) و (مایه) و (فندریس) هه‌بوو، ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له سالانی ۱۹۲۶ و ۱۹۲۷ له پاریسدا ده‌ژیا، توێژه‌ره‌کان ئه‌م زمانه‌وانه‌یان (مه‌به‌ستمان هیلمسلیقه) به دیاریترین زمانه‌وان داده‌نین، که له پرۆگرامه‌کانی تیروانینی ماتماتیک و لۆجیک سوودیان وەرگرتوو هه‌بوو توێژینه‌وه‌ی زمان له رووی فۆرمه‌وه، ئه‌ویش له‌ژیر کاریگه‌ری (کارناپ) له رووی فهلسه‌فیه‌وه، ئه‌م زمانه‌وانه‌ چه‌ند نووسینیکی هه‌یه، له‌وانه: په‌رتوکی (پرؤلیگومینه) یان پێشه‌کییه‌ک ده‌باره‌ی تیوری زمانه‌وانی، که له سالی (۱۹۴۳) ده‌رچوو، له (۱۱۲) لاپه‌ره‌ پیکه‌اتبوو، پاشان له سالی ۱۹۵۳ وەرگیرد رایه سهر زمانی ئینگلیزی، ئه‌م زمانه‌وانه له سالی (۱۹۶۵) کۆچی دوا‌یی کرد، بر‌وانه‌ أحمد مؤمن، اللسانیات، النشأة و التطور، ص ۱۵۷ . هه‌روه‌ها بر‌وانه: جیفری سامسون، مدارس اللسانیات، التسابق و التطور، ص ۱۷۷.

۱- میلکا إفتش، اتجاهات البحث اللساني، ترجمة: سعد عبدالعزيز مصلوح و وفاء كامل فايد، المجلس الأعلى للثقافة، المطبعة الأميرية، مصر، ۱۹۹۲، ص ۳۱۷، هه‌روه‌ها بر‌وانه: وفاء كامل، البنيوية في اللسانیات، عالم الفكر، مجلة عالم الفكر، المجلس الوطني للثقافة و الفنون، الكويت، عدد ۲، ۱۹۹۷، ص ۲۵۸.

توپژینه‌وهی زمان تیايدا به‌گویره‌ی ورده‌کاربیه‌کانی
 رپیازی بونیادگه‌ریی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی به‌رپوه‌ده‌چیت،
 هرچه‌نده زانیانی ئەم قوتابخانه‌یه تپروانیی تاییه‌تی
 خویان دهرباره‌ی دیارده زمانه‌وانیبه‌کان هه‌یه، هه‌روه‌ها
 بۆچوونی خویان له‌بواری ده‌ستنیشانکردنی هه‌ندیک
 چه‌مک هه‌یه، که له‌وانه‌یه په‌یوه‌ندی به‌قوتابخانه
 بونیادگه‌رییه‌کانی دیکه‌وه نه‌بییت، زۆر له‌زمانه‌وانه‌کان
 په‌یره‌ویان له‌و سیسته‌مه‌فۆرمی و وینه‌یه‌یه ده‌کرد، که
 (هیل‌سلیف) دایر‌شتبوو، هرچه‌نده له‌سه‌ر زمانه‌کان
 پراکتیزه‌ناکریت، ئەویش له‌به‌ر ئەو وردی و رپک‌خسته
 بالاییه‌ی که هه‌یبوو، توپژینه‌وه زمانه‌وانیبه‌کانی
 (هیل‌سلیف) و (برۆندال) به‌وه ده‌ستپینده‌کات، که ئەو
 بنه‌مایانه ده‌ستنیشان بکرین، که زمانه‌وانی وه‌کو زانسته
 مروییه‌کانی دیکه بکریته زانستیکی سه‌ربه‌خۆ، جا‌گه‌ر
 زانسته مروییه‌کان زمان وه‌ک ئامرازیک به‌کاردین بۆ
 دۆزینه‌وه‌ی ئەو زانیارییه رۆشنبیری و هزریی و
 میژووییانه‌ی، که له‌پش‌تیوه‌وه ده‌وه‌سستن، ئەوا
 زمانه‌وانیبه‌کان توپژینه‌وه دهرباره‌ی ئەو‌دیوی شته‌کانی
 زمان ئەنجام ناده‌ن، به‌لکو کۆششده‌که‌ن بۆ زانیی زمانه‌که
 وه‌ک پرۆسه‌یه‌کی کۆکردنه‌وه، بۆ ئەو دیارده

نازمانه وانیبیانهی که له زماندا هه ن، وهکو دیاردهی
 (فیزیایی و فسیۆلۆژی و دهروونی و لۆجیکی و
 کۆمه لایه تییه کان)، زمان لای (دی سۆسیر) به رانبه ر به
 سیسته مه له بواری (گلو سیماتیکی) یان له بواری
 (دهوروبه ری) دا، هه رچه نده زاراوه کان له مباره یه وه له
 نووسینه عه ره بییه کاندا بلا و باون، ئاخاوتنیش به رانبه ر
 پرۆسه زمانه وانیبیه ئه نجام دراوه کان یان پرۆسه کانی
 ئاخاوتن ده بیته وه، به گوزارشتیکی دیکه زمان و ئاخاوتن
 به رانبه ر سیسته م و دهق ده بنه وه^(۱)، ده قیش لای ئه وان
 ته نها پیکه اته ی توخمه فۆرمییه کانه یان پیکه اته ی فۆرمییه
 و له چه ند توخمیکه وه پیکه اتوون، به مشیوه یه ئیدی کاتیك
 دهق له کرۆکیك دهسته به ر ده بیته، ئه وا ده چیته سه ر
 بونیادی ئاخاوتنه که، له لایه کی دیکه شه وه هیلمسلیف
 ره ههنده فۆرمییه که ی زمان ده چه سپینیت، چونکه ئه م
 ره ههنده فۆرمه، ماده ده نییه، ئه مه ش وا ده گه یه نیت که
 بوونی راسته قینه له ناویدا به ها رووت و ره ها کانن، زمان
 سیسته میکی به هاییه، که له شیکردنه وه ی زمانه وانی

۱- محمد الحناش، البنیویة فی اللسانیات، دار الرشاد الحدیثة، الدار
 البیضاء، ۱۹۸۰، ص ۱۱۹.

هاوشوینتی^(۱) (Immanence) دەستمان دەگاتی، ئەم شیکردنەوہیە تووژینەوہی زانستی و بابەتیمان دەربارەہی زمانەکە دەستەبەر دەکات، ھەر وەکو (سووسیر) بانگەشەہی بۆ دەکات، لەلایەکی دیکەشەوہ (ھیلمسلیف) کۆششەکانی خۆی بۆ ڕوونکردنەوہی جیاکارییە سەرەکییەکانی نیوان زمان و ئاخاوتن خستەگەر، کەوا پیدەچی ڕوون و ئاشکرا نەبن، ھەرچەندە (سووسیر) بە پشتبەستن بە جیاکردنەوہ و دەستتیشانکردنی سی چەمک، کۆششەکانی خستبووہگەر، ئەو چەمکانەش لەم خالانەدا بەرجەستە دەبن:

۱. پلان (Shema): زمانەکە لە ڕووی وینە و فۆرمەوہ لە بوارە کۆمەلایەتیەکەیدا جودا و سەر بەخۆی دەکات و بەمشوویە دەبیتە بونیادیکی ڕەھا و گریمانەہی، کە لەسەر سیستەمی بەھا و ئەرکە چەسپاوہکان دادەمەزریت.

۲- پیوہر (Norme): زمان بەھۆیەوہ دەبیتە واقعیکی ماددی و کۆمەلایەتی بەرجەستەکراو، کە دەکرێ وەسف بکریت بەوہی ئامرازیکی قسەکەرانە لە بەکارھینانی ڕۆژانەہی زماندا.

۱- أحمد مؤمن، اللسانيات، النشأة و التطور، ص ۱۶۲، ھەر وەھا برونە: جورج موان، علم اللغة فی القرن العشرين، ص ۱۳۷.

۳. به کارهینان (Usage): زمانی پی ده بیته سیسته میک له داب و نه ریته زمانه وانیه تایه ته کان، که له پرووی کۆمه لایه تییه وه له بازنه یه کی مرۆیی دیاریکراودا بونیاد دهنرین، که به دیارده و رواله ته تییینیکراوه کان دستنیشانکراون، ئه مهش وا ده گه یه نیت، که چه سپاو نین و توانای به ره و پیشچوون و گۆرانکاریان هه یه، که چی زاراوه ی ئاخاوتنه که لای ئه و ئماژه بو کاره تاکیه که ی زمانه که ده کات^(۱).

په یوه ندی ئاسۆیی و ستوونیه کان:

(هیلمسلیف) له سه ره تاوه دوو ئامرازی به ستنه وه له یه ک جودا ده کاته وه، (و) و (یان)، یه که میان به (ئامرازی به ستنه وه - Relation) هه ژمار ده کریت و دووه میش به (پیکه وه لکان - Correlation) هه ژمار ده کریت، ئه گه ر دوو توخمی زمانه وانی له ته نیشته یه ک بوون و به ئامرازی به ستنه وه نووسینرا بوون، ئه و له م حاله ته دا به لیکدان هه ژمار ده کرین، به لام گه ر هه ردوو توخمه که دراوسی بوون و په یوه ندیه که یان په یوه ندیه کی به ستنه وه

1- Hjelmsiev. Essais linguistique. edt de minuit. 1971. p: 81 – 85.

بو، ئەوا لەو حالەتەدا دەبنە نەخشە یان پەیوەندییەکی ستوونی، کە پەیوەندی لە نێوان توخمەکان یان ئەو فۆنیمانی که وشەکان یان لێپیکدیت، وەکو وشە (قام) لە زمانی عەرەبیدا پەیوەندییەکی لەسەر بنەمای (پیکە وەلکان) دروستبوو، لەم حالەتەدا نمونەیهکی نەخشەیی دیکە بەرھەم دیت، کە (نام)یە، بەمشێوەیە ئیدی دەتوانریت پیکهاتەکه و نمونە خستەبێهه که به شیۆهیهکی فۆرمی تەواو دەستنیشان بکریت، ئەم دەستنیشانکردنە فۆرمییە جیاوازی لەگەڵ پیناسەکهی (دی سووسیر)دا هەیه، کە پیناسیەکی نیمچە دەروونی نمونە نەخشەبێهه که یه، کە ناوی (هزرهکان) و (ماناکان)ی لێنا، پاشانیش وا دەبینیت، کە دەتوانین لەسەر ئەم بنەمایە سیستەمی زمانەوانی لە رۆی شیۆه و فۆرمەوه دەستنیشان بکەین، بەو حیسابەی پلەبەندییەکه لە نمونە و لەو نەخشەمانە ی که وا دەستنیشان دەکرین کە پلەبەندییەکن لە کۆمەڵە پیکهاتە^(۱) و گوزارشت و ناوهرۆکیک^(۲).

۱- جورج موان، علم اللغة في القرن العشرين، ص ۱۳۲ - ۱۳۶.
 ۲- تیۆرەکه ی هیلمسلیف لە شیکردنەوهی فۆرم و ناوهرۆکه که به (Plerematique) دەناسریت.

گوزارشت و ناوهرۆك:

دابەشكردنی دەق لەسەر بنەمای فۆرم و كرۆك، دوو لایەن بەرھەم دینیت، كە ئەمانەن: گوزارشت و ناوهرۆك، كە ھەردووکیان ھیچ نین، تەنھا چەند ئەندامیكى تەواوی ئەركیكى تاییەتن، كە ئەركی پالپشتی و ھاریكاریكردنن لەنیوان خۆیاندا، كاتیک یەكیکیان یەك دەگریت، ئەویتر پەیدا دەبییت، ئەمەش بەتاییەتی لە دەقدا دەردەكەوییت و بە گشتیش لە زماندا دەردەكەوییت، ئەم بیرۆكەش لە بنەپەتدا بو (سۆسیر) دەگەرپیتەو، كە بەروونی لەو وتەپەیدا دەردەكەوییت، كە دەلی نابی وینە ی دەنگی یان بیستن جیاكریتەو، كە ناویانینا ھیما و وینای میشك بە زاراوھى (ھیمابوكراو) ناوزەدیانی كرد، كە ھەریەكەیان بە شیوھەكى لكاو بەویترەو لكاو، لەبەر ئەو ھەریەكەیان بەبێ ئەویتر بوونی نابیت، چونكە ھەردووکیان دوولایەنى بە یەكەو لكاون و لە دوو رووپەرھى یەك پەرە یان لە دوو رووی یەك دراو دەچن، لە بواری تیۆرى گلۆسیماتیكیشدا دەكری چەند ئاستیكى گوزارشتكردن و ناوهرۆك ھەبن، كە ھاوتەریب بن یان لەیەك بچن و ھەك یەك وابن و پیکھاتەدا یەكسان بن، ئەویش لە حالەتیکدا گەر جیاوازی لە رووی پیکھاتەو لەنیوانیاندا بوونی

نەبىت، ئىدى پاشان ھىچ ھۆكاريك نامىنىت بۆ مانەۋەى
 جياۋازىيەكانى نىۋان ھەردوۋ لايەكە، ئەم ويكچوونە
 شيۋەبىيەى نىۋانىشىيان ئەو شتە دەسەپىنىت، كە ئاستەكانى
 گوزارشتكردن و ئاستەكانى ناوەرۆك چارەسەر بكات،
 لەسەر ئەو بنەمايەى بابەتىكە پىر بە پىستە، ياخود
 يەكسانە، بەمشىۋەيە ئەنجام دەگەينە ئەۋەى دوو جۆرى
 يەكسان لە پەيوەندى و ئەرك لە ھەردوۋلا بوونيان
 ھەبىت، مەبەست لە شىكردنەۋەى زمانەۋانى لەم تىۋرەدا
 نمايشكردن و پىشكەشكردن يان نوينەرايەتىكردى ئەو
 خەملاندنە زۆرەملىيەى، كە لەسەر بنەماى ئەو بەستەۋىە
 سازدەدرىت، كە لەو دەقەنەدا پىشبينيان دەكەين، كە تا
 ھەنوۋكە شىنەكراۋنەتەۋە، ئەمەى وتمان مەبەستەكەى
 (ھىلمسلىق) ە، كە دەلىى زمان پىش ئەۋەى لە دەقدا
 جىبەجى ببىت، لە دەرەۋەى دەقەكاندا بوونى ھەيە، ئەم
 قسەيەش ماناى دىكەى پىۋە دەلكى، كە دەلىى: بوونى ھەر
 دەقىك وا دەخۋازى پىشۋەخت سىستەمىكى زمانەۋانى
 بوونى ھەبىت، ئىدى ئەنجام دەگەينە ئەۋەى ھزر و
 بۆچوونە سەرەككىيەكانى (سۆسىر) لە تىۋرەكەى
 (ھىلمسلىق) شدا ھەيە، ھەرچەندە لە بوارى نووسىنى
 تويزىنەۋەى زمانەۋانى لە بوارى كۆمەلناسىدا لەگەلىدا

ناکوکه و تهنهاله بواری هیماسازیی یان بازنه‌ی (سیمیولۆژیا) قورخکراوه، له‌م بواره‌دا ئاماژه به‌وه ده‌که‌ین که (هیلمسلیف) زمان به‌حاله‌تیکی تایبه‌تی سیسته‌می هیماییی داده‌نییت، له‌هه‌مان کاتیشدا هه‌ولده‌دات، زمانه‌وانه‌کان له‌تیۆری سیمیولۆژی گشتیدا جیگیر بکات، جه‌ختیش ده‌کاته‌وه سه‌ر ئه‌وه‌ی زمانه‌وانه بونیادگه‌ره‌کان ناتوانن واز له‌هه‌سفکردن و تووژینه‌وه‌ی ئه‌و زمانه (نازمانیانه) به‌یئن، که شیکردنه‌وه‌ی سیسته‌مه‌کانیان زانییکی فراوانتر و قوولترمان ده‌باره‌ی زمانه‌ مروییه‌کان بو ده‌سته‌به‌ر ده‌کات^(۱). به‌مه‌ش ده‌کرئ بلیین ئه‌م تیۆره تیۆریکی بونیادگه‌ریی فۆرمیی ئه‌وروپیی، واش پیده‌چی له‌به‌ر ئه‌م هۆیه‌ بیته‌ که زور که‌س ئه‌م تیۆره‌یان ناونا به‌ تیۆری سۆسییری نویگه‌ریی و هه‌وادارانیشیان ناوناو سۆسییره‌ تازه‌کان^(۲)، ئه‌م تیۆره به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک بیته، به‌ دریزه‌پیده‌ری ئه‌و لایه‌نانه‌ داده‌نریته، که له‌هه‌موو شتییک زیاتر گوزارشته‌ له‌ بونیادگه‌رییه‌که‌ی (سۆسییر) و

¹ - Hjelmslev, Essais linguistique, edt minuit, 1971, p: 33.

^۲- میلکا افیتش، اتجاهات البحث اللساني، ص ۳۲۴.

قوتابییه کانی ده کهن، که له بازنه ی (پراگ) دا بوون،^(۱) ههروه ها گرنگترین ئه و خهسله تانه ی له م تیۆردها ههیه، جه ختکردنه وهیه تی له سه ر سه ربه خو بوونی شیکردنه وه زمانه وانیه کان له بواره نازمانه وانیه کانی دی، له سه ر ئه م بنه مایه پیکهاته ی زمان به گویره ی پیدراوه کانی دهره وه ی بواری زمان ده ستنیشان نابییت، یان له سه ر بنه ماکانی دوور له دیارده زمانه وانیه کان دروست نابییت، شیکردنه وه ی زمانه وانی له م قوتابخانه یه دا هه مه جوړه، ئه گه ر په چاوی ئه و شتانه بکهین، که (سو سیر) هینایانییه گوړی، ئه ویش له روانگه ی گوزارشت و ماناوه، که بو چه ند ئاستیک دابه ش ده بییت و له ئه نجامی به ستنه وه ی فۆرم به ناوه روک، یان به ماده وه، چوار ئاست به ره م دین، که ئه مانه ن:

- ۱- کرۆکی ناوه روک.
- ۲- فۆرمی ناوه روک.
- ۳- فۆرمی گوزارشتکردن.
- ۴- کرۆکی گوزارشتکردن.

۱- الطیب دبه، مبادیء اللسانیات البنویه - دراسة تحليلية
 ابسیمولوجیه، جمعیه الأدب للأساتذة الباحثین، دار القصبه للنشر،
 ط ۱، الجزائر، ۲۰۰۱، ص ۱۲۹.

کرۆکی گوزارشتکردن لایه‌نه ماددی ږووت و ږه‌های
 ږوۆسه‌که‌یه، که ده‌توانین به خالی نووسینی بچوینین،
 به‌لام له درکاندا شه‌پۆله ده‌نگییه فیزیاییه‌کان ده‌گه‌یه‌نیت،
 واته لایه‌نی ماددی ږوۆسه‌ی درکاندنه‌که‌یه، فوۆرمی
 گوزارشتکردنه‌که‌ش لایه‌نی ږیکخراوه‌یی مادده ده‌نگییه
 خامه‌که‌یه، یان نه‌و توانا ده‌سته‌به‌ربووانه‌یه، که له
 ږیکخستنی کرۆکی گوزارشتکردنه‌که‌ی یان مادده ده‌نگییه‌که
 ده‌کوۆلنیه‌وه، فوۆرمی ناوه‌روۆکیش له ماناوه یان له
 ناوه‌روۆکه‌که‌ گوزارشت ده‌کات، شیوه و فوۆرمی ناوه‌روۆکه‌که
 و گوزارشته‌که‌ش هه‌ردوو ږیکه‌وه ئاماژه به هیما
 زمانه‌وانییه‌که‌ ده‌که‌ن، به هه‌ردوو لایه‌نه‌که‌یه‌وه (فوۆرم و
 ناوه‌روۆک)، نه‌مه‌ش مانای وایه بابه‌تی ږاسته‌قینه‌ی
 زمانه‌وانییه‌کانه^(۱)، کرۆکی ناوه‌روۆکه‌که‌ش گوزارشت له
 هزر و بیره‌کان ده‌کات، نه‌ویش ږیش نه‌وه‌ی جیبه‌جی بییت
 و نمایان بییت، واته ږیش نه‌وه‌ی بخزینته ناو سیسته‌می
 زمانه‌وه، بو نمونه‌ بیروۆکه‌ی نه‌زانین گوزارشت له کرۆکی
 ناوه‌روۆکه‌که‌ ده‌کات، واته ږیش نه‌وه‌ی بخزینریتته ناو
 سیسته‌مه‌که‌ی زمانه‌وه، بیروۆکه‌ی نه‌زانین گوزارشت له
 کرۆکی ناوه‌روۆکه‌که‌ ده‌کات و ږیکخستنه‌که‌شی له

1- Hjelmslev, prolegomenes, p: 84.

زمانیکه وه بو زمانیکی دی جودایه، گوزارشتکردن له بیروکه که به وهی بلیت (نازانم)، ئەوا به ریکخستنی بیروکه که له زمانه که دا هه ژمار ده کریت، ئیدی ئەمهیه ئەو فورمه ی بیروکه که هاوردوو یه تی، به مشیوهیه خه لک هه موو له کرۆکی ناوه روکه که به شدار ده بن، هه رچه نده زمانه کانیان فره و هه مه جوو بن، که چی له پوو ی فورمی ناوه روکه وه، واته له گوزارشتکردن له م کرۆکه نا کوک ده بن، به پیچه وانه شه وه یه ک کرۆکی گوزارشتکارانه له هه ندیک زماندا تییینی ده که یین، (هیل مسلیف) ئەم پیکه اتانه یان ئەم به شانیه ی له لایه نه گوزارشتکاره که ده ستمان ده که ون، به (وینه) یان (فورم) (Figure / Figures) ناوزده ده کات، لی ره دا زور پیویسته ئا مازه به وه بکه یین، که هه ر یه که یه کی زمانه وانی له شیکردنه وه که دا له و پله یه ی که له گه ل لیسته که یدا گونجا وه، ده رده که وییت و نمایان ده بییت، له وانه شه زور جار یه که ی زمانه وانی وامان به رچاو بکه وییت، که گورانکاریان به سه ر نایه ت، ئەویش هه ر له ده ستپیکی ئاستی ده قه وه، تا کو ده گاته ئاستی (فونیمه که)، وه کو وشه ی (ā) له لاتینیدا، که (برۆ) ده گه یه نییت، به مشیوهیه دنوو سریت، واته له به رزترین پله وه، که پله ی شیکردنه وه یه له سه ر ئاستی ده قه که، تا کو ده گاته نزمتترین

پله که، بۆی هه بئ پئی بگات، ئه ویش ئاستی فۆنیمه که یه، له لایه که ی دیکه شدا هه مان شیوازی شیکردنه وه که پیشنیاز دهکات، که لایه نی ناوه روک یان کرۆکه که یه، که بۆ ئه م مه به سه سه زۆری و چرپییه گه وره که شیبکریته وه، که بیکۆتایه، ئه ویش له ریگه ی ناوه روک که ئه گه رکراره کانه وه بۆ یه که ی بچووک، که مرۆف لایه نه کانی گوزارشتکردنی (فۆنیمه کان) ی له زماندا لی هه لده بژیریت، ئه ویش له و بواره فراوانه ی، که له توانا دهنگییه کانداهه یه، پاشانیش له دامه زرانندی یه که زمانه وانیه به رز و بالاکاندا به کارده هیتریت، جگه له ئاکاری زمانه وانی و ناوه روک که که، که به هه مان شیوه به کارده هیترین، چونکه ئه م یه کانه بۆ بینای یه که ی دی به رزتر له خۆیان دهگریت، که هه موو وهک ئه م یه که یه ن: (got)، ئه م یه که یه له زمانیکه وه بۆ زمانیکی دی ماناکه ی دهگۆریت، بۆ نمونه له زمانی ئه لمانیدا (Gott) مانای (خودا) دهگه یه نیّت، له زمانی ئینگلیزیشدا (got) مانای (به دهستی هیتا) دهگه یه نیّت، له زمانی دانیمارکیشدا (godt) مانای (باشه) یه، ئه م سی وشه یه هه رچه نده به یه ک جوړ دهرکیندرین، که چی له کرۆکی گوزارشتکردندا یه کن، به لام له مانادا جیاوازییان هه یه، به مشیوه یه له هه ر سی زمانه که دا یه ک کرۆکی

گوزارشتکردن و چەند فۆرمیکی ھەمەجۆریشمان بو
 گوزارشتکردن ھەیە، کەواتە زمانەکان لە کرۆکدا یەکن،
 بەلام لە جیبەجیکردنیدا جودان و جیاوازیان ھەیە، ئەویش
 بە جودایی لە ناوەرۆکە فۆرمییەکە لە لایەکەو و لە
 دەنگە پیکھینراوەکان و لە پرۆسەکانی پیکھاتنیان لە لایەکی
 دیکەو^(۱).

رێبازی (ھیلەسلیف) لە شیکردنەووی زمانەوانیدا

دەکرئ وەسفی ئەم رێبازە بکەین بەوہی رێبازیکی
 شیکارییە و پشت بە بنەمای تاقیکردنەو دەبەستیت، کە
 لای (ھیلەسلیف) لە تیبینیکردن و تاقیکردنەو پیکدی و
 سئ پیوەر لەخو دەگریت، کە ئەمانەن: نادژبوون،
 گشتگیری و سادەیی، ئەم مەرجانەش گەر
 دەستەبەربوون، ئەوا ئەو کاتە توێژەر دەتوانیت بونیادە
 زمانەوانییەکان بو یەکە بچووکتەرەکانی پیکھاتەکانی خو
 شییان بکاتەو، پاشانیش لە ھەر پلەیک لە پلەکانی
 ئەنجام، یەکەئاست نزمی وای دەست دەکەوئیت، کە

۱- محمد حماد، محاضرات عن المدارس اللغوية الحديثة، دار الثقافة
 العربية، ص ۱۱۹.

دووباره شیکردنه وه قبول ناکات، شیکردنه وهی ئاستی
گوزارشتکردن ئەم شتانه به رههه م دینیت:

۱- ژمارهیهک دهقی زۆر، که کۆتاییان نایهت^(۱).

۲- رستهی زۆری بیسنور.

۳- چههه به شیک له رستهی بیسنور.

۴- وشه ی بیشومار و زۆر، هه رچه نه ده له لیستی
فه رهه نکه کانه دا سنووردان، که چی له پرووی تیورییه وه
وشه کان زۆر و بیشومارن، ئەمه ش وا ده گه یه نیت که
رپیازی شیکردنه وه له بونیاده گه وره کانه وه (دهق) دهست
پیده کات، بو ئەوه ی بگاته پیگه ی دهستنیشانکردنی توخمه
گرنگ و کۆتاییه کانی پیته کان و فۆنیمه کان^(۲)، له بواری
شیکردنه وه ی ناوه رۆکیشدا ده کری هه ندیک یه که ی
زمانه وان ی له پرۆسه ی شیکردنه وه که دووربخه ی نه وه،
چونکه له پیگه ی به ستنه وه ی به قیه که ی زمانه وان ی دیکه وه
رونده بیته وه، بو نمونه گه ر شیکردنه وه ی ناوه رۆکه که

۱- محمد الحناش، البنیویة فی اللسانیات، دار الرشاد الحدیثة، الدار
البيضاء، ۱۹۸۰، ص ۲۵۱، ههروهه برونه: أحمد مؤمن، اللسانیات
النشأة و التطور، ص ۱۶۰.

۲- أحمد مؤمن، اللسانیات، النشأة و التطور، ص ۱۶۷.

بۆ سامانیکی پر له وشهکان له زمانیکدا ئەم یهکانه بهرهم بهیئت:

مه‌ر	به‌ران
کچ	کو‌ر
مایین	هیستر
	مه‌ر
	مندال
	ئه‌سپ

له‌م حاله‌ته‌دا ده‌کری یه‌که زمانه‌وانییه‌کانی سی دی‌ری یه‌که‌م دووربکه‌ینه‌وه، چونکه له‌رووی په‌یوه‌ستبوون Rclational روونده‌بیته‌وه، ئه‌ویش له‌ریگه‌ی به‌ستنه‌وه‌ی به‌یه‌که‌ی دیکه‌وه، که ئه‌و یه‌کانه‌ن له‌دی‌ره‌کانی دوا‌ییدا هاتوون، لی‌زه‌دا ده‌بی ئاماژه‌به‌وه‌بکه‌ین، که‌خاوه‌نی ئەم تیۆره‌مامه‌له‌له‌گه‌ل ناوه‌رۆکی وشه‌کان ده‌کات، به‌بی ئه‌وه‌ی گرنگی به‌خودی وشه‌کان بدات، به‌لام شیوازی به‌ستنه‌وه‌که ئه‌وه‌یه، که (کچ = مندال)، (سوار = ئه‌سپ)، (ئه‌سپ = هیستر)، وینه‌کانیش ئاماژه‌زمانه‌وانییه‌کان نین، به‌لکو پیکهات‌ه‌ی وینه‌کان به‌ه‌ردوو لایه‌که‌یه‌وه (گوزارشت و ناوه‌رۆک) به‌لگه‌کان به‌رهم دینن، هه‌رچی یه‌که‌بچووکه‌کانیشن، جا له‌لایه‌نه‌گوزارییه‌که‌ی بی‌ت که

هیمما فۆنۆلۆجیه که یه تی، به و حیسابه ی سیفه ته کانی
 فۆنیمه کانن، یان لایه نی ناوهرۆکه که ی بیّت، ئه گه ر
 هیمماکانی ئاماژه یی بچووکیشی نه بیّت، که وهریانبگرین،
 ئه و له لای ئه و به (گلوسیم - Glossemes) ناوزه د
 ده کریّت، زاراوه ی (گلوسیم) له زمان ی یۆنانییه وه
 وهرگیراوه و مانای (زمان) یان (ئاخاوتن) ده گه یه نیّت،
 به لام له لای (هیلمسلیف) به بچووکتین یه که ی زمانه وانی
 داده نیّت، که ههردوو خهسله تی (نه ریّنی) و (په یوهندی)
 له خۆدهگریّت، ئه مهش وا ده گه یه نیّت به ها که ی له و
 په یوهندیانه وه وهردهگریّت، که له گه ل غه یری خۆیدا
 هه یه تی، یه که ی زمانه وانی^(۱) له په یوهندی فۆنۆلۆجی
 پیکدیّت، یان له شتیّک پیکدیّت، که وه ک گوزارشتکردن
 وه ک لایه نی ئاماژه یی پیّی ده لّین (کینیم Keneme)، و
 لایه نی واتایی پیّی ده لّین (پلیریم Plereme)^(۲)، هه موو

¹ - O. Ducrotet T, Todorov, dictionnaire eneyel
 opediquer, p: 37 – 38.

^۲ - ههردوو زمانه وان (بریتۆ) و (برنار بوتیه) له ژیر کاریگه ری
 (هیلمسلیف) دا بوون، که زاراوه ی (Sememe) یان پی باشتربوو،
 که بۆ (Seme) ی شیده کریته وه، هه ندیک توێژه ریش هه ن وایان پی
 باشه ئه م زاراوه یه به یه که یه کی مه عنه وی وره بگیردریّت.

گروپه کەش پيی دەوتریت (گلوسیم)^(۱)، ئەم تیۆره جیبه جیکردنی ئەنجامه کانی لۆجیکی فۆرمی و ریپازی زانستی هاوچەرخ لەسەر زانستی زمانه وانی بە ئامانج دەگریت^(۲)، هەر وه ها ئەم تیۆره کۆشش دەکات بۆ تووژینه وهی هەردوو لایه نی زمان (گوزارشتکردن) و (ناوهرۆک)، ئەویش به پيی چەند بنه مایه کی یه کگرتوو، (هیلمسلیف) پيی وایه زمانه وانه کانی (پراگ) له پرووی کرۆکه وه له فۆرمیان کۆلیوه ته وه، واته له کرۆکی فۆرمییان کۆلیوه ته وه، به لام (هیلمسلیف) پيی وایه پيویسته زمانه وانه کان باس له فۆرم بکات به شیوه یه کی سه ره به خو و به ده ره له کرۆکی زمان، له به ره ئەوه گرنگی به کرۆک نادات، که له فۆرمه که دا جیبه جی ده بیئت، به لکو زیاتر گرنگی به و فۆرمه ده دات، که کرۆکه که ی له خو گرتوو، جا له به ره ئەوه ی ده کری درکا و بیئت و نووسراویش بیئت و

۱- زاراوه ی (Ceneme) له وشه ی (Kenos) ی گریکیه وه هاتوو، که (به تال) ده گه یه نیئت و زاراوه ی (Plereme) له وشه ی (Pleros) وه هاتوو و واتای (پر) ده گه یه نیئت، بره وانه جورج موان، علم اللغة في القرن العشرين، ص ۱۲۸ - ۱۳۲.

۲- محمد الصغیر بنانی، المدارس اللسانیه فی التراث العربی و فی الدراسات الحدیثه، ص ۶۸.

تۆمارکراییت، بابەتی زمانەوانیش گەر فۆرمیک بیّت بو
 ناوەرۆکەکه و بو خودی گوزارشتکردنەکه^(۱) لە ئاستەکانی
 شیکردنەوهی زمانەوانیدا وەکو ئاماژەمان پێدا، ئەوا
 هەردوو لایەنەکهی دی (ماددەیی ناوەرۆکەکه و ماددەیی
 گوزارشتکردنەکه) هەردووک پەل بو تیکەلکێشی بوونی
 زمانەوانییەکان لەگەڵ زانستی دی دەکێشن، وەکو
 فەلسەفە و دەروونناسی و زانستەکانی سروشت،
 هەرچەندە (هیلمسلیف) تێبینی ئەوهی نەکردوو، که
 قسەکەر بەو حیسابەیی تاکیکە لە کۆمەلگەدا، ئەو مانایە
 دەدا بە دەستەوه، که زانستەکانی زمان لەگەڵ دەروونناسی
 و کۆمەلناسی تیکەل بن، ئەمەش بواریکە (زمانناسی
 کۆمەلایەتی) گرنگی پێدەدات، تیۆری (گلوسیماتیکی)
 بەهۆی ئەوهی بنەماکانی تیۆری زانستی لەخۆ دەگریت، که

۱- میلکا افیتش، اتجاہات البحث اللساني، ص ۳۲۷، وا پێدەچی
 (هیلمسلیف) لە بواری وەرگرنتی بریار و بوچوونەکانی دەربارە
 زمان لەگەڵ بونیادگەرەکاندا ناسازە و پشت بە زانینی ئاسایی
 زمان لەلای قسەکەرەکه دەبەستیت، ئەویش وەکو هەواداران
 (پییازی هزیری)، که (چۆمسی) بە باشترین شیوه گوزارشتی
 لێوەکردوو، که تیایدا پشتی بە گومان و پیشینی قسەکەری
 گوێگری نمونەیی بەستوو، بروانە: محمد الحناش، البنيوية في
 اللسانيات، ص ۲۵۲.

له ئەزموونگەری لۆجیکیدایە بەناچاری گەیشتە ئەم ئەنجامە: ئەم تیۆرە فۆرمییە، کەچی پێی وا نییە زمان فۆرم و پیکهاتەیهکی وای هەیه، کە پێش مرۆفی گۆکەر کەوتبیت، کە راستەقینەیهکە و باسی لیوێ دەکریت، ئەو تیۆرانە بە پلەیهک لە بازنە ی ریبازی بونیادگەری وەسفی لەسەر بنەمای ریبازی دەوەستن یان دەبی نموونەیی تەواوبن، وەکو لەلای (فایسجربر) دەیینین، یان لەسەر بنەمای کۆمەلایەتی دەوەستن، وەکو لە ریبازەکە ی (دی سۆسیر) دا دەرکەویت، یان وەسفی لۆجیکی لەلای (لویس هیلمسلیف)، تاکە هەلاویریش لەم بوارەدا ئەو بۆچوونەیه کە لەلای ئەندامانی بازنە ی (پراگ) دەیینین، کە لە هەولدانبوون بۆ ئەوەی گوزارشت لە بونیادگەری نموونەیی بکەن، ئەویش لەسەر بنەمای ئەرکیبوون، بەبی ئەوەی بگەنە تیۆریکی ریبازی پتەو و یەکانگیر، وەک ئەوەی لەلای زمانەوانی قوتابخانی کۆبنهاگن بەرچاومان دەکەویت^(۱).

۱- زۆر کەس رەخنە ی ئەوەیان هەبوو، کە ئەم قوتابخانەیه بە شیوێهێکی رۆچوو فۆرمئامیزە و وەسفی زمانەوانی گواستۆتەوێ بۆ وەسفی ماتماتیکی ئەندازەیی، ئەمەش بوو هۆی لیلی زاراوەکان، لەوانەشە ئەم لایەنە خالی لاوازی سەرەکی بیت لە تیۆرەکە ی

(هيلمسليف)، ئەوئيش بە گوئرهى گوزارشتهكهى (ئەنگيھۆر)، بەلام
(هيلمسليف) هۆشيارى دەر بارهى ئەم ويناکردنه هەبوو، كه بووه
پالنه ريك بوى، بو ئەوهى دوو زانستى سهرهكى زمانهوانى له
بازنهى زانسته زمانهوانىيەكان دەر بهيئيت و تەنها بە ياريدە دەريان
له قەلەم بدات، كه (واتاسازى) و (دەنگسازى) بوون، بپروانه
هەندىك له و نمونانەى دەر بارهى هيمای ماتماتيکين له بواری
وەسفکردنى زماندا له کتیبى: أحمد مؤمن، اللسانيات، النشاء و
التطور، ص ۱۶۸.

ئاراسته‌ی ده‌وروبەر لای (فیرس)

رینخۆشکردن

ده‌کری بوتریت وانه و بابته‌ی زمانه‌وانی له به‌ریتانیا له سه‌ده‌ی یازده‌ی زاینیه‌وه ده‌ستی پیکردوه، ئه‌ویش له بواری بونیادنانی زمانی ئینگیزی په‌تیدا، به‌نیته‌ی پاکژکردنه‌وه‌ی له‌و شیوه‌زارانه‌ی بو‌ زمانی ئینگیزی له نیمچه دوورگه‌ی به‌ریتانیا به‌کارده‌هینران، له‌م پرۆسه‌یه‌دا کۆشش‌ییکی زۆر له بواری ده‌نگ و فره‌ه‌نگ‌سازی خرا‌نه‌گه‌ر و چاک‌سازییه‌کی بیوچان له سیسته‌می نووسین و په‌رتووکه‌کان و له یاسا تایبه‌ته‌کانی زمانی ئینگلیزیدا پراکتیزه‌کران، له سه‌ره‌تای سه‌رده‌می رینسانس‌یشدا ئادگار‌ه‌کانی قوتابخانه‌یه‌کی زمانه‌وانی خه‌ریک بوو ورده ورده ده‌رده‌که‌وت، ئه‌ویش له‌سه‌ر ده‌ستی ژماره‌یه‌ک زمانه‌وان، که تو‌یژینه‌وه‌کانیان خه‌سه‌له‌تی (یه‌کایه‌تی)یان نه‌بوو له بواری گرنگیدان به‌ زمان، چونکه له لای ئه‌وان ره‌چاوی بابته‌ی ده‌نگ ده‌کرا له قوناغه‌کانی رینسانسی به

سەرھوھ و ھەموو ئەو بابەتانەش خزانە بەر باس و لیکۆلینەوھەى زمانەوانى، كە پەيوەستبۇون بە فيرکردنى زمان و چاكسازى لە سيستەمى نووسيندا، جا يەككە لە ناودارتري ن كەسايەتییە زمانەوانییەكانى ئینگلیز، كە رۆلیان لە بونیادنانى بابەتى زمانەوانیدا ھەبوو: (ئەلیكسەندەر مالفیل بال) و كورپەكەى (ئەلیكسەندەر گراھام بال) بوو، كە داھینەرى تەلەفۆنە، ھەروەھا (ئالیس) و (بیتمان) و (دانیاڵ جۆنس) و (جاردينەر) و (ھالیدای) و (فیئرس) و (ویلیام جۆنس) و ھنرى سویت (۱۸۴۵-۱۹۱۲)، كە گرنگى بە تووژینەوھەى فونیمدا، ھەموو ئەمانە لەگەڵ ئیلمامبەخشی زمانەوانەكانى بواری فونەتيك و فونۆلۆجى، لەپیش ھەموویانەوھە (سوئسیر) و (ترۆپتسكۆى)، بە تايبەتى لە پەرتوكیكى بە ناوى (كتیب لەبارەى دەنگسازى)، كە لە سالى (۱۸۷۷) بلاوى كردهوھە و تيايدا لایەنەكانى چاكسازى ئەلفوبیى و فيرکردنى زمانەكان و نووسینی دەنگى خستەروو^(۱)، ھەموو ئەم كۆششەمانە لەم بواردەدا خزانەگەر و چاكسازى كى لیبراوانەى زمان ئەنجامدرا، لێردەدا نابى كۆششەكانى (گاردینەر) مان لەبیر بچى، كە لە بواری بابەتە دەنگیەكانى زمانى عەرەبیدا خستىەگەر، كە

۱- أحمد مؤمن، اللسانيات، النشأة و التطور، ص ۱۷۱.

له پەرتووکیکیدا باسی لێوه کردبوو بە ناو نیشانی (فۆنەتیکی زمانی عەرەبی) بوو له ساڵی ۱۹۲۵، بەلام له گەڵ ئەوەشدا بابەتی زمانەوانی تەنها لەسەر دەستی زمانەوانی ئینگلیزی (جۆن فیرس)^(۱) پیشقە چوونیکی جووری و ریبازی بەخۆیەوه بینی، ئەویش بە بەرەوپیشبردنی تیوری دەورو بەر و گرنگیدان بە لایەنی واتایی زمانی ئاسایی، وەک ئامرازیک بو پەیوەندییە کۆمەلایەتییهکان، ئەویش بەبێ فەرامۆشکردنی توێژینهوه دەنگییهکان، که دانیال جۆنس (۱۸۸۱ - ۱۹۶۷) بنەماکانی لەژێر کاریگەری بابەتی زمانەوانی هیندی دیریندا دامەزراند، که له بواری فیڕکردنی زماندا سوودی بەرچاوی هەبوو، ئەم زانیایە پێی وابوو فیڕکردنی کارامەیی کردەیی پەیوەست بە زانیی دەنگە هەمەجوۆرهکان، پاشان نووسینەوهیان بەشیۆهیهکی

۱- جۆن فیرس له شاری یورشیری بەریتانی له دایکبووه، زمانی ئینگلیزی له زانکۆی (بنجاب) له ساڵی ۱۹۱۹ تاكو ساڵی ۱۹۲۸ خویند، پاشان له زانکۆی (لەندەن) خویندی و له ساڵی (۱۹۴۴) بووه مامۆستای زمانەوانییه گشتییهکان له بەریتانیا تاكو ساڵی (۱۹۵۶)، (هالورد پالمەر) قوتابی ئەو بوو، که خاوهنی پەرتووکی (بنەماکانی وانەى زمانەوانی) و (بنەماکانی زانستی فۆنەتیکی ئینگلیزی)، بروانە: روبنز، موجز تاریخ علم اللغة في الغرب، ص ۳۴۹.

پیتامیزی ورد بو فیرخوازان رۆل دهبینیت له پامالکردنی ئەو ئاستهنگانهی له کاتی فیروبوندا بهرهنگارییان دهبیتهوه^(۱)، ئەم زانایه دوو تووژینهوهی ئەنجامدا، که بههۆیانهوه ناسرا و له هزری زمانهوانی ئینگیزی ناوی دهکرد، که ئەمانه بوون: کورتهی دهنگهکانی زمانی ئینگیزی (۱۹۱۴)، و فهرهنگی واژهی ئینگیزی (۱۹۱۷)، سهبارهت به جوون فیئرس (۱۸۹۰ - ۱۹۶۰)یش، ئەوا به دامهزینهری راستهقینهی هزری گشتگیری زمانهوانی ئینگیزی ههژمار دهکریت، ئەویش له ریگهی ئەو قوتابخانه هزریه تازهیهی که دایمه زراند، پاشان به قوتابخانهی (لهندهن) ناوی دهکرد، ئەم قوتابخانهیه توانی بواری زمانهوانی گشتی بکاته بواریکی ئەوتو، که وهک زانستیکی ئەکادیمی له زانکۆکانی بهریتانیا له سالانی (۱۹۴۴) و (۱۹۵۶)هوه دانی پیدابهریت، ئەم زانایه تیروانینی زمانهوانی خوئی لهسهه ئەم پرسانه بونیادنا^(۲):

۱- رهههندی کومه لایهتی دیاردهی زمانهوانی بهگویرهی بنهما رۆشنبیرییه وابهستهگیهکهی، ئەمهش وا دهگهیهنیت

۱- أحمد مؤمن، اللسانیات، النشأت و التطور، ص ۱۷۱.

۲- أحمد مؤمن، اللسانیات، النشأت و التطور، ص ۱۷۶.

شیکردنه وهی زمانه وانى وهسفی ئەو په یوه ندیه یه له نیوان زمان و بواره کۆمه لایه تیه کاندای بوونی هه یه.

۲- جیاکردنه وهی په یوه ندی بواری ناو خو بی به هه ردو و ئاسته کانی ئاسوئی و ستوونیه وه له په یوه ندی ده و روبه ری ده ره کی (هه لویست).

۳- دانانی واتاسازی له ناو بابه ته کانی وانیه زمانه وانى نوئ، له م بواره دا (فیرس) پیی وایه کاری سه ره کی زمانه وانیه وه سفیه کان توژی نه وه یه له بابه تی واتاسازی زمانه وانى^(۱)، هه روه ها ئەم زمانه وانیه گرنگی به دیارده ی (دهنگرهنی Prosodie) دا (هیز و ئاواز)، ئەویش له بهر ئەو به ها و کاریگه ریه زهق و دیاره ی، که له ئاراسته کردنی مانای تاکی و رستهیدا له زور زمانه کانی جیهاندا هه یبووه، وهکو زمانى ئینگلیزی و سویدی و نه رویجی و چینی، بۆ نمونه له زمانى ئینگلیزیدا پرۆسه ی به ئاوازکردن له ئاستی رسته دایه و هیزیش له ئاستی برکه دایه و خه سه له تی (سه رووی برکه یی) ی هه یه^(۲)، ئەمانه کاریگه ریه کی بهرچاویان له جیاکردنه وه و زانینی ماناکان و جو ره کانیان هه یه، له وانیه ی له ژیر کاریگه ری

۱- أحمد مؤمن، اللسانیات، النشأت و التطور، ص ۱۷۷.

۲- أحمد مؤمن، اللسانیات، النشأت و التطور، ص ۱۸۳.

بۆچۈنەكانى (فېرس)دابوون لەرۈوى زمانەوانىيەو،
 (مايكل ھاليداي) بوو، كە سەر بە قوتابخانەى (فېرس)ى
 نوئ بوو، كە تيۆريكى لە رېژمانى سىستەمىدا
 (Grammaire systematique) دارپشت، ئەم
 قوتابخانەى سىستەمى ھزرى خۆى لەسەر بىروبوچوونى
 واتايى فېرس بونىدانا، كە ئەم توخمانەى لە پېكھاتەى
 زمانەوانى خۆيدا كۆكردبوو:
 أ. فۆرم (ياسا و وشەكان).
 ب. ماددە (دەنگ و پىتەكان).
 ج. دەوروبەر.

بەلام چەمكى رېژمانى سىستەمى لەسەر كارامەىى و
 ليھاتوويى زمان دەوستىت، ئەويش لە كاتى بەكارھىنانى
 كۆمەلە بژاردەىەك و بەكارھىنانى ئەلتەرناتىقى زمانەوانى
 لە دەوروبەريكى ديارىكراودا^(۱)، لەلايەكى تريشەوہ لەسەر
 ئاستى وانە و بابەتى واتايى ئەوہى كە زمانەوانىيەكان لە
 ولاتى بەریتانيا لە بوارى دى جيا دەكاتەوہ و خەسلەتى
 تايبەتى پىدەبەخشيئت، فرەيى تيۆرە واتايىەكانە، كە
 دەمانگەيەنيتە ئەو ئەجامەى بليين زمانەوانەكان لە

۱- جيفري سامسون، مدارس اللسانيات، التسابق والتطور، ترجمة:
 محمد زياد كبة، ص ۲۴۲.

په چا وکړدنی دیارده و اتاییه کاندانزیکترن، وهک له بواری
ریژماندا، له بهر نه وه زیاتر جهخت له سهر دهرخستنی
گرنگترین نه و تیورانه دهکهینه وه، که باس له بواره
زمانه وانیه کانی ئینگلته ره له سهدهی بیسته مدا دهکن.

گرنگترین تیوره و اتاییه کان له هزی زمانه وانی ئینگیزی

(ئوگدن) و (پچاردن) له په رتوکه ناوداره که ی خویندا
(واتای واتا)، په که م که س بوون پیشقه چوونی شتیکیان
کرد، که ده کړی به (تیوری هیمایی واتا) ناوزده بکریت،
که به سیگوشه و اتاییه ناوداره که ی خویند پرونیانکرده وه،
بیرؤکه ی تیوری هیمایی له په یوه ندی هیما به
هیما بؤکراوه وه سه رچاوه ده گریت، که ره گ و ریشاله که ی
بؤ (دی سؤسیر) ده که ریته وه، که ره مزی (هیمای
زمانه وانی) به پارچه کاغه زیک شوبه اند، (دراو) یکی دوو
پوو، که ناکړی په کیک له پوه کان له ویتر جودا بکهینه وه،
نهم تیوره ش له سهر پایه ی به رانبه رکردنه وه ی نیوان دوو
تیور راده وه ستیت، که نه مانه ن:

أ - رایه ک پیی وایه و اتای وشه هر نه و اتاییه، که
وشه که ئاماژه ی بؤ ده کات.

ب - رایه کی دیکه پیی وایه و اتای وشه نه و په یوه ندییه،
که له نیوان گوزار شته که و نه و شته دایه، که وشه که

ئاماژەى بۆ دەكات^(۱)، لەم بوارەدا ھەندىك تووژەر لەو
 باوەرپەداوون ئەم رايە بوار بۆ تووژينەوھى زمان لە
 دەرەوھى ئەو بازنە زانستىيە ديارىكراوھيدا دەرەخسىنيت،
 كە لە بواری زمانەوانى تازەدا كارى پيڤدەكرىت، ئەوئيش
 لەبەر ئەوھى بىرۆكەكە لەسەر پاىھى تووژينەوھى
 بوونەوھەرە زمانەوانىيەكان دەوھستىت (كە ئاماژەى بۆ
 كراوھ)، جا بۆ ئەوھى پيئاسەيەكى ورد بۆ واتا - لەسەر
 بنەماى ئەم تيۆرە ببەخشين، پيويستە شارەزايىيەكى
 باشمان دەربارەى ھەموو شتىك ھەبىت، كە دەوروبەرى
 قسەكەرەكەيان تەنيوھتەوھ، بەلام مەعريفەى مرۆيى و
 درككردنى مرؤف بيگومان لەوھ كەمترە، جگە لەوھش
 وشەكانى وھكو (نە - نەخيّر) و (بۆ) و (بەلام) و (يان)
 لەخۆ ناگرىت، كە مانايەكيان ھەيە و قسەكەر و گويگر لىي
 تيڤدەگەن، كەچى ئەو شتەى لە جىھانى مادديدا ئاماژەى بۆ
 دەكات، ناكرى بەرجەستە بىت و دركى پيىكرىت، جگە
 لەوھش واتاى شتىك خودى خۆى نيىە، بۆ نمونە وشەى
 (سيۆ)، خودى (سيۆھكە) خۆى نيىە، (سيۆ) دەخورىت،
 بەلام بيگومان واتاكەى ناخورىت، تيۆرە ويئايىيەكەش ويئە

۱- أحمد مختار عمر، علم الدلالة، عالم الكتب، القاهرة، ۱۹۸۸، ص

كلاسيكييه كهى له تيؤره عه قليه كهى فهيله سوفى ئينگليزى
 سه دهى حه قده هه مدا (جؤن لؤك) خوى ده بيني ته وه، كه پيى
 وابوو به كار هيتانى وشه كان ده بى به شيوه يه كى وا بيت
 ئامازه بو ئه و هزر و بيرانه بكه ن، كه گوزارشتيان
 ليده كه ن و به ناوه رو كى راسته وخؤ و تاييه تيان هه ژمار
 ده كرين، له م تيؤره دا زمان به ئامرازيكى راسته وخؤ
 هه ژمار ده كري ت كه به هويانه وه هزر و بيره كان
 ده گه يه نرين، يان به توخمى كى ده ره كى يان مه عنه وى
 حاله تى ناوخويى بو چوونه كه هه ژمار ده كرين، ئه مه ش
 دارشتيكي زمانه وانى ديارى كراو ده به خشيت و واى ليديت
 به كار هيتانه كه به رده وام ده بيت و ده بيت هه يم ايه كى
 كار پي كراو بو ليك گه يشتن و ئامازه كردن به بير و هزريكى
 ديارى كراو، بيگومان ئه و بير وهزرا نهى كه له ميشكماندان،
 بوونى كى سه ربه خويان هه يه و ئه ركى كى سه ربه خو ش له
 زماندا جي به جى ده كه ن. هه روه ها تيؤرى ده و روبه ر، كه له
 هه موويان زياتر ناوى ده ركرد، زياتر به ناوى زمانه وانى
 ئينگليزى (فيرس) وه لكاوه، كه له ژي ر كار يگه رى (ئه نسرو
 پؤلوجى) ي ناسراو (برؤن سيلؤ ماننيؤفسكى) دا بووه ⁽¹⁾،

١- عبدالقادر عبدالجليل، علم اللسانيات الحديث، دار الصفاء، ط١،
 عمان، ٢٠٠٢. هه روه ها برؤانه: أحمد مؤمن، اللسانيات، النشأة و

به‌تایبهت کاتیک باسی (ده‌وروبه‌ری ئیستا) ده‌کات، ئەم تیۆره جه‌خت له‌سه‌ر گرنگی ده‌وروبه‌ره هه‌مه‌جۆره‌کان ده‌کات، که وشه‌که‌یان تیا‌دا به‌کارده‌هینریت، ئەویش بۆ زانی‌نی واتا‌کانیان به‌شیوه‌یه‌کی ته‌واو، واتای وشه‌ش له‌لای هه‌واداران‌ی ئەم تیۆره به‌کارهینانیه‌تی له‌ زماندا یان ئەو شیوازه‌یه که بۆ‌ی به‌کارده‌هینریت، یان ئەو رۆله‌یه پی‌ی هه‌له‌سه‌ستی، له‌به‌ر ئەوه (فی‌رس) ده‌لی واتا له‌ریگه‌ی ده‌وروبه‌ری یه‌که‌ی زمانه‌وانییه‌وه نه‌بی ر‌وون نابیته‌وه، واته ده‌بی واتا‌کان بخزین‌رینه ده‌وروبه‌ره هه‌مه‌جۆره‌کانه‌وه، به‌هه‌مان شیوه‌ خاوه‌نه‌کان‌ی ئەم تیۆره له‌میانه‌ی ر‌وونکردنه‌وه‌ی بۆ‌چوونه‌کانیاندا وای بۆ ده‌چن، که زۆربه‌ی یه‌که‌ واتاییه‌کان له‌ دراوسیتی یه‌که‌کان‌ی دیکه‌دا دروست ده‌بن، واتای ئەم یه‌که‌نه‌ش ناب‌ی وه‌سف بکری‌ن یان ده‌ستنی‌شان بکری‌ن، مه‌گه‌ر به‌ تیی‌نی‌کردنی ئەو یه‌که‌نه‌ی دی نه‌بیت، که دراوسیتی. زۆر له‌ تو‌یژره‌ هاوچه‌رخه‌کان له‌ ده‌ستنی‌شان‌کردنی واتای زمانه‌وانیدا پشت به‌ پی‌دراوه‌کان‌ی ده‌وروبه‌ر ده‌به‌ستن، واته ئەو ده‌وروبه‌رانه‌ی وشه‌کانیان تیا‌دا ده‌خزین‌ری‌ن، ئەوانه له‌ کۆش‌ش‌دابوون بۆ ر‌زگارکردنی تو‌یژینه‌وه‌ی واتا له‌و ر‌ی‌بازانه‌ی که له‌

دەرەوہی بازنہی زمان ئەنجام دەدرین، ئەمە لەلایەک و لەلایەکی دیکەشەوہ کۆششیان کرد بۆ ئەوہی ئەم تووژینەوہیہ وا لیبکەن، کە بخریتتە بەر تیبینیکردن و شیکردنەوہی بابەتیانە لەناو زماندا، ھەرەوہا (ئۆلمان) لەم پیگەیەدا وای دەبینیت، کە گەران بە دوای پەیوہندیہکان لەنیوان تیگەیشتنی ئیمە بۆ شتەکان و خودی شتەکان لە ڕووی زمانەوانییەوہ ھیچ گرنگیہکی نییە، چونکە زمانەوان ئەو شتانەہی لا گرنگە، کە زمانەکە وەکو چەمک دەیبەخشیت، نەک خودی وشەکان لە کاتی پەیوہندیکردن بە بوونەوہرەکانەوہ لە واقعیدا، چونکە زمانەوان ئەو شتانەہی لەلا گرنگە کە لە وشەکان ئاماژەیان بۆ دەکەن.

دەوروبەری ئیستایش ھەرەوہک (فیرس) ئاماژەہی بۆ دەکات، لە کۆمەلە توخمیک پیکدیت، کە ڕووداوی قسەکەر دروست دەکەن، ئەم توخمانەش پیکھاتەہی ڕۆشنبیری بەشداربووانی ڕووداوەکە دەگریتتەوہ، ھەرەوہا ئەو بارودۆخە کۆمەلایەتیانەش دەگریتتەوہ، کە دەوروبەری گرتۆتەوہ و ئەو شوینتەوارەش بەھەند وەردەگریت، کە بەشداربووانی ڕووداوەکە بەجیی دەھیلن، (فیرس) پیی وایە گەیشتن بە واتای ھەر دەقیکی زمانەوانی وا پیویست دەکات بەگویرەہی ئاستە زمانەوانییە ھەمەجۆرەکان

شېبکریته وه و پروونبکریته وه، ئینجا پروونکردنه وه بدات
دەربارە ی ئه و شویتە واره ی له لای گوێگره که دا به جیی
ده هیئت، جا (پالمەر) پیشنیازیکی دەربارە ی (دەوروبەر)
خستۆته پروو، که له چوار لق پیکدیت:

أ. دەوروبەری زمانه وانی:

ئەم دەوروبەرە بەرھەمی بەکارھێنانی وشەکیە لەناو
سیستەمی رسته که دا، له گەل کۆمەلە وشەکیەکی دی
دراوسئیی، ئەمەش مانایەکی تایبەت و
دەستنیشانکراوی پێدەبەخشیت، لەم پروووە ئامازە بەو
دەکریت، که دەوروبەری زمانه وانی زۆر له پەيوەندییە
واتاییەکان پروونده کاته وه، ئەویش له کاتی بەکارھێنانی
وہک پیوہریک بۆ پروونکردنه وه ی هاوواتایی و بەشداریی
یان گشتانن یان تاییەتکردن یان جیاکارییەکان..... هتد.

ب. دەوروبەری سۆزداری Emotionnal contexte:

ئەم دەوروبەرە جیاوازی له گەل دەوروبەرەکانی دیکه دا
هەیه، ئەویش له و پرووہی پەيوەندی بە و پلە ی
هەلچوونە وه هەیه، که له کاتی جیبەجیکردنی کردەیی
قسەکاندا بەپیی خواستی جەختکردنه وه ی قسەکه دروست
دەبیئت، یان بەپیی زیادەرۆیی یان بەپیی میانرہویی له
قسەکردندا سەرھەلەدات.

ج . دەوروبەرى ھەلۆیست Situational contexte

دەوروبەرى ھەلۆیستانە لە ژێر ساباتی تیۆری واتایی دەوروبەر بەو بازنە دەرەکییە دادەنرێت، کە دەوروبەری بەرھەمە کردەییەکی لە ناو کۆمەلگەی گروپی زمانەوانیدا قسەى پى تەنراوەتەوہ - واتە ئەو بوارە کۆمەلایەتیەى لە دەروازەییەکی فەرھەنگییەوہ بەرھەم دێت، دەشتوانین لێردا نمونەى دەروازەى فەرھەنگى (پروۆسە) بەکاربێنین، کە وشەییەکە واتاکانى لە سیستەمى زمانەوانى عەرەبیدا گۆرانکاری بەسەردا دێت، ئەویش لە کاتی گۆرانی ئەو دەوروبەرە ھەلۆیستیەى کە تیا دا ناودەبرێت، ئەنجامدانى کردە لە دەوروبەریکی ھەلۆیستانەدا، واتای ئەنجامدانى کاریکی ژمیریاری ئاسایی دەگەییەنیت، وەکو کۆکردنەوہ و جاراندن و دابەشکردن، بەلام ئەم وشەییە لە بواری پزیشکیدا (نەشتەرگەری) دەگەییەنیت، جا ئیدی برینیچی بێت یان ھەر نەشتەرگەریەکی دیکە بێت، ھەر وەھا ئەم وشەییە لە دەوروبەرى ھەلۆیستی سەربازیدا مانای (پروۆسە)یەکی سەربازی دیاریکراو دەگەییەنیت.

د . دەوروبەرى رۆشنىبىرى :Cultural Contexte

دەوروبەرى رۆشنىبىرى لەگەل دەوروبەرى ھەلۆیستانەدا جیاوازی ھەیه، چونکە ھەلۆیست بە گشتى مەبەست لىی ئەو پىگەیهیه، کە لە پىدراوھ کۆمەلایەتییەکانەوھ دەست دەکەوئیت، بەلام ئەمە مانای ئەوھ نىیە دەوروبەرى رۆشنىبىرى لە بەکارھىنانى چەند وشەیهکی ديارىکراو و لە ئاستىكى زمانەوانى دەستنىشانکراودا بەکار نەھىنئیت، نەخىر بۆ نمونە رۆشنىبىرى ھاوچەرخى عەرەبى وشەى (زوجة) یاخود (مدام) بۆ ژنەکەى خۆى بەکار دەھىنئیت، واتە دەوروبەرى رۆشنىبىرى بەکارھىناوھ، بۆ ئاماژەکردن بە جى مەبەستەکە، کە لە وشەکەوھ بە شىوازە گشتىیە بەکارھىنراوھکەى دەستدەکەوئیت، ھەر وھا رۆشنىبىرى عەرەب وشەى (الصرف - ریزمان) بەکار دەھىنئیت، کە مانا بەکارھىنراوھکەى لەلای خوینەرانى ریزمانى عەرەبى زانینى گۆرانکارییەکانى وشەیه وھک داتاشین و زیاد و کەمکردنى وشە، کەچى خویندکارانى ئەندازەبى و قوتابیانى ئەم زانستە وشەى (الصرف) لەلایان زاراوھىکەى زانستىیە، ئاماژە بۆ پاکردنەوھى ئاوەرۆکان لە ئاوەکات، بە ھەر شىوھىک بئیت.

ئاراسته‌كانى زمانه‌وانى ئەمەرىكى

لە (ساپىر) هوه تا (چۆمىسكى)

توێژینه‌وه‌ى زمانه‌وانى ئەمەرىكى لە سەرەتای سەده‌ى بیسته‌مدا:
توێژینه‌وه‌ى زمانه‌وانییه‌كان لە ئەوروپا و ئەمەرىكا لە
هەردوو سەده‌ى نۆزده و بیسته‌مدا، گەشە‌سە‌ندنیكى
بەرچاویان بە‌خۆ‌وه‌ بینى، چونكه لە ماوه‌ى نزیکه‌ى نیو
سەده‌دا بووه‌ زانستیكى سەر‌به‌خۆ، لەم زانسته‌دا زمان لە
یه‌ك كاتدا بووه‌ ئامراز و ئامانجیش، زمانه‌وانیش بووه
زانستىك بە‌ره‌و ته‌واوبوون هه‌نگاوى نا، ئەم پرۆسه‌یه‌ش
بە‌پێى خواستى پێشقه‌چوونى خۆى بە‌رده‌وامى هه‌یه‌ و ئەو
كۆششه‌ تاکیانه‌ى كه لە ئاینده‌دا داده‌ریژرین، زۆر لە یاسا
و رېساکان و زۆر لە ئەنجامه‌كانى ده‌چه‌سپێتیت، ئەم
توێژینه‌وانه‌ش ته‌نها پسپۆره‌كانى بواره‌كانى خۆیان و
ژماره‌یه‌كى كه‌م لە قوتابیه‌كانیان كاری تیا‌دا ده‌كەن^(١)،

١- محمود السعران، علم اللغة، مقدمة إلى القارئ العربي، دار الفكر
العربي، ط ١٩٩٩، ص ٢٠.

ئەمەو تووژىنەو ئەمەرىكىيەكان لە سەدەى بىستەمدا چالاكيان بەخۆو بىنى و لە ئەنسروپۆلۇجياو دەستيان پىكرد، ئەمەش بوو فاكتهرىكى گرنى بۇ پىشقه بردنى زانستهكه، دەكرى بلىين جورەكانى تووژىنەوەى زمانەوانى لە كۆششەكانى ھەرىكە لە (فرانز بواس)^(۱) (Franz boas) و (ئىدوارد ساپىر) (E.Sapir) و (بلۇمفيلد) لە پەرتوو كەھى (زمان) بەرجەستە دەبن، پاشان دەركەوتنى رىزمانى بەرھەمھىنان و گويزانەو لە پەرتوو كەھى چۆمسكى (رۆنانە سىنتاكسىيەكان)، سەبارەت بە پىشەكەھى (بواس)، كە لە پەرتوو كەھى بە ناوى

۱- فرانز بواس زمانەوانىكى ئەمەرىكىيە لە (وستفاليا) سالى (۱۸۵۸) لەدايكبوو، لە سەرەتادا سەرقالى فيزىيا و جوگرافيا بوو، بەلام پاشان بەرھەو زانسته مرۆپىيەكان ھەنگاوى نا، تووژىنەوەى مېژووى زمانەوانىيەكان بە يەككە لە رەمزەكانى خۆى لە ئەمەرىكا لەقەلەم دەدات، (ساپىر و بلۇمفيلد) قوتابى ئەو بوون، ئەو يەكەم كەس بوو رىگاكانى رۆانىنى وەسفى لە بوارى زمانەوانى ئەمەرىكى بەكارھىنا، ناودارترين پەرتوكەكانى ئەمانەن: رىبەرى زمانەكانى ھىندى ئەمەرىكى (۱۹۱۱)، (فرانز) پىنى وابوو، كە ناكرى بەبى دەستكەوتى رۆشنىبرى زمانەوانى لە ھىچ كۆمەلگەيەك تىبگەين، بروانە: جىفرى سامسون، مدارس اللسانيات، ص ۵۱، ھەروەھا بروانە: روبنز، موجز تاريخ علم اللغة فى الغرب، ص ۳۳۳ - ۳۳۴.

(رېبھري زمانه کاني هيندى ئەمريکي) له سالى (۱۹۱۱) دەرچوو، ميژووييه کهى به له دايکبوني فەرمى زمانه واننیه ئەمەريکيه کان هه ژمار ده کريت، له و پيشه کهى دا بواس به کورتى ئەو رېبازهى خسته پوو، که له تويزينه وه و وەسفى پيکهاته يى ئەم زمانانه به کارى هينا، له کو تاشدا گەيشته ئەو ئەنجامه ي که ده لى ئەو گوړانکاريه ي له زمانه مرويه کانه وه ده ستمان ده که ويئت، له پاستيدا زور له وه گه وره تره که نمايان ده يئت و دەر ده که ويئت، ئەو ویش له حاله تيکدا گەر مروّف ياسا گشتگيره کاني له وەسفى ريزمانى زمانه ئەو روپيه کانه وه هه لېگوزيت، ئەمه ش واده گه يه نيئت هيچ زمانىكى نمونە يى له ئارادا نييه، که ببیته پيوهر، ئەم بيروکەش به (ريژيه ي زمانه وانى) ناوى دەرکرد، ههروه ها ئەم زمانه وانە تيبينى ئەوه ي کرد که وەسفى زمانه (ناوخوييه کان – لوکالييه کان) و زمانه ده گمه نه کان له ئەمەريکاي باکوور تووشى شيواندن بووه، ئەو ویش له بهر نوشوسته ينانى زمانه وانان له تيگه يشتنى تواناي زمانه کان و فره جوړيان^(۱)، ئەوه شى که هه موو کوکن له سه رى ئەوه يه که گرنگ ترين زمانه وانان پاش

۱- جون ليونز، نظرية تشومسكي اللغوية، ترجمة: حلمي خليل، دار المعرفة، الإسكندرية، ط ۱، ۱۹۸۵، ص ۱۴۰.

(بواس) هەردوو زانا (ئیدوارد ساپیر)^(۱) و (لیۆنارد بلۆمفیلد)ن، که هەردووک لەژێر کاریگەریدا بوون، بەلام

۱- (ئیدوارد ساپیر E.Sapir) زمانەوانیکی ئەمەریکیە (۱۸۸۴- ۱۹۳۹) لە (لاونبۆرگ) لەدایکبوو، پاشان چوووە ئەمەریکا منداڵ بوو، زمانی ئەلمانی لە کۆلۆمبیا خوێندوو، بە ریتمای (بواس) فێربوو، ماوەیەک ئەو زمانە هیندیە ئەمەریکیانە فێربوو، که لەسەر کەناراوەکانی دەریای هیمن قسەیان پێدەکرا و تیااندا جەختی لەسەر پێکھاتە کۆمەلایەتی و رۆشنییریەکان دەکردوو، گرنگترین بەرھەمەکانیشی (زمان) بوو، که لە سالی (۱۹۲۱) بلاوی کردوو، گرنگترین بیروبوچوونەکانی که پاش لیکۆلینەو لە رووگەکانی زمانە هیندیە ئەمەریکیەکان پیی گەشت ئەو بوو، که هەر زمانیک بەشی خۆی و پرسى تاییەتی خۆی هەیه که لە زمانەکانی دی جیای دەکاتوو، لەسەر ئەم بنەمایە ناکرێ بەشە لاسایکار و دیرینەکانی وشە بە بنەمایەک دابننن بۆ وەسفکردن لە زمانەکاندا، هەروەها ریسکی زمانەوانی لە هەموو زمانیکدا چ لە رووی فورم و چ لە رووی ئەرکەو تاکن، ئەویش بە پیی پیوستی پەيوەندی لە کۆمەلگەدا، چونکە لەوانەیه زمانیک لە زمانەکان کۆمەلە وشەیهکی زۆر و زەبەن بگریته خۆ، وەکو زمانی ئینگلیزی، بەبێ ئەوەی بە زمانیکی سادە و سەرەتایی هەژمار بکریت، مادام قسەکەرەکانی ئەم زمانە مەبەستیان لێی پەيوەندکردنە و نیازمەندیەکانی خۆیان پیوہی دەستەبەر دەکن، (ئیدوارد) یەکیک بوو لەو کەسانەى ئاماژەیان بە سروشتە فورمی و ینەییەکی

هەریەکیەیان جودابوون لەوی دی، چ لەپووی
قەناعەتپێھێتانی فەلسەفی یان لە سروشتی ئەو
شویئەوارە بەجی هێشت، بەلام خودی (ئیدوارد ساپیر)
گرنگی بە توێژینەوێ زمانە جەرمانیەکاندا، کەچی هەر لە

سیستەمی زمانەوانی دەکرد، پاشان ئاماژەیان بە هێمای زمانەوانی
دەکرد، بەو حیسابە ئێم سروشتە زمانەوانییە بە خۆی
بەرپرسیاربوو لە دەستتیشانکردنی سیستەمی زمانەوانی بەدەر لە
پێکھاتە ماددیە بەرجەستەکراوەکە، ئەویش لەرێگە هەمان
دەنگەکەو، لەم ئاستەشدا ئادگارەکانی تیۆری فۆنۆلۆجی
لەرێگە یەو جیاوازیی شوناسی فۆنیم لە دەنگ جودا کردو، کە لە
خودی خۆیدا جیبەجیکردنیکە بۆی، چونکە فۆنیم دەنگیکە نمونەییە
و بەهاکە لەناو سیستەمی فۆنۆلۆجی تایبەتدا دەستتیشان
دەکریت، کە بەهۆیەو قسەکەر بە پیشبیینیە فۆنۆلۆجیەکە
درککردن و جیاکارییە تایبەتەکە خۆی بۆ زمانەکە دەستەبەر
دەبیت، (ئیدوارد) ئاماژە بەو جیاکارییە کردو، کە لەنیوان
ئادگارە جیاکارەکانی فۆنیم و هەمەجۆرییەکانی دەنگی ئامیریانەدا
هەیه، برۆانە: خلیل أحمد عمایرة، في نحو اللغة العربية و تراکیبها
(منهج و تطبیق)، عالم المعرفة، ط ١، ١٩٨٤، ص ٤٣، جورج موان،
علم اللغة في القرن العشرين، ص ٨٦ - ٨٧، هەروەها برۆانە: ساپیر،
اللغة، ص ١١٩. هەروەها:

Malberg, les nouvelles tendances de la linguistique,
p. 9.

سه‌رده‌می قوتابیتیه‌وه که‌وته ژیر کاریگه‌ری (بواس)،
بو‌یه ده‌ستی دایه تو‌یژینه‌وه‌ی زمانه هیندییه
ئه‌مه‌ریکیه‌کان و له سالی (۱۹۲۱) په‌رتووکیکی به
ناونیشانی (زمان) (Language) بلا‌وکرده‌وه، ئه‌م
په‌رتووکه‌شی هه‌مان ناونیشانی په‌رتووکه‌که‌ی
(بلومفیلد)^(۱) هه‌لگرت، به‌لام جیاوازییه‌کی به‌رچاویان

۱- لیونارد بلومفیلد له شیکاگو سالی (۱۸۸۷) له دایکبووه، له زانکوی
هارفارد خویندوو‌یه‌تی و سالی (۱۹۰۳) بروانامه‌ی زانکۆکه‌ی
به‌ده‌سته‌ینا، پاشان چووه ئه‌لمانیا و ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ی بو ره‌خسا، که
به تو‌یژینه‌وه‌کانی به‌راوردکارانی قوتابخانه‌ی ریژمانناسه نو‌یه‌کان
ئاشنا بی‌یت، پاشان ده‌ستی دایه تو‌یژینه‌وه‌ی زمانه‌وانییه
وه‌سفیه‌کان و دارشتنی تیور بویان، ئه‌ویش به‌پی‌ی ری‌یازی
ره‌وشتکاری، که به‌روونی له په‌رتووکی (زمان) دا به‌ده‌رکه‌وت، که
له سالی (۱۹۳۳) بلا‌وی کرده‌وه، ئه‌ویش پاش ئه‌وه‌ی کاتیکی زوری
به وه‌سفرکردنی گروهی زمانی (ئه‌لگۆلکیانییه) به‌سه‌ربرد، جگه له
هه‌ندیک زمانی دیاریکراو له (فلیپین)، که به هه‌مان شیوه خستیانه
به‌ر باس و تو‌یژینه‌وه، (بلومفیلد) باسی له‌وه‌ کردووه، که
ده‌رباره‌ی بیروبو‌چوونه‌کانی (گیله‌ر) قه‌رزازی (سۆسیزه‌ه و بگره
به‌روونی و به‌وردی باس له کاریگه‌ربوونی خوی کردووه به‌و،
(بلومفیلد) کاتیک مامۆستای زانکۆی (بیل) بوو، دووچاری ئیفلیجی
نیوه‌یی بوو و سالی (۱۹۴۹) کوچی دوایی کرد، بروانه: جورج

هه‌بوو، (بَلۆمفیلد) کۆششی پِر به‌های له مه‌یدانی زمانه‌وانییه‌کاندا خسته‌گه‌ر و له تووژینه‌وه ئه‌مه‌ریکیه‌کاندا زیاتر له که‌سانی دی په‌رتووک و لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌بووه، به لای که‌مییه‌وه له ماوه‌ی نیوان سالانی (۱۹۳۳) و (۱۹۵۷) کار و پرۆژه‌ی چری هه‌بووه^(۱)، ئه‌م په‌رتووکه‌ی (بَلۆمفیلد) به ده‌ستپیک‌ی زمانه‌وانییه ئه‌مه‌ریکیه‌کان هه‌ژمار ده‌کریت، ئه‌ویش له بواری تووژینه‌وه‌ی بونیادگه‌ریدا، که تیایدا بانگه‌شه‌ی بۆ گرنگی تووژینه‌وه زمانه‌وانییه‌کان به شیوازیکی زانستی و سه‌ربه‌خۆ ده‌کرد، لی‌ردها هه‌لوه‌سته‌یه‌ک له‌سه‌ر گرنگترین ئه‌و بیروبۆچوونانه ده‌که‌ین، که له‌م په‌رتووکه‌دا باسکراون، له‌م چهند خاله‌دا کورتیان ده‌که‌ینه‌وه^(۲):

مونان، علم اللغة في القرن العشرين، ص ۱۱۷ . جیفری سامسون، مدارس اللسانيات، ص ۵۷، هه‌روه‌ها بې‌روانه:

Malberg, les nouvelles tenderness de la linguistique, p: 239.

۱- صالح الكشور، مدخل في اللسانيات، الدار العربية للكتاب، تونس، ۱۹۸۵، ص ۱۱۱.

2- Bloomfield, Language, New York, 1933, p: 20 – 33.

- ۱- بانگه شه کردن بو زانستیوون و فورمیوونی زمانه وانی، ئه ویش به پیی بوچوونی ریبازی ره وشتکاری و ریبازی فهلسه فهی دانانی خاوهن لایه نی متمانه ی.
- ۲- زمان ئاکاریکی مرؤییه و له ژینگه دا وه رگیراوه.
- ۳- ریبازی ئامیریهانه باشترین شیوازه بو وه سفکردنی دیارده ی قسه کردن له و پرووه ی که به ره ه می زنجیره یه ک له رووژینه ره کانه (Stimulis)، که زنجیره یه ک وه لامدانه وه یان (Reponse) به دوادادیت^(۱).
- ۴- وه رگرتنی زمان له ژیر کاریگه ری فاکته ره کانی پالنه ر و پالپشتیکردن و پیوانه و لاساییکردنه وه دایه.
- ۵- ره تکردنه وه ی فاکته ره نافیزیاییه کان له وه سفکردنی پرووداوی قسه که ر، وه کو: رۆح و عه قل و ویست و پرووداوی، چونکه ئه م شتانه ناخریته ژیر پرؤسه ی تاقیکردنه وه، له م بواره دا بریار دهدات نابی له و باوه ره دابین که پرووداوی ته مومژاوی له ریگه ی ئه و گریمانه فهلسه فهی و سایکولوژیانه ی که له خویمان

۱- مازن الوعر، قضايا اساسية في علم اللسان الحديث، دار طلاس، دمشق، ط ۱، ۱۹۸۷، ص ۵۵ و ۶۹.

ته مومژترن شرؤقه بدرین، چونکه ئەو راستیەى بوونى
لەم پرۆسانەدا هەیه، تەنھا پرۆسەى زمانەوانییە^(۱).

۶- هەژمارکردنى واتا بە لاوازترین خال لە زمانەوانیدا،
لەسەر ئەم بنەمایەش ناکرێ واتا وەسف بکریت، مەگەر
لەرێگەى قسە بەرھەمھینراوەکانەوہ نہییت، بابەتەکش لەم
پێگەىدا دەمینییتەوہ تاکو زمانەوانى لەم بواردەدا
پیشقەچوونیک بەخۆیەوہ دەبینیت^(۲).

۷- پشتبەستن بە بنەمای دابەشکردن لە تویژینەوہى
زمانەوانى (مۆرفیم) لەرێگەى شیکردنەوہى نمونەىک
(Corpus)، کە بەهۆى هەوالنییى زمانەوانییەوہ
کۆدەکریتەوہ.

لەم شتانەى وتمان بۆمان رووندەبییتەوہ (بلۆمفیلد) کە
پیشەنگى رییازى دابەشکردنە، لەژێر کاریگەرى
دەرووناسى رەوشتکاریدا بوو، بۆیە زیادەرەوانە کارى
لەسەر تەسککردنەوہى زمانەوانى کرد و زیاد لە پیویست
واتای لە بواری تویژینەوہى زانستى ئاخواوتندا
پەراویزخست، پاشانیش قوتابییان و پەیرەوانى

۱- مازن الوعر، قضايا اساسية في علم اللسان الحديث، دار طلاس،
دمشق، ط ۱، ۱۹۸۷، ص ۲۲.

2- Bloom field, language, p: 140.

رېبازه كېشى به هه مان شيوه واتايان له تويژينه وه كانياندا
 وه دهرنا، به تاييه تي له شيكر دنه وهى بونيادى زمان،
 ئه ويش تنها له ريگه ي توخمه دهنگيه كانه وه، كه له ريه وه
 به شه كاني گوتار به هه موو پيگه كانيان و به
 دابه شيوونه كانييه وه له وهوروبه ر و بازنانه ي پريان
 ده كه نه وه، وه رده گريت و باسى ليوه ده كات، نه ك به ئه ركه
 ئامازه ييه كه ي، ئه مه ش به شيكر دنه وهى دابه شبوون
 دهناسريت^(۱)، ئه م بوچوونه قوتاييه كي كه ناوى

۱- بروانه: جورج موان، علم اللغة في القرن العشرين، ص ۱۱۷،
 مه به سست له دابه شبوون (Distribution) ئه و كوومه له
 وهوروبه ريه، كه يه كه يه ك يان گروپيكي ريزماني له ده قيكى
 زمانه وانيدا بوونى هه يه، ئه ويش له ريگه ي ئه و په يوه ندييه جيگوركي
 و پيگه اته ييه ده ستنيشانكراوه ي، كه بو بازنه كاني يه كه كه له ناو
 وهوروبه ره كاني ئاخاوتندا هه يه، گرنگترين بيروبوچوونه تازه كاني
 له ريزماندا چه مكى گويزانه وه و رسته ي بنجى، كه پيگه اته پره كاني
 ليوه دروست دهن، هه روه ها پولينكردى يه كه ريزمانييه كان له
 روانگه ي دابه شبوونيه وه، نه ك به پشتبه ستن به اتا، هه رچه نده
 په نابردن بوى جاروبار رووده ات، بروانه: احمد حساني، مباحث
 في اللسانيات العامة، ديوان المطبوعات الجامعية، الجزائر، ۱۹۹۴،
 ص ۱۰۴، هه روه ها بروانه: جورج موان، علم اللغة في القرن
 العشرين، ص ۱۸۰.

(ھاریس)^(۱) بوو، زیاتر فراوانی کرد و تویژینه وهی له سهر کرد، له م پرۆسه یه دا ئیدی ریپازی گویزان ه وه وهک فۆرمیکی دابه شکردن ته نها نابیته پرۆسه یه کی گواستنه وه له دهر برینیکه وه بو دهر برینیکی دیکه، واته له دهر برینی (أ) ه وه بو دهر برینی (ب)، به لکو له پرۆسه که دا باس له وه په یوه ندیانه ده کریت، که له نیوان رسته کانداهن، ئه ویش له سهر بنه مای ئه گهره هه مه جو ره کانی په سه ندردن، له م بواره دا هاریس پیی وایه تیکرای رسته دابه شبو وه کانی سه ر دوو گروپ، یه که میان له و گوزارشته به ستر اوانه وه به رجه سته ده بیت، که په یوه ندییان ته نها له نیوان خو یاندایه، دوو همیشیان له و گوزارشت و دهر برینانه پیکدیت، که له یه که مه وه سه رچاوه یان گرتو وه، ئه ویش به گویره ی ئه و گۆرانکارییه هه مه جو رانه ی، که تیا یاندا رو وده دن،^(۲)

۱- زیلیخ هاریس سالی (۱۹۰۹) له رووسیا له دایکبو وه، پاشان چو وه ئه مه ریکا و له وی له زانکو ی (په نسلفانیا) خویندوویتی، پاشان له و زانکو یه بو وه ته مامۆستا، ههروه ها له زانکو ی (فیلا دلفیا) ش ماوه یه ک مامۆستا بو وه، گرن گترین په رتوکه کانی (شیکردنه وه ی گوتار و شیوازه کانی زمانه وانی بونیادگه رییه).

۲- رونالد ایلوار، مدخل إلى اللسانيات، ترجمة: بدرالدين القاسم، منشورات وزارة التعليم العالي، السعودية، ۱۹۸۰، ص ۱۷۵ - ۱۷۶.

ھاريس له سالى (۱۹۴۶) وتارىكى به ناونيشانى (له مۆرفيمه وه بۆ دهربرين) نووسى، كه له لاي زمانه وانان به يه كه م نموونه ي شيكردنه وه ي فۆرمى هه ژمار ده كريت، كه تيايدا باسى له مۆرفيم و پيگهاته راسته وخۆكان كرد، ئەم وتاره رۆلى خۆى هه بوو، و (چۆمىسكى) له تويژينه وه كانى خۆيدا له سه ر ئاستى شيكردنه وه ي سينتاكسيدا پشتى پى به ست، چونكه ئەوكاته به خۆى يه كيك بوو له قوتايانى (ھاريس)، پاشانيش بووه هاريكار و برادهرى، تويژينه وه كانى (چۆمىسكى) له روى ناوه رۆكه وه پيش سالى (۱۹۵۷) هه روهك تويژينه وه و پرۆژه كانى (ھاريس) بوو^(۱)، چونكه له م ساله دا (مه به ست سالى ۱۹۵۷) يه كه م په رتووكى خۆى به ناوى (رۆنانه

۱- ھاريس به دامه زرينه رى ريزمانى گويزانه وه يى هه ژمار ده كريت، كه به نويكردنه وه يه كى گرنگى بوارى تيورى دابه شبوونى فۆرميانه داده نريت، كه له بوارى پرۆژه يه كى گرنگى خۆيدا باسى ليوه كردوو: (رۆشنبيرى و شيواز له گوتارى دريژى بونياده ماتماتيكييه كانى زمان)، هه روه ها له و په رتوكه ي به ناوى (تويژينه وه له زمانه وانينيه بونيادى و گويزانه وه ييه كان)، بروانه: أحمد مؤمن، اللسانيات، النشأة والتطور، ص ۲۰۰.

سینتاکسییہ کان) بلاوکردهوه^(۱)، ئەم پەرتوووکە بە
پیشەکییەک ھەژمار دەکریت بۆ سەرھەڵدانی ھزر و بیری
نوی لە میژووی ھزر و تووژینەوہکانی زمانەوانیدا، بی
ئەوہی ھیچ بۆچوونیک لەم بوارەدا شان لە شانی بدات،
چونکہ بیروبۆچوونەکانی ئەو بە گۆرانکارییەکی گرنگ لە
بواری تووژینەوہی زمانەوانی ھاوچەرخدا دادەنریت،
ئەویش لەبەر ئەو ھەموو تیۆر و چەمکە تازانەیی، کہ
دایانی رشت، کہ بەھۆیانەوہ چەمکە بەراییەکانی پیشووی
ھەلوہشاندهوه، یان جاریکی دی سەر لەنوی لەسەر
بنەمای چەمکەکانی ئەو دارپژرانەوہ و بە پۆشاکیکی نوی
پیشکەشکران، بەشیوہیەک لەگەڵ زانست و چەمکە
ھاوچەرخ و تازەکاندا بگونجیت، ئەم پیشقەچوونە گرنگ و
خیرایەش بووہ ھۆی بلاوبوونەوہی تیۆری بەرھەمھێنان
لە جیھاندا، تەشەنەسەندنی ئەم بۆچوونە تازانە تەنھا لە
زانکۆ ئەمەریکییەکاندا نەوہستا، بەلکو بەرھو زانکۆکانی
ئەوروپا و ولاتە عەرەبییەکان و چەندەھا زانکۆی دیکە لە

۱- جون لیونز، تشومسکی، ترجمة: محمد زياد بركة، النادي الأدبي
بالرياض، ۱۹۷۸، ص ۲۶.

جيهاندا ههنگاوى نا^(۱)، جا پيش ئه وهى باس له م تيووره
 گرنگه بكهين، و باسى ئه و كارىگه ريانه بكهين كه له بوارى
 زمانه وانيدا دروستى كرد، چ له رووى ريبازى و چ له
 رووى تيووربيه وه، وا باشتره تۆزقاليك له سه ر كه سايه تى
 (چۆمسكى) بدويين، كه شوّره ت و ناسراوييه كى زوورى
 پهيدا كردوو، به تايبه تى له ناوه نده روّشنبرى و
 پسپوربيه كاندا، چونكه ده ركه وتنى (نه وام چۆمسكى)
 واپيده چى له م تويزينه وه يه يدا خه وشه كانى فه لسه فهى
 زمانى خسته روو و ئه و پيوستيانه ي باس كرد، كه
 به هويانوه پيوسته بگوردرين و تويزينه وهى زانستى
 ديكه بنووسريت، كه پته و و توكمه بيت و يه كلاكه ره وه
 بيت^(۲).

-
- ۱- ميشال زكريا، الألسنية علم اللغة الحديث المبادئ و الأعلام، ط ۲،
 المؤسسة الجامعية، ۱۹۸۳، ص ۲۶۱.
- ۲- مفهومات في البنية النص، ترجمة: وائل بركات، دار كعد للطباعة
 و النشر و التوزيع، سوريا، ۱۹۹۶، ص ۱۴.

ژیانی زانستی چۆمسی

Avram Noam (نئهفرام نهوام چۆمسی) (Chomsky) زمانه وانیکئی ئەمه ریکیی به ره چه له که جووله که یه، مانگی دیسه مبه ری سالی (۱۹۲۸) له دایکبووه، له (په نسلقانی) ماتماتیک و فهلسه فهی خویند، تا کو سالی (۱۹۵۵) پلهی دکتورای به دهستهینا، هه رچه نده زۆر بهی زۆری تووژینه وه زمانه وانیه کانی له و کاته دا ئە نجامدا، که بووه ئە ندام له کۆمه لهی (هاوڕیانی) له زانکۆی (هارقارد)، ئە مهش له نیوان سالانی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۵) دا بوو، پاش ئە وه له په یمانگهی (ماساچۆسیت) دامه زرا و له ژیا نی زانستی دا هه می شه له پیشکه وتندا بوو، تا کو پلهی مامۆستایه تی له بواری (زمانه وانی زمانه تازه کان) به دهستهینا، له رووی کۆمه لایه تیشه وه هاوسه رگیری کردوو و دوو کچ و کورپکی هه یه ^(۱)، تووژینه وه و پرۆژه کانی چۆمسی له ناوه نده ئە کادیمییه کاندایه ری ز و پیزانینیکی زۆری هه یه، له زانکۆی (شیکاگو) پلهی دکتورای فه خری پیبه خشرا، هه روه ها له چه نده ها ولات

۱- می شال زکریا، الألسنیة التولیدیة التحویلیة و قواعد اللغة العربیة (النظریة الألسنیة)، المؤسسة الجامعیة للدراسات والنشر والتوزیع، بیروت، ط ۲، ۱۹۸۶، ص ۹.

بۆ وانه وتنه وه داوايان ليكردوه، له ساڵی (۱۹۶۷) له زانكۆی (كاليفورنيا) له (يركلی)، (وانه ی بيكممان)ی دهوته وه، له ساڵی (۱۹۶۹) شدا له زانكۆی (ئوكسفورد) وانه كانی (چۆن لوك) و له زانكۆی (له ندهن)یش (وانه كانی یادی شیرمان)ی دهوته وه، ئەم زانایه بۆ یه كه مجار له بواری زمانه وانیه كاندا بوو كه شۆرته و ناسراوی پهیدا كرد، له سه ره تاشه وه له سه ره دهستی باوكی بنه ماكانی زمانه وانی میژوویی فیربوو، باوكی (چۆمسی) شاره زایی له زمانی (عیبرییدا) هه بوو، بۆیه ئەم زانایه یه كه م توێژینه وهی خۆی ده رباره ی زمانی عیبری هاوچه رخ پیشكه شكرد، ئەویش كاتیك كه ماسته رنامه كه ی وه رگرت، كه چی ئەو پرۆژه یه ی كه هه نوو كه ناوی پییه وه ده ركردوه، بونیادنانی سیسته می ریزمانی به ره مه یینه، كه له رینگه ی گرنگیدانی به لۆجیكی هاوچه رخ و بنه ماكانی ماتماتیک پیشقه چوونی به خۆیه وه بینیه، كه پاشان له سه ره وه سفی زمانه سروشتیه كان ئەو بنه مایانه ی پراكتیزه كرد^(۱)، هه روه ها (چۆمسی) له ساڵی (۱۹۵۱)

۱- جون لیونز، تشومسکی، ترجمه: محمد زیاد بركة، النادي الأدبي بالرياض، ۱۹۷۸، ص ۸۷.

مۆرىس ھالى^(۱) زمانەوانى ناسى، كە يارمەتيدا لە بەدەستەيتانى پلەى تويزەر لە تاقىگەى دەنگى ئەلكترونى سەر بە پەيمانگەى (ماساچۆسىت) تەكنەلۇژى، لە سالى (۱۹۵۵) یش بوو مامۇستا لە ھەمان ئەو پەيمانگەيەدا و تاكو ئىستاش ھەر لەو كارەدا ماوہتەوہ، لە ھەمان كاتيشدا (چۆمىسكى) لە ژمارەيەكى زۆرى كۆمەلە زانستى و زمانەوانى و نازمانەوانىيەكانى جىھاندا ئەندامە، وەكو كۆمەلەى ئەمەرىكى بۆ پيشقەبردنى زانستى و ئەكادىمىيەى ئەمەرىكى بۆ ھونەر و زانستەكان، جگە لە چەندەھا كۆمەلە و ئەكادىمىيەى ھەمەجۆرى دىكە، كە ئەندامە تىاياندا، شايانى باسە (چۆمىسكى) ھەر لە تافى لاويتىەوہ شارەزايى لە زمان و ريزمانى عەرەبى پەيداكرىبوو، كاتىكىش قوتابى بوو لە زانكو (مەتن ئەجرىمىيە)ى خويىندبوو، (چۆمىسكى)

۱- مۆرىس ھال، زمانەوانىكە بە رەچەلەك رۇوسىيە، لە سالى (۱۹۵۱) ەوہ لە ئەمەرىكا لە پەيمانگەى (ماساچۆسىت) خويىندوويىتى، لەگەل رۇمان جاكۇبسن بەشدارى كرد لە دارىشتنى تويزىنەوہى فۇنۇلۇجى و لەگەل (چۆمىسكى) یش بە شىوہيەكى متمانەخواز بەشدارى كرد لە دارىشتنى فۇنۇلۇجى زمانى رۇوسى و ئىنگلىزى، ھەروہا تويزىنەوہى شىعەرىيە لە بوارى زمانەوانى بەرھەمەيتدا داھيتا.

له و دیداره‌ی که (مازن و دعر) له‌گه‌لیدا سازی کردبوو، وتی: (پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست به تویژینه‌وه‌ی زمانه‌وانی گشتی بکه‌م، کارم له هه‌ندیک پرۆژه‌ی زانستی ده‌کرد، که په‌یوه‌ستبوون به زمانه‌وانی سامییه‌وه، تا هه‌نووک‌ه‌ش (ئه‌جرومیه‌م) له‌یاد ناچیت، که پیش چه‌ند سالی‌ک له‌گه‌ل مامۆستا (فرانز رۆزنتال)^(۱) تیایدا ده‌مخویند، له‌و ماوه‌یه‌شدا زۆر گرنگیم به کلتوری ریزمانی عه‌ره‌بی و عیبری ده‌دا)^(۲)، له‌مه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وینت که چۆمسیکی له‌رووی پیکهاته‌ی زانستییه‌وه له‌ژیر کاریگه‌ری کلتوری عه‌ره‌بیدا بووه، ئه‌م کاریگه‌رییه‌ش راسته‌وخۆ یان ناراسته‌وخۆ له‌تیۆره‌که‌یدا ره‌نگی دایه‌وه، به‌ده‌ر له‌بواری زمانه‌وانی و زانستیش، (چۆمسیکی) به‌بیروبووچوونه سیاسییه‌کانیشیه‌وه ناسراوه، بگه‌ر ئه‌و بووچوونانه‌ی له‌بواری سیاسه‌تدا به‌هه‌ماه‌ه‌نگ له‌گه‌ل ناسراوییه‌که‌ی له‌

۱- فرانز رۆزنتال له‌زانکۆی په‌نسلفانیا مامۆستای چۆمسیکی بووه، یه‌کیک بووه له‌و رۆژه‌ه‌لاتناسانه‌ی که‌شاره‌زایان له‌زمانی عه‌ره‌بی و ئه‌ده‌بیاتیدا هه‌بوو، گرنگترین تویژینه‌وه‌کانی (ریبازه‌کانی زانیانی موسلمان له‌تویژینه‌وه‌ی زانستی) و تویژینه‌وه‌ی تر.

۲- مازن الوعر، لقاء مع نوام تشومسکی، مجلة اللسانیات، جامعة الجزائر، العدد ۶، ۱۹۸۲، ص ۷۲.

بواره‌کانی زمان و زمانه‌وانیدا، شۆره‌تیکی له راده‌به‌ده‌ری
 پیه‌خشی، گرنگیدانیشی به‌سیاسه‌ت له‌سه‌ره‌تاوه‌ بۆ ئه‌وه
 ده‌گه‌ریته‌وه، که‌ به‌ ره‌چه‌له‌ک جـووله‌که‌یه‌ و له
 کۆمه‌لگه‌یه‌کی مه‌سیحی له‌دایکبووه، بۆیه‌ بیرورا و
 بۆچوونه‌ سیاسیه‌کانی له‌ کۆمه‌لگه‌یه‌که‌دا گه‌لله‌بوو، که‌ به
 (کۆمه‌لگه‌ی جووله‌که‌ شۆرشگیره‌کان) له‌ شاری نیویۆرک
 ده‌ناسریت، تا راده‌یه‌کیش به‌ره‌و لایه‌نی توندپه‌وی
 که‌مه‌ندکیش ببوو و له‌ سه‌ره‌تاوا (شله‌ژاوخواز) بوو،
 پاشانیش بووه‌ که‌سیکی شۆسیالیست، شۆره‌ته
 سیاسیه‌که‌شی له‌و ره‌خنه‌ توندانه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوو،
 که‌ ئاراسته‌ی سیاسه‌تی ده‌ره‌وه‌ی ئه‌مه‌ریکای کردوو،
 به‌تایبه‌ت تیوه‌گلانی سوپای ئه‌مه‌ریکی له‌ قیّتام، پاشان له
 ناوچه‌ی که‌نداو،^(۱) پاشانیش چالاکیه‌ سیاسیه‌کانی
 په‌ره‌یان سه‌ند، تا‌کو بووه‌ دیارترین به‌ره‌ه‌سه‌تکارانی
 سیاسه‌تی ئه‌مه‌ریکی، هه‌روه‌ها ئه‌و وتارانه‌ی له‌ په‌رتووکی
 (هیژی ئه‌مه‌ریکا و ماندرینه‌ تازه‌کان) بلاوی کردنه‌وه، به
 یه‌کیک له‌ به‌هیژترین ئه‌و وتارانه‌ هه‌ژمار ده‌کریت، که‌ تا
 هه‌نوکه‌ ده‌رباره‌ی قیّتام ئاراسته‌ی حکومه‌تی ئه‌مه‌ریکی

۱- جون لیونز، نظریة تشومسکی اللغویة، ترجمة: حلمي خليل، دار
 المعرفة، الإسكندرية، ط ۱، ۱۹۸۵، ص ۱.

کراون، جگه له مانه‌ش چۆم‌سکی له ژیر کاریگه‌ری کۆمه‌له زانایه‌کدا بوو، نه‌خاسما زانا هاوچه‌رخه‌کانی خۆی له هه‌مووشیان زیاتر له ژیر کاریگه‌ری (زیلغ هاریس) دا بووه^(۱)، ئەم زانایه پیش هه‌موو که‌سیک باسی له یاسا گوێزانه‌وه‌یه‌کان کرد، پاشانیش چۆم‌سکی خستییه ئەستۆی خۆی، ئەوه‌ی جیی سه‌رنج‌راکێشانه تیۆری به‌ره‌مه‌ینانی گوێزانه‌وه‌یی له زۆر بوار به‌کاره‌ینرا و به‌کاره‌ینانی ئەم تیۆره‌ ته‌نها له زانکۆکان و بواره‌ فیرخوازییه‌کانی زماندا قه‌تیس نه‌ما، به‌لکو بوو بواره‌ هونه‌رییه‌کانیش قه‌لبه‌زه‌ی هاویشت، ئەوه‌تا میوزیکزانیک به‌ ناوی (برنشتاین)،^(۲) که زانایه‌کی بواری میوزیکه، به‌ هه‌مان شیوه ده‌گاته هه‌مان ئەو بیرۆکه‌ی که (چۆم‌سکی) ده‌رباره‌ی یاسا گشتییه‌کان

-
- ۱- زیلغ هاریس، زمانه‌وانیکی ئەمه‌ریکیه، له شاری بالتا له (ئوکراینا) ساڵی (۱۹۰۹) له‌دایک‌بووه، ماوه‌یه‌ک له په‌نسلفانیا مامۆستا بووه، یه‌کیکه له‌و زانایانه‌ی که تیۆری (دابه‌شبوونیان) دارپشت، توخمی گوێزانه‌وه‌ی خزانده تیۆره‌که‌یه‌وه، بوو فراوانکردن و پیشقه‌بردنی تیۆره‌که‌ی چۆم‌سکی، که قوتابی ئەو بوو، پشتی پێبه‌ست بوو دارپشتنی تیۆره‌که‌ی خۆی، په‌رتووکی (پێبازه‌کانی زمانه‌وانی بونیادگه‌ری)ی نووسیوه، که له هه‌موویان ناسراوتره.
- ۲- برنشتاین ئیستا له په‌یمانگه‌ی بالای هونه‌ره‌کانی میوزیکدا له ولاتی کویت مامۆستایه.

پیی گهیشتووه، واته پرسى ئەو یاسایانهی له ږووی
بۆ ماوهییوه نهوه به نهوه دهگوازرینهوه، و کارى
خۆشیان به قوولترین شیوه و له هه موو بوارهکاندا ئەنجام
دهدهن، شتیکی سهیر و سهمه ریه برنشتاین کاتیکی
سه رقالی شیکردنه وهی هه مه چه شنیه کانی (ئارۆن کوبلان)
بوو، که بۆ (پیانۆ) دانرابوون، ئەم بیروکهی دۆزییه وه،
لیروه ئیدی دهستی کرد به گه ران به دواى پاساویک بۆ
بوونی ئەم پیکهاتانهی، که هه مان پله کانی ناو قولاییه که
دهگر نه خو، هه رچه نده ئەو باوه رپه له گۆریدایه، که
یاساگه لیکی میوزیکی هه ن له ږووی سه لیکه وه مۆرکیکی
جیایان وه رگرتووه، و له م ږووه وه بلا بوونه ته وه و
تەشەنه یان سه ندووه، ئەوا (برنشتاین) به هیچ شیوه یه ک
میشتکی به و لایه دا نه چووه، که ئەم بیروکه له ږووی
زانستییه وه پشت به پاساوه گه لیک ببه ستیت و پالبداته وه،
هۆکاری زانستی پته و مه گه ر له و ږووه وه نه بییت، که له
سالانی پێشوو له میشتکیدا کۆمه له راسته قینه یه ک که له که
بووبیتن، که جه خت بکه نه وه سه ر بوونی یاسا کانی
گه ردوونی، ئەویش وه کو بنه مایه ک بۆ زمانی تازه، ئەم
بیروکه ش تارا دده یه ک تازه یه (چۆمسی) دۆزیویه ته وه^(۱).

۱- محمد هیکل، برنشتاین و لغة الموسيقى بين نظرية الأصل

نووسینه‌کانی (چۆم‌سکی) له ڕووی نووسینگەیی
 زمانەوانیەوه کاریگەرێکی زۆریان هەبوو و له زۆر بواردا
 سوودی به زمانەوانان گەیاندووه، واش پێدەچیت زۆر له
 زانیانی هاوچەرخێ زمان له میژووی ئەم زانستەدا
 نەگەیشتیته ئه‌و پله و پایه زانستییه‌ی، که به‌دهستی
 هیناوه^(١)، (چۆم‌سکی) تیکرای بیروبۆچوون و توێژینه‌وه
 زمانەوانییه‌کانی له کات و ساتی نزیک به یه‌ک له وتار و
 کۆمه‌له‌ پهرتووکی‌دا بلاوکردبووه، که ئیستا به‌پیی
 کاته‌کانی بلاوکردنه‌وه‌یان ئاوریان لێ‌ده‌هینه‌وه و باسیان
 ده‌که‌ین.

— ڕۆنا‌ه سینتاکسییه‌کان les structures (syntaxiques):

ئهم پهرتووکه له ساڵی (١٩٥٧) دا بلاوکرایه‌وه، که به
 ده‌ستکه‌وتیکی گه‌وره‌ی بواری زمانه‌وانی هه‌ژمار ده‌کریت،
 نووسه‌ره‌که‌ی هه‌ندیک له ئادگاره‌کانی ئەم تیۆره تازیه‌ی
 تیا‌دا خسته‌روو و قه‌له‌مبازیکی له‌سه‌ر ره‌وشی زمانه‌وانی

المشترك و علم النحو التحويلي، عالم الفكر، المجلس الوطني للثقافة
 و الفنون و الادب، المجلد ٢٧، العدد ١، ١٩٩٨، ص ١٤٥ .
 ١- جون ليونز، نظرية تشومسكي اللغوية، ترجمة: حلمي خليل، دار
 المعرفة، الإسكندرية، ط ١، ١٩٨٥، ص ٢٩ .

له لای (بلومفیلد) هاویشت، که تا ئه وساته وهخته له ناوهنده ئه کادیمیه کاندایا بوو، به لام ئه م تیوره تازهیه ئاماژهی بهو ریپاژه نه کرد، که له ئاستی واتادا پهیرهوی لیده کات^(۱)، ئه و تیوره زمانه وانیهی که له م پهرتووکه پیشخرا، پشتی بهو تیوره زمانه وانیا نه ده بهست، که له رۆژئاوا سهریانه لدا، ناودارترینان تیوری بونیادگه ری و هه ندیک له تیوره لوجیکیه کان بوو.

. بونیادی لوجیکی تیوری زمانه وانیه

(la structure logique de la theorie linguistique)

ئه م پهرتووکه له سالی (۱۹۷۵) بلاو بووه وه، له راستیشدا پهرتووکه که به خوی له سالی (۱۹۵۵) وه ئاماده کرابوو، ئه ویش له بهر ئه وهی چاپخانه کان ره تیان کرده وه بلاوی بکه نه وه، بهو پاساوهی باس له چه ند پرسیک ده کات، که جیی گرنگیپیدانی پسپورانی زمان نییه، (چۆمسیکی) له م پهرتووکه دا کۆشش ده کات بو دهستینشان کردنی زانینی ئاخیه ران و قسه که ران بهو زمانه ناوه رۆکئامیزه ی به کاری ده هی بن، ئه و له کۆششدا بوو بو هه لسه نگانندی ریزمان و شرۆقه دانی

۱- مازن الوعر، نحو نظرية لسانية عربية حديثة لتحليل التراكيب الاساسية للغة العربية، دمشق، ۱، ۱۹۸۷، ص ۵۲.

به شیوهیه ک که ریزمانه بابه تییه کان له گه ل ئەم شیوازانهدا ته باین، که زمانه وانی گشتی له خویان ده گریت^(۱).

. نادگارەکانی تیۆری سینتاکس

(I aspect de la structure syntaxique)

ئەم پەرتووکه سالی (۱۹۶۵) دەرچوو، تیایدا گرنگترین بیروبوچوونه کانی تیۆری به رهه مهینانی گوێزانه وهی تو مارکرا، له م پەرتووکه دا چۆمسی جیاکارییه کی خسته نیوان (توانستی زمانه وانی) و (چالاکى ئاخاوتن)، له هه مان کاتیشدا دوو زاراوه ی نوی له م پەرتووکه دا فۆرمه له کران: (بونیادی پوکەش) و (بونیادی قوول)، چۆمسی تیۆره که ی خوی به (تیۆری نموونه یی) ناوزه دکرد و به دریژی فۆرمی ریزمانی به رهه مهینان و گزیزانه وهی و ئاسته زمانه وانیه کانی له کاتی تیکچرژاندا پوونکرده وه^(۲)، له م پەرتووکه دا ئەم بیروبوچوونانه خرا نه روو:

۱- جون لیونز، نظریه تشومسکی اللغویه، ترجمه: حلمی خلیل، دار المعرفة، الإسكندرية، ط ۱، ۱۹۸۵، ص ۲۹.

۲- میشال زکریا، الأسنیة التولیدیة التحویلیة و قواعد اللغة العربیة (النظریة الأسنیة)، المؤسسة الجامعیة للدراسات والنشر والتوزیع، بیروت، ط ۲، ۱۹۸۶، ص ۱۱.

- دهستيشانکردنی چه مکی (توانستی زمانه وانی) به وهی که شاره زابوونی قسه که ره له پرووی ریژمانی ناوهرۆکه وه به زمانه که ی.

- دهستيشانکردنی چه مکی (چالاکی ئاخاوتن) و نمایانبوونی ئەم زانیارییانهش له کرده ی ئاخاوتندا.
- دهستيشانکردنی چه مکی (بنجی) و جیاکردنه وهی له چه مکی وهرگرتنی رسته.

. زمانه وانیی دیکارتی

(la linguistique cartesienne)

چۆمسی سالی (۱۹۶۶) ئەم په رتوکه ی بلاو کرده وه، و تیایدا ئەو گریمانانە ی خسته پروو، که په یوه ندیان به جیاکارییه کانی هزر و ئەو هیلکارییه بنه رته تیانە ی میشکه وه ههیه، و (عه قل) دهیسه پینتته سهر کرده کانی شیکردنه وهی ماناکان، به هه مان شیوهش دهیسه پینتته سهر کرده کانی وهرگرتنی زمان، ئەویش له ریگه ی ئەو پیدراوانه ی له بهرده ستدان، له م په رتووکه دا تیۆره که ی چۆمسی نزیکه ی له گه ل بیرو راکانی (دیکارت) و (هامبولدت) دهرده که ویت، له هه مان کاتدا (چۆمسی) ئاماژه به و دوورکه و تنه وهی ره هه نده هۆشه کییه کان ده کات، که تیۆره که ی له سهر پایه کانی ده وه ستیت، له بهر ئە وهی

زمانه‌وانی و فەلسەفە و دەروونناسی لە لای ئەو لە یەكدی جودا نین، (چۆمسی) لەو باوەرەدا یە زمانه‌وانیه‌كان دەتوانن بە شداریه‌کی كارا بکەن لە تویژینه‌وه‌ی عەقڵی مەرۆف، تەنانه‌ت لە ئیستاشدا دەبینن تیۆرەكە لە بەرژەوه‌ندی هەلۆیستیکی دیاریکراودا پرۆسەیه‌کی سەلماندن دەربارە ی ئەو هەلۆیستانه‌ی پیشکەش دەکات، کە لە مشـتومرەکانی نیـوان عەقلانییه‌کان و ئەزمونگه‌رییه‌کان لە ئارادایه^(١)، (چۆمسی) تویژهرانی ئاراسته‌کرد بو گرنگی و پێویستبوونی پشکنینی تیۆره‌کانی ریزمانی کلاسیکی بە شیوازیکی ورد و قوول، ئەویش لەبەر ئەوه‌ی ئەم تیۆره‌ ویتای گرنگ دەربارە ی سروشتی زمان پیشکەش دەکەن، و په‌راویزخستنی‌شان ره‌وشی تیۆری زمانه‌وانی هاوچەرخ لاواز دەکات^(٢).

١- جون لیونز، تشومسکی، ترجمه: محمد زیاد بركة، النادي الأدبي بالرياض، ١٩٧٨، ص ٨١.

٢- أحمد مؤمن، اللسانيات النشأة و التطور، ص ٢٠٣.

• جۆرهكانى دەنگ له زمانى ئىنگىلىزى

(les types phonologiques de la langue anglaise)

ئەم پەرتووگە سالى (۱۹۶۸) چۆمىسكى و (مۆرىس ھال)ى زمانەوان بەشيوەيەكى ھاوبەش نووسيان و بلاويان كردهو، پەرتووگەكە باس لەم بابەتانه دەكات:
— ئەو گريمانە زمانەوانيانەى دەبنە دەستپىك بۆ تويزىنەوہى دەنگەكانى زمان.

— تيۆرى فۆنۆلۆجى بەرھەمھينانى گويزانەوہ و فۆنۆلۆجى ئىنگىلىزى.

ھەر وہا ئەم پەرتووگە بەقوولى باس لە بونيادى (فۆنيمەكانى) زمانى ئىنگىلىزى دەكات و ياسا فۆنۆلۆجىيە گونجاوہكان پيشكەش دەكات و بە ھەمان شيوەش ئادگارە فۆنۆلۆجىيە گشتىيەكان ريكەدەخات^(۱).

• زمان و ھزر (La langue et la pensee):

ئەم پەرتووگە سالى (۱۹۶۸) بلاوبووہو، سى وانەى گرتۆتەخۆ، كە (چۆمىسكى) لە زانكۆى (بركلى) لە سالى (۱۹۶۷) وتبوونىيەو، كە لەم وانانە پيكدىن: وانەى ژمارە

۱- ميشال زكريا، الألسنية التوليدية التحويلية و قواعد اللغة العربية (النظرية الألسنية)، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع، بيروت، ط ۲، ۱۹۸۶، ص ۲۰.

(۱): رابووردو، ئەم بابەتانهی پېشوو لەخۆ دەگریت، که له ئیستادا له تووژینهوهی زمانهوانیدا کاریان پیدەکریت. وانهی ژماره (۲): ئیستا، تووژینهوهی زمانهوانی لەخۆ دەگریت. وانهی ژماره (۳): ئاینده، ئەو تووژینهوانه لەخۆ دەگریت، که بۆیان ههیه له بواری تووژینهوهی زمان و هزر سوودیان لیوهربگیریت. ههروهها چۆمسی لهم پهرتووکهدا جهختی لهسهردهرخستنی فهلسهفهکهی خوێ دهکردهوه، دیارترین خهسلهتیش لهو خهسلهتانهی که هزر و بۆچوونهکانی (چۆمسی) لهوانی دی جیا دهکهنهوه، جهختکردنهوهیهتی لهسهر شتیك، که پێی دهوتریت: (جیهانیبونه فۆرمیهکان)، که لهو بنهما گشتیانه پیکدیت، که فۆرم و شیوهی ریزمان و شیوازی کارکردنی به ئاراستهی زمانه ههمهجوورهکان دهستنیشان دهکات^(۱).

• ههسهلهکانی زانین و ئازادی

(oblemes de la connaissance et de laliberte)

له سالی (۱۹۷۱)دا دهچووه، دوو وانه لهخۆ دهگریت، که له پهیمانگهی (سالوسی پیرۆزی) سهر به زانکۆی (کامبریج) وتبوونییهوه، (چۆمسی) لهم پهرتووکهدا

۱- جون لیونز، تشومسکی، ترجمه: محمد زیاد برکه، النادي الأدبي بالرياض، ۱۹۷۸، ص ۸۳.

چاره‌سهری ئه‌و پرسه هزریانه دهکات، که په‌یوه‌ستن به‌و مه‌سه‌لانه‌ی فه‌یله‌سوفی ئینگلیزی (راسل) له‌ نووسینه‌کانی خۆیدا وروژاندبوونی^(۱).

• تووژینه‌وه‌کانی واتایی له‌ ریزماندا

(Etudes semantiques de la grammaire generative)

له‌ سالی (۱۹۷۲) ده‌رچوووه و تیایدا چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی له‌ تیۆری نمونه‌یدا هه‌موارکردوووه، که پیشتر له‌ په‌رتووکی (رۆنانه سینتاکسییه‌کان) دایرشتبوو، هه‌روه‌ها له‌م په‌رتووکه‌دا چۆم‌سکی چه‌ند ره‌خنه‌یه‌ک ئاراسته‌ی تیۆری زمانه‌وانی ده‌کات، ئه‌ویش پاش ئه‌و هه‌موارکردنانه‌ی که جیبه‌جیی کردن^(۲).

۱- می‌شال زکریا، الأسنیة التولیدیة التحویلیة و قواعد اللغة العربیة (النظریة الأسنیة)، المؤسسة الجامعیة للدراسات والنشر والتوزیع، بیروت، ط ۲، ۱۹۸۶، ص ۲۱.

۲- می‌شال زکریا، الأسنیة التولیدیة التحویلیة و قواعد اللغة العربیة (النظریة الأسنیة)، المؤسسة الجامعیة للدراسات والنشر والتوزیع، بیروت، ط ۲، ۱۹۸۶، ص ۲۲.

• زاینی زمانه‌وانی: سروشت و بنج و به‌کارهینانی

(La connaissance linguistique les origines et les fonctions)

ئەم پەرتووکه له هه‌موو پەرتووکه‌کانی دیکه‌ی چۆم‌سکی ڕوونتره له بواری دەست‌نیش‌انکردنی ئەو وینە‌یه‌ی که تیۆری به‌ر‌هه‌مه‌ینان و گوێزانه‌وه له‌سه‌ری دەر‌وات، به‌هه‌مان شیوه‌ش له هه‌لۆه‌سته‌یه‌کی تی‌رامانی باب‌ه‌تیانه پیک‌دیت له بواری شی‌وازی ئەو ر‌ه‌خانه‌ی ئاراسته‌ی تیۆره‌که‌ کر‌اون، و ئەو پ‌یش‌نیازانه‌ش که بۆ پ‌یش‌خستنی تیۆره‌که‌ خراونه‌ته‌روو، که تیۆره‌که‌یان گه‌یاندە ئاستیک، به (تیۆری به‌ستنه‌وه‌ی فاکته‌ران) ناوزەد بک‌ریت، هه‌روه‌ها (چۆم‌سکی) له‌میان‌ه‌ی دروست‌کردنی وین‌ایه‌ک بۆ ئەم تیۆره‌ی دوایی خۆی، ده‌ستی دایه‌ ده‌ست‌نیش‌انکردنی زۆر له‌و زاراوانه‌ی که له وین‌ه‌ی یه‌که‌می تیۆره‌که‌یدا باسیانی کردبوو، به‌تایبه‌ت زاراوه‌ی (ر‌ی‌زمانی گشتی)، که تارا‌ده‌یه‌ک له‌وانی دیکه‌ کۆنتر بوو، به‌هه‌مان شیوه چۆم‌سکی هه‌ستا به‌ ڕوونکردنه‌وه‌ی ڕۆلی ئەم ر‌ی‌زمانه‌ له بواری (وه‌رگرتنی زمان) دا و بونیادنانی شتیک که ناوی نا (بواره تاییه‌ته‌کان)، وه‌کو ر‌ی‌زمانی عه‌ره‌بی یان ئینگلیزی یان فه‌ره‌نسی، له‌ جه‌نجالی ئەم لیک‌دانه‌وانه‌دا گه‌یشته

ئەوھى كە لەناو (تيۆرى پېزمانى گىشتى) دا يەكە و تيۆرى
لاوھكى ھەيە، كە ئەمانەن:

(تيۆرى ئىكس بار) و (تيۆرى سىتا و (تيۆرى بەستەنەوھ
و دۇخ) ^(۱)، جگە لەم پەرتووكانە چۆمسكى كۆمەلە وتارىك
و پىداچوونەوھەيەكى نووسىيە، كە باس لە ھەندىك
پەرتووكى زمانەوانە ناسراوھەكان دەكەن، بۆ نموونە:
پىداچوونەوھى پەرتووكى (سكىنەر)، كە دەربارەى
(رەوشتى قسەكەر) نووسىيەووى و رەخنەشى لەو
رېوشويناھە گرت، كە ئەم زمانەوانە بۆ دۆزىنەوھى
رەوشتى زمانەوانى پەيرەووى لىكردبوو، ھەرۇھە رەخنەى
لەو پرۆسەيەش گرت، كە تواناى مرؤف لە رەووى
زمانەوانىيەوھ پەراويز دەخات، كە لەلايەن ئەم زمانەوانەوھ
خرابووەرەو، ھەرۇھە چۆمسكى ھەستا بە پىداچوونەوھى
پەرتووكى (فۆنۆلۆجى) ى (ھۆكىت)، ھەرۇھە كۆمەلە
وتارىكىشى نووسىيە، لەوانە بۆ نموونە: (بونىادە
لۆجىكىيەكانى زمان) وتارىك بوو لە گۆقارى
(بەلگەنامەكان) ى ئەمەرىكى سالى (۱۹۵۶) بلاوى كردهوھ،

۱- نوام تشومسكى، المعرفة اللغوية، طبيعتها و أصولها و
استخدامها، ترجمة: محمد فتیح، دار الفكر العربي، ط ۱، ۱۹۹۳، ص

ههروهه و تاري (ئهو زمانانهي حاله ته كانيان سنووردان)، كه به هاوبه شي له گه ل (جوړج ميله ر) له گوڅاري (پاگه يانندن و چاوديري) سالي (۱۹۵۸) بلاوي كرده وه، و تاري (چهنه تايبه تمه ندييه كي فورميانهي ريزمان) له گوڅاري (پاگه يانندن و چاوديري) سالي (۱۹۶۹) بلاوي كرده وه، ئه مه و چهنده ها په رتووك و وتار، كه ليره دا بواري ناوهي نانيانمان نييه، ئه م په رتووكانه ش كه ئامازه مان پيدان، له بهر ئه وه بوو، كه گرنگييه كي له راده به دهر يان له بواري تيوري به ره مهينان و گويزانه وه هه يه، چ له رووي وه سف و چ له رووي بنه ماكانيه وه.

تیۆری ریژمانی بەرھەمھێنان و گۆیزانەوہ^(۱):

ئەم تیۆرە بەھۆی چۆمسکییەوہ دامەزرا، ئەویش کاتیکی جەربەزانە رەخنە توندی لە قوتابخانەکە (بلۆمفیلد) گرت، بەم رەخنەگرتنەشی بووہ رابەری قوتابخانە زمانەوانی لە ئەمەریکا و ئیدی بەمشێوہیە شۆرشیکی زانستی بەرپاکرد، کە بووہ ھۆی دروستبوونی نموونەییەکی نوی بۆ تیروانین و بیرکردنەوہ لە زمان، ئەم نموونە نوییە کۆمەلە بابەتیکی خستەپروو، کە دەبی زمانەوان گرنگیان پێدات، لەوانە بۆ نموونە گرنگیان بە دەزگای ناوہوہی میسکی قسەکەران لەجیاتی گرنگیان بە

۱- تیۆرە زمانەوانییەکە چۆمسکی گرنگی بە وەسەف و شیکردنەوہی توانای قسەکەر و گۆیگری نموونەیی دەدات، کە سەر بە کۆمەلگەییەکی زمانەوانی گونجاو و تەواو، و زمانەکەیی خۆی باش دەزانیت و لەژێر فشاری سەرچاوەییەکی تیکدان و شلەژانی پەیوەندی نەبییت، وەکو (لەبیرچوونەوہ و کیشەیی دەروونی و دەمارگیری و ھەلەیی ھەرەمەکی و جیاکار لە کاتی قسەکردندا)، بڕوانە أحمد مؤمن، اللسانیات، النشأة و التطور، ص ۲۱۰. لەم سەرچاوەییەوہ وەرگیراوہ:

Chomsky, aspects of the theory of syntax, mouton, 1975. p: 3.

ئاكاره كرده ييه كانيان،^(۱) ئامانجى ئەم تىۋرە گە يىشتەنە بە (شەرۇقە كوردنى تەواو) ناوزەد بىكرىت، ئامانج لەم پرۇسە يەش ئەو نە بوو، كە ديار دەكان بە پەنا بىردنە بەر كۆمەلە سىستەمىكى كۆنترۇل كىردن تەنھا وەسەف بىكرىن، بەلكو ئامانج لىي لەو ەشدا بەر جەستە دە بوو، كە بۆچى شتەكە و حالەتەكەي بەمشىۋە يە و بە شىۋە يەكى دى نىيە،^(۲) جا ئەم قوتابخانە يە گرنگىيەكى بەرچاۋى لە زمانەوانى ھاۋچەرخدا ھە يە، ئەۋىش لە بەر ئەو مۇمقۇ و مشتومرەي، كە جاروبار دروستى دە كىرد و ئەو گىفتوگۇ بەسۋود و بەپىتانەي لەنىۋان بانگەشەكاران و ياران و نەيارانى بىرۇكەكە دروستى دە كىرد، بۇيە تىۋرەكە لە سالى (۱۹۵۵) خىرا پىشقىچوونى بەخۇيە وە بىنى و گە يىشتە قۇناغى پىگە يىشتن، لىرەشدا ھەلدەستىن بە پىشەشكردى گرنگىرەن پىشقىچوون و قۇناغەكانى ئەم تىۋرە، ھەر لە سەرەتاي سەرھەلدانىيە وە، تاكو دواھەمىن ئەو پىشقىچوونانەي بەخۇيە وە بىنىۋىە تى.

-
- ۱- عبدالقادر الفاسى الفهرى، اللسانيات و اللغة العربىة، منشورات عويدات، بىروت، ۱، ۱۹۹۶، ص ۶۵.
- ۲- مازن الوعر، حول بعض القضايا الجدلية لنظرية القواعد التوليدية التحويلية، مجلة اللسانيات، عدد ۶، ص ۷۳.

بنه ما گشتییه کان:

ا. وەرگرتنی زمان:

چۆمسی له و باوه په دایه که ریبازی رهوشتکاری، ریبازیکی ساده کاره و مرؤف وهک ئامیر لیده کهن، زمان له روانگهی رهوشتکارییه وه کۆمه له نه ریتیکی دهنگین، جیهانی ژینگهی به سه بۆ ئه وهی وهر بگرییت، قسه کهر رسته یه کی گوی لیده بییت، یان ههستیکی دیاریکراوی لا دروست ده بییت، له م حاله ته دا وه لامدانه وه یه کی قسه یی له لا دروست ده بییت، به بی ئه وهی ئه م وه لامدانه وه یه به هیچ شیوه یه ک له شیوه کانی به گوزار شتکردن به ستریتته وه. پرۆسه ی وەرگرتنی زمان له لای منداڵ پرۆسه یه کی فیربوونه، و له ناو تیۆری فیربووندا جیی ده بیته وه، له روهی رهوشتکارییه وه شیوه یه که له شیوه کانی رهوشتکاری مرؤف، له بهر ئه وه داننانین به وهی هه مه جور یان جودایی له نیوان فیربوونی زمان و فیربوونی هه ر چالاکیه کی رهوشتی دیدا هه بییت، رهوشتکار خوازه کان پشت به بنه مای گشتاندن ده به ستن، بۆ شرؤقه کردنی به کارهینانی وشه و لیکدانیان له لایه ن مندا له وه، جا ئاراسته ی رهوشتکاری به شیوه یه کی روه و ئاشکرا له په رتووکی (رهوشتی ئاخواتن) نمایان ده بییت،

که (سکینه‌ر) نووسیویه‌تی، هه‌رچی ده‌باره‌ی وه‌رگرتنی مانای وشه‌کانیشه، ئەوا له‌مباریه‌وه ره‌وشتکاریه‌کان پینان وایه، که منداڵ هه‌ر چۆن ئەو شتانه ده‌دۆزیتته‌وه، که وشه‌کان ئاماژه‌یان پیده‌که‌ن له‌کاتی هاوشانبوونیان یان جووتبوونیان له‌گه‌ڵ وشه‌دا، هه‌ر به‌و رپژه‌یه‌ش مانا و ئاماژه‌کانی ئەو وشانه‌ش وه‌رده‌گریت و ئیدی به‌مجۆره ورده ورده بو کۆششکردن و هه‌ولدان ده‌گاته ئەوه‌ی، رسته‌کان به‌جوانی و به‌ته‌واوی لیکبنیت و به‌راستی و دروستیان بکات، هه‌رچه‌نده جاروبار هه‌له‌ ده‌کات و مانا و رسته‌کان له‌گه‌ڵ یه‌کدا جووت ناکات، هه‌روه‌ها رپبازی ره‌وشتکاری جه‌خت له‌سه‌ر ره‌وشتکاری ده‌ره‌کی مرۆف ده‌کاته‌وه و به‌ ماده‌یه‌کی شیکردنه‌وه‌ی زمانه‌وانی داده‌نیت و هه‌موو ئەو پرۆسه ناوخۆییانه په‌راویز ده‌کات، که سه‌هرچاوه‌ی ره‌وشته‌که‌ن^(۱)، ئەم شیکردنه‌وه ئامیرییانه‌یه‌ش چۆمسکی ره‌تی کرده‌وه، ئەویش له‌به‌ر ئەوه‌ی رپبازی تیۆری به‌ره‌مه‌ینان و گویننه‌وه رپبازیکی میشکییه و تواناکانی زمان ده‌کاته توانایه‌کی کارای زگماکی، که له‌خودی خۆیدا تایبه‌ته به‌ مرۆف، چۆمسکی

۱- مازن الوعر، حول بعض القضايا الجدلية لنظرية القواعد التوليدية التحويلية، مجلة اللسانيات، عدد ۶، ص ۲۵.

دەيويست لەم رېگەيەوہ زمان شرۆڤە بکات و پاساوی ناوڤوویی نەک دەرەکی بۆ ھۆکارەکانی بەھینیتەوہ، بەلگەش لەسەری چۆنیتی فیروونی مندال بوو، چونکە زمان بەشیوہیەکی پیشفەچوویی خیرا فیردەکریت، بەبێ ئەوہی بروانریتە ئەو فاکتەرە دەرەکیانە، کە دەچنە ناو ئەم پرۆسەيەوہ، جا چ فاکتەری ژینگەیی یان رەگەزی بن، ھەر و ھا چۆمسیکی پێی وایە پرۆسە زمانەوانییەکان پرۆسەگەلیکی ئەوتۆن، کە لەسەر بنەمای بایۆلۆجی رادەوہستەن، ھەر ھەولدانیکیش بۆ شرۆڤەکردنی ئەم دیاردە زمانەوانییە، بە تیروانینیکی رەوشتکاری لەلای چۆمسیکی پەراویز خستەن بۆ دروستکردنی زمانەوانی^(۱)، سەرباری ئەمەش مندال ناتوانیت رستەی راست دروست بکات، لە دەستیکی ئەو رستانە لە فیڕکارانەوہ گویی لیدەبن، جا ئەم رستانە گویی لیدەبن، زۆرجاران لە رووی بونیادی زمانەوانیەوہ رستەگەلیکی کەموکوورن و لادان و لار و لەویری زۆریان تیادایە، ئەم تیۆرە ناتوانیت ئەم جیاکارییە نیوان پیدراوہ سەرەکییە کەموکوورپییەکان و نیوان توانا بیکۆتاییەکان بۆ

۱- مازن الوعر، حول بعض القضايا الجدلية لنظرية القواعد التوليدية التحويلية، مجلة اللسانيات، عدد ۶، ص ۲۵.

بهرهمهینانی ئەو رێستانەى منداڵان وەریدەگرن، شیکاتەوه^(۱). تەنانە ئەگەر ئەوه بەهەند وەرگرین، که چالاکی ئاخوتن لەم توانایەوه لە واقعیدا هەیه و لە ژمارەى ئەو رێستانەى دەکری بەرهمههینترین، ئەوا لەو حالەتەدا بەهیچ شیۆهیهک ئەوه پەسەند ناکریت، که منداڵ زمان لەمیانەى هەلبژاردنی هەموو رێستە ئەگەرکراوەکانی زمانەکهوه وەربرگرت و ئینجا لەرێگەى وەلامدانەوهى بۆ ئەو دنەدرانەى بەرەنگاری دەبنەوه، بەکاریان بهینیت. تیۆری بەرهمهینان و گویزانەوه بەلگەى دیکەى هەیه، که تیۆری رەهوشتکاری پێ پووچەل دەکریتەوه، ئەم تیۆرە پێ وایە مەرووف چەمکی زمان پێکدەهینیت، بیگومان مەرووف لەگەل ئازەلدا جودایە، که چەندەها تاقیکردنەوهى بۆ کراوه، بەجۆریک مەرووف خاوەن توانای تاکەکەسى خۆیهتی، که توانستی زمانەوانی خۆی پێ دابین دەکریت، لەسەر ئەم بنەمایە چەمکی زمان سەرھەلەدات، بەو حیسابەى زنجیرەیهکی یەک لەدوای یەکە و لەسەر بنەمای داب و نەریته رەهوشتکاریبەکان (ئاخاوتتەکان) لەنگەر دەگریت، و بەهیچ شیۆهیهک لەگەل لایەنى داھینانی

۱- میثال زکریا، الألسنية التوليدية و التحويلية و قواعد اللغة العربية، ص ۵۳.

زمانه‌وانی ناگونجیت و بهه‌مان شیوه‌ش له پرووی
 عه‌قله‌وه ره‌چاوی راسته‌قینه‌ی مروّف ناکات ^(۱)، له‌مانه‌وه
 بۆمان دهرده‌که‌ویت که (چۆمسی) به‌شیوه‌یه‌کی جودا له
 تیۆری ره‌وشتکاری ده‌روانیته پرۆسه‌ی وەرگرتنی زمان،
 که له قۆناغی بونیادگه‌ریدا باوبوو، جگه له‌مه‌ش مکوورپه
 له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بونیادی ریکخستنی مه‌عریفی په‌لی مندال
 راده‌کیشت به‌ره‌و وەرگرتنی زمان، که بونیادیکه پیشتر به
 مندال دراوه، پاشانیش له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مايه وەرگرتنی زمان
 به‌شیئیه‌یی دروست نابیت، وه‌ک ره‌وشتکاریه‌کان گومان
 ده‌بن که به‌هۆی هیچه‌وه یان به‌هۆی میشکیکی به‌تاله‌وه
 دروست ده‌بیت ^(۲)، به‌مشیوه‌یه چۆمسی تیۆری
 ره‌وشتکاری ره‌تکرده‌وه و تیۆره‌که‌ی خۆی له‌سه‌ر
 بنه‌مايه‌کی زانستی ئه‌وتۆ دامه‌زراند، که پشت به‌ شروقه‌ی
 لۆجیکانه و پاساوخوازی ده‌به‌ستیت.

-
- ۱- می‌شال زکریا، الألسنیة و تعلیم اللغات، و حنفي بن عیبي علم
 النفس اللغوي، ص ۳۰، و نايف خرما و علی علی حجاج، اللغات
 الاجنبیه تعلیمها و تعلمها، ص ۴۲.
- ۲- می‌شال زکریا، الألسنیة التولیدیة و التحویلیة و قواعد اللغة
 العربیة، ص ۵۴.

ب . داهینانی زمانیی:

چۆمسیکی هه ولیدا بو زیندووکردنه وهی کۆمه له چه مکیک، که دهگه پینه وه بو یاسا فهلسه فی یان زمانه وانیه کانی دیکارت . ههروهک خۆی ئاماژهی پیده کات . لیره دا به پروونی کاریگه ربوونی به فهلسه فه که ی دیکارت دهرده که ویت^(۱)، ههروه ها له نووسینه کانی ئەم دوا ییه ییدا چۆمسیکی ئاماژهی به وه ده کرد، که زمانه وانی لقیکه له زانستیکی دی، که ناوی نا (دهرووناسی درک کردن)^(۲)، ئەم بوچوونانه شی به پروونی له سی پهرتوو کدا دهرکه وتن، که ئەمانه ن: (پروکاره تیورییه کانی رسته سازی) و (زمانه وانیی دیکارتی) و (زمان و عه قل)، چۆمسیکی جهخت ده کاته وه سه ر گرنگی پهیره وکردنی ریبازی عه قلیانه، که پیی وایه عه قلی مرؤف ته نها تابلۆیه کی لووس

۱- گرنگترین ئادگاری سازان له نیوان چۆمسیکی و هۆشه کیه کان، باوه رهینانیه تی به وهی وینای عه قلیان پیش ههست و ئەزمون که وتوو، ئەمهش وا دهگه یه نیت مرؤف هه ر له له دایکبوونییه وه ده زگایه کی وای هه یه، که به گشتی مه عریفه به رهه م دینیت، و به تاییه تیش مه عریفه ی زمانه وانی.

۲- جون لیونز، نظریه تشومسیکی اللغویه، ترجمه: حلمی خلیل، دار المعرفة، الإسکندریه، ط ۱، ۱۹۸۵، ص ۲۰۷.

نییه، تا شاره زاییه کانی کۆمه لگهیی تیدا بنوسریت، به لکو پارچه یه کی (مه رمه پ) ه به دهست په یکه رتاشیکه وه، که به عه قلی خوی هر چیه کی بوییت، لیی دروست دهکات، ئه ویش له سنووری ئه و پارچه (مه رمه پ) هی له بهر دهستیدایه، چۆمسی چهنده ها جار ئاماژهی بو ئه وه له یه کردووه، پاشان له م بواره دا بووه هۆکاری دروستبوونی گۆرانکارییه ک له ئاراسته کانی تووژینه وهی زانستی، که زمانه وانیه وه سفیه کان تیی که وتن، ئه ویش کاتیک له و بنه ما فهلسه فیانه دوور که وتنه وه، که له ژیر کاریگه ری (دی کارت) فۆرمه له کرابوون، ئه و بانگه شه ی بو ئه وه ده کرد گرنگی به و مه سه لانه بدریت، که زمانه وانه دیرینه کان دهیانور و ژانده، بو ئه وهی په رده له سه ر زانیاریه به پیژه کانیان هه لبدریته وه و له سه ر بنه مای عه قله گه راییه کانیان تووژینه وه ساز بدریت^(۱)، له مه وه بو مان ده رده که ویت چۆمسی خوازیاری ئه وه بو له روانگهی په یوه ندی به زانسته مرۆیه کانی دیکه وه، تووژینه وه ده رباره ی زمانه وانیه کان ساز بدریت، به تایبه تی گه ر باس له په یوه ندی زمانه وانیه کان به فهلسه فه بکریت، به

۱- میشال زکریا، الألسنیة علم اللغة الحدیث المبادئ و الأعلام، ط ۲، المؤسسة الجامعیة، ۱۹۸۳، ص ۲۶۶.

تایبەتتیش گەر بىتو توپژىنەو ە لەو پەيوەندىيانە بکرىت،
 کە دەنگە زمانەوانىيەکان بە واتا و ئاماژەکانيانەو ە
 بېستىرئەو ە و بابەتى وەرگرتنى زمان لەلای منداڵ و
 پرسەکانى ەمەجوړى زمانەکان ەموو بەم بنەمايەى
 باسى کرد دەکوئىتەو، بەهەمان شيوەش گرنگى بنەما
 ەقلانىيەکان لەلای چۆمسكى لەو ەدايە کە بەشيوەيەكى
 بەرفراوان دارشتنى ريزمانى گشتى دەرەخسىنئىت، کە
 بەشيوەيەكى سەرەكى لە بوارى درککردن بە
 ساىکوئۆزياى مروؤف بەشدارى دەکەن. شايانى باسە
 چۆمسكى لە سەرەتاي دەستکردنى بە نووسين، پرسە
 فەلسەفيەکانى نەدەهينايە گوړى، مەگەر تاک و تەرا
 نەبيت، لەم ەو ەدەگەينە ئەو ئەنجامەى بليين چۆمسكى
 مشتومرەکانى تيۆرى مەعريفە و درککردنى
 ئەزمونگەرايى بەرەوا نەدەزانى^(۱). وەک نمونەيەکيش بو
 کارىگەر بوونى چۆمسكى بە ريبازى دىکارتىيەکان ئەو ەيە،
 کە تيروانىنيان بو زمان بەشيوەيەکە، ئادگارە گشتىيەکانى
 بونىادى زمانەوانى لەنيوان ەموو خەلکيدا ەاوبەشە، بو ە
 دەبيتە رەنگدانەو ەيەک بو تايبەتمەندىيەکانى ەزر و

۱- ميشال زکريا، الألسنية علم اللغة الحديث المبادئ و الأعلام، ط ۲،
 المؤسسة الجامعية، ۱۹۸۳، ل ۸۸.

خەسلەتە بنەرەتییەکانی، لەسەر ئەم بنەمایە مکورپوونیان تێدەگەین بۆ جەختکردنەووە لەسەر رێزمانی گشتی لەجیاتى جەختکردن لەسەر رێزمانى تايبەتى، ئەمەش بىگومان چۆمسكى لە تيۆرەكەى خۆيدا جەختى لەسەر دەكاتەووە، كە پيى وايە رێزمانى گشتى گرنگن، لەو رۆوہى كە گریمانەيەكن پيىدراوہ ئەزموونییەكان ريكدەخەن و يەكسانيان دەكەن، بەمجۆرە دەبينين چۆمسكى لە زۆر بەى زۆرى ھەلۆيىستەكانيدا لەژيىر كاريگەرى ديكاتردا بوو، چونكە ريبازەكەى ھەميشە پيشت بە شرۆڤە و پاساوخوازى دەبەستيت، نەك تەنھا وەسف ھەرۆك چۆن لەلای ئەزموونگەريیەكان نەخاسما لای رەوشتكارییەكان باوبوو، ھەرۆھا زۆر پيويستە ئاماژە بەو بەكەين كە لەھەمان كاتيشدا (چۆمسكى) راي جياوازى بەرانبەر ريبازەكەى ديكاتر ھەبوو، ئەويش لە بواری شرۆڤەكردنى ھەندىك دياردە، بۆ نمونە بەرھەلستى بنەما حەتمییەكانى ميكانيكىدەكرد، ھەرۆھا سىفەتى خەسلەتى داھيتانكارانە،^(۱) كە جەختى لەسەر دەكردەووە، زۆر

۱- سىفەتى داھيتانى زمان: واتاى تواناى مرۆڤە لەسەر بەرھەمھينانى رستەى بيشومار، بەبى ئەوہى ئەو رستانە پيشتر گوى لیبووبن.

به پروونی و ئاشکرای و هک سیفه تیکی سهره کی زمان له لای ئه و نمایان ده بییت. ئه م خه سه له ته ش به زوری له سه ده ی حه قده هه مده ئامازه ی بو ده کرا، به تایبه تی له تیوره کلاسیکیه که ی دیکارته دا، زمان جیاکارییه کی سهره کی هه یه له و پروه ی کومه له ئامرازیک بو مروث ده سه به ر ده کات، بو ئه وه ی به شیوه یه کی له بننه هاتوو گوزارشت له هزر و بیره هه مه جو ره کانی خو ی پیبکات^(۱)، که واته خه سه له تی داهینان له زماندا سیفه تیکی تایبه ته به زمانه مروییه کان، که له زمانی ئازه لان جو دای ده کاته وه، به مشیوه یه ده بینین بو چوونه کانی (چومسکی) ره گ و ریشه یان له فه لسه فه که ی (دیکارت) دا هه یه .

پیشه چوونی تیوره که:

. قوناغی یه که م، قوناغی روناغی سینتاکسییه کان ۱۹۵۷:

دهرچوونی په رتووکی (روناغی سینتاکسییه کان) له سالی (۱۹۵۷)، بووه میژوویه ک بو ده رکه وتنی تیوری به ره مهینان و گویزانه وه، له م په رتووکه دا چومسکی سه رقالی ئه و تووژینه وانه ی ریزمان بوون، که

۱- میشال زکریا، الألسنية التوليدية و التحويلية و قواعد اللغة العربية، ص ۲۸ - ۲۹.

په یوه سټبون به مانا په رتبووه کان، و د ژایه تیکردنی ئه و باوهره باوهی، دهلی ریژمان له سهر ئه م بنه ما فشه ل و چروکه داده م زریټ، ئه م بنه ما چروک و فشه له ش مه به ستمان لیی تیکه لکردنی ریژمان و واتایه، چونکه له وانه یه زور جاران رسته یه که له رووی ریژمانییه وه ساغ و دروست بیټ، که چی بی کرؤک و بی مانا بیټ، وه کو ئه م رسته یه له رووی ریژمانه وه دروسته، به لام هیچ واتایه که نادات به ده سته وه: (هزر و بوچوونه شینه کان بیړه ننگ، به توندی خه ویان لیده که ویټ)، به مشیویه چؤمسی دؤزینه وهی (رؤنانه سینتاکسییه کان) له لای بووه ئامانج و رسته ش بووه خولگه یه کی سهره کی تیوری به ره مهینان و گويزانه وه و پایه یه که له بونیاده تیورییه که ی، جا له ژیر سایه ی ئه م هیله چه ماوویه، چؤمسی زمانی به وه پیناسه ده کرد، کومه له رسته یه کی کؤتایی یان بی کؤتاییه، له سهر ئه م بنه مایه ش ژماره ی رسته دروسته کان له رووی ریژمانییه وه له هه موو زمانه کاندا بیسنور دهن، له هه مان کاتدا راید ه گه یه نیټ ئه م بیروکه پیس خوی، لای (هامبؤلدت) پیس سه ده یه که پیی گه یشتووه ^(۱)، به جوړیک

۱- هامبؤلدت له رووسیا سالی (۱۷۶۷) له دایکبووه، سالی (۱۷۸۷) چووه زانکوی (فرانکفورت)، بو ئه وهی له دادوهریدا پسپوړ بیټ،

زۆربەى زۆرى بيروپراكانى ئەم قۇناغە چۆمىسكى، لە
بيروپراكانى زمانەوانىيەكانى ھاريس دەچوون، بەھەمان
شيۆەش پەرتووكى (پۇنانە سىنتاكسىيەكان) ھىچ مشتومر
و گفتوگۆيەكى تىدا نىيە دەربارەى باكگراوندى دەروونى و
فەلسەفى رېزمان، بەلام لەگەل ئەوھشدا دەكرى باس لەوھ
بكەين چەند خالىك ھەن، پرۆژەكانى چۆمىسكى لە
تويژينەوھەكانى (ھاريس) جودا دەكەنەوھ، (چۆمىسكى)
جەختى لەسەر خەسلەتى داھىنانكارانەى زمان و بيروكەى
(پيشبىنى) دەكردەوھ، ئەويش بە ماناى توانستى برياردانى
زمانەوانى لەلاى قسەكەر، كە ھەلەيە ياخود راستە، يەكەم
بيروكەش چۆمىسكى لەم پەرتووكەدا دايرشت، پرسى
سەربەخۆيى سىستەمى رېزمانى بوو، چونكە سىستەمى
رېزمان لەلاى ئەو بەرپرسە لە دەستنيشانكردى رستەكان
و نارستەكان، واتە بەدواى يەكھاتنى فونيمەكان، لەوانەيە

بەلام لە سالى (۱۷۸۸) دەستى داھە تويزينەوھى زمان، پاش ئەوھى
چووە زانكۆى كۆتنجن، بيروپراى گرنكى دەربارەى بونىادى زمان و
چەمكى زمان لە رووى وەسەف و پاساوخوازي كاركردەكانىيەوھ
ھەيە، ئەويش لەژېر كاريگەرىي بۆچوونەكانى (ديكارت) بوو،
ناوبراوا سالى (۱۸۳۵) كۆچى دوايى كردووه، بروانە: عبدالرحمن
الحاج صالح، مدخل الى اللسان الحديث، مجلة اللسانيات، ص ۲۲.

رِستَه که راست و دروست بیّت، له وانه شه رِستَه ی هه له ی
 لئ دروست بیّت، چۆمَسکی پاش ئەم شتانه ئەم پرسیاره
 ئاراسته دهکات: ئەو بنه مایانه چیین بۆ جودا کردنه وه ی
 به دوای یه که کان رِیزمانی و نارِیزمانییه کان پشتی
 پِیده به ستین؟ (چۆمَسکی) له وه لامی ئەم پرسیاره دا ده لئ
 ناکرئ رِیزمانیوون به هه موو مانا کاننیه وه ده ستنیشان
 بکرئ، چونکه له وانه یه رِسته رِیزمانی بیّت، که چی هیچ
 مانایه کیشی نه بیّت، هه روه کو له م نموونه یه دا
 ده رده که ویت:

– ئەو هزره سه وزانه ی رهنگیان نییه، به توندی
 دهخون. (رِسته یه کی رِیزمانی).
 - به توندی دهخوویت سه وزه که ی رهنگی نییه هزره کان.
 (رِسته یه کی نارِیزمانییه).

له بهر ئەوه (چۆمَسکی) پئی وایه سیسته می یاساکان
 جودا و سه ربه خوویه له مانا^(۱)، هه روه ها ئەم په رتووکه
 سی نموونه ی شیکردنه وه ی رِیزمانی پِیشکەش کرد، که
 ئەمانه ن: ئەو رِیزمانه ی حاله ته کاننیه ی سنووردارن
 (FSG)، که وا گریمانە ده کرئ ئامیریکی و ابیت ژماره یه ک

۱- نوام تشومسکی، البنی التركیبیة، ص ۱۸ - ۱۹.

له حاله‌تی ناوخۆیی له‌خۆ بگریت، که ئامیره‌که له
 حاله‌تیکه‌وه بۆ حاله‌تیکى دى ده‌گوازریته‌وه، ئه‌ویش به
 به‌رهمه‌ینانی هه‌م‌ایه‌کی دیاریکراو، ئیدی یه‌کیک له‌م
 حاله‌تانه به‌رایبانه ده‌بیټ و دووهمیش کۆتایبانه ده‌بیټ،
 به‌مشیه‌یه رسته به‌رهمه‌ینراوه‌که کامل ده‌بیټ، هه‌موو
 زمانیکیش به‌م وینه‌یه کاربکات، به‌ زمانى خاوه‌ن حاله‌تی
 سنووردار و ریزمانه‌که‌ی ناوی ده‌نیین، ئه‌مه‌ش مانای
 وایه له‌سه‌ر بنه‌مای ژماره‌یه‌کی سنوورداری ریزمان و
 وشه‌کان کۆمه‌له رسته‌یه‌کی سنووردار به‌رهم دین، که
 ریزمانه دووباره‌کان فه‌رمانی به‌رهمه‌ینانی ریزیه‌کی
 به‌رچاو له رسته له ئه‌ستۆ ده‌گرن، ئه‌ویش له‌به‌ر هۆی
 دووباره‌بوونه‌وه‌ی پراکتیزه‌کردنی یه‌ک یاسای ریزمانی،
 وه‌کو بۆ نمونه دووباره‌بوونه‌وه‌ی ئاوه‌لناو له‌پاش ناو،
 هه‌روه‌ها (چۆمسکی) ئه‌وه‌ی پوونکرده‌وه ئه‌م یاسا
 ریزمانیانه له‌ چه‌په‌وه بۆ لای راسته‌کارده‌که‌ن - له‌ زمانى
 ئینگلیزیدا - هه‌موو بژارده‌یه‌کی زمانه‌وانى ده‌سته‌دکات به
 ده‌ستینشانکردنی ئه‌و بژارده‌یه‌ی پاشى دیت، چونکه
 پێویسته بۆنه‌یه‌ک له‌نیوان بکه‌ر و کار هه‌بیټ - بۆ نمونه
 له‌ زمانى عه‌ره‌بیدا له‌ نیوان (نیر) و (مئ) و (تاک) و
 (کۆ) دا هه‌یه، وه‌ک ئه‌و بۆنه‌ گویزانه‌وه‌یه‌ی له‌نیوان (ئهو

پیاوه هات، که باوکی سهردانمانی کرد) و (ئەو پیاوانه هاتن، که کورەکانیان سهردانمانیان کرد)، یان گەر بیتو بو نموونه به (ئاوھلناوی نیشانه)ی (ئەمە ۵) دەست پێبکەین، ئەوا وشەیهکی وەکو (کچ) هەلەبژێرین، پاشان (کار)ی (رێزگرتن)، پاشانیش (مامۆستا) هەلەبژێرین، بەلام گەر (ئەمانه) هەلەبژێرین، ئەوا لەم حالەتەدا پێویستە دەربرینی (کچەکان رێزیان لە مامۆستاکی دەگرن) هەلەبژێرین، جا هەرچەندە هەردوو رسته که بەردەوام بن، توخمگەلی ئەوتۆ دەکریتە سەریان، که لە رووی رێزمان و واتاوه گونجاوبن، تاکو بگەینە هەموو ئەو رستانەیی دەکرێ بەپێی زمانه که لە رێزمانه کهدا بەکاربهێتین^(۱)، ئەمەو (چۆمسکی) ئەم پرسه یاسا رێزمانیانەیی پەراویزخست، چونکه دەرڤەت بو ئەوه دەرەخسیتیت رستهی نارێزمانی دروست ببن، که لەگەڵ پێشبینی قسه کهری زگماکی زمانه که ناسازین، لەم بواره شدا وەک چاره سەریک بو ئەم گرفته پێشنیازی کرد جوړیکی دیکه له رێزمان بدوژریتەوه، به هۆیه وه بتوانریت ژمارهیهکی گرنه له رسته کان پیکههینرین، به هۆیه وه رێزمانه خاوهن حالهته سنوورداره کان نه توانن پیکه بهینن و دروستی بکن، که

۱- أحمد مؤمن، اللسانیات، النشأة و التطور، ص ۲۲۰.

به (رېزمانى پېكها ته يى PSG) ناوزه دىانى كرد، كه له سهر بنه مای ههردوو نمونو نه ی شىكر د نه وه كه به ره و پېكها ته راسته و خوكان و رېزمانى كلاسيكى ههنگاوى ناوه، ههروهها به سوود وهرگرتن له ماتماتيك و لوجيكى هيمايى له شىكر د نه وه ی رۆنانه سينتاكسيه كان، به شيويه كه دهر فته بره خسييت بۆ جيا كرده وه ی هه نديك پېكها ته ی ته مومژاوى له سهر بنه مای جيا كرده وه ی جار انكردن و كوكر د نه وه ی نيوان ئه م دوو هاوكيشه يه: س + (ع × ص) و س × ع + ص و (س × ع) + ص، چونكه كرده ی كوكر د نه وه كه له نمونو نه كه ی يه كه مدا پيش جار انكردنه كه كه و تووه، كه چى له دوو حاله ته كه ی ديكه دا له پاشدا هاتوو، به مشيويه رسته جودا ده يته وه: ئافره تان و پياوه پيره كان بۆ:

- ۱- (ئافره ته پيره كان) و پياوه كان.
- ۲- ئافره تان و (پياوه پيره كان)^(۱).

۱- أحمد مؤمن، اللسانيات، النشأة و التطور، ص ۲۲۱. هه رچه نده ئه م شىكر د نه وه يه گرنگه و پالپشتكراوه به رېزمانى نووسينه وه و نمونو نه ی دره ختى بۆ پرۆسه پېكها ته كه ی، كه له پېكها ته كو تاييه كاندا دهر ده كه ويته، كه چى (چۆمسكى) متمانە ی نه بوو به چالاكى به ره مه ينانه كه ی بريارى شي دا ئه م تيوره بيده سه لاته له به ره مه ينان

رېژمانی به ره مهینان

چه مکی به ره مهینان په یوه ندى به داهینانی زمانه وانییوه هه یه، قسه که ران ئه و رستانه به ره مدینن، که له توانایاندا هه یه به ره میان بهینن، ئه ویش به پیی یاسا رېژمانییه کانی زمان، به بی ئه وهی ئه و قسه که رانه خوین هه سته بن، که وا یاساکانی رېژمان به کار دینن، چونکه ئه و یاسا رېژمانیان له میشکیاندا ره گی داکوتاه، هه روه ها پرؤسه ی به ره مهینان باز نه ی به ره مهینانی ئاخاوتن فراوانتر ده کات، له بهر ئه وه به ره می ئاخاوتنه که تهنه له و قسانه دا قورخ ناییت، که گو بیستیان ده بین. به لکو له و قسه و ئاخاوتنه شدایه، که ده کری له ئاینده دا بیانلین^(۱)، چؤمسی له کوششدا بوو بو گه یشستن به کؤمه له یاسایه کی رېژمانی گشتگیر، که پرؤسه کانی پیکهاته ی

و وه سفی هه موو رسته کان، بو یه هه مواریانی کرد، تا کو بیانگه یه نیته حاله تیگ، که به رېژمانی گو یزانه وه ناوزه ده کریت.

۱- أحمد مؤمن، اللسانیات، النشأة و التطور، ص ۲۰۶، له م بواره دا چؤمسی روونی ده کاته وه، که رېژمان پرؤسه کانی رسته سازی و وشه سازی و فونؤلوجی و فره ننگ و واتا ده گریته وه، له ده زگایه کی رووت پیکدیت، به ره مهینان و دؤزینه وه ی رسته ی رېژمانی بیکوئا ئه نجامه دات، که قسه که ر ده یانلینت.

رېسته له هه موو زمانه كاندا رېكبخات، ئەمهش له بهر بوونی
فاكتهرى هاوبهش له نیوان مروڤه كاندا، ئەم فاكتهرانهش
لاينه ويكچوو هه كانی نیوان زمانه كانی جيهان پيكددهينيت،
شيمانهی ئەوهش ههيه له رووی بنه ماوه له ژير كاريگه ربي
ريزمانناسه فهره نسييه كانی (پورت رويال) دا بوويت، كه
دهيانروانيه ئەو گشتگيرييه زمانه وانينانهی تيكرای
زمانه كانيان تيدا يه كانگير دهبيت، ئەويش له سهر بنه ماي
لوچيكي يان بنه ماي واقيعی، كه چي له م گشتگيرييه دا لايينه
فورمييه ئالوزه كهی بينی، كه بو بنه ماي زگماکی و
بوماوهی دهگه رپيته وه، توانستی (زمانه) له لای مروڤ^(۱)،
جا ئەم ياسايانه به تنها هه موو رېسته ساغه كان
به ره مه دهينن، ئەويش له رووی ريزمانه وه نهك له رووی
ديكه، پاشان ئەم ياسايانه پيوسته وه سفيكي پيکهاتانه به
هه رېسته يه کی داريژراو ببه خشن^(۲)، ياسا ريزمانيه كانی
به ره مهينان له ده زگايه ك پيكدیت، كه ئەلف و بيی
هيماكان له خو دهگريت، وهك فهره نگیك وان، چونكه
به كار هينه ري زمان ده توانيت چهند رېسته يه ك و چهند

۱- أحمد مؤمن، اللسانيات، النشأة و التطور، ص ۲۰۷.

۲- مازن الوعر، نحو نظرية اللسانية عربية حديثة لتحليل التراكيب
الأساسية في اللغة العربية، ص ۲۷.

دهربرینیک تیښگات، که پیښتر گوئیانی لی نه بووه و سادهترین ئه و نمونانه یه (چومسکی) دهرباره ی ئه م یاسا ریژمانییه سنووردارانه پیښکه شیان ی کرد، پشت به و بنه مایانه ده به ستیت، که رسته کان له ریځه ی زنجیره یه که له بژارده کانه وه دروست ده ییت و له چه په وه بو لای راست دست پیده کن، واته کاتیک له ه لبراردنی توخمی یه که م ته واو ده بین، ئه وا ئه وکات ئیدی ه لبراردنی دووم دست پیده کات، ئه ویش له سهر بنه مای ه لبراردنی پیښوو به شیوه یه کی راسته وخو، له سهر ئه م بنه مایه پیکهاته ی ریژمانی رسته که به ریوه ده چیت^(۱)، بو ئه مه ش ده توانین ئه م نمونه یه به ینینه وه: (ئه م پیاوه هندیک نانی کری)، لیرده ا گهر وشه ی (ئه م.....انه) له باتی (ئه م ه) به کاربینین، ئه وا ئه وکات ده بی له باتی (پیاو) یش ده بی (پیاوان) به کاربینین، به هه مان شیوه ش له پاش وشه ی (پیاوان)، وشه ی (کرییان) به کارده یینین، ئیدی ئه م پرؤسه یه به م شیوازه به ریوه ده چیت، که واته پرؤسه ی بونیادنانی رسته و به ره مه ینانی، پشت به بنه مای ه لبراردن ده به ستیت^(۲)، له روانگه ی نمونه که ی

۱- جون لیونز، نظریه تشومسکی اللغویه، ۱۰۳.

۲- هه مان سه رچاوه، ل ۴۱.

پیشتره وه دهتوانین وینایه کی ریزمان بکهین، ههروهک
 بلئی ئامیریکه و له بواری چهند پرۆسهیه کی ههلبژاردندا
 دهجوولیته وه، به لام ئەم نمونهیه ی یاسا ریزمانیه کان
 ناتوانیت جوریکی تایهتی رسته به رهه م بینن، له بهر ئەوه
 چۆمسی کۆمه له یاسایه کی ریزمانی دیکه ی پیشنیازکرد،
 که به (یاساکانی پیکهاته ی بنچینه کانی رسته) ناوزه دیانی
 کرد، ئەم نمونهیه ش له رووی جهوه ر و کرۆکه وه له
 نمونه که ی پیشتر به هیژتره، چونکه دهتوانیت ئەو ئەرکانه
 جیه جی بکات، که نمونه که ی یه که م ناتوانیت جیه جی
 بکات،^(۱) لیرهدا ئەوه ی تیبینی ده کریت نمونه که ی دووه م
 له نمونه که ی یه که م ئالۆزتره، به هۆیه وه شیوازی
 شیکردنه وه ش ئەنجام ده دریت، ههروه ها به هۆی
 ئەویشه وه راسته وخۆ ده گه ریینه وه سه ر رسته که،
 نمونه ی به رهه مهینان رسته ده کاته یه که یه کی بنه رته ی له
 بواری شیکردنه وه دا، یاسای به رهه مهینانیش شیوه ی
 یاسای نووسینه وه ی دووباره وه رده گریت، واته نووسینی
 رسته که به هۆی هیمایه که وه دووباره ده کاته وه، که ئاماژه
 به توخمیکی دیاریکراوی ئاخاوتن ده کات، بو نمونه:

۱- مازن الوعر، نحو نظرية لسانية عربية حديثة لتحليل التراكيب
 الاساسية في اللغة العربية، ص ۲۷.

بنچینهی کار، له بکەر و بهرکار و کار پیکدیت، ئەم یاسایەش بە نموونە هینرایەوه:

فریژی کاری — کار + فریژی ناوی (بکەر) + فریژی ناوی (بەرکار)، وینە یاسا ریزمانییهکان وینە پیکهاتە ی فریژهکانی رسته رووندهکاتهوه، که (چۆمسی) له پەرتووکی (رۆنانه سیتاکسییهکان) پیشنیازی کردووه، وهک لیرهدا دردهکهویت:

۱. رسته = فریژی ناوی + فریژی کاری

۲. فریژی ناوی = ناو + نیشانهی ناسراوی

۳. فریژی کاری = کار + فریژی ناوی

۴. نیشانهی ناسراوی = هکه

۵. ناو = (پیاو ، توپ...)

۶. کار = (لیندا + وهریگرت...)

نموونهیهکی دیکهش وهکو ئەم رستهیه: قوتابییهکه وانهکه دهنوسیت، لهم حالتهدا یاسا ریزمانییهکانی دووباره نووسینهوه بهمشووهیه دهییت:

- رسته = فریژی ناوی + فریژی کاری

- فریژی ناوی = ناو + نیشانهی ناسراوی

- فریژی کاری = کار + فریژی ناوی

- فریژی ناوی = ناو + نیشانهی ناسراوی

رېژمانی گویزانده وه ^(۱):

مه به سست له رېژمانی گویزانده وه ئه وه رېژمانه یه به هـویه وه ده تـوانین رسته یه ک بو رسته یه کی دی بگوازینه وه، که هه ردووکیان یه ک مانایان هه بیـت، ئه مه ش به ره چا وکردنی ئه وه په یوه ندییـه هاوشیوانه ی له نیوان رسته کانداهیه، هه روه ها تیـبینیکردنی ئه وه رپوشوینانه ی رپوده دن، بو ئه وه ی رسته یه ک له ئاستی رپووکه ش جیاوازی له گهـل رسته کانی دیکه دا هه بیـت، ^(۲) ئه ویش له رپگه ی جیه جیکردنی ئه م کارانه:

۱- لابردين

۲- قه ره بوو

۳- فراوانکردن

۴- کور تکرده وه

۵- زیادکردن

۶- رپکـخته وه

۷- پيشـخستن

¹ - Introduction a la grammaire generative. P: 30 – 36.

^۲ - محمود فهـمی حجازی، مدخل الی علم اللغة، دار قباء للنشر والتوزيع، ۱۹۹۸، ص ۱۲۳.

ریزماني گویزانەوہ ئەرکەکانیان لە گواستنەوہی
 ژمارەییەکی زۆری رستەکاندا بەرجەستە دەبیّت، ئەویش
 بەشیوہییەکی فراوان لەسەر بنەمای بونیادی قوول بە
 ئاراستەیی بونیادەکانی ناوہند و بونیادەکانی ڕووکەش،
 دەکرئ ئەم چەمکەیی وتمان بە گوزارشتیکی دیکە
 دەریبیرین و بلیین ئەرکی ریزماني گویزانەوہ بەستنەوہی
 بونیادی ڕووکەش بە بونیادی قوول، ئەویش لەرێگەیی
 جیبەجیکردنی ئەو یاسا ریزمانیانەیی ئاماژەمان پیدان، جا
 ڕۆسەیی گویزانەوہش بە گویزەیی دوو ڕۆسی ریزماني
 دروست دەبیّت، کە ئەمانەن: ۱- ریزماني ھەلبژاردنی
 ئارەزوومەندانە ۲- ریزماني زۆرەملی، ئەمەش مانای وایە
 گرنگی ریزماني گویزانەوہ لە توانستە خودیەکانی بو
 لقدارکردنی رستەکاندا دەردەکەویّت، ئەویش لەرێگەیی ئەو
 پەییوہندیەیی لەژیر تیشکی پیدراوہکانی ئەم یاسایانەوہ،
 وەک ڕیوشوینی شرۆڤەکارانە پیشکەشی دەکەن، ھەموو
 ئەمانەش لەرێگەیی ڕۆسەیی گویزانەوہ دەردەکەون، کە
 بواریان لەناو ئەو یاسا ریزمانیانە پیدەدریّت، ئینجا
 ژمارەیان دەستنیشان دەکریت و ریکدەخرین و ئەو کۆت
 و بەندانەیی پەییوہستەن بە پراکتیزەکردنیانەوہ،
 دەژمیردرین، لەم بواردەدا (چۆمسیکی) ئاماژەیی بەو

جیاوازییانه کردوو، که له نیوان رستهی سه ره کیدایه، که خه سه له ته کانی سادهیی و ته و اوکاری و راشکاوایی و ئه رینی و بکه ردیار و رستهی گو یزانه وه یان رستهی داتا شراو، که له هه موو رسته یه ک پیکدیت، که سیفه تیک له سیفه ته کانی پیشووتری نه بییت، که ئاماژه مان پیدان، له م حاله ته دا رسته که ده بیته (لابردن) یان (پرسیاری) یان (سه رسورمانی) یان (بکه رنادیار) یان (پارسته) یان (ئالوز)، ریزمانی گو یزانه وه رولیکی گرنگ ده بینی بو کردنه وهی ئه و گریکو ییره یه له زور بهی رسته کاندایه دی ده کریت، که له رواله تدا له یه ک ده چن، که چی له مانادا وه ک یه ک نین، یان زور رسته هه ن له گه له یه کیدا جیاوازیان هه یه، به لام یه ک واتا و ئاماژه یان هه یه، ئه م ریزمانه گو یزانه وه بیانه گرنگیه کی زوریان له نمونه زمانه وانیه که ی چۆ مسکیدا هه یه، چونکه له روانگی ئه وه وه توانای وه سفکردنی هه موو رسته کانیان هه یه، هه روه ها ئه و جودا کاریه واتایی و ئاماژه بیانه له نیوانیاندا هه یه ده رده خات، ئه ویش زور جار ان به لابردنی و تیکه لکیشکردنی له ئاستی بونیادی روو کesh و قوولدا رووده دات و به مشیوه یه ده بیته ره نگدانه وه یه ک بو

مرۆڤه گه لێک، که به شیوهی زگماک په یوه ندیان به و
زمانه وه ههیه.

رێزمانی دهنگی وشه سازی:

مه به ستمان لێ ئه و یاسا رێزمانیانهیه، که مۆرفیمه کان
بۆ زنجیره یه ک فۆنیم ده گۆرڤن، ئه ویش به مانای دوو باره
نووسینه وهی توخمه کان به و شیوه یه ده یاندرکینین،
ئه ویش پاش جیه جیکردنی یاسای رێزمانی گویزانه وه،
رێزمانی مۆرفۆلۆجی له سه ری جیه جی ده کریت.
نمونه:

أ . کار + نیشانه = کار

نووسی + ی = نووسی

ب . کار + پاشکۆکان = کار

نووسی + یان = نووسیان

به شیوهیه ک گشتی ده کرئ هه موو بوچوونه کانی
چۆمسی له قۆناغی رۆنانه سینتاکسییه کان له م نموونه یه
کورت بکهینه وه: ^(۱)

توخمی سه ره تایی — ریزمانی به ره مهینان — ریزمانی
گوێزانه وه — ریزمانی دهنگی وشه سازی — رهنگدانه وهی
دهنگی رسته که

ئه م نه خشه یه وینه یه کی پوخته کراوی پرۆسه ی
گوێزانه وه یه بو هر رسته یه ک، که ده گاته وینه یه فونیمییه
درکینراوه که ی، له م نموونه یه دا توخمی سه ره تایی بونیادی
قوولی چه ند رسته یه که، ئه گه ری بوونیان هیه، خانه ی
دووه میش له م کۆمه له یه یاسای ریزمانی به ره مهینان
پیکدییت، له و ریزمانه بژارده یی و یاسا ریزمانه
زۆره ملییانه پیکدییت، که له سه ر رسته که دا پراکتیزه
ده کرین، چونکه بنچینه کانی رسته که له کۆتاییدا

۱- جون لیونز، تشومسکی، ترجمه: محمد زیاد برکه، النادي الأدبي
بالیاض، ۱۹۷۸، ص ۶۰، ههروهها أحمد مؤمن، اللسانیات - النشأة
و التطور، دیوان المطبوعات الجامعية، ۲۰۰۲، ص ۲۳۰.

جیگورکییان پیدەکریت، بەلام رستە داتاشراو و رووکه‌شییەکان، یەک بنجیان هەیه، ئەویش بونیادە قوولەکەیه، خانەى سێیەمیش گوزارشت لە ریزمانی وشەسازی و ریزمانی دەنگی دەکات، رستەکە لە شیۆه مۆرفیمیەکانی بو شیۆه فۆنیمیەکەى دەگورپیت، لە کۆتاییدا دواهەمین توخم گوزارشت لە وینەى دەنگی رستەکە یان لە بونیادە رووکه‌شییەکەى دەکات، وەک ئەنجام دەلین ئەم نەخشەیه گوزارشت لە کۆمەلە هزر و بیریکى سەرەتایی دەکات، کە (چۆمەسکی) لە (رۆنانە سینتاکسییەکان) دایانیرپشتوو، پاشان هەمواریانی کردوو، کە لەم قۆناغەى داهاوودا دەیانینین.

. قۆناغی دووهم: تیۆری زمانەوانی ستاندارد ۱۹۶۵:

دەرکەوتنى پەرتووکه‌کەى چۆمەسکی بە ناوینشانی (هەندى لایەنى تیۆرى رستەسازی) لە سالى (۱۹۶۵)، میژووی ئەم قۆناغە دیاریدەکات، لەم پەرتووکه‌دا چۆمەسکی ئەو کەموکوورپانەى لە پەرتووکه‌کەى یەکەمیدا (رۆنانە سینتاکسییەکان) دا هەبوون، چاکیانى کردوو، گرنگترین خال جەختى لەسەر کردوو، گرنگى (پیکهاتەى واتایی) بوو لە دروستبوونی رستەکاندا، ئەویش پاش ئەو کۆششەنەى لەم بوارەدا هەردوو زانا (کاتز) و (فۆدۆر) لە

مهسه لهی واتای به ره مهینان خستیانه گهر، (چۆمسی) له م قوناغدا جه ختی له و جیاوازیانه کرد، که له نیوان بونیادی قوول و بونیادی رووکه شدا هیه، به م شیوهیه بازیدا به سهر روانگهی بونیادگهری و دابه شگهرییه کاند، چونکه ئەمانه جیاوازیان له نیوانیاندا نه ده کرد^(۱).

أ. جیاکردنه وهی نیوان توانستی زمانه وانی و چالاکى ناخوتن^(۲):

(Competence et performance linguistique)

هه موو مروقیک له ژینگه یه کدا له دایک ده بیّت و گهره ده بیّت، ده توانیّت به زمانى ئەو ژینگه یه قسه بکات، له تواناشیدا هیه ژماره یه کی بهرچاو و بیکۆتایى رسته کانی ئەو زمانه تیبگات و دارشتنیان بو بکات، ته نانه ت ئەگهر پیشتریش گوئی لینه بوو بیتن، ههر ئەم توانایانه ی هیه، چونکه پرۆسه ی ناخوتن له م حاله ته دا به شیوه یه کی ههرمه کی به ریوه ده چیت، چۆمسی ده لیّت سیسته می ریژمانى ههر زمانیک ئەو وته و قسه سنووردار و ههرمه کیه تیبینیکراوانه یه، که رهنگدانه وهی کۆمه له یه که وا گریمانه ده کریّت وته ی ریژمانانه ی بیسنوور له خو

۱- عبدالقادر المهیری، أهم المدارس اللسانية، ص ۸۶.

2- Introduction a la grammaire generative, pp: 16 – 21.

بگرن، جا سیستهمی ریژمان به گویرهی ئەم چه مکه دهبیته رهنگدانهوهی رهوشتی قسه که ره کهی، که ده توانیت زمان به رههم بییت یان ژمارهیه کی بیسنور رستهی تازه به رههم بهییت و تیبگات،^(۱) ئەویش به پشتبهستن به شارهزایی سنووردارییه کهی، هه مان ئەم بیروکهیهشی به (توانای داهیتان) گوزارشت لیکردووه، ئەویش له بهر ئەوهی تیوری ریژمانی پیویسته رهنگدانهوهیه ک بییت، بو توانای هه موو قسه که ران، له سهه کۆنترۆلکردنی به رهه مهینانی رستهکان و تیگه یشتن لییان به زمانیک له زمانهکان، به بی ئەوهی پیشوتر گوئیان لیبوویتن،^(۲) ئەم توانستهش به خووی بیروکه سهه ره کییه کهی ریژمانی به رهه مهینانی گویزانهوهی پیکده هییت، بگره له سهه مانای ئەم بیروکهوه ئەم ئاراستهیه بووه به رهه مهین، واته ئاراستهیه که به دواي توانستهکانی به رهه مهینان و دروستبوونی رسته تازهکاندا دهگه پیت، ئەویش به پشتبهستن به توانستهکانی زمانه که،^(۳) جا توانستی

۱- نوام تشومسکی، البنی النحویة، ص ۱۹.

۲- أحمد قدور، مبادئ اللسانيات، ص ۲۶۸.

۳- محمود فهمي حجازي، مدخل إلى علم اللغة، دار قباء للنشر و التوزيع، ۱۹۹۸، ص ۴۵.

زمانه‌وانی توانای به‌رهمه‌ینانی رسته‌کان و تیگه‌یشتنیان له پرۆسه‌کانی ئاخاوتتی زمانه‌وانیدا ده‌گه‌یه‌نیّت، به‌هه‌مان شیۆه‌ش ئه‌و کۆمه‌له‌ یاسا ریزمانییه ده‌گه‌یه‌نیّت، که له‌ناو میشکی مرۆقدایه و بو‌ی دهره‌خسینیّت، تا رسته بونیاد بنیّت و زمان به‌خاوه‌ن بکات یان ئه‌و زانینه له‌خۆگرتوووه‌یه دهرباره‌ی ریزمانی زمانه‌که، که له‌ میشکی هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌دا هه‌یه، قسه به‌ زمانه‌که ده‌که‌ن،^(۱) تاکه ئامرازیکیش بو‌ توویژینه‌وه‌ی ئه‌م توانسته له قسه‌که‌رانی زمانه‌که‌دا، په‌نابردنه‌به‌ر توویگرتن، ده‌بیّته هاریکاریک بو‌ ناسینی رسته په‌سه‌ندکراوه‌کان و جیاکردنه‌وه‌یان له‌وانی دی له‌لایه‌ن خاوه‌نی زمانه‌که‌وه، ئه‌مه‌ش به‌ زاراوه‌ی پیش‌بینیکردنی قسه‌که‌ری گوئیگری نمونه‌یی ناوزه‌دی کرد^(۲). لیڤه‌دا ئاماژه به‌وه ده‌که‌ین، که له‌ پرۆسه‌ی نووسینی زمانه‌وانی عه‌ره‌بییدا کۆمه‌له‌ زاراوه‌یه‌ک هه‌ن، گوزارشت له‌ هه‌مان چه‌مک ده‌که‌ن،

۱- می‌شال زکریا، قضايا ألسنية تطبيقية، دار العلم للملايين، بیروت، ۱۹۹۳، ص ۶۱.

2- Noam Chomsky. Syntactic structures, 1957, pp: 49 – 50.

لهوانه بۆ نموونه (توانستی زمانهوانی) و توانستی سروشتی زمانهوانی و وزه‌ی زمانهوانی و چالاکی زمانهوانی. (ئیبین خه‌لدوون) له (پیشه‌کی) ه‌که‌یدا باسی له توانستی سروشتی زمانهوانی کردووه و له زۆر شویندا ناوی هیناوه، لهوانه بۆ نموونه: ((دروستکردنی زمانی عه‌ره‌بی له زانیی یاسا‌کانی ئەم توانسته سروشتیه و پیه‌ره تایبه‌ته‌کانیدا به‌رجه‌سته ده‌بی‌ت، ئەمه زانستی چۆنییه، نه‌ک خودی چۆنییه‌که، لی‌ره‌وه تیده‌گه‌ین ئەم توانسته سروشتیه دروستکردنی زمانی عه‌ره‌بی نییه و به‌ته‌واوه‌تی ده‌ستبه‌رداریتی))^(١)، هه‌روه‌ها توانستی سروشتی زمان زاراوه‌یه‌کی (ئیبین خه‌لدوون) ه، مه‌به‌ست لی‌ی توانستی زمانه‌ له‌سه‌ر کۆنترۆلکردنی (زمان)، و به‌کاره‌ینانی ئەم مانایه‌ش له‌گه‌ل شو‌رۆقه و مانادانی فه‌ره‌نگه‌کان بۆ وشه‌که به‌گشتی یه‌که‌ده‌گریته‌وه، ئەم وشه‌یه مانای له‌خو‌گرتنی شتی‌ک له‌گه‌ل قو‌رخکردنی شته‌که ده‌گریته‌وه، به‌لام ئی‌مه لی‌ره‌دا مه‌به‌ستمان توانستی سروشتی زمانیه، ئەم وشه‌یه‌ش بۆ (زمان) ده‌گه‌ریته‌وه، که ئەندامی‌کی جه‌سته‌ی مرۆقه و (زمانه‌که) ئەو ئەندامه‌یه،

١- ابن خلدون، المقدمة، دار الکتب العلمیة، بیروت، ط١، ١٩٦٣، ص ٤٨١ - ٤٨٢.

(زمان) له خوئی دهگریټ و به توانای دهکات و جیگورکئی پیدهکات،^(۱) جا (ئیین خه لدوون) ئەم زاراوهیهی وا شرۆقه کردووه، به شیوهیهک مانا زمانه وانیه که ی پیشووتری ببه خشیت، پاشانیش له هه موو ئەو پرسانهی له مبارهیه وه دهیخستنه پروو، به ماناکه ی خوئی به کاری دههینا، جا چ په یوه ندی به په یدا کردنی ئەو توانا سروشتیه وه هه بی، یان په یوه ندی به پوختی، یان پووچی، یان تووژینه وهیه وه هه بیټ له زانسته کانی زمانی عه ره بیدا. توانستی سروشتی زمانه وانیه بنه مای تووژینه وه کانی ریزماندانان و زمانه وانانه، ئەم زانایانه له کوششدا بوون بو زانینی مانای ئەم وشهیه له لای ره وانیه زانی زمانی عه ره بی چ له شار و چ له گوندهکاندا^(۲)، له مه وه بو مان دهر ده که ویټ (ئیین خه لدوون) گرنگی به توانستی سروشتی زمانه وانیه داوه، به و حیسابه ی توانستیکه په یوه ندی به هه موو مرۆفیکه وه هه یه، مانای توانستی مرۆف ده گه یه نیټ له سه ره په یدا کردنی زمان و باش به کارهینانی چ له پرووی پوخته یی و چ له

۱- محمد عید، الملكة اللسانية عند ابن خلدون، دار عالم الكتب، ۱۹۷۹، ص ۱.

۲- ابن خلدون، المقدمة، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ۱، ۱۹۶۳، ص ۱.

پروی پووچییه وه، ئەوهی ئاماژە بوو ئەم شتەش دەکات، هەول و کۆششکردنی زانایانە بوو بە دەستەهێنانی ئەم توانستە سروشتییە لەلای رەوانبێژان و پەتیگەر دا هەبوو، ئەو زانایە خوازیاری ئەو نەبوون لە هەر کەسیکە وه ئەم توانایە فیڕبن، یان لە کەسیکە وه فیڕی بن، کە زمانی پەتی نەبیّت، چونکە کەسی پەتیگەر نزیکترە لە قسەکەری گوێگری نمونەیی، کە توانا سروشتییە کە لە قسەکانیدا رەنگدەداتە وه، بە جۆریک وه ک بلیی هەر شیوازە نمونەییە کە خۆیەتی، کە چی گەر کەسیکی دیکە دەستنیشان بکەین، زمانە کە بە خراپی بە کاربەینیّت و پیی بئاخفیت، جا بە هۆی خراپی زمانە کە یان لە بەر هەلە ی زمانە کە ی بیّت یان لە بەر هەر فاکتەرێکی تر بیّت، وه کو ترس و شەرم و هەر شتیکی تر، ئەوا لەو حالەتە دا گرنگی و بەهای بە کارهێنانە کە یمان پی ناخەملینریت، ئەویش لە بواری ئەم توانستە سروشتییە لەلای هەموو خەلک نزیکە لە یە کدییه وه، تەنها جیاوازییه کە لە بە کارهێنانی دوایی ئەم رستانە دایە، (ئیبن خەلدوون) دەلیّت: بەمشێوهیە ئیدی زمان و زبانه کان لە نەوهیه کە وه بوو نەوهیه کی دی دەگوازریتە وه و بیدەنگ و مندالان فیڕی دەبن، ئەمەش ئەو شتە ی لە سەر زاری خەلکی ئاسایی

بلاوبووتهوه، که دهلین زمان بو عه ره ب سروشته، واته به توانستی سروشتی یه که مه، که لیان وهریانگرتووه و ئه وان له که سه وه فییری نه بوونه^(۱)، واته عه ره به کان به شیوازی بو ماوه یی زمانه که یان وهرگرتووه، تا کو توانستی سروشتی زمانه وانیان له لا دروست بووه، ئه مه ش به لگه یه له سه ر ئه وه ی توانستی سروشتی له لای که سه کان به ماوه یه کی زور دروست ده بییت، به شیوه یه ک ئاماده بیان ده کات، بو ئه وه ی به شیوازیکی راست و دروست ئه م زمانه به کار به یین، له مه وه بو مان دهر ده که وییت زانینی ناوهرۆکی تایبته به زمان، واته توانستی زمانه وانانی له لای چۆم سکی، (توانستی سروشتی) له لای (ئیبین خه لدوون) ده گه یه نییت، به هۆیه وه که سه کان له سه ری رادین و ده قی پیوه ده گرن، پاشان له میشکیاندا به هۆی زانینی بنجیانه وه دروستده بن.

۱- ابن خلدون، المقدمة، دار الکتب العلمیة، بیروت، ط ۱، ۱۹۶۳، ص ۴۷۷.

ب . چالاكى ئاخاوتن

(La performance linguistique)

مەبەست لە چالاكى ئاخاوتن يان كارى قسەكەرى ئەو ئەنجامەيە قسەكەر ياخود گوڭگريكى ديارىكراو پيى دەگات، ئەويش لەكاتى ئەنجامدانى كردهيەكى راستەوخويە بۆ زمانەكە^(۱)، كەواتە چالاكى ئاخاوتن بەكارهينانى ئيستايى زمانە لە دەوروبەريكى ديارىكراودا، لەهەمان كاتيشدا بەرھەمى كارى ئاميرانەى زمانەوانىيە، لە چالاكى ئاخاوتندا قسەكەر بەشيۆەيەكى ئاسايى بۆ ئەو ريزمانە دەگەريتەو، كە لەناو توانستى زمانەوانى قسەكەرەكەدا لەكاتى بەكارهينانى زمانەكەدا ھەيە، ئەويش لە ھەموو بارودۆخيكدە قسەكان پاييدا تيدەپەرن و وينەى قسە و تراوہكەش لە كەسيكەوہ بۆ كەسيكى ديكە دەگورپيت، ئەويش بەپيى چەند فاكترىك، وەكو بيناگابوون و شەكەتى و ھەلچوون، چونكە چالاكى ئاخاوتن ھەرچەندە لە توانستى زمانەوانىيەوہ سەرچاوەى گرتووە، كەچى لەراستيدا ژمارەيەك دياردەى مشەخۆرى تىادايە، ئەم دياردە مشەخۆرانە بۆ چەند فاكترىكى بەستراوہى دەرەوہى بازنەى زمان دەگەريتەوہ، ھەندىك لەو فاكترانە

۱- عبدالقادر المھيري واخرون، اھم المدارس اللسانية، ص ۸۵.

سايڪولاجين، وهڪو (سستی یادگه، هه لچون، بيئاگايي)،
 فاکته ره سؤسيؤ رؤشنبيريه کانيش ئه مانه ن: (چوونه ناو
 گروپيڪي کؤمه لايه تيبه وه، شيوآزي وتنه وهى وانهى
 زمانه وانى)،^(۱) كه واته چالاكى ئاخاوتن به شيوه يه كى
 كرده يى دروست نابيت، مه گهر به په راوي زخستنى قسه كه ر
 نه بيت له و كؤمه له كاريگه ريانهى، كه له گهل (توانستى
 زمانه وانى) تيكه لكيش دهن، جا چالاكى ئاخاوتن يان
 رسته به ره مهينه كانى كه له (فؤنيمه كان) و
 (مؤرفيمه كان) دا دهرده كه ون، له چهن د پيكه اته يه كى
 رسته بييدا ريكد هخرين و به گويره ي ياسا و ريزمانه
 زمانه وانيه كانى ناو ميشك دادهر ريزرين، كه له ري كخستنى
 پيكه اته ي ئه م فؤنيم و مؤرفيمانه به رپرسن، (چالاكى
 ئاخاوتن) پرووى تايبه تى رواله تى ئاخاوتنى دركيندراوه، كه
 گوزارشت له مه عريفه و زانينى (ناوه روك) دهكات^(۲)،
 ليروهه جياوازيه كانى نيوان (توانستى زمانه وانى) و
 (چالاكى ئاخاوتن) به پروونى دهرده كه وييت، كه واته

۱- ميشال زكريا، الأسنية التوليدية و التحويلية و قواعد اللغة العربية، ص ۸.

۲- خليل احمد عمارة، في نحو اللغة العربية و تراكيبها، منهج و تطبيق، عالم المعرفة للنشر والتوزيع، ط ۱، ۱۹۸۴، ص ۵۸.

(توانستی زمانه‌وانی) مانای توانستی ناوه‌روکی زمانه‌وانی ده‌گه‌یه‌نیت و (چالاکي ئاخاوتن) یش ئه‌نجامدانی کرده‌یی ئه‌م توانسته زمانه‌وانیه‌یه، لی‌رده‌دا تی‌بینی ده‌که‌ین ئه‌م بیروکه تازه نییه، چونکه وه‌ک ئاماژهمان پیدای بیروکه‌که له‌لای (ئیب‌ن خه‌لدوون) هه‌بووه، جگه له‌ویش (دی سۆسی‌ر) به‌هه‌مان شیوه‌ باسی لیوه‌کردووه، به‌لام ته‌نها له‌رووی ناو‌لیتانه‌وه جیا‌وازییان هه‌بووه، گرن‌گترین ئه‌و دوانه‌بیانه‌ی (سۆسی‌ر) یاسا و ری‌ساکانی ئه‌م بیروکه‌ی له‌سه‌ر بونیادنا، زمان و ئاخاوتن بوو، زمان له‌لای (سۆسی‌ر) لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی دیارده زمانه‌وانیه‌که ده‌گریته‌وه، واژه‌ش لایه‌نه خودییه‌که و بواری به‌کاره‌ینانی قسه‌که‌ره‌که ده‌گریته‌وه، زمان مادده‌یه‌کی هاوبه‌شی ئه‌و دوولایه‌نه‌یه، که وی‌نه و فۆرمیکی ته‌واوی نییه، مه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئاستی گروپی کۆمه‌لایه‌تی نه‌بی‌ت، که شیوه ته‌واوه‌که‌ی وه‌رده‌گری‌ت، واژه به‌گشتی له‌ئه‌ستوی تاکه‌که‌سدایه، که چالاکیه‌که به‌پشتبه‌ستن به‌زاینی هاوبه‌ش پیاده ده‌گری‌ت،^(۱) زمان له‌لای سۆسی‌ر ری‌کخستنی

۱- عبدالقادر المهيري واخرون، اهم المدارس اللسانية، ص ۳۲.

ئەو ھېمىيانە يە گوزارشت لە بېروبوچوونەكان دەكات^(۱)، ئەو بېروبوچوونانەش يەك پېكھاتەن و بو ئەنجامدانى پرۆسە يەكى پۆلېتکردن بە بنەماكان ھەژمار دەكرين، بەلام ئاخاوتن بە كارھينانى تاكەكەسيانە ي ئەو واژانە يە، كە كەسەكان ليوپى دەبزوينن و بەشيكيشە لەو ماددە خەزنكراو، كە (زمانە)، جياوازى نيوان ھەردوو دوانە يى (زمان) (ئاخاوتن) و (توانست / چالاكى) ئەو يە (سوسير) پيى وايە زمان قەدەريكى ھاوبەشە لە نيوان ئەندامانى گروپى زمانە وانيدا، كە چى چەمكى توانستى سروشتى لەلای چۆمكى وەك بينيمان لەو زانينە ناوەرۆكئاميزە ي قسەكەرەكەدا بەرجەستە دەبيت، چونكە ئەم زانينە ھيچ پەيوەنديەكى بە گروپى كۆمەلايەت يەو نيبە، بەلكو پەيوەندى بە قسەكەرەكەو ھە يە.

ج . جياکردنەو ەي رستە ي ريزمانى لە رستە ي ناريزمانى:

پيشتر ئاماژەمان بەو ەدا، ئەو قسەكەرە ي زمانەكە ي خوى بەباشى دەزانيت، دەتوانى ريزە يەكى بيشومارى وشە يەك لەدوا ي يەكەكان و رستە ھەمەچەشنەكان

۱- فردينان دي سوسير، محاضرات في الألسنية العامة، ترجمة: يوسف غازي، المؤسسة الجزائرية للطباعة، الجزائر، ۱۹۸۶، ص ۲۷۵.

بهر هه مبهیت، له وانه شه ئەم رستانه راست و دروست
 بن، له وانه شه هه له بن، جا جوړی یه که می ئەم رستانه به
 رسته ی (رێزمانی) ناورهد ده که یین، مانای ئەوه ده که یه نیت،
 کۆمه له رسته یه کن له گه ل بنه ما زمانه وانیه کاندای ده گونجین،
 تووژینه وه ی زمانه وانیش له لای چۆمسکی ته نها له سه ر
 بنه مای زانینی ئەو پیکهاتانه ناوه ستیت، که به شیوه یه کی
 کرده یی بوونیان هه یه، به لکو ئەو شتانه ده ستیشان
 ده کات، که سیسته می زمانه وانای په سه ندیان ده کات، یان
 ره تیان ده کاته وه، رسته له کۆمه له یه که یه کی وشه سازی
 یان مۆرفیمه کان پیکدیت، که به دوای یه کدا دین، به لام
 مه رجیش نییه هه موو به یه کدا چوونیک یه که
 وشه سازییه کان ببیته رسته یه کی به سوود^(۱)، له سه ر ئەم
 بنه مایه رێزماناسه هاوچه رخه کان دوو زاراره له یه کتری
 جیا ده که نه وه، که ئەمانه ن: grammatical. مانای
 گونجانی یاسا رێزمانیه که ده دات، زاراره ی دووه میش
 nan grammatical مانای نه گونجانی یاسا رێزمانیه که
 ده دات، له م پیگه یه دا پیویسته ئاماره به وه بکه یین، ته نها
 یاسا رێزمانیه کان بریار له سه ر رێزمانیوونی رسته که
 ده دهن و هه موو ئەو رستانه ش ئەگه ری دروستبوون و

۱- محمود فهمی حجازی، مدخل الی علم اللغة، ص ۱۲۶.

پیکهینانیان له زمانه که دا ههیه و دهستنیشانیان دهکن، لههه مان کاتیشدا ئه و رستانه قه دهغه دهکن، که (ناریزمانین) له وهی که پیکبیین و دروست ببن، به هه مان شیوهش بریاردان له سه ریزمانیبوونی رسته تهها له په سه نکردن یان ره تکرده وهی رسته قورخ نابیت، به لکو ئه م بریاره به هه مان شیوه ئه و لادان و چه وتیهش دهگریته وه، که له رسته دا دروست ده بن، بو نمونه: (ئه سه کنده ریه چوه ناو ده ریا، ئه مرۆ له سه عده وه بو پاریس)^(۱) (میشال زکریا) توانج له م نمونه یه دهگریته و ده لیت: ناکری ئه م رسته یه به رسته یه کی به سوود بزانی، ئه ویش له بهر ئه وهی وشه ی (ئه سه کنده ریه) ده بیته (بکه ر) بو (کاریک)، که وشه ی (ده ریا) یه، ئه مهش بیگومان رسته یه کی په سه نکه راو نییه، چونکه ناچیته چوارچیوهی ئه و یاسایه ی ده خوازی گونجاندنیک له نیوان ئادگار هکانی

۱- ئه م رسته یه له رۆمانیکی نه جیب مه حفوزه وه وهرگیراوه، که ناوی (قصر الشوق) ه، پاله وانانی ئه م رۆمانه دوا ی ئه وهی سه رخۆش ببوون، ئه م رسته یان ده وته وه.

(ناو) و (بکه‌ر) و (کار) دروست بکات^(۱)، هه‌روه‌ک گه‌ر
بی‌تو رسته‌که‌ی پێشوو به‌م دوو رسته‌یه به‌راورد بکه‌ین:

- سه‌ربه‌خۆیی بو میسر ده‌گه‌رپێته‌وه.

- ده‌گه‌رپێته‌وه بو سه‌ربه‌خۆیی میسر.

تییینی ئه‌وه ده‌که‌ین رسته‌ی دووهم (ناریزمانی)یه،
به‌هه‌مان شیوه‌ش نابێ ئه‌و رستانه‌ی له‌ رووی
ریزمانییه‌وه هه‌لن، له‌گه‌ل ئه‌و رستانه‌ی له‌ رووی
زانارییه‌وه هه‌لن، تیکه‌ل و ئاویتیه‌یان بکه‌ین، وه‌کو بو
نموونه‌ گه‌ر بلیین: (ئینجیل موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ر محه‌مه‌ده
(د.خ)، ئه‌م رسته‌یه له‌ رووی ریزمانییه‌وه راسته، به‌لام له
رووی زانارییه‌وه هه‌لن، که‌واته ئه‌م رسته‌یه رسته‌یه‌کی
(ریزمانییه).

د - بونیادی رووکەش و بونیادی قوول^(۲):

(چۆم‌سکی) بونیادی رووکەش و بونیادی قوول له‌ یه‌ک
جودا ده‌کاته‌وه، بونیادی رووکەش له‌لای ئه‌و بونیاده
دیاره‌یه له‌ به‌دوای یه‌ک‌داهاتنی ئه‌و وشانه‌وه نمایان ده‌بن،

۱- می‌شال زکریا، الألسنیة التولییدیة والتحویلیة و قواعد اللغة
العربیة، ص ۱۰.

2- Aspect de la theorie syntaxique, p: 120 – 123.

که له لایه ن قسه که ره وه دهرده چن،^(۱) هرچی بونیادی قولیشه ئه و یاسا ریزمانیانه دهگریته وه، که ئه م به دواى یه کداهاتنه دروست دهکات، که له میشکی قسه که ری گوئگری نمونه یی پیکدیته، واته ئه و راسته قینه عه قلیه یه له به دواى یه کداهاتنی واژه یی رسته که وه پیکدیته، واته بونیادی رووکه شانه پیکده هیئیت^(۲)، ههروه ها چۆمسیکی جهخت له وه دهکاته وه بونیادی قول^(۳) (Structure profunde) بنه مایه که بو تیگه یشتن له قسه و شروقه کردنی، که ئه مه ش شتیکه له ناو میشکی قسه که ری گوئگریه و له و به دوا داچوونه ی قسه درکیندراوه کاندایه رهنگده داته وه که له بونیادی رووکه شدایه^(۳)، بونیادی قولیش به بوچونی چۆمسیکی ته نها بونیادیکی ره هایه و بنه ماکه به ره همی دینیت و هه موو په یوه ندییه ریزمانییه کان

۱- جون لیونز، نظریه تشومسکی اللغویة، ص ۱۵۹.

۲- هه مان سه رچاوه، ل ۱۶۰.

۳- میشال زکریا، الألسنیة (علم اللغة الحدیث)، المبادیء و الاعلام، ص ۲۶۸، شایانی باسه هه ردوو زاراوه ی بونیادی رووکه ش و بونیادی قول یه که مجار له لای هۆکیته له په رتووکی (چهنده وانه یه که له زمانه وانى نوئ) به کاره یتراره، بروانه: احمد مؤمن، اللسانیات، النشأة و التطور، ص ۲۱۲.

و ئەرکه کانی پیکهاته و زانیارییه واتاییه کان له خو دهگریت، که بو شرؤفه کردنی رسته کان و هه موو ئه گه ره کانی به کارهیتانیان پیویستن^(۱)، بونیادی رووکه شیش ئه و بونیاده رواله تیهیه، که له بواریکدا و له زنجیرهیه کی ئاسویی وشهکاندا به کارده هینریت، که خهسله تی دهنگی یان نووسینیان له خو گرتییت، له بهر ئه وه هه موو ئه و پیکهاته فونؤلوجیانه له خو دهگریت، که بو شرؤفه کردنی دهنگ پیویستن^(۲). جا په یوه ندییه کانی نیوان بونیادی رووکه ش و بونیادی قوول به ته وه ریکی گرنه هه ژمار دهگریت بو بونیادی رسته، هه روه ها ته مومژی واتا کانی بونیادی رووکه شیش له سه ر بنه مای فره یی بونیاده قووله کانیدا شرؤفه دهگریت، لیره وه دهگری بوتریت بونیادی رووکه ش جیاوازی له گه ل بونیادی قوولدا هه یه، ئه ویش له و رووه ی بوونیادی قوول له لای هه موو خه لک نزیکن له یه کدییه وه، که چی ئه وه ی دووه م بونیادی رووکه شه، له که سیکه وه بو کسه یکی دیکه دهگوریت، ئه ویش به پیی چه ند کاریگه ری و فاکنه ریکی هه مه جور،

۱- محمود أحمد نحلة، مدخل الى دراسة الجملة العربية، دار النهضة العربية، بيروت ۱۹۸۸، ص ۶۰.
 ۲- هه مان سه رچاوه، ل ۶۱.

ئەوھى يەكەم رېكخستتېكە بۆ يەكە رۈوكە شەكان، كە شرۇقەى فۇنەتىكى دەستنىشان دەكەن، كە بۆ فۆرم و شىۋەى قسە دەگەرپتەوہ بە لايەنە كردهىى و فىزىاويەكەى، ھەرۈھا دەگەرپتەوہ بۆ ئەو شىۋەىھى مەبەست و مەراممانە لىى، كەچى ئەوھى دووہم لەو بونىادە رەھا و ناوەرۇكئامىزە پىكدىت، كە شرۇقە واتاييەكە دىارى دەكات، چونكە بەگشتى رستەى دركىندراو لە بونىادىكى رۈوكەشانە پىكدىت، جىاوازيەكانى نىوان بونىادى رۈوكەش و بونىادى قوول لەو رۈوہوہ رۈون دەبىتەوہ، كە بونىادى قوول لە شرۇقەى واتائامىزى رستە پىكدىت، جگە لەمەش شىمانەى ئەوہ ھەيە بەھۆى ياسا رىزمانىيە گويزانەوہىيەكانەوہ بىتتە بونىادى رۈوكەشانە^(۱)، بەلام بونىادى رۈوكەش بە دواى ئەو پرۇسەى بەرھەمھىننە دەكەوئت، كە پىكھاتەى لەسەر پايەكانى دەوہستىت و شىۋەى دەنگى بەدواى يەكداھاتنە قسەىيەكە بە شىۋازە كۇتاييەكەى كە دركىندراوہ و قسەى پىكراوہ پىكدەھىننيت، ئىدى لىرەوہ شرۇقەى دەنگى رستەكان بەھۆيەوہ دەستنىشان دەكرىت.

۱- احمد حساني، مباحث في اللسانيات، ص ۱۲۸.

گرنگی پیکهاته‌ی واتایی له نموونه‌ی به‌ره‌مه‌یئاندا

چۆم‌سکی له (رۆنانه سینتاکسییه‌کان) دا واتاسازی یان واتای په‌راویز‌خستبوو، به‌لام پاشان فریاکه‌وت و تیۆره‌که‌ی خۆی چاک‌کرده‌وه و له په‌رتووک‌ی (ئادگار‌ه‌کانی تیۆری رسته‌سازی) دا باسی له پیکهاته‌ی واتایی کرد، هه‌ردوو زانای زمانه‌وان (کاتز) و (فۆدۆر) له سالی (۱۹۶۳) به‌هه‌مان شیوه‌گرنگیان به‌پرسی واتاییدا و هه‌ولیاندا به‌دارشتمنی نموونه‌یه‌کی شرۆقه‌یی واتایی به‌ره‌وپیش‌ه‌وه‌ی به‌رن، ئه‌ویش به‌گویره‌ی نموونه‌ی پیکهاته‌یی، لیڤه‌دا دوو جۆر له یاسای واتایی دارپێژران، که ئه‌مانه‌ن: أ. رێزمانی فه‌ره‌ه‌نگی ب - رێزمانی لیکدانه‌وه‌یی، ئه‌رکی رێزمانه‌ فه‌ره‌ه‌نگیه‌کان روونکردنه‌وه‌ی وشه‌ فه‌ره‌ه‌نگیه‌کانه، دواتریش روونکردنه‌وه‌ و تیشک‌خستنه‌ سه‌ر ئه‌رکه‌ واتاییه‌کانیه‌تی له‌ناو پیکهاته‌که‌دا، هه‌روه‌ها بوونی رێزمانی فه‌ره‌ه‌نگی به‌شیوه‌یه‌کی ته‌کنیکی روونادات، به‌لکو چه‌نده‌ها ئاسته‌نگ له‌جۆری تایبته‌ دینه‌ پێشی، ده‌کرێ به‌وه‌سفکردنی یه‌که‌ فه‌ره‌ه‌نگیه‌کان چاره‌سه‌ر بکرین، ئه‌ویش به‌پشتبه‌ستن به‌خه‌سه‌له‌ته‌

مه‌عنه‌ویی و ده‌نگییه‌کانی په‌یوه‌ست پیوه‌یان،^(۱) هه‌رچی ئه‌رکی ریژمانی شرۆقه‌یییه‌کانیشه، ئه‌وا ده‌ست‌نیش‌انکردنی ئه‌و شیوازه‌یه، ده‌کرێ وشه‌فه‌ره‌ه‌نگییه‌کان بچنه‌ریزی یه‌ک‌دییه‌وه، ئه‌ویش بو‌ئوه‌ی پیکهاته‌که‌له‌پووی واتاییه‌وه‌شرۆقه‌بکریت،^(۲) پاشان به‌ستنه‌وه‌ی هه‌ردوو پیکهاته‌ی (رسته‌سازی) و (واتایی) له‌لایه‌ن (کاتز) و (بو‌ستال) له‌سالی (۱۹۶۴) به‌هیزکران، ئه‌ویش له‌پریگه‌ی پیشکه‌ش‌کردنی چه‌میکیکی تازه‌و‌نوویی ریژمانی لیکدانه‌وه‌یی، ئه‌م کار و پرۆژانه‌ش چۆم‌سکیان هاندا بو‌ئوه‌ی پیداه‌چوونه‌وه‌به‌تیوره‌که‌یدا بکات، بو‌یه‌کۆش‌شه‌کانی خسته‌گه‌ر بو‌ئوه‌ی بنه‌ما واتاییه‌ پيشقه‌چووه‌کانی ريبازه‌که‌ی ئاویته‌بکات، ئه‌م ريبازه‌شی له‌سی ئاست پیکدییت:

۱- ئاستی رسته‌سازی: له‌سه‌ر دوو پیکه‌ینه‌ر کارده‌کات:

-
- ۱- سليم بابا عمر وباني عميري، اللسانيات العامة الميسرة (علم التراكيب)، الجزائر، ۱۹۹۰، ص ۶۱.
- ۲- مازن الوعر، نحو نظرية لسانية عربية حديثة لتحليل التراكيب الأساسية في اللغة العربية، دار طلاس، دمشق، ط ۱، ۱۹۸۷، ص ۵۴.

أ- پیکهینه ری به ره مهینان (بنه رتی): ئەم پیکهینه ره له ریزمانی نووسینه وه و دەر وازه کانی فەرهنگی پیکدی، که کۆمه له ئادگارێکی جیاکاریان بۆ دانراوه.

ب - پیکهینه ری گوێزانه وه: له چه ند یاسایه کی ریزمانی فەرمانی و شیوازی و ره خساوی پیکهاتوو، که بونیاده رووکه شه هه مه چه شه نه کان له بونیاده قووله به ره مه مهینانه کانه وه داده تاشیت.

۲- ئاستی واتایی: ئاستیکی شرۆقه ییه و له ئاستی بونیادی قوولدا کار ده کات، پیکهینه ری واتایی شرۆقه ی واتایی گونجاو به بونیاده قووله کان ده به خشی، ئەویش له ریگه ی ئەو ریزمانه واتاییانه وه، که ماناکانی گو شه زمانه وانیه هه مه چه شه نه کان له خو ده گری، به مه به سستی به ره مه مهینانی پرسیک له نواندنی واتایی رسته سازی. (۱)

۳- ئاستی دهنگی: ئاستیکی نواندنه و کار له سه ر ئاستی بونیادی رووکه شی پیکهاته که ده کات و وینه ی کۆتایی ئەو رسته یه ده به خشی، که به ره هم ده هی نریت. ئاویته کردنی تیوری واتایی له ریزمانی به ره مه مهینانی لق دارانه ئاماره یه که له تاکه دیار ده یه ک له و دیار ده گرنگه گه ورانه ی

۱- مازن الوعر، نحو نظریة لسانیة عربیة حدیثة لتحلیل التراکیب الأساسیة فی اللغة العربیة، دار طلاس، دمشق، ط ۱، ۱۹۸۷، ص ۵۶.

به (واتاسازی) دهریټ له لایه ن هه موو زمانه وانه كانه وه، كه له م سالانه ی دواييدا گرنگيان پيډه دا، چومسكي له سالي (۱۹۶۵) لایه نه كاني تيوري رسته سازي به رجه سته كرد، له و قوناغهي تيايدا بو دواهه مينجار بواري نه وه ره خسا جه خت له سه ر يه كه ي بنه رهي ناو تيوره كه بكریته وه، له م پرؤسه يه دا واتا و فونؤلوجي له سيسته مي دهنگيدا ئاويته كران، به در له و حاله تانه ي له پيکه اته رسته سازييه كانداهه بوو^(۱)، به هويه وه زور له زمانه وانان ريبازه كه ي چومسكيان وه رگرت، كه له كتيبي (ئادگار هكاني تيوري رسته سازي) خستبوويه پروو، به لام پاش نه نجامداني به دوا داچوون بو سروشتي شروقه ي واتايي و رسته سازيانه، گه يشتينه نه و نه نجامه ي، كه پيکه ينه ري واتايي ناتوانيټ شروقه ي مادده يه كي زوري زمانه واني بكات، گه وره ترين مه ترسيش، كه هه ره شه له تيوري ريزماني به ره مه ينياني لقدار ده كات، ده ركه وتني تيوره كه ي (فيلمور) ه^(۲). له په رتوو كه كه يدا، كه به

۱- ر. ه. روبنز، موجز تاريخ علم اللغة في الغرب، ترجمة: أحمد عوض، سلسلة عالم المعرفة، الكويت، العدد ۲۲۷، ۱۹۸۷، ص ۳۵۴.
 ۲- ناشكرايه زاراوه ي (دوخ) له كو نه وه له كلتوري رسته سازي سه رده مي كلاسيكدا به كارهيټراوه، نه م زاراوه يه له سه ر بنه ماي

ئەركى فۆرمى رېستەسازى ۋە سىتاۋە، كە لە پېكھاتەكاندا بەكار دەھىتتيرىت، ۋەكو حالەتتى (پەفە) ۋ (ناۋى) ۋ (دانەپال) ۋ.... ھتد. ھەروھە ژمارەكەى ھەمەچەشەنەيە ۋ لە زمانە ھەمەجۆرەكانى جىھاندا زۆر ۋ كەم دەكەن، لەم بوارەدا (فېلمۆر) جۆرىكى تازەى لەو دۆخانە پېشنىيازكرد، ئەويش دۆخى ۋ اتاييە، جىاۋازى لەگەل دۆخى لاسايىكارى فۆرمى ھەيە، ئەويش لەو رېوھى گشتگىرن ۋ لە ھەموو زمانەكاندا ھەيە، لە ئەنجامدا ھەموو رېستەيەك بەم شىۋەيە دەنووسىرىت: ج..... شىۋىۋازى كارى + پرس، ھەموو پرسىكىش كارە + دۆخى ۱ + دۆخى ۲ + دۆخى ۳ + دۆخى ن، فېلمۆر لە سالى ۱۹۷۰ تويژەرانى بۆ كۆمەلە دۆخىك ئاراستەكرد، كە گرنگترىنيان: جىبەجىكار (ئەۋەى رېووداۋەكە دروست دەكات) زىندوو. ۲- تاقىكەرەۋە (لەژىر كارىگەرى رېووداۋەكە). ۳- ئامرازى ھۆكارئامىز. ۴- ئەو شىۋىنەى گوزارشت لە باشتىرن دۆخەكانى بىلايەنى دەكات. ۵- سەرچاۋە (خالى سەرەتا). ۶- ئامانج. ۷- شىۋىن. ۸- كات. ۹- ھاۋەلى. ۱۰- ۋەرگىر (رېۋالى سوودگەياندن)، ھەروھە ھەندىك زمانەۋان دۆخى ۋ اتايى دىكەيان زىادكردوۋە، ۋەكو: (مەۋدا) ۋ نمونەكەشى ئەمەيە: مەفعولى مۇتلەق لە زمانى عەرەبىدا، ھەروھە (چۆنىتى) يان ئەۋەى بە دۆخ دەناسرىت، ۋ (ۋەسەف) ۋ پاساۋ (المفعول لاجلە)، ھەروھە (ھۆكار)، بەھەمان شىۋە ۋ لتەر كۆك لە پەرتوۋكەكەيدا بە ناۋنىشانى (رېزمانى دۆخەكان) سوودى لە تىۋرەكەى فېلمۆر ۋەرگرتوۋە، ئەويش پاش ئەۋەى ئەنجامەكانى پۆلىنكردنى كارى لە لاي (شايەف) ئاۋىتتەكرد، كە لە ھەۋادارانى ۋ اتاي بەرھەمەيتان بوو، كارى پۆلىنكرد بۆ: كارى رېووداۋ ۋ

ناونیشانی (Le cas pour le cas) بوو، ئەم تیۆره به توندی کاریگەری له ریزمانه کهی چۆمسی کرد و تیایدا چه ند ره خنه یه کی ئاراسته ی کرد، له وانه گرنگینه دانی تیۆره کهی بوو به لایه نی مه عه ویی و جه ختکردنه وهی زیاد له پیویست له سه ر توانای شرۆفه یی.

ئه نجامدان و کاری ئه نجامدانی رووداوی و کاری دۆخ، جا خوینه ران له بواری فیروبووندا سوودیکی زۆریان له م پۆلیتیکاریه گشتگیره وه رگرت، که هه موو زمانه کان به هه موو چه شن و ره نگه کانیانه وه له ریکخستن و پیکاته کانیانی رسته دا سه رباری جیاوازی نیوانیان، تیایدا هاوشیوه ن، ده شکری ئه م شته له به ر گرنگی له م خشته یه ی خواره وه کورت بکه ینه وه:

جۆر	تاقیکه ره وه	سوودگه یاندن	شوین
دۆخ	تاقیکه ره وه ی دۆخ	سوودگه یاندنی دۆخ	شوینی دۆخ
ئه نجامدان	تاقیکه ره وه ی ئه نجامدان	سوودگه یاندنی ئه نجامدان	شوینی ئه نجامدان
رووداوخواز	رووداوی تاقیکه ره وه	سوودگه یاندنی رووداو	ئه نجامدانی رووداو
ئه نجامدانی رووداو	ئه نجامدانی رووداوی تاقیکه ره وه	سوودگه یاندنی ئه نجامدانی رووداو	شوینی ئه نجامدانی رووداو

بروانه: أحمد مؤمن، اللسانیات، النشأة و التطور، ص ۲۶۴ و ۲۷۷.

• قۇناغى سېيەم: قۇناغى تېۋرى ستانداردى فراوانكراو:

چۆمىسكى جاريكى ديكەش رازى نەبوو بەو شتانەى پېيان گەيشتېبوو، بەتايىبەتى پاش ئەو رەخنانەى لەلايەن واتاناسانەوہ ئاراستەى كرابوون، بۆيە جاريكى ديكە پېداچوونەوہى بە تيۆرەكەى كرد و ھەموارى كردهوہ، ئەويش بە دانان و دارپشتنى گرمانەى تازە و نوئى، بۆ ئاسانكردنى رېزمانى بەرھەمھېنانى گويزانەوہ، كە لە چەند وتاريكى بنەرەتيدا بەكورتى و پوختى پېشكەشيانى كرد و ھەمووشيانى لە پەرتوو كيكا كۆكردهوہ بە ناونيشانى (تويژينە واتايىبەكان لە رېزمانى بەرھەمھېناندا)، جا بۆ زالبوون بەسەر كېشە و گرفتهكانى تيگەيشتن، نواندى واتايى بە بونيادى قوول و بونيادى رۈوكەش بەستەوہ، ئەويش لەرېگەى ئەمانەى خوارەوہ:

أ. ياساى شرۆڤەى واتايى يەكەم بۆ بونيادى قوول.

ب. ياساى واتايى دووہم بۆ بونيادى رۈوكەش^(۱)

لەم قۇناغەدا ياساى رېزمانى گويزانەوہ جگە لەكاتى تيخزاندى ئەو وشانەى لە فەرھەنگەكانەوہ وەرگيراون لە بواری كېشانی بنچينەكانى رستەى قوول جيپەجى ناكريئ، ھەموو ئەمانەش جياوازييان لەگەل ئەو بۆچوونانەدا ھەيە،

۱- مازن الوعر، نحو نظرية لسانية عربية حديثة، ص ۶۴.

که له تیۆره سهرهکییه که ی چۆم سکیدا بوونی ههیه، ئەم شیکردنه وهیه پهل دهکیشتیت بو ئەو بنه مایه ی دهلی ئاستی قوول په یوه ندییه کی به هیزی به دستنیشانکردنی وینه ی واتاییه وه ههیه ^(۱). له ئەنجامی ئەمه وه ئیدی ههر دوو

۱- جون لیونز، نظریه تشومسکی اللغویه، ص ۹۸، زۆر گرنگه له م بواره دا ئامازه به گرنگترین ئەو چه مکه واتایانه بکهین، که له ناو یان له په راویزی تیۆری به ره مهیناندا پیشکه وتن، له وانه بو نمونه: واتای شروقه یی (کاتز) و (واتای به ره مهینان) ی لیکوف و مکاولی و روسو بوستال و تیۆری واتایی ستانداردی فراوانکراو لای چۆم سکی و جاکندوف و ریزمانی دوخه کان لای چارلز فیلمور، له سالی ۱۹۶۳ (کاتز و فودور) باسیکیان به ناو نیشانی (بونیادی تیۆری واتای) یان بلاو کرده وه، تیایدا واتایان خزانده ناو به ره مهینانی ریزمانی رسته سازی، ئەویش پاش ئەوه ی له سیسته مه ریزمانییه که ی چۆم سکی په راویز خرا، له هه مان کاتیشدا جهختیان له سه ر ئەوه ده کرده وه، که زۆر گرنگه تیۆریکی واتایی هه بیست، ماناکانی یه که فه ره نگیه کان دستنیشان بکات و بونیاده کان به یاسا ریزمانییه دووباره کان تیر بکات و کاربکات بو بونیادنانی مانا له ناویاندا، ههروه ها بوستال کاری له سه ر جهختکردنه وه کرد له سه ر لایه نی ئەرکی ریزمانی واتایی، ئەم لایه نه به رپرسه له شروقه کردنی بونیادی قوول، چونکه (گويزانه وه ی رسته) مانای بونیاده که ناگۆریت، ههروه ها بونیادی قوول هه رگیز نابیته دوو بونیادی گونجاو، له م تووژینه وانهدا به هه مان شیوه

جیاوازی له نیوان ئادگار ه و اتاییه کان و خهسله ته کانا کراوه، که یه که میان کاری ده رخستنی ئه و په یوه ندییه سیسته میانه ی یه که فرههنگییه کانه به وشه کانی دی زمانه وه ده به ستنه وه، که چی دووهمیان مانای تاییه تی واژه که پیناسه ده کات، به لام نمونه ی واتاسازی به ره مهینانه که ی (مکاولی) یاسای ریژمانی واتای شروقه ییه کان کور تکر دۆته وه به رامبه ر به فراوانکردنی گویزانه وه ی بونیادی قوول به داتاشینی بونیاده رووکه شیییه کان، له م بواره دا چوار ئاستی به ره مهینانی زمانه وانی پیشنیاز کران، که ئه مانه ن: بونیادی لوجیکی و بونیادی رووکه ش و دهوروبه ر و مانای گواستنه وه، ئه مه ش وا ده گه یه نیّت پیکهینه ری بنه رته ی له وینه ی پیکهاته که ی خو یه وه بو وینه واتاییه که ی ده گورپت، یه کییک له و تیورانه ی له ناو تو یژهرانه دا گرنگییه کی زوری پیدرا، تیوری ریژمانی دۆخ بوو، که له بواری واتایی و ریژمانی به ره مهیناندا بوو و له سالی ۱۹۶۸ له سه ر دهستی (چارلز فیلمور) دامه زرا، ئه ویش له بواری تو یژینه وه یه کدا که ناوینا (The case for case)، ئه م تیوره باس له وه سف و شروقه ی ئه و په یوه ندییه ده کات، که کاره که به پیکهاته ناوییه کانی ناو رسته که وه ده به ستیته وه، ئه ویش به و حسابیه ی حاله تی ریژمانین، شایانی باسه ئه م تیوره به شیوه یه کی گشتی سه نته ربوونی کار به هه ند وه رده گریت، به و حسابیه ی ناوکیکه بو پیکهاته کان بو دستنیشانکردنی حاله ته ریژمانییه کانی رسته، ئه مه ش (لویس تنیاری) فره نس ی له تو یژینه وه که یدا ده رباره ی بنه ماکانی رۆنانه سینتاکسییه کان سالی (۱۹۵۹) پیشکه شی کرد، هه روه ها تیوری (گونجانبوون) ی

گریمانەكەى (كاتز) و (فۆدۆرى) وەدەرنا، كە پىيان وابوو، رېزىمانى گويزانەوہ كار لە مانا ناكەن و ماناكان ناگۆرن، بەهەمان شىۆەش تيۆرەكەى (كاتز و بۆستال) بېيار لەسەر ئەوہ دەدەن، پىكەينەرى واتايى بخزىنریتە رېزىمانى گويزانەوہ، ياساكانى شرۆفەيى خاوەن مۆركى تيگەياندن لەخۆ دەگریت، هەرۆهەا چۆمسكى بەدواداچوونى بۆ ئەو بىرورپايانەى خۆى لە بوارى بەستتەوہى نيوان رپستە و مانادا كرد، ئەويش لەرپگەى سوودوەرگرتن لە ماتماتىك و لۆجىك و بايۆلۆجى، بەتايبەتى لە بابەتى رېزىمانى گشتيدا، لەوانەشە ئەم مەسەلەيە بەروونى لەو تويژينەوہيەيدا دەرکەوتبیت، كە بە ناوونيشانى (وتارەكان دەربارەى فۆرم و شرۆفە) بوو، كە لە سالى (۱۹۹۷) دا دەرچوو، ئەمەو تيۆرى رېزىمانى بەرھەمھينانى گويزانەوہ ھەندىك ساردى و بەستوويى بەخۆيەوہ بينى، ئەويش لە سالانى پاش دەرکەوتنى تيۆرە فراوانەكەى تاكو سالى (۱۹۸۰)، كاتىك پەرتووكە تازەكەى خۆى لە چاپدا، ئەم پەرتووكە لە زنجيرەيەك وانە پىكھاتبوو، كە جاريكى دى ژيانى بە بەر تويژينەوہ كۆنەكانى چۆمسكىدا ھينايەوہ و گورپىكى

(ھلبىگ)ى ئەلمانى، كە سالى (۱۹۶۸) پيشكەشى كرد، برونە أحمد مؤمن، اللسانيات، النشأة و التطور، ص ۲۴۸ .

تازەيانى پېبەخشى، لەم پەرتوو كەدا چۆمىسكى باسى لە تىۋورى بەستىنە ۋەدى فاكته رانە كىردو ۋە، تىايدا زۆر لە ۋە زاراۋانەى دەستىنشان كىرد، كە ۋىنەى يەكەمىيان تەمومژاۋى بو، ۋەكو ئەو پەيوەندىيەى لەنىۋان زمانەوانى بايۋلۇجى ۋە رېزمانى بەرھەمھىنان ۋە چەمكى رېزمانى گىشتىدا ھەيە، ئەۋىش بۆ ۋەلامدانە ۋەدى پرسىيارى گىرنگ، كە ئەمەيە: ئايا چۆن مەرۋف زانىيىرى زمانەوانى ۋەردەگرىت ۋە چۆن بەرھەمى دەھىننىت؟^(۱)

قۇناغى چوارەم: تىۋورى كەمترىن بەرنامە:

(Le programme minimal)

تىۋورى كەمترىن بەرنامە، تىۋوانىنىكى تازە ۋە پىشقىچو ۋە لە بوارى تىۋورى رېزمانى بەرھەمھىناندا، لەم تىۋوردا سەردەكىشى بۆ گۆرانكارىەكى گىرنگ، چۈنكە كۆمەلە چەمك ۋە زاراۋەيەكى تازە ۋە جوداى ھىنايە گۆرى، كە لەگەل ئەو چەمكەنى پىشوو دا جىاۋازىيان ھەبو، كە لەژىر كارىگەرى زانستە دراۋسىيەكاندا فۆرمەلەكران ۋە

۱- نوام تشومسكى، المعرفة اللغوية، طبيعتها وأصولها و استخدامها، ترجمة: محمد فتیح، دار الفكر العربي، ط ۱، ۱۹۹۳، ص ۶

دارپژران، وهكو زانسته‌كاني فيزيا و كيما و كومپيوته‌ر، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نابئ گومان ببریټ ئه‌م به‌رنامه تازيه شۆرشیکه يان کوده‌تايه‌که له‌سه‌ر کلتووری به‌ره‌مه‌ينان، که باس‌مان کرد، به‌لکو ئه‌م پرؤگرامه دريژه‌پيڊه‌ری ئه‌و تيؤره‌يه و پيشقه‌بردنيکی سروشتيه له سيسته‌مه مه‌عريفی و ريبازيه‌که‌ی، ئه‌م پرؤگرامه ئاماژه به‌وه ده‌کات، ئيمه به‌رامبه‌ر گریمان‌ه‌کردنی سيسته‌ميکی زمانه‌وانيداین، که ده‌کری به‌ماوه‌يه‌کی کورت وه‌ربگری و گه‌شه بکات، ئه‌و به‌پیی توانای بايؤلؤجی مرؤف، ئه‌و توانايه‌ی وه‌رگرتنی زمانه‌ی بؤ ده‌ره‌خسینیت و ده‌رفه‌تی گۆرین و مامه‌له‌کردن به‌ده‌وروبه‌ره‌كاني پيڊه‌دات، ئه‌م تيؤره هه‌ميشه داینه‌مؤيه‌کی کارای تيؤری ياسا ريزمانيه‌کان بووه، به‌تاييه‌تی له‌بواری نمونه‌ی به‌ستنه‌وه‌ی فاکته‌رانه له‌سالانی هه‌شتاکاندا، پاشانیش نمونه‌ی بنه‌ما و ئامرازه‌کان، له‌کو‌تایشدا که‌مترین به‌رنامه‌ی توؤيژينه‌وه زمانيه‌که‌ی چؤمسکی له‌سالی (۱۹۹۳)، که به‌هه‌مان شيؤه ئه‌م بؤچوونه کارا بوو، جا گه‌ر له‌م بواره‌دا به‌دواداچوون بکه‌ين، کؤمه‌له‌ياسايه‌کی ريزمانيمان ده‌ست ده‌که‌ويټ، بؤ نمونه - که‌مکردنه‌وه‌ی ئامراز و توخمه وه‌سفیه‌کان، به‌مه‌به‌ستی پيشکه‌شکردنی

و تهی ساده و گشتی له مه‌رِ زمانی مرؤیی، که به‌گوی‌ره‌یان
 توانستی سروشتی زمان له‌لای قسه‌که‌ر ده‌ست‌نیشان
 ده‌کریّت، گرن‌گترین بنه‌ما گشتی برِیار له‌سه‌ر بنه‌مای
 شرؤقه‌کردنی ته‌واو (interpretation genirale) ده‌دات،
 که‌وا ده‌خوازیّت هه‌موو توخمه‌کانی رسته‌که له‌رِووی
 شرؤقه‌بیه‌وه دابین بکریّن و ته‌نها ئه‌و توخمه پیو‌یستانه
 تیا‌یدا ده‌رب‌که‌ون، که ده‌کریّ شرؤقه بکریّن، لی‌ر‌ده‌ا
 بنه‌مایه‌کی دیکه‌ش هه‌یه په‌یوه‌سته پیو‌هی، ئه‌ویش بنه‌مای
 ئابو‌وریه (Le principe d economie)، که بو‌نیادی
 ری‌زمانه‌که ده‌ست‌نیشان ده‌کات، هه‌روه‌ها ئه‌و پرؤ‌سانه‌ش
 ده‌ست‌نیشان ده‌کات، که گری‌مانه‌ی وه‌ر‌گرتنی سیسته‌می
 زمانی ده‌خه‌نه‌رِوو، له‌رِی‌گه‌ی ئه‌م بنه‌مایه‌وه‌ش ته‌نها
 بو‌نیاده سه‌ره‌کیه‌کانی رسته به‌ه‌ند وه‌رده‌گی‌ریّن، ئه‌ویش
 له‌و رِووه‌ی له‌کاری به‌ره‌مه‌یناندا گرن‌گ و ته‌وه‌ر‌ئامیزه،
 چونکه بو‌نیادی هه‌ر رسته‌یه‌کی به‌ره‌مه‌ینان دوو ئاستی
 نواندن گری‌مانه ده‌کات، یه‌کی‌کیان ده‌نگیبه و پیکه‌اته ده‌نگیبه
 به‌ره‌مه‌ینانه‌که به‌جیهانی ده‌نگ ده‌به‌ستیتته‌وه، واته (ده‌نگی
 در‌کین‌دراوی بیستر‌او)، دوو‌مه‌یشیان (چه‌مکی لؤجیکانه)،
 که به‌جیهانی وینا عه‌قلییه‌کانه‌وه ده‌بیه‌ستیتته‌وه و
 شرؤقه‌کردن په‌سه‌ند ده‌که‌ن و وه‌ری ده‌گ‌رن،

به‌مشيوه‌يه‌ش ده‌كرئ به دوو بنه‌ماي وابه‌سته‌كي رسته‌كه له‌گه‌ل جيهاني ده‌روه‌دياندا هه‌ژماريان بكه‌ين، هه‌روه‌ها گريمانه‌كردي ئاستي ديكه وه‌كو ئاستي بونيادي قوول يان رووكه‌ش هيچ گرنگ و پيوست نيه، ئه‌ويش له‌به‌ر ئه‌وه‌ي هه‌ردوو ئاسته‌كه‌ي پيشوو، هه‌موو توخمه سه‌ره‌كويه‌كان و داتاشراوه گونجاوه‌كان بو پرؤسه‌ي شرؤقه‌کردن دابين ده‌كن^(١)، ئه‌م سيسته‌مه ناوبراوه له‌سه‌ر پايه‌ي دوو پيكهينه‌ري سه‌ره‌كي ده‌وه‌ستت، يه‌كه‌ميان پيكهينه‌ره فه‌ره‌ه‌نگيه‌كه‌يه، كه وشه‌كان به هه‌موو تايبه‌تمه‌ندي و خه‌سه‌له‌ته ده‌نگي و وشه‌يي و ريزماني و واتايه‌كانيانه‌وه به‌يه‌كه‌وه ده‌به‌سترينه‌وه، دووهميشيان ئاميري ريزمانيه، ده‌كرئ وه‌كو سيسته‌ميكي كۆمپيوته‌ر- ژميرياري ته‌ماشاي بكرت، تواناي فؤرمه‌له‌كردي بونياده ريزمانيه‌كاني هه‌يه، به‌ره‌مه‌يناني رسته‌كانيش له‌م حاله‌ته‌دا به هه‌لبژاردي كۆمه‌له‌يه‌كي ده‌ستنيشانكراوي وشه‌كان دروست ده‌بيت، كه ئامار يان ژماردي پيده‌وترت، له‌م حاله‌ته‌دا ئاليه‌ته‌كه

١- مرتضى جواد باقر، نظرية القواعد التوليدية، دار الشروق، عمان ط ١، ٢٠٠٥، ص ١٩٢. هه‌روه‌ها بروانه: محمد غايم، بعض أسس التصور النحوي في برنامج الحد الادنى، مجلة اللسانيات و اللغة العربية، مخبر اللسانيات، جامعة عنابة، عدد ١، ٢٠٠٦، ص ٢٩٣ .

به کۆکردنه وهی ههردوو وشه که دروست دهییت، تاکو پیکهاتهی لقدارکردنی لای دروست بییت.

له گهڵ ئەمه شادا ههردوو لقه که کۆده کرینه وه، بو دروستکردنی لقیکی به رزتر، کاره کهش به مشیویه بهردهوام دهییت، تاکو دهتوانین بگهینه پرکردنه وهی هه مووو واژهکانی ژمیاری فه رهنگی، ئەم پرۆسه یهش که (کۆکردنه وهی لقه کانه)، به (ئاویته کردن) ناوده برییت، ئەنجامه که شی دهییته وینه یه کی لقدارانهی (درهختی) وه سفی بو ئەو رسته یه ی خوازیاری به ره مهینانین، لیردها ئاماژه بو ئەوه ده که یین وشه ئاویته کراوه کان به هه موو پیکهاته دهنگی و وشه یی و رسته یی و واتاییه وه، وهک پیشتر ئاماژه مان پیدایه، ئەویش بو ئەوهی کیشهکانی گوێزانه وه وه لا بنیین، وهکو ئاستی گونجانی بکه ر و کاره که یان کاته که یان ژماره که یان ره گه زه که هتد. به و مه رجه له قوئاغی داها تودا ههردوو وه سفه که دهنگی و واتایی لوجیکی رسته که جودا بکریته وه، به مه به سستی گه یشتن به دوو وینه ی جودا بونیادنراوه، که له م دوانه پیکهاتوون: - (وینه ی دهنگی) و (وینه ی واتایی)، که ئیستا به (ئه لفوی) ناوزه د ده کریت، ماوه ئەوه بزانیین ناوه روکی ئەم دوو نواندنه چین، سه بارهت به نواندنی دهنگی ده کری

بۆ چەند رېۋوشوئېئىكى فېزىيائى بېگوازىنەو، بە مەبەستى
 بەرھەمھېئىئانى يان درككردن بە دەنگەكان يان چەند
 چەمكىك لەجىھاندا دركيان پى دەكرىت، ھەرچەندە تىۋرە
 زمانىيەكەى (چۆمىسكى) گرنكى زانستى خۆى ھەيە و لە
 جىھاندا چ لە رۆژھەلات و چ لە رۆژئاوا، كەچى ھەرۋەكو
 تىۋرەكانى دىكە بەرەنگارى رەخنە بووئەتەو، ھۆكارەكانى
 ئەم رەخنەيەش بۆ ئەو دەگەرپىتەو، تىۋرەكە
 بەشيوەيەكى زىادەرەوى پشت بە (كروكگرتن) دەبەستىت،
 كە پىشېبىنى قسەكەرەكە پىكى دەھىئىت، واتە ئەو
 قسەكەرەى كورپى زمانەكەيە، ھەرۋەھا ئەم تىۋرە رەتى
 دەكاتەو زمانى گروپى كۆمەلايەتى بە پىۋەر وەرېگرىت،
 بەو واتايەى سەرچاۋەى پەسەندكردنى رېزمانە لەلاى
 دەسفىيەكان، لەم بوارەشدا (سامسۆن) برپار لەسەر ئەو
 دەدات ھىچ شتىك لە بەرگرىكردنەكەى (چۆمىسكى) لە
 تىۋرى (عەقلانى - ھۆشەكى) لادانى تواناى قوتابىيەكانى لە
 شىۋازەكە بە پاساۋ ناھىئىتەو، بەلام خۆشبەختانە لە
 كۆتايى ھەفتاكاندا كۆمەلە ھىمايەك سەريان ھەلدا، كە
 بوونە مژدەدەرى ئەم لاقە زمانەوانىيە، كە بۆ بنەماى راست
 و دروست و فرەيى بگەرپىتەو، بەم شىۋەيە شنەبا

جاریکی دیکه دەستی کردەو بە هەڵکردن لەسەر
شویئەوارە کاولبوونەکە.^(۱)

۱- جیفری سامسون، مدارس اللسانیات، ص: ۱۶۵. هەرودها
بروانه: أحمد مؤمن، اللسانیات، النشأة و التطور، ص: ۲۱۸.

سه رچاوه كان

يه كه م: كتيب

- ١- ابراهيم مصطفى، إحياء النحو، لجنة التأليف و النشر، القاهرة - نسخة مصورة - ١٩٣٧.
- ٢- ابن خلدون، المقدمة (عبدالرحمن محمد بن خلدون)، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ١، ١٩٦٣ .
- ٣- ابن حزم، التقريب لحد المنطق و المدخل اليه بالألفاظ العامية و الأمثلة الفقهية.
- ٤- أحمد حساني، مباحث في اللسانيات العامة، ديوان المطبوعات الجامعية، الجزائر، ١٩٩٤.
- ٥- أحمد مؤمن، اللسانيات - النشأة و التطور، ديوان المطبوعات الجامعية، ٢٠٠٢ .
- ٦- أحمد صلاح الدين الشريف، أهم المدارس اللسانية، ط ٢، منشورات المعهد القومي لعلوم التربية، تونس، ١٩٩٠.
- ٧- أحمد مختار عمر، البحث اللغوي عند العرب، عالم الكتب، ط ٤، ١٩٨٢.
- ٨- أحمد مختار عمر، علم الدلالة، عالم الكتب، القاهرة، ١٩٨٨.

- ٩- أحمد المتوكل، اللسانيات الوظيفية، منشورات عكاظ، الرباط، ١٩٨٩.
- ١٠- أحمد محمد قدور، مبادئ اللسانيات، دار الفكر، ط١، دمشق، ١٩٩٩.
- ١١- أحمد نعيم الكراعين، علم الدلالة بين النظرية و التطبيق، المؤسسة الجامعية، ط١.
- ١٢- الأزهري، تهذيب اللغة، تحقيق عبدالسلام هارون، المؤسسة المصرية العامة للتأليف، ١٩٦٤.
- ١٣- أنور الجندي، اللغة العربية بين حماتها وخصومها، مطبعة الرسالة، بيروت.
- ١٤- تمام حسان، اللغة العربية معناها و مبنائها، دار الثقافة، الدار البيضاء.
- ١٥- أحمد مختار عمر، اللغة بين المعيارية والوصفية، عالم الكتب، ط ٢٠٠١.
- ١٦- التهانوي، كشاف اصطلاحات الفنون، تحقيق لطفي عبد البديع، المؤسسة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، ١٩٦٣.
- ١٧- جورج مونان، تاريخ علم اللغة، ترجمة بدرالدين القاسم، مطبعة جامعة دمشق، ط١، ١٩٧٢.

- ١٨- جون ليونز، اللغة و المعنى و السياق، ترجمة: عباس صادق الوهاب، مراجعة: يوثيل عزيز، ط ١، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ١٩٦٧.
- ١٩- جون ليونز، نظرية تشومسكي اللغوية، ترجمة: حلمي خليل، دار المعرفة، الإسكندرية، ط ١، ١٩٨٥.
- ٢٠- جون ليونز، تشومسكي، ترجمة: محمد زياد بركة، النادي الأدبي بالرياض، ١٩٧٨.
- ٢١- خليل أحمد عميرة، في نحو اللغة العربية و تراكيبها (منهج و تطبيق)، عالم المعرفة، ط ١، ١٩٨٤.
- ٢٢- الجيلالي دلاش، مدخل الى اللسانيات التداولية، ترجمة: محمد يحياتن، ديوان المطبوعات الجامعية الجزائرية، ط ١٩٩٢.
- ٢٣- جيفري سامسون، المدارس اللغوية، التطور و الصراع، ترجمة أحمد نعيم الكراعين، ط ١، المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر، لبنان، ١٩٩٣.
- ٢٤- جورج مونان، تاريخ علم اللغة، ترجمة: بدرالدين القاسم، جامعه دمشق، ١٩٧٢.
- ٢٥- جورج مونان، علم اللغة في القرن العشرين، جامعه دمشق، ١٩٨٠.

- ٢٦- جون ستروك، البيئوية وما بعدها، ترجمة: محمد عصفور، سلسلة عالم المعرفة، عدد ٢٠٦..
- ٢٧- حامد خليل، المنطق البراغماتي عند تشارلز بيرس، دار الينابيع للطباعة و النشر والتوزيع، دمشق.
- ٢٨- حلمي خليل، دراسات في اللسانيات التطبيقية، دار المعرفة الجامعية، الإسكندرية، ٢٠٠٠.
- ٢٩- حلمي خليل، العربية و علم اللغة البنيوي، دار المعرفة الجامعية، الإسكندرية، ط ١٩٩٥.
- ٣٠- حلمي خليل، مقدمة لدراسة اللغة، دار المعرفة الجامعية، الإسكندرية، ١٩٩٦.
- ٣١- دانيال مانيس، علم اللغة، ترجمة: سهيل عثمان و عبدالرزاق الأصفر، مجلة الموقف الادبي، عدد ١٣٥ - ١٣٦، ١٩٨٢.
- ٣٢- دليلة مرسلي، مدخل الى التحليل البنيوي، ١٩٨٢.
- ٣٣- رمضان عبد التواب، المدخل إلى علم اللغة و مناهج البحث اللغوي.
- ٣٤- روبير توسان، ما هي السيميولوجيا، ترجمة: محمد نظيف، إفريقيا الشرق، ط ٢، ١٩٩٤.
- ٣٥- ر. هـ . روبنز، موجز تاريخ علم اللغة في الغرب، ترجمة: أحمد عوض، عالم المعرفة، الكويت، ١٩٨٧.

- ٣٦- رونالد ايلوار، مدخل إلى اللسانيات، ترجمة: بدرالدين القاسم، منشورات وزارة التعليم العالي، السعودية، ١٩٨٠.
- ٣٧- الزواوي بغورة، المنهج البنيوي - بحث في الأصول و المباديء و التطبيقات، دار الهدى، عين مليلة، ط ١، ٢٠٠١.
- ٣٨- سالم شاكر، مدخل إلى علم الدلالة، ترجمة: محمد يحياتن، ديوان المطبوعات الجامعية الساحة المركزية بن عكنون، الجزائر، ١٩٩٢.
- ٣٩- السكاكي (أبو يعقوب ت ٦٢٦)، مفتاح العلوم، مطبعة التقدم العلمية، القاهرة.
- ٤٠- سليم بابا عمر وباني عميري، اللسانيات العامة الميسرة (علم التراكيب)، الجزائر، ١٩٩٠.
- ٤١- سامي عياد حنا و آخرون، معجم اللسانيات الحديثة، إنجليزي - عربي، مكتبة لبنان ناشرون، ط ١، ١٩٩٧.
- ٤٢- السيوطي، همع الهوامع في شرح جمع الجوامع، تحقيق عبدالعال سالم مكرم، دار البحوث العلمية، الكويت، ١٩٧٥.
- ٤٣- صالح الكشور، مدخل في اللسانيات، الدار العربية للكتاب، تونس، ١٩٨٥.
- ٤٤- صلاح إسماعيل عبدالحق، التحليل اللغوي عند مدرسة أكسفورد، دار التنوير، ١٩٩٣.

- ٤٥- صلاح فضل، بلاغة الخطاب و علم النص، المجلس الوطني للثقافة و الفنون والأداب، الكويت.
- ٤٦- صلاح فضل، نظرية البنائية في النقد الأدبي، مكتبة الأنجلو مصرية، القاهرة، ط ٢، ١٩٨٠.
- ٤٧- طاش كبرى زادة، مفتاح السعادة و مصباح الريادة في موضوعات العلوم، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ٤٨- الطيب دبه، مبادئ اللسانيات البنوية - دراسة تحليلية ابيمولوجية، جمعية الأدب للأساتذة الباحثين، دار القصة للنشر، ط ١، الجزائر، ٢٠٠١ .
- ٤٩- عبدالرحمن الحاج الصالح، المدرسة التحليلية الحديثة و الدراسات الحالية في العالم العربي،
- ٥٠- عبدالرحمن الحاج صالح، مدخل الى علم اللسانيات الحديث، مجلد ٢، عدد ١، ١٩٧٢، ص ٢٤ - ٣٩ و دواى خوى.
- ٥١- عبدالقادر الفاسي الفهري، اللسانيات و اللغة العربية، منشورات عويدات، بيروت ط ١، ١٩٨٦.
- ٥٢- عبدالقادر عبدالجليل، علم اللسانيات الحديث، دار الصفاء، ط ١، عمان، ٢٠٠٢.
- ٥٣- عبدالقاهر الجرجاني، دلائل الإعجاز، تحقيق محمد محمد شاكر، الخانجي، القاهرة، ط ١٩٨٤.

- ٥٤- عبدالقادر المهيري، اهم المدارس اللسانية، ١٩٩٦.
- ٥٥- عبدالسلام المسدي، التفكير اللساني في الحضارة العربية، دار الكتاب العربي، تونس، طرابلس، ١٩٩٩.
- ٥٦- عبدالسلام المسدي، ما وراء اللغة، مؤسسة عبدالكريم بن عبدالله للنشر و التوزيع، تونس، ط ١، ١٩٩٤.
- ٥٧- عبدالسلام المسدي، السانيات و أسسها المعرفية، دار الكتاب العربي، تونس، طرابلس، ١٩٩٥.
- ٥٨- عبدالعزيز عتيق، مدخل إلى علم الصرف، دار النهضة العربية، ط ١٩٧٤.
- ٥٩- العسكري (أبو هلال)، الفروق في اللغة، تحقيق لجنة إحياء التراث، مصر.
- ٦٠- علي زوين، منهج البحث اللغوي بين التراث و علم اللغة الحديث، دار الشؤون الثقافية، ط العراق، ١٩٨٦.
- ٦١- عوض حمد القوزي، المصطلح النحوي، ديوان المطبوعات الجامعية، ١٩٨٣.
- ٦٢- الغزالي أبو حامد، المستصفي من علم الأصول، المطبعة الأميرية، القاهرة.
- ٦٣- الفارابي، إحصاء العلوم، تحقيق عثمان أمين، الأنجلو مصرية، القاهرة، ط ٣، ١٩٦٨.

- ٦٤- فوزي الشايب، محاضرات في اللسانيات، وزارة الثقافة، عمان، ط ١، ١٩٩٩.
- ٦٥- فؤاد كامل، أعلام الفكر الفلسفي المعاصر، دار الجيل، بيروت، ط ١، ١٩٩٣.
- ٦٦- فاطمة الطبال بركة، النظرية الألسنية عند رومان جاكبسون، دراسة و نصوص، المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر و التوزيع، لبنان، ١٩٩٣.
- ٦٧- فردينان دي سوسير، محاضرات في الألسنية العامة، ترجمة: يوسف غازي، المؤسسة الجزائرية للطباعة، ١٩٨٦.
- ٦٨- فرنسواز أرمينكو، المقاربة التداولية، ترجمة: سعيد علوش، مركز الإنماء القومي، الرباط، ١٩٨٦ - ١٩٨٨.
- ٦٩- فايز الداية، علم الدلالة عند العرب بين النظرية و التطبيق، ديوان المطبوعات الجامعية.
- ٧٠- فان ديك، النص و السياق، ترجمة: عبدالقادر قنيني، دار إفريقيا الشرق، المغرب.
- ٧١- القزويني، شروح التلخيص، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ٧٢- كيس فرييتينغ، الفكر اللغوي بين اليونان و الغرب، ترجمة: محي الدين محاسب، دار الهدى.

- ٧٣- مازن الوعر، نحو نظرية لسانية عربية حديثة لتحليل التراكيب الأساسية في اللغة العربية، دار طلاس، دمشق، ط ١، ١٩٨٧.
- ٧٤- مازن الوعر، قضايا اساسية في علم اللسان الحديث، دار طلاس، دمشق، ط ١، ١٩٨٧.
- ٧٥- مازن الوعر، حول بعض القضايا الجدلية لنظرية القواعد التوليدية التحويلية، مجلة اللسانيات، عدد ٦، ١٩٨٣.
- ٧٦- ماريو باي، أسس علم اللغة، ترجمة: أحمد مختار عمر، عالم الكتب، ط ٨، ١٩٩٨.
- ٧٧- مجموعة من الباحثين، المصطلحات اللسانية و البلاغية و الأسلوبية و الشعرية انطلاقا من التراث العربي و من الدراسات الحديثة، دار الكتب الحديث، ط ١.
- ٧٨- محمد عيد، الملكة اللسانية عند ابن خلدون، عالم الكتب، ١٩٧٩.
- ٧٩- محمد غاليم، بعض أسس التصور النحوي في برنامج الحد الأدنى، مجلة اللسانيات و اللغة العربية، مخبر اللسانيات، جامعة عنابة، عدد ١، ٢٠٠٦.
- ٨٠- محمد أحمد أبو الفرج، المعاجم اللغوية في ضوء دراسات علم اللغة الحديث، دار النهضة العربية، ط ١٩٦٦.

- ٨١- محمد أحمد نحلة، آفاق جديدة في البحث اللغوي المعاصر، دار المعرفة الجامعية، الإسكندرية، ط ٢٠٠٢.
- ٨٢- محمد أحمد نحلة، مدخل إلى دراسة الجملة العربية، دار النهضة العربية، بيروت، ١٩٨٨ .
- ٨٣- محمد حسن عبدالعزيز، مصادر البحث اللغوي، دار الكتاب الجامعي، الكويت، ط ١، ١٩٩٧.
- ٨٤- محمد حماد، محاضرات عن المدارس اللغوية الحديثة، دار الثقافة العربية.
- ٨٥- محمد الحناش، البنيوية في اللسانيات، دار الرشاد الحديثة، الدار البيضاء، ١٩٨٠.
- ٨٦- محمد السرغيني، محاضرات في السيميولوجيا، دار الثقافة، الدار البيضاء.
- ٨٧- محمد الصغير بناني، المدارس اللسانية في التراث العربي و في الدراسات الحديثة.
- ٨٨- محمد هيكل، برنشتاين و لغة الموسيقى بين نظرية الأصل المشترك و علم النحو التحويلي، عالم الفكر، المجلس الوطني للثقافة و الفنون و الادب، المجلد ٢٧، العدد ١، ١٩٩٨.
- ٨٩- محمود أحمد نحلة، مدخل الى دراسة الجملة العربية، دار النهضة العربية، بيروت ١٩٨٨.

- ٩٠- محمود جاد الرب، علم اللغة - نشأته و تطوره، دار النهضة العربية، بيروت ١٩٨٨.
- ٩١- محمود فهمي حجازي، مدخل إلى علم اللغة، دار قباء للنشر و التوزيع، ١٩٩٨ .
- ٩٢- محمود فهمي حجازي، اصول البنيوية و الدراسات الاتنولوجية، عالم الفكر، الكويت، مجلد ٣، عدد ١، ١٩٧٦.
- ٩٣- محمود السعران، علم اللغة، مقدمة إلى القارئ العربي، دار الفكر العربي، ط ١٩٩٩.
- ٩٤- مرتضى جواد باقر، نظرية القواعد التوليدية، دار الشروق، عمان ط ١، ٢٠٠٥ .
- ٩٥- ميشال زكريا، الألسنية التوليدية التحويلية و قواعد اللغة العربية (النظرية الألسنية)، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع، بيروت، ط ٢، ١٩٨٦.
- ٩٦- ميشال زكريا، الألسنية التوليدية والتحويلية و قواعد اللغة العربية (الجملة البسيطة)، المؤسسة الجامعية، ط ١، ١٩٨٤.
- ٩٧- ميشال زكريا، قضايا ألسنية تطبيقية، دار العلم للملايين، بيروت، ١٩٩٣ .
- ٩٨- ميشال زكريا، الألسنية التوليدية والتحويلية، المؤسسة الجامعية، ط ٢، بيروت، ١٩٨٦.

- ٩٩- ميشال زكريا، الألسنية علم اللغة الحديث المبادئ و الأعلام، ط٢، المؤسسة الجامعية، ١٩٨٣.
- ١٠٠- ميشال زكريا، مباحث في النظرية الألسنية و تعليم اللغة، دار العلم للملايين، بيروت، ١٩٩٣ .
- ١٠١- ميلكا إفتش، اتجاهات البحث اللساني، ترجمة: سعد عبدالعزيز مصلوح و وفاء كامل فايد، المجلس الأعلى للثقافة، المطبعة الأميرية، مصر، ١٩٩٢.
- ١٠٢- ليش (إدوارد)، نظرية الأدب في القرن العشرين، ترجمة: محمد العمري، دار إفريقيا الشرق الدار البيضاء، ١٩٩٦.
- ١٠٣- نوام تشومسكي، البني التركيبي، ترجمة: يؤيل عزيز، منشورات عيون، ط١، ١٩٨٧.
- ١٠٤- نوام تشومسكي، المعرفة اللغوية، طبيعتها و أصولها و استخدامها، ترجمة: محمد فتوح، دار الفكر العربي، ط١، ١٩٩٣.
- ١٠٥- هيربرت باركلي، مقدمة إلى علم الدلالة الألسني، ترجمة: قاسم مقداد، ط١، منشورات وزارة الثقافة، دمشق، ١٩٩٠.
- ١٠٦- وفاء البيه، أطلس أصوات اللغة العربية، ط ١٩٩٤.

١٠٧- وفاء كامل، البنيوية في اللسانيات، عالم الفكر، مجلة
عالم الفكر، المجلس الوطني للثقافة و الفنون، الكويت، عدد
٢، ١٩٩٧.

دووهم: كؤشار

١٠٨- مجلة عالم الفكر، المجلس الوطني للثقافة و الفنون،
الكويت، عدد ٣، ١٩٩٧.

١٠٩- مجلة الوصل، معهد اللغة العربية، تلميان، عدد ١،
١٩٩٤.

١١٠- مجلة الدراسات اللغوية، الرياض، المجلد ١، عدد ١،
١٩٩٩.

١١١- مجلة التبيين، جمعية الجاحظية، الجزائر، عدد ١٩،
سنة ٢٠٠٢.

١١٢- مجلة العرب و الفكر العالمي، مركز الإنماء القومي،
عدد ٤٦، بيروت.

١١٣- مجلة عالم الفكر، المجلس الوطني للثقافة و الفنون
و الأداب، المجلد ٢٧، العدد ١، ١٩٩٨.

١١٤- مجلة اللسانيات، جامعه الجزائر، العدد ٣، ١٩٨٢.

سييهم: به زمانى ئينگليزييه كان

- 1- Benveniste (Emile): Problemes de linguistique generale, Gallimard, paris, 1966.
- 2- Dubois (j): dictionnaire de linguistique, Larousse, paris.
- 3- Hjelmslev (Louis): prolegomenes a une theorie du langage, Minit, Paris, 1971.
- 4- Kristeva (Julia): le langage, cet inconnu, Seuil, paris, 1981.
- 5- Leroy (Maurice): les grands courants de la linguistique moderne, Bruxelles, 1971.
- 6- Martinet (Andre): Elements de linguistique generale, Colin, Paris, 1970.
- 7- Meillet (a): linguistique historique et linguistique generale, paris, 1975.